31-2

திருப்பரங்குன்றம் தலபுராணம்

திருப்பரங்குன்றம்

: ஸ்தல புராணம் :

மதுரை, மஞ்சனக்காரத்தெரு,
ஹரிஸமய திவாகரம் அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1931.

31-2

உ

ஸ்ரீ ஸத்யாசல ஸத்யகிரி க்ஷேத்ரம்

என்ற

திருப்பரங்குன்றம் ஸ்தல புராணம்.

மூலமும் உரையும்.

வித்வான்களால் மொழிபெயர்த்து
சோதனை செய்யப்பட்டு,

மதுரை ஸ்ரீ மீனாக்ஷிஸுந்தரேச்வராள்
திருப்பரங்குன்றம் ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யர் தேவஸ்தானம்
டிரஸ்டி மகா-௱-௱-ஸ்ரீ
R. துரைஸாமி நாயுடுகாரு மூலம்

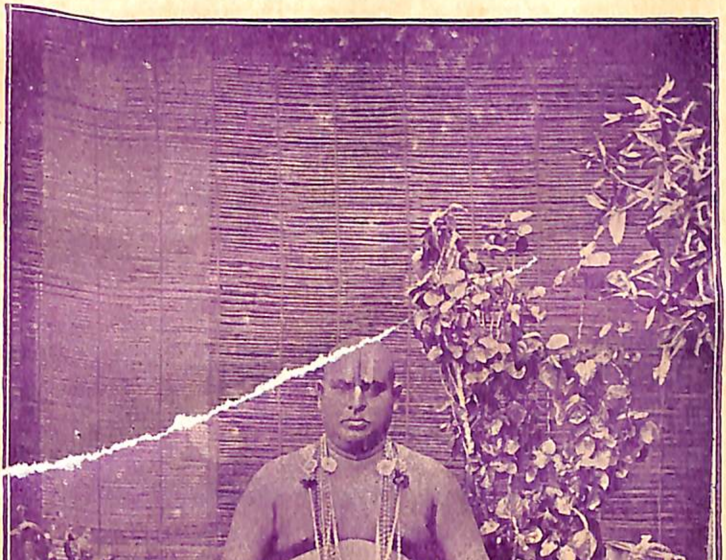
மதுரையிலிருக்கும் பண்டுருட்டி
வேங்கடசாமி நாயுடு அவர்கள் குமாரத்தி
ஸ்ரீமதி கோவிந்தம்மாளின்
பொருள் உதவிகொண்டு,

மதுரையிலிருக்கும் திருவாதவூர்
ப. ராமஸ்வாமி ஐயரால்

மதுரை, மஞ்சனக்காரத்தெரு.
ஹரிஸமய திவாகரம் அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1931.

 [Price Rs. **1—8—0**

R. துரைஸாமி நாயுடு,

ஸ்ரீ மீனாக்ஷி சுந்தரேஸ்வராள் தேவஸ்தானம் &

திருப்பரங்குன்றம் ஸ்ரீ சுப்ரஹ்மண்யஸ்வாமி தேவஸ்தானம்,

டிரஸ்டி, மதுரை.

உ

முருகன் துணை.

அறிவிப்பு.

"ஸத்யாசல"மெனப் புராணத்தில் கூறப்பட்டுள்ள "திருப்பரங்குன்றம்" க்ஷேத்ரம் மூர்த்தி தீர்த்த விசேஷங்களை வெளியிடும் இந்த ஸ்தல புராணத்தை, க்ரந்த மூலமும் தமிழ் உரையுடனும் அச்சிட்டு வெளியிட முயன்றுவந்ததில் அது சித்தமாகக் கொஞ்சம் தாமதப்பட்டது. அதனால் இது, நிர்விக்னமாய் முடிவுபெற அநுக்ரஹிக்க அனவரதமும் குஹஸ்வாமியை வேண்டிவந்தனம். அந்த ஸுப்ரஹ்மண்யரே பழனி முதலிய பல இடங்களிலும், தற்காலம் திருமங்கலத்திலும் சர்க்கார் தாசில்தார் உத்யோகம் வகித்து, உடல் பொருள் ஆவியினால் ஆண்டவனுக்கு ஈடுபட்டு, பூததயையால் பக்த கோடிகளுக்கும் பாமரர்களுக்கும் கைங்கர்ய ரூபமான பலவித தர்மங்களை நடத்திவரும் மகான் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ R. துரைஸ்வாமி நாயுடுகோரைக் காட்டித்தந்தனர். அவர், ஈஶ்வர ஆக்ஞைப்படி இந்த விசேஷ தர்மத்திற்கும் பாத்திரரானார். உடனே கடவுள் க்ருபையால் அவர் மதுரை ஸ்ரீ மீனாக்ஷிஸுந்தரேஶ்வராள், திருப்பரங்குன்றம் ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யர் தேவஸ்தானங்கட்குப் பணிவிடை செய்யும் பொருட்டு, டிரஸ்டி ஆக நியமிக்கப்பட்டார்.

இவர் விசேஷமுள்ள இந்த ஸ்தல புராணத்தை ஏழைகளும் எளிதில் வாங்கிப் பயிலும்படி உபகாரஞ்செய்து இதின் கிரயத் தொகையை ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய ஸ்வாமிக்கு விபூதி அபிஷேகத்திற்கு வினியோகப்படுத்தவும் தீர்மானித்தனர். இதற்காக இந்த பக்த சிகாமணி பலவிதங்களிலும் எடுத்துக்கொண்ட சிரமம் போற்றத்தக்கது. இவரது நன்முயற்சியின் பலனாக முருகக்கடவுள் அநுக்ரஹிக்க, இந்தப் புராணம் புஸ்தக ரூபமாக விரைவில் வெளிவந்தது. இதுவும் வியக்கத்தக்கதே. பக்தாநுக்ரஹபரரான பகவானின் லீலாவினோதங்களைப் புராண மூலமாய் யாவரும் தெரிந்து கொண்டாடத்தக்க தருணமேற்படுத்திய இந்தப் பக்தசிகாமணிக்கு

எல்லோரும் நன்றி பாராட்டுவாராக. இவருக்குத் தீர்க்காயுளும் அபீஷ்டஸித்தியும் அசஞ்சல பக்தியும் மேன்மேலும் தர்ம சிந்தையும் ப்ரஸாதித்து அருளும்படியாய் ஈசனை ப்ரார்த்திக்கின்றோம்.

ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய ஸ்வாமிக்கு விபூதி அபிஷேக கைங்கர்யஞ் செய்யவேண்டுமென்று கருதியிருந்த (மதுரை மேலாவணிமூலவீதி பச்சரிசிக்காரச்சந்திலிருக்கும் பண்டுருட்டி வெங்கடசாமி நாயுடவர்கள் குமாரத்தி) ஸ்ரீமதி கோவிந்தம்மாளுடைய பாக்ய விசேஷத்தை என்னென்போம். இந்தப் புராண நூலிற் கிடைக்கும் ஊதியமும் விபூதி அபிஷேகக் கைங்கர்யத்திற்காமென்பதறிந்த இந்த அம்மாள் இந்நூலிற்குரிய பொருளுதவி முழுமையுஞ்செய்தது இக்காலத்தில் அருமையாம். இந்த அம்மாள் செய்த உதவியானது, மேற்குறிப்பிட்ட கைங்கர்யபலனைத்தருவதோடு எல்லோரும் குமரக்கடவுளின் திருவிளையாடலின் பெருமையைப் பயின்றுய்யத்தக்க வித்யாதாந பலனையுந் தருகிறது. இங்ஙனம் ஒரு பேருதவியால் இருபேறெய்து மேல் இருநிலங்கொண்டாடுமன்றோ! இத்தகைய தருமத்தைச் செய்த இந்த மாது சிரோமணிக்கு முருகக்கடவுள் இம்மையில் இஷ்டஸித்திகளையும், மறுமைப்பலனையுங் கொடுத்தருள்புரிவாராக.

திருப்பரங்குன்றத்திலிருந்த காசிவாஸி ஸ்ரீலஸ்ரீ சேந்திநாதையரவர்களும் அவர் தம்பி சம்புநாதையரவர்களும் மனத்தினலும் சரீரத்தினலும் இந்நூல் விஷயத்திற்செய்த உதவி என்றும் மறக்கத்தக்கதில்லை.

இந்த ஸ்தலபுராணத்திற்கு முகவுரை எழுதி உதவிய, மதுரை திருஞானஸம்பந்தமூர்த்தி ஆதினம் தமிழ் வித்வானும், மதுரை ஸெயின்டுமேரி ஹைஸ்கூல் தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதருமான மகா-ள-ள-ஸ்ரீ கோவிந்தசாமி ஐயரவர்களுக்கு மனமார்ந்த வந்தனமுரியதாகுக.

இந்தப் புஸ்தகம் அச்சிடும் விஷயத்தில் மதுரை "ஹரிஸமய திவாகரம்" அச்சுக்கூடத்தின் அதிகாரிகளும் சிப்பந்திகளும் எடுத்துக்கொண்ட சிரத்தையையும் சிரமத்தையும் அறியும் ஸ்ரீஹரியே அவர்களுக்குக் கைமாறு சாற்கப் பிரார்த்தனை.

இந்தப் புஸ்தகம் எதிர்பாராதபடி வெகு விரைவாய் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டிருப்பதால் சோதித்துப் பிழைகள் திருத்தக் கொஞ்சமும் சாவகாசம் நேராதொழிந்தது. அதற்கு வருந்துகின்றனம். இதிற்கண்ட பிழைகளைப் பெரியோர்கள் பொறுத்தருள்க. இனி மறு பதிப்பில் இதனை நன்கு சோதித்து வெளியிடலாகும்.

மதுரை.
ப்ரஜோத்பத்தி௵
சித்திரைமீ

ப. ராமஸ்வாமி ஐயர்.

உ

முருகன் துணை.

முகவுரை.

உலகத்தில் தோன்றிய மனிதர்கள் நன்மை தீமை உணர்ந்து உய்யும் பொருட்டு பரமேசுவரன் அருளிய கலைகள் பதினெட்டு எனப் பெரியோர் பகருவர். அக்கலைகளாவன:— வேதம் நான்கு, வேதாங்கம் ஆறு, உபாங்கங்கள் நான்கு, உபவேதம் நான்கு என்பனவாம். அவற்றுள் புராணமென்பது உபாங்கம் என்னும் பகுதியைச் சார்ந்ததாகும். இறைவன் அருளிய வேதங்கள் கவர் பொருள் பட்டுச் சந்தேகிக்கநின்ற இடத்துப் புராணங்களைக்கொண்டு தீர்மானிக்கவேண்டுமென்று சிவ மகா புராணத்திலுள்ள வாயு சங்கிதை பூர்வ பாகம் முதலாவது அத்தியாயத்தில் கூறப்பெற்றுள்ளது. இதனை யுணர்ந்த பெரியோர் வேதத்திலும் புராணம் மிகுந்த பலமுடையதென்று கூற ஒரு சிறிதும் பின்னிடார். புராணம் என்னும் சொல் பழைமையுடையது என்னும் பொருட்டு. அதனை இங்குப் பழமை சான்ற வரலாறுகளைக் கூறும் நூலுக்கேற்றி வழங்குவார்கள். அப்புராண நூல்கள் உலகத்தின் தோற்றம், ஒடுக்கம், முனிவர் அரசர்களின் வழிமுறை, அவர்கள் சரித்திரம், மந்வந்தரம் என்னும் ஐந்து விஷயங்களையும் தம்பால் விரவிக்கொண்டிருத்தலை இலக்கணமாகவுடையன என்பர் நூலுணர்ந்தோர்.

இத்தகைய இலக்கணம் அமைந்த புராணங்கள் அஷ்டாதசமெனக் கணக்கிடப் படுவனவாம். அவை யாவும் வேதவியாசரால் வடமொழியிற் செய்யப்பெற்றனவாம். அப்பதினெண் புராணங்களுள், இறைவன் திருக்கோயில் கொண்டருளும் சிற்சில தலங்களின் மான்மியம் உரைக்கப்படும் பகுதிகள் உள்ளன. அந்தந்தப் பாகங்களைத் தனித்தனியே வேறு பிரித்து அந்தந்தத் தலங்களின் பெயரோடு சார்த்திப் பிற்காலத்திய ஆன்றோர் அவற்றிற்குத் தல புராணமெனப் பெயரிடலாயினர். இப்படிப்பட்ட தல புராணங்களில் ஒன்றுகும் திருப்பரங்கிரிப் புராணம்.

இப்பரங்கிரி உலகத்திலுள்ள ஆன்மகோடிகள் உய்யும்பொருட்டு, குன்றமெறிந்த குமரவேள் திருக்கோயில்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும், ஆறுபடை வீடுகளில் முதற்படை வீடாகும். என்று தொட்டு மதுரையோ அன்று தொட்டு இப்பரங்கிரியும் தமிழ் நாட்டில் தலைநின்ற புகழ்வாய்ந்ததாகும். கலியுக வரதனாய், தன்னை வழிபடுவோர்களுக்கு வேண்டிய இஷ்டஸித்திகளை யீந்தருளும் முருகப்பெருமான் எழுந்தருளும் பெருமையுடையது. மதுரையிலிருந்த கடைச்சங்கத்துத் தமிழ்ப் புலவர்களின் திலகமான நக்கீரரால் "கூடற்குடவயின்......" என்று தாம் இயற்றிய திருமுருகாற்றுப்படையில் புகழ்ந்துரைக்கப்பட்டது. சைவசமயாச்சாரியர்களின் பாடல் பெற்றது. தலம், தீர்த்தம், மூர்த்தி விசேடங்கள் மூன்றும் ஒருங்கே அமையப்பெற்றது. இவ்விசேடங்களைப் புராணத்தை ஒருவர் படிக்கின் வெள்ளிடைமலைபோல் தெள்ளிதில் விளங்கும்.

இப்புராணம் வடமொழியிலிருந்து வந்தது. அதனை வடமொழியிற்றேர்ந்த வல்லுநரன்றி மற்றையோர் உணர்தற்கில்லாதிருந்தது. அப்பெருங்குறையை நீக்குவான் வடமொழி சுலோகமும் அதன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புமாகச் சேர்த்து வெளியிட வேண்டுமெனக்கருதி அப்பதியில் முருகப்பெருமான் திருவருளைப் பெறும்பொருட்டு வாசஞ்செய்துகொண்டிருந்த ப்ர்ம்மஸ்ரீ ப. ராமசாமி ஐயரவர்கள் தக்க வடமொழி விற்பன்னரைக்கொண்டு ஆராய்ச்சிசெய்து வெளியிட்டது நம்மவர் செய்த புண்ணியமென்றே சொல்லவேண்டும். அவர்களுக்கு மும்மைப்பயனு மளிற்றருளும் முழுமுதற் கடவுளாகிய முருகப்பெருமான் நீண்ட ஆயுளையும், திடகாத்திரத்தையும், சகல சம்பத்துக்களையும் அளித்தருள்வாராக.

சுபம்.

மு. கோவிந்தசாமி ஐயர்,

மதுரை.

உ

ஹரி: ஓம்.

ஸ்ரீ கணேசாய நம: ॥

விக்நத்வாந்த நிவாரணைகதரணிர் விக்நாடவீஹவ்யவாட்
விக்நவ்யாலகுலாபிமாநகருடோ விக்நேபபஞ்சாநந: ।
விக்நோத்துங்ககிரிப்ரபேதநபவிர் விக்நாம்புதௌ வாடவோ
விக்நாகௌககநப்ரசண்டபவநோ விக்நேஶ்வர: பாது ந: ॥

ஷண்முகம் ஷட்குணம் சைவ காரணம் காருண்யஹர்ஷணம் ।
தேவஸேநாபதிம் வந்தே ஸர்வகார்யார்த்த ஸித்தயே ॥

ஶ்ரீ மஹா கணபதயே நம: ॥

பாரிஜாதஸம வஜ்ராங்க்ரே பங்கஜப்ரதிமானந ।
வமாராதி ஸம்பதா நாய த்ராஹி மாம் ஶிகிவாஹந ॥ (1)

ப்ரஹ்மாரஜந ஸந்தோஹ மோஹாரக ஸம்ஸ்துதப்ரிய ।
மஹஸ்ரித ஸாம்போஜ த்ராஹி மாம் ஶிகிவாஹந ॥ (2)

வரதாபய ஹஸ்தாப்ஜ ஜிதமந்மத விக்ரஹ ।
ஜயஶீல ஜிதாமித்ர த்ராஹி மாம் ஶிகிவாஹந ॥ (3)

ஸதாஶிவ லலாடாக்ஷ ஜாதரத்ந களேவர ।
காருண்ய பூர்ணஹ்ருதய த்ராஹி மாம் ஶிகிவாஹந ॥ (4)

பார்ஷதகந்யாரமண பார்ஶ்வஹ்ருத நிஷேவித ।
சந்த்ரமஹீதாஸார த்ராஹி மாம் ஶிகிவாஹந ॥ (5)

ஹிமாத்ரி தநயாபுத்ர ஸர்வாஸுர நாயக ।
ஶ்ரீதபக்தயார தளஹித த்ராஹி மாம் ஶிகிவாஹந ॥ (6)

கலேநக கோடி ப்ரஹ்மாண்ட ஸ்ருஷ்டி ஸ்தித்யந்தகாரண ।
மோதாத் கடமதேதேவ த்ராஹி மாம் ஶிகிவாஹந । (7)

ஸ்கந்தாய பந்தாய பார்வதீநந்தநாய பார்ஶ்வாரவிஜாயத மோபநாய ।
ஶிவாபமாத்ரே ஸ்மிதகேதநாய நமோ நம: ஶங்கர ஸம்பவாய ॥
(8)

ஸ்ரீ கு௨ஹாய நமஃ ॥

விக்ஞாபனம்.

"ஸ்ரீ ஸத்யாசல க்ஷேத்ரம்" என வடமொழிப் பெயர் புனைந்துள்ள திருப்பரங்குன்றத்தின்கண் இக்கலியில் ப்ரத்யக்ஷ வரதரென ஸான்னித்யமாய் விளங்கும் ஸ்ரீ ஸு௨ப்ரஹ்மண்யமூர்த்தி யின் மகிமை, அந்தக்ஷேத்திரம் அங்குள்ள தீர்த்தங்களிவைகளின் பெருமை, இத்யாதி வைபவங்களடங்கிய இச்சிறந்த புராணத்தை மொழிபெயர்த்தச்சிட்டு வெளியிட எண்ணங்கொண்டு முயன் றிருந்த மதுரை பிரஹ்மஸ்ரீ வேங்கடேஶ்வர தீக்ஷிதர் அவர்களின் மனோபீஷ்டம் காலகதியால் நிறைவேறுமற் போனபடியால், அவர் குமாரர் ப்ரஹ்மஸ்ரீ மகாதேவதீக்ஷிதரிடமிருந்து கிடைக்கப்பெற்ற (இஞ்சிக்கொல்லை ப்ரஹ்மஸ்ரீ ராமசந்திர சாஸ்த்ரிகளால் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட) த்ராவிட வ்யாக்யான ஸஹிதமாயுள்ள அப்பிரதி யையும், ஸத்யாசல வாஸியான ப்ரஹ்மஸ்ரீ ஸு௨ப்ரஹ்மண்ய கன பாடியிடமிருந்து கிடைக்கப்பெற்ற அபூர்வமான ஓலைப்பிரதிமூலத் தையும் ஒத்துப்பார்த்து, வித்வான்களின் பேருதவியால் சோதனை செய்து இதனை அச்சிட்டு வெளியிடமுயன்றது, சதுர்வித புரு ஷார்த்தங்களையுமளிக்கும் ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீ ஸு௨ப்ரஹ்மண்ய ஸ்வாமியி னுடைய பாதகமலங்களை அனவரதமும் த்யானஞ்செய்துகொண் டிருக்கும் பக்தகோடிகளுடன், பூவுடன்சேர்ந்த நாரும் மணம் பெற்றதென்றாற்போல் என்போன்ற பாமரர்களும், மூர்த்திவிசே ஷம் தீர்த்தவிசேஷங்களைத் தெரிந்து நீராடி பக்தானுக்ரஹபரரான ஸ்ரீ ஸ்கந்த மூர்த்தியைக் கண்ணாரத் தரிசித்து வாயாரப்போற்றி மனமார ஆனந்தக் களிப்புற்று, பக்தபரிபாலகரான ஸ்ரீகுஹ கரு

ஞாநிதியின் க்ருபா கடாக்ஷத்திற்குப் பாத்ர பூதர்களாகவேண்டு மென்ற இச்சிற்றறிவுடையோனின் பேரவா வொன்றே.

எவ்விதத்திலும் யோக்கியதையற்ற இச்சிறியேனை, முடவன் கொம்புத்தேனுக்காசைப் பட்டாற்போன்றுள்ள இப்பெருங் காரியத்தில் ப்ரவர்த்திக்கும்படி தூண்டின என் நண்பர்களுக்கும், மூல முறைகளைசோதனை செய்துதவிய வித்வான்களான [சோழவந்தான் ப்ரஹ்மஸ்ரீ சங்கரசாஸ்த்ரிகள், மதுரை ப்ரஹ்மஸ்ரீ கீழ்மங்கலம் கிருஷ்ண சாஸ்த்ரிகள், மதுரை ப்ரஹ்மஸ்ரீ மீநாக்ஷிஸுந்தர சாஸ்த்ரிகளாதி] பெரியோர்களுக்கும் ஹ்ருதய பூர்வமாய் வந்தனமளித்து, இப்புஸ்தகத்தை ஸ்ரீவல்லீதேவஸேநாஸமேத ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய ஸ்வாமியின் பாதாரவிந்தங்களில் ஸாஷ்டாங்க நமஸ்கார பூர்வமாய் ஸமர்ப்பிக்கின்றேன்.

மகான்கள் இதிலுள்ள எவ்வித குற்றங்குறைகளையுங் கொள்ளாது ஸ்ரீ குஹஸ்வாமியின் குணகணங்களென்று பாராட்டுவதுடன், இனிவரும் பதிப்பு குற்றமற்று வெளிப்படும் பொருட்டு அவைகளைக்காட்டித் திருத்திக்கொடுக்கும்படி மிகவும் தாழ்மையுடன் ப்ரார்த்தித்துக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

ப்ரமோதூதஹு
தை-மீ
மதுரை.

ப. ராமஸ்வாமி.

உ

ஶ்ரீமதே குமாரஸ்வாமினே நம: ॥

ஶ்ரீ ஸத்யாசல க்ஷேத்ர மாஹாத்ம்ய விஷய ஸூசிகா ॥

ஸத்யாசலமென்னும் திருப்பரங்குன்ற க்ஷேத்ரமாகாத்மியத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கும் விஷயங்களின் குறிப்பு :—

(1) முதலாவது அத்யாயம் :—

ஸாக்ஷாத் பரமேஶ்வரர் பார்வதிதேவியாருக்கு உபதேசித்தருளிய ஆறெழுத்து மந்திரத்தின் லக்ஷணத்தை, தாயார் மடிமீதமர்ந்திருந்த பாலஸுப்ரஹ்மண்யர் க்ரஹித்துக்கொண்டு, தம் பிதாவாகிய பரமசிவனுக்கு ப்ரணவத்தின் பொருளைப் பின்னர் உபதேசித்தமையால் "குமரகுரு" என்னும் திருநாமம் பெற்ற விவரம் கூறுகின்றது.

(2) இரண்டாவது அத்யாயம் :—

க்ஷேத்ரோத்பத்தி ; தீர்த்தமகிமை; குமார ஸ்வாமி தவம்புரிதல்; பரமேஶ்வரன் "ஸத்யேஶ்வரர்" என்னும் திருநாமம் பூண்டு குமாரஸ்வாமிக்கு ப்ரஸந்நராய் அநுக்ரஹித்தல்; பிதாவுக்கு மந்த்ரோபதேசஞ் செய்ததால் குமாரஸ்வாமிக் கேற்பட்ட தோஷ நிவிர்த்தி; ப்ரஹ்மதேவரால் நடத்திவைக்கப்பட்ட புஷ்யோத்ஸவ மஹிமை, இவ்விவரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

(3) மூன்றாவது அத்யாயம் :—

காம்பில்யதேசாதிபதியான சிபிசக்ரவர்த்தியானவர், காசி முதல் ஸேதுபர்யந்தம் தீர்த்தயாத்ரை செய்து வருங்கால் ஸத்யாசல க்ஷேத்ரத்தை யடைந்ததும் அங்கு ஏற்பட்ட ஆகாசவாணியைக்கேட்டு கௌதமமாமுனிவரால் விதிக்கப்பட்ட தர்மாநுஷ்டானஞ் செய்து, காஶ்மீரதேசத்திலிருந்து ஐந்நூறு ப்ராஹ்மணர்

களை ரதத்திலேற்றித் தருவித்து அவர்களுக்கு க்ருஹதானம் செய்யும்பொழுது ஒருவர் குறையக்கண்டு மன்னவன் மனம் வருந்துங்கால், ஸாக்ஷாத் பரமசிவன் ப்ராஹ்மண வேஷம் தரித்து "ஸத்யாசலாதீசர்" என்னும் திருநாமம் பூண்டு, மனைவி மக்களுடன் சிபிசக்ரவர்த்தி முன்தோன்றி க்ருஹதானம் பெற்று சக்ரவர்த்தியை ஆசீர்வதித்த விவரம் கூறுகின்றது.

(4) நான்காவது அத்யாயம் :—

தைவத்யுதி முனிவர் காலவமகரிஷிக்கு ஸத்யாசல க்ஷேத்ரத்தின் மாகாத்ம்யத்தை எடுத்துரைத்தல்; கல்பக விநாயகர் உற்பத்தி; ப்ரஹ்மதேவர் ஸரஸ்வதியை மணம் புரிந்து ஸ்ருஷ்டிகர்த்ருத்வ மடைதல்; அவர் கல்யாணத்திற்கு வந்த மகாவிஷ்ணு "வித்ருமாஸ்ய" ரென்னும் திருநாமத்துடன் ஈஶ்வர ஸந்நிதானத்தில் மேற்கு முகமாய் வீற்றிருத்தல்; சாமுண்டியென்னும் துர்க்காதேவி தவம் புரிந்து மஹிஷாஸுரனை வதஞ்செய்து ப்ரதான தேவதையாய் வடக்கு முகமாய் வீற்றிருத்தல்; திராவிட அரசனாகிய "கோவிதாரத்வஜ"னுக்கு அகஸ்திய மகரிஷியின் சிஷ்யரான "ப்ரஹ்மிஷ்ட" ராலேற்பட்ட சாபமாகிய வெண்குஷ்டம் நிவிர்த்தியானது, முதலிய விவரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

(5) ஐந்தாவது அத்யாயம் :—

ஸத்யாசல க்ஷேத்ரத்தில் ஒன்பது தீர்த்தங்களுண்டான விவரமும், அவைகளின் வைபவங்களும், அதில் தபோதனர்களான அகஸ்த்யாதி முனீஶ்வரர்கள் வாஸமும், கிரிப்ரதக்ஷண (மலைப்ராகார)த்தின் மகிமையும், கார்த்திகை ஸோமவார மகிமையும் கூறப்படுகின்றன.

(6) ஆறுவது அத்யாயம் :—

வஸிஷ்டமாமுனிவரி னுத்தாவின்படி ஹரிச்சந்த்ரமகாராஜன் தீர்த்தாடனம் செய்யும்பொழுது வ்ருத்தாசலத்தில் ரோமசமுனிவரைத் தரிசித்து அவரால் ஸத்யவ்ருதம் உபதேசிக்கப்பெற்றுப் பின் ஸத்யாசலத்தில் கௌதமமுனிவரைத் தரிசித்து, அவாநுக்ர

ஹித்தபடி ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யஸ்வாமியை அபிஷேக நிவேதநாதிகளால் பூஜை செய்து நமஸ்கரித்து, மண்டபங்கள், ப்ராகாரங்கள், திருமதில்கள், கோபுரங்கள் முதலியவற்றுடன் ஸ்வாமிக்குத் திருக்கோயில் கட்டுவித்து, மகாரதமும் நிர்மாணம் செய்வித்து, சிவத்விஜர்களால் பூஜைகள் நடப்பித்து, தைமாஸம் சுக்லபக்ஷம் உத்தரட்டாதி நக்ஷத்ரத்தன்று மஹோத்ஸவம் ஆரம்பித்து ஸகல வைபவங்களுடனும் ஸ்வாமியை எழுந்தருளச்செய்து, புனர்வஸு நக்ஷத்ரத்தன்று ரதோத்ஸவமும், புஷ்ய நக்ஷத்ரத்தில் தீர்த்தோத்ஸவமும் நடத்தி வைத்து, குஹஸ்வாமிக்கு விலையுயர்ந்த திருவாபரணங்களளித்த விவரமும், அவர் "ஸத்யதீர்த்த"த்தில் ஸ்நாநம் செய்து ஸத்யவ்ருதம் த்ருடமாகப்பெற்ற விபரமும்; மாகஸ்நாந மகிமையும்; தாரகமந்த்ரோபதேச ப்ரபாவமும்; ஸ்ரீராமபிரான் தரிசன வரலாறும்; மற்றும் க்ஷேத்ர மாகான்ம்யமும் கூறப்படுகின்றன.

(7) ஏழாவது அத்யாயம் :—

ஹாலாஸ்ய க்ஷேத்ரத்திலிருந்த சங்கப்புலவர் தலைவரான நக்கிர கவி தினந்தோறும் திருப்பரங்குன்றத்திற்கு வந்து சரவணப்பொய்கையில் நீராடி கிரிவலம்வந்து, கல்விச்செருக்கால் முருகக்கடவுளைத் தரிசியாது மதுரைக்குத் திரும்பியதால் சிக்ஷிக்கப்பட்டு அகங்காரம் நீங்கி குஹஸ்வாமியை ப்ரார்த்திக்க, ப்ரபு ப்ரஸந்நராய் நக்கிரருக்கு அநுக்ரஹித்து, கங்காஸ்நாநம் செய்யவேண்டுமென்று அவர் பிரார்த்திக்க, குஹஸ்வாமியின் ஆஞ்ஞைப்படி மலையின் உச்சியில் பாதாளகங்கை ப்ரவஹித்த விவரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

(8) எட்டாவது அத்யாயம் :—

அவ்விதம் மலையின் உச்சியில் ப்ரவஹித்த பாதாளகங்கையில் ஸ்கந்தமூர்த்தி ஸ்நாநம் செய்து, நக்கிரரையும் வீரபாகு முதலிய கணநாயகர்களையும், மற்ற தேவர் முனிவர்களையும் ஸ்நாநம் செய்ய விடை கொடுத்து மறைந்தது; க்ருத்திகா ஸோமவார மகிமையைக்கேட்டு, தேவர்கள் மகரிஷிகள் சக்ரவர்த்திகள் எல்லோரும் அன்று வந்து அந்த பாதாள கங்கையில் ஸ்நாநஞ்செய்து, தங்களாலியன்ற தானங்கள் கொடுத்து, முருகனைத் தரிசித்தது;

ப்ரஹ்ம தேவரிடமிருந்து க்ஷேத்ரமகிமையைக் கேட்ட நாரதமா முனிவர் ஸத்யாசல (திருப்பரங்குன்ற)த்தை யடைந்து முருக பிரானைத் தரிசித்து அக்கடவுள் கைவல்யப்பொருளை உபதேசித் தருளப்பெற்று அவர் ஸமீபத்திலேயே இருந்தது; இத்யாதி விவரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

(9) ஒன்பதாவது அத்யாயம் :—

ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யப்பெருமான் அகஸ்த்யமாமுனிவருக்கும் நாரதமாமுனிவருக்கும் அநுக்ரஹித்த ப்ரகாரம், தத்வஸ்வரூபங்களை நந்திகேச்வரர் ஸநத்குமார மகரிஷிக்கு உபதேசித்த விவரம் கூறுகின்றது.

(10) பத்தாவது அத்யாயம் :—

"விச்வாசி" என்னும் அப்ஸரஸ்த்ரீக்கேற்பட்ட நாரதமா முனிவரின் சாபவிமோசனம் கிடைத்த விவரமும்; மகாபக்திமானாகிய "ராஜசேகரன்" என்னும் காஞ்சீபுரத்தரசன் தாந்த்ரிகமதாசாரத்தைக் கைக்கொண்டதால் அவனுக்குக்கிடைத்த நரகவாதனையும் பிசாசு ஜன்மமும் தீரப்பெற்ற விவரமும் கூறப்படுகின்றன.

(11) பதினோராவது அத்யாயம் :—

தேஜோரூபியாய் நின்ற ஸாக்ஷாத் பரமசிவன் முடிதேடிப் பொய்ம்மொழி புகன்ற ப்ரஹ்மதேவருக்கேற்பட்ட சாபவிமோசனம், அவர் திருப்பரங்குன்றத்திற்கு வந்து மூன்று அச்வமேத யாகமும் கோடிலிங்க ப்ரதிஷ்டையும் செய்ததாற்பெற்று, கார்த்திகை மாஸம் க்ருத்திகா நக்ஷத்ரத்தன்று குஹஸ்வாமிக்கு ரதோத்ஸவம் நடத்திவைத்து, பசுபதியால் அநுக்ரஹிக்கப்பட்ட விவரமும், க்ஷேத்ர மகிமையும், க்ருத்திகாவ்ருத அநுஷ்டான க்ரமமும், அதன் பலனும், கூறப்படுகின்றன.

(12) பன்னிரண்டாவது அத்யாயம் :—

ஷண்முகநாதன், சூரபத்மன் முதலிய அஸுரர்களை ஸம்ஹரித்துவிட்டு வந்து திருச்செந்தூரில் தங்கிச் சற்று சிரமபரிகாரஞ்

செய்துகொண்டு, பின் திருப்பரங்குன்றத்திற் செழுந்தருளுங்கால், அரக்கர் இடுக்கண்களைந்து தங்களுக்கு க்ஷேமம் விளைவிக்கப் பெற்ற மகாவிஷ்ணுவாதிதேவர்கள், தாங்களடைந்த பரமஸுகத்திற்குக் கைம்மாறுகத் தேவேந்த்ரனுடைய கன்னிகையான தேவஸேநாம்பிகையை ஸ்ரீ பாலஸுப்ரஹ்மண்ய ஸ்வாமிக்குப் பாணிக்ரஹணம் செய்துகொடுக்க நிச்சயித்து, திருப்பரங்குன்றத்தில் ஸ்ரீ குமார ஸ்வாமிக்கும் தேவஸேநாதேவிக்கும் திருக்கல்யாண மஹோத்ஸவம் நடத்திவைத்து, தேவர்களும் முநிவர்களும் தரிசித்தானந்தக் கடலில் மூழ்கினர். பின் எல்லோரும் அவ்விடத்திலுள்ள புண்யதீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்து ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யஸ்வாமியின் க்ருபாகடாக்ஷத்திற்குப் பாத்ரராய், பரிசு பெற்று, பக்தானுக்ரஹம் செய்யும்படி ஸ்வாமியைப் பிரார்த்தித்து, தங்கள் ஸ்வஸ்தானத்திற்கேகினரென்ற விவரம் கூறுகின்றது.

ஓம். தத். ஸத்.

ஶுபமஸ்து.

ஸ்ரீ ஶரவணபவாய நம꞉ ॥

ஸத்யாசல க்ஷேத்ரமென்ற திருப்பரங்குன்றத்திலுள்ள

விசேஷ தீர்த்தங்கள் 9.

(அத்-5. சுலோ $3\frac{1}{2}$—$20\frac{1}{2}$, 74-75)

1. "ஸ்வாமி புஷ்கரிணி"— மலைக்கு ஈசானதிக்கில் தபஸ் புரிய ஆரம்பிக்கும் காலத்தில் ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய ஸ்வாமியாலுண்டாக்கப்பட்டது. இந்த தீர்த்தத்திற்குச் "சரவணப்பொய்கை" எனப் பெயர் வழங்குகின்றது. இதற்கு அநேகம் திருநாமங்களுள:-

அவையாவன:—

(அத் 2—சுலோ 29-31).

1.	ஞான தீர்த்தம்	9.	குமாரஸரஸ்.
2.	ஸர்வ தீர்த்தம்	10.	பக்தி தீர்த்தம்
3.	குஹகங்கை	11.	முக்தி தீர்த்தம்
4.	ஸத்ய கங்கை	12.	பரதீர்த்தம்
5.	சிவகங்கை	13.	பராத்பர தீர்த்தம்
6.	சிவப்ரதை	14.	சத்ருக்ன தீர்த்தம்
7.	குமார பத்மினி	15.	ஸர்வரோக நிவாரண தீர்த்தம்
8.	ஸ்ரீதை	16.	ஸர்வதீர்த்தோத்தமோத்தமம்

2. "ஸத்ய தீர்த்தம்"—மலைக்கு வடக்கில் தண்டபாணிகோயிலுளுள்ளது. ஸத்யம், ஞானம், ஸுகம் இவைகளைக் கொடுக்கக்கூடியது. ஹரிச்சந்த்ர மகாராஜாவால் ஸேவிக்கப்பட்டு அவருக்கு ஸத்ய வ்ருதத்தை த்ருடம் செய்வித்தது.

3. "பாதாளகங்கை"—மலையின் உச்சியில் தென் பாகத்தில் ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய ஸ்வாமியால் சங்கப்புலவர் தலைவரான நக்கீர கவியின்பொருட்டு தருவிக்கப்பட்டது.

இந்த மூன்று தீர்த்தங்களும் மிகவும் உத்தமமானவை. இவைகளில் ஒருதரம் ஸ்நாநம் செய்தால் 24 க்ருச்ரபலனுண்டாகிறது.

(அத் 12—சுலோ 97-100). மற்ற தீர்த்தங்களில் ஸ்நாநம் ஒருதரம் செய்தால், 3 க்ருச்ரபலனுண்டாகிறது.

4. "புத்ர தீர்த்தம்"—மலைக்கு வாயுமூலையிலுள்ளது. இதற்கு "சோத்துக்கடைக்கிணறு" எனப்பெயர் வழங்குகின்றது.

5. "புஷ்பமார்தவ தீர்த்தம்"—மலைக்கு ஈசானதிக்கிலுள்ளது. அகல்யைக்கு நிஜ சரீரத்தைக் கொடுத்தது.

6. "வைத்ய ஸாரம்"—புஷ்பமார்தவ தீர்த்தத்திற்கு மேற்கிலுள்ளது; ஸகல ரோகங்களையும் நிவர்த்தி செய்வது; சந்த்ரனுக்கு க்ஷயரோகத்தையும் அக்னிக்கு த்வந்த்வ ரோகத்தையும் தீர்த்தது.

7. "ஹிமமார்தவ தீர்த்தம்"— மலைக்கு ஆக்நேய திக்கிலுள்ளது; ஈசன் திருவடி தேடிய திருமால் நீராடி தாப சாந்தி அடைந்தது.

3 முதல் 7 வரை உள்ள இந்த ஐந்து தீர்த்தங்களும் பர்வதத்துடன் வந்தன. மயில் வாகனனாலவைகள் பெயரிடப்பட்டன.

8. "க்ஷீரகுண்டம்"—மலைக்கு ஆக்நேயத்திலுள்ளது. காமதேனு லிங்கவடிவான மலையிற் சொரிந்த பால் நிர்மால்யம் தங்கியது.

9. "ப்ரஹ்ம தீர்த்தம்"—மலைக்கு வடக்கில் துர்க்காதேவியின் இடதுபக்கமாக வடமேற்கே நானூறு வில்லடி தூரத்தில் ப்ரஹ்மாவின் தண்டத்தினாலுண்டாக்கப்பட்டது. ஸர்வரோகங்களையும் நாசம்செய்து இஷ்டஸித்திகொடுப்பது. இதற்கு "ப்ரஹ்மகுண்ட"மென்றும், "ப்ரஹ்மகூப"மென்றும் பெயருண்டு. இப்பொழுது "சன்னசிக்கிணறு" எனப் பெயர் வழங்கி வருகின்றது. இந்தத் தீர்த்தமானது, "ஸித்ததீர்த்தம்" "ஞானதீர்த்தம்" எனவும் திருநாமம் பெற்றுள்ளது.

பின்னுமுள்ள தீர்த்தங்கள் (அத். 12, சுலோ-91-96).

10. "பாண்டவ தீர்த்தம்"— பாண்டவர்களா லுண்டாக்கப் பட்டது. மலையின் வாயு மூலையிலுள்ளது.

11. "கல்யாண தீர்த்தம்"— மலைக்கு வடக்கில், திருக்கல் யாண காலத்தில், ஸ்நானார்த்தம் குஹஸ்வாமியாலுண்டாக்கப் பட்டது.

12. "மண்டல தீாத்தம்"—மலைக்கு வடக்கே, பரமசிவனது ஜடாமண்டலத்திலிருந் துண்டானது.

13. "ஸித்த தீர்த்தம்"—மலைக்கு ஈசான திக்கிலுள்ளது.

श्री गुरुभ्यो नमः ॥

श्री सुब्रह्मण्याय परमात्मने नमः ॥

श्रीमत् पराचल (सत्यगिरि) क्षेत्र माहात्म्यम् ॥

श्री गणेशाय नमः ॥

शुक्लाम्बरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम् ।
प्रसन्नवदनं ध्यायेत् सर्वविघ्नोपशान्तये ॥

कल्याणाब्धौ समरसमयेऽप्यक्षराऽह्यासकामे
शास्त्रारम्भे सत्कृतिकरणे देवताराधने च ।
गायत्र्युष्णिग्जगतिविबुधाः सर्वविघ्नोपशान्त्यै
हेरम्बत्वं भजत सततं त्वां विनायकेशेन्द्राः ॥

ऐश्वरं परमं तत्त्वमादिमध्यान्तवर्जितम् ।
स्वपारं सर्वभूतानां माययाविक्रियम् ॥

अनन्तानन्दबोधाम्बुनिधिमद्भुतविग्रहम् ।
अम्बिकापतिमीशानमनिशं प्रणमाम्यहम् ॥

दिव्यपराचलक्षेत्रं दिव्यसत्याब्जिनीमयि ।
दिव्यगौरवमन्नाम्बां च दिव्यसत्यार्थदायिनम् ॥

यश्शिवो नामरूपाभ्यां या देवी सर्वमङ्गला ।
तयोस्संस्मरणात् पुंसां सर्वतो जयमङ्गलम् ।

उमाकोमलहस्ताब्जसम्भावितललाटिकम् ।
हिरण्यकुण्डलं वन्दे कुमारं पुष्करस्रजम् ॥

𑌷𑌡𑌾𑌨𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌂𑌕𑍁𑌮𑌰𑌕𑍍𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂
𑌮𑌹𑌾𑌮𑌤𑌿𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑌯𑍂𑌰𑌵𑌾𑌹𑌨𑌂 ।
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌨𑍁𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌨𑌾𑌥𑌂
𑌗𑍁𑌹𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌹𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 ॥

𑌸𑍂𑌤 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌨𑍍𑌯𑍁𑌗𑌾𑌵𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌦𑍍𑌵𑍈𑌪𑌾𑌯𑌨𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌤𑍋𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 ॥ (1)

𑌶𑌿𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾𑌧𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹 𑌹𑍇𑌤𑌵𑍇 ।
𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍋𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌗𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌬𑌾𑌦𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 ॥ (2)

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯𑍇𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌸𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 ।
𑌦𑌶𑌧𑌾𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌧𑌾𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ॥ (3)

𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑍀𑌸𑍁𑌤𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌂𑌚 𑌶𑍈𑌵𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥ (4)

𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍀𑌯𑌂𑌚 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯 𑌮𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 ।
𑌆𑌗𑍍𑌨𑍇𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑍈𑌵𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌲𑍈𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌾𑌰𑌾𑌹𑌮𑍇𑌵𑌚 ॥ (5)

𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑌂𑌚 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍌𑌰𑍍𑌮𑌂𑌚 𑌗𑌾𑌰𑍁𑌡𑌂 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ॥ (6)

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍈𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌶𑍈𑌵𑌂𑌚 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌂𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ।
𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌲𑍈𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌾𑌰𑌾𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑌮𑍇𑌵𑌚 ॥ (7)

𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌕𑍌𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌂𑌚 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌂𑌚 𑌦𑌶𑍈𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥ (8)

𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌅𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌯𑌾 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑍇𑌨𑌚 ॥ (9)

𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌮𑍇𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌿𑌵𑍋𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ॥ (10)

நாரதீய புராணஞ்ச காருடம் வைஷ்ணவம் விது: ।
ப்ராஹ்மம் பாத்மம் ப்ரஹ்மணோ த்வே அக்நேராக்நேயமேககம் ॥ (11)
ஸவிதுர்ப்ரஹ்ம கைவர்தம் ஏவமஷ்டாதஶ ஸ்ம்ருதம் ॥ (11½)

சத்வாரி வைஷ்ணவாநீஶ விஷ்ணோஸ்ஸாம்ய புராணிசைவ ।
ப்ரஹ்மாதி த்யேயாயிகம் விஷ்ணும் ப்ரவதந்தி ஜகத்பதிம் ॥ (12½)

ப்ரஹ்ம விஷ்ணு மஹேஶாநாம் ஸாம்யம் ப்ரஹ்மே புராணகே ।
கநிஷ்டாமயிகம் தேவம் ப்ரஹ்மாணம் ஜகதாம் பதிம் ॥ (13½)

ப்ரவதந்தி திநாதீஶம் ப்ரஹ்ம விஷ்ணு ஶிவாத்மகம் ।
ப்ராதர்மத்யாஹ்ந ஸாயாஹ்ந ஸந்த்யேஷு ப்ரவீதிஹி ॥ (14½)

அக்நிம் வைஶ்வாநரம் ஸாக்ஷாதாத்மாநம் த்ரிகுணாத்மகம் ।
ஆக்நேயம் ப்ரஹ்ம கைவர்தம் ஸவிதா ஜகதீஶ்வர: ॥ (15½)

ஶிவாத்மாநா விஶேஷேண ப்ரதிபாத்யந்தே இஹ ।
கூடஸம்வ்யா புராணாநாம் சதுர்வர்க்கம் ப்ரகாஶக: ॥ (16½)

யதாஶாஸ்த்ரேஷு வேதேஷு விஶ்வாதிக உமாபதி: ।
புராணேஷு பரஸ்ஸாக்ஷாத் பதி: பாஶவிமோசக: ॥ (17½)

பரம் ப்ரஹ்ம பராயாம பரஞ்ஜ்யோதிரநாமயம் ।
மங்கலம் மங்கலாநாஞ்ச பாவநாநாஞ்ச பாவநம் ॥ (18½)

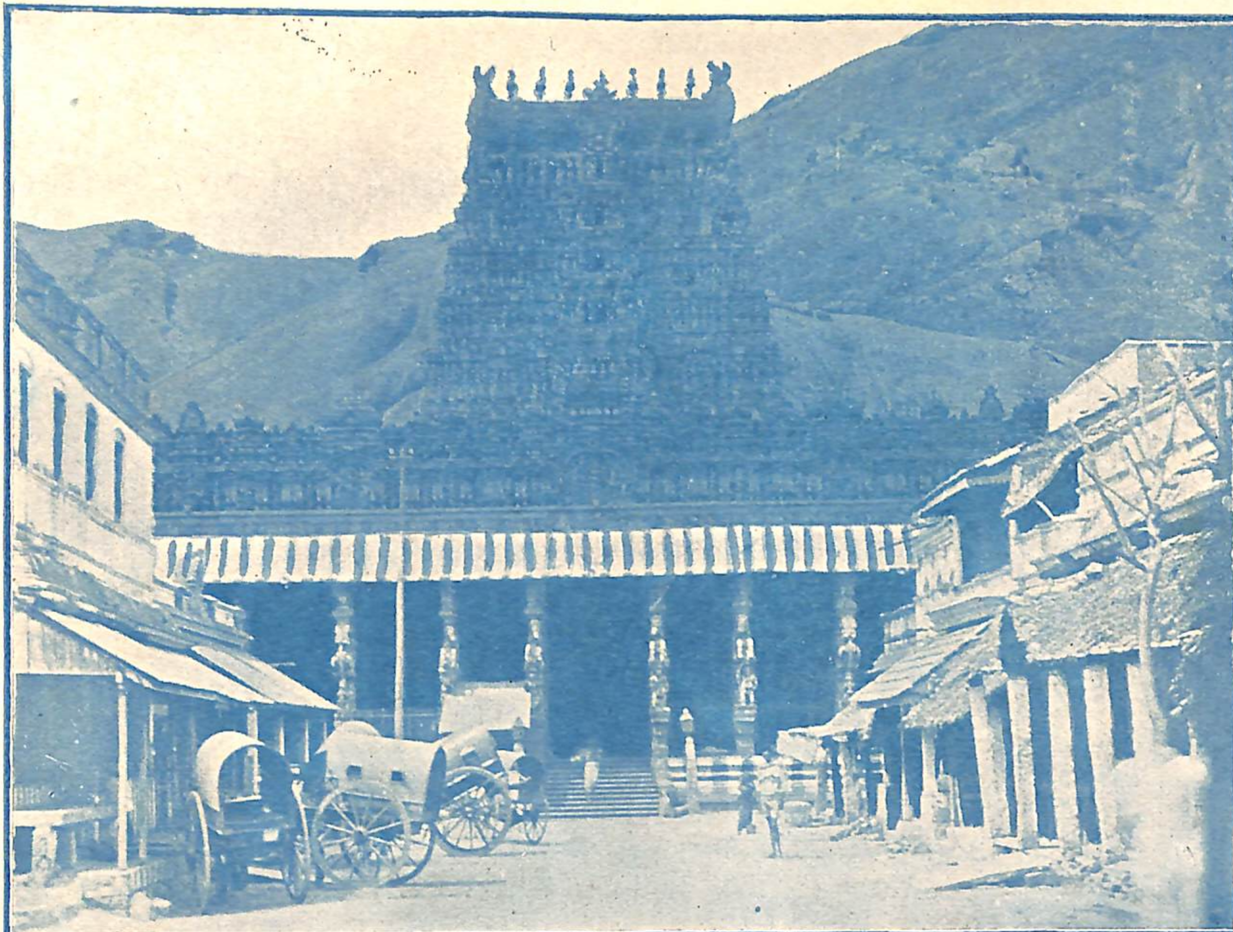
ஸர்வமங்கலயோவேத உதபஹ்ரு ஸ்ஸர்வமங்கல: ।
கூஷ்மாண்ட ஶிரோநித்ய ஸம்ஸ்தம் ப்ரவதந்திஹி ॥ (19½)

தத்வதேவ புராணாநி ஶிவம் ஸாம்பம் த்ர்யம்பகம் ।
ஸ்வதந்த்ரைக மஹேந்த்ரம் ப்ரவதந்தி நிரங்குஶம் ॥ (20½)

தத்த்வவேதம் முநிஶ்ரேஷ்டா: ஶைவம் ஸர்வார்த்ததம் விது: ।
ஸர்வவேதார்த்த ஸர்வஸ்வம் புக்திமுக்தி ஸுகாவஹம் ॥ (21½)

தஸ்மிந் காலஶ்ச ருத்ராக்ஷ ஸம்ஹிதாயாம் ப்ரகீர்திதம் ।
ஶ்ரீமத் பாராவத க்ஷேத்ர மாஹாத்ம்யம் ஶ்ருதிஸம்மதம் ॥ (22½)

ஶிவஶக்திக்ஷேத்ர ப்ரபவஸ்ய ஸுப்ரஹ்மண்யஸ்ய வைபவம் ।
ஸநத்குமாரம் ப்ருஷ்டம் பாராஶரீய ப்ரவீத் ॥ (23½)

திருப்பரங்குன்றம் ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யர் திருக்கோயிலின்
முன் காக்ஷி.

உ

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌗𑌿𑌰𑌿 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

ஸத்யகிரி மாஹாத்ம்யம்

என்னும்

திருப்பரங்குன்றம் ஸ்தல புராணம்.

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

(𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇) 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨 𑌶𑌿𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣 ।
𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌕𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌪𑌶𑍍𑌚𑌰𑌿𑌤𑌮𑌾𑌦𑍃𑌤𑌃 ॥ (1)

𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌥𑌲𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌚 𑌗𑍁𑌹𑍇𑌨 𑌚 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌸𑌿 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌦𑌰𑌾𑌤𑍍 ॥ (2)

𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌗𑍁𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥ (3)

𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌪𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌮𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌧𑌾𑌮𑌨𑍇 ।
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌪𑌕𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑍇𑌽𑌹𑌮𑌨𑌘 ॥ (4)

𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 ।
𑌤𑌦𑍍𑌗𑍌𑌰𑌵𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌵𑌾𑌰𑌿𑌧𑍇 ॥ (5)

𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌧𑌵𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌰𑌕𑍍𑌷𑌕𑌾𑌃 ।
𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌤𑌪𑌸𑍋 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ॥ (6)

𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌲𑍋𑌕𑍋𑌪𑌕𑍃𑌤𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥ (6½)

உ

சிவமயம்

தமிழ் உரை.

முதலாவது அத்யாயம்.

(உரை) ஸநத்குமாரமுனிவர் அருளுவதாவது :—

"ஷட்குண ஸம்பன்னராயும் சிறந்த சிவபக்தராயுமுள்ள நந்திகேஶ்வரரே! ஸர்வ ப்ராணிகளினுடைய ஹ்ருதய குகையின் கண்ணே வஸிப்பவரும், குமரர் எனப் பெயர் பெற்றவருமான ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யமூர்த்தியால் முன் ஓர் காலத்தில் எதைக் கருதி எவ்விடத்தில் எவ்வாறு மேன்மையான தபஸ் செய்யப்பட்டது? தாங்கள் எல்லாவற்றையும் அறிந்தவர்களாகையால் ஆச்சர்யமாயுள்ள விருத்தாந்தங்களனைத்தையு மறிவீர்கள்; மூவுலகங்களினும் தங்களாலறியப்படாததொன்றுமில்லை; மேலும் தாங்கள் ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்திக்குச் சிஷ்யர்களாயிருக்கின்றீர்கள்; ஆகையால் தங்களைக் கேட்கின்றேன்," (என்று ஸநத்குமாரமுனிவர் நந்திகேஶ்வரரைப் பார்த்து).

"முனிவரே! முன் ஒரு காலத்திற் ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியினால் தங்களை நிமித்தமாகக்கொண்டு உலகத்தின் நன்மையைக் கருதி ரகஸ்யமாய் எல்லாம் கூறப்பட்டுள்ளன. தாங்கள் எப்படி ஸுப்ரஹ்மண்யமூர்த்தியின் பக்தியுள்ள சிஷ்யரோ, அதுபோல யானும் தங்களுக்குச் சிஷ்யன் அல்லவா! கருணாநிதியே! அந்தப் பெருமையினாற் கேட்கின்றேன்; கிருபை செய்யவேண்டும். உலகத்தை ரக்ஷிக்கின்றவர்களாகிய ஸாது ஜனங்கள் ரஹஸ்யமாகிய விஷயங்களையுங்கூட தமது சிஷ்யர்களுக் குபதேசிக்கின்றார்கள்! அல்லவா! ஆகையால் எனது பாபம் நிவர்த்தியாகும் பொருட்டும் உலகத்தின் க்ஷேமத்தின் பொருட்டும் ஸுப்ரஹ்மண்ய பகவான் செய்த தபஸினுடைய விதியை க்ரமமாக உள்ளபடி சொல்லியருளல் வேண்டும்", என்று ப்ரார்த்தித்தனர்.

(𑌶𑍍𑌲𑍋) 𑌸𑍂𑌤 𑌉𑌵𑌾𑌚 ।

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌨𑌨𑍍𑌦𑍀 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌯𑌦𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌪𑌸𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ (7½)

𑌤𑌦𑌦𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌨𑍈𑌮𑌿𑌶𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 ।
𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍇𑌣 𑌕𑌥𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌶𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍 ॥ (8½)
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑍋𑌪𑌕𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 ॥ (9)

𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑍋𑌽𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌰 𑌶𑍋𑌭𑌾𑌢𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌗𑌣𑌾𑌵𑍃𑌤𑍇 ॥ (10)

𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌭𑌰𑌣 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ।
𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑌮𑌯𑍇 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌵𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥ (11)

𑌪𑌾𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌶𑍍𑌶𑌮𑍍𑌭𑍁𑌃 𑌕𑌥𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌕𑌥𑌯𑌨𑍍𑌮𑌯𑌃 ॥ (11½)
𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌣𑍀 𑌕𑌥𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀𑌮𑍍 ॥ (12)

𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 * 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾 ।
𑌇𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 ॥ (13)

(உ) ஸூதமுனிவர் அருளுவதாவது:—

நைமிஶாரண்ய வாஸிகளே! இவ்விதம் ஸநத்குமாரரால் கேள்க்கப்பட்டு உண்மையான பக்தியினால் பாவிக்கப்பட்ட நந்திகேஶ்வரர், அன்பினோடு ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியினுடைய எந்தத் தபஸின் லக்ஷணங்களைக் கூறினரோ, அந்தப் பரிசுத்தமானதும் பாவங்களனைத்தையும் நாசஞ்செய்வதுமாகிய சரித்திரத்தை இப்பொழுது சுருக்கமாக உரைக்கின்றேன். (8½)

முனிவர்களே! ஸர்வ உலகங்களுக்கும் உபகாரமாகத் தெய்வத்தால் ஒரு சங்கதி தெரிவிக்கப்பட்டது; அதாவது, முன்னர்த்

* 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌨𑌯𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌾 — 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍.

தேவர்களெல்லோராலும் வணங்கப்பெற்றதும், அநேக மகரிஷிக் கூட்டங்களாற் சூழப்பட்டதும், ஸர்வாலங்காரங்களினாலும் அழகு பொருந்தியதும், அப்ஸரஸ்களால் நிறைந்ததும், விமானங்களாற் காந்திபெற்றதுமாகிய கைலாஸ மலையின் கொடுமுடியில், ஒரு ஸமயத்தில் ஷட்குணைஶ்வர்ய ஸம்பன்னரும் விஷத்தைக் கண்டத்திற் தரித்தவருமான சிவபெருமான் பார்வதிஸமேதராய் எழுந்தருளியிருக்கையில், ரஹஸ்யமாய் ஒரு கதையை திருவாய் மலர்ந்தருள ஆரம்பித்தனர். தாக்ஷாயணீ தேவியானவள் மனதுக்கு மிகவும் ஆனந்தத்தைத் தருகிற அந்தக் கதையைக் கேள்வியுற்று பக்தியினால் மிகுந்த வணக்கமுடையவளாய், குருவாகிய தேவேசரை நமஸ்கரித்து ஆன்மஞானமடைய விருப்ப முற்றவளாய் பின் வருமாறு கேட்க ஆரம்பித்தாள். (13)

(உ-ம) ஸ்ரீ வாயவீயஸம்ஹிதாயாம் ॥

ஶிவஶிவ (1) ஷடாஶிவ ஸர்வஶிவ நமோஸ்து தே ।
ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வஸம்ஹார காரகே ॥ (14)

---

(1) ஸர்வஜ்ஞதா த்ருப்திரநாதி போத:
ஸ்வதந்த்ரதா நித்யமலுப்தஶக்தி: ।
அநந்தஶக்திஶ்ச விபோர்விதிஜ்ஞா
ஷடாஹுரங்காநி மஹேஶ்வரஸ்ய ॥

ஸர்வஞ்ஞதை (முற்றறிவு), த்ருப்தி (வரம்பிலின்ப முடைமை), அநாதி போதம் (இயல்பாகவே பாசங்கள் நீங்கிநிற்றல்),ஸ்வதந்த்ரதை (தன்வய முடைமை), அலுப்த சக்தி (பேரருளுடைமை) அநந்த சக்தி (முடிவிலாற்ற லுடைமை), என்னும் ஆறு, (சக்திகள்) குணங்கள் சிவ பெருமானிடத்திற் பொருந்தியுள்ளன எனப் புராணம் கூறுவதால், சிவஸாம்யம் பெற்றவர்க்கு இக்குணங்களும் வெளிப்படும்.

𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾 𑌶𑌾𑌂𑌭𑌵𑌾॥ (14½)
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨 (1) 𑌷𑌾𑌡𑍍𑌗𑍁𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰 ।

𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌕𑌥𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 𑌮𑌯𑌿॥ (15½)
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 ॥ (16)

𑌇𑌦𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌚 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ।
𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌯𑌾 𑌨𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥ (17)

𑌉𑌪𑌦𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰 ।
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌫𑌲𑌂 𑌤𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 ॥ (18)

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌕𑌥𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌹𑌿 𑌮𑍇 ॥ (18½)
𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑍁 (2) 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ (19)

𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌯𑌤𑍍 ॥ (20)

---

(1) 𑌷𑌡𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯—𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍.

(2) 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌶𑌸𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌷𑌣𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌭𑌗 𑌇𑌤𑍀𑌰𑌣𑌾 ॥

𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌂 ।
𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌸 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥

ஸம்பூர்ணமான ஐஶ்வர்யம், வீர்யம், கீர்த்தி, ஸம்பத்து, ஞானம், வைராக்யம், இவ்வாறும் "பக" என்று சொல்லப்படுகின்றன. இவைகள் யாரிடத்தில் சேர்க்கையாயிருக்கின்றனவோ அவருக்கு "பகவான்" என்று பெயர்.

பூதங்களுடைய உற்பத்தி, நாசம், வரவு, போக்கு, வித்தை, அவித்தை, இவைகளை அறிந்தவராரோ அவர் "பகவான்" என்று சொல்லப்படுகிறார்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (21)

𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌷𑌡𑌕𑍍𑌷𑌰𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌵𑌦 ।
𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑌾𑌨 [illegible] ॥ (22)

(உ) ஸ்ரீ பார்வதி தேவியார் அருளுவதாவது:—

"ஸமஸ்ததேவர்களாலும் வணங்கப்பெற்ற தேவாதிதேவரான மஹாதேவா! இப்பிறவிக் கடலினின்று கரையேற்றுவதாகிய தங்களுடைய பாதாரவிந்தங்களிலே அசைவற்றதும் பரிசுத்தமும் மங்களகரமுமாகிய பக்தியானது எப்பொழுதும் எனக்கு உண்டாகும்படி அருளுக. தங்களுக்கு அடியாள்மேற் க்ருபையிருப்பது மெய்யாயின், ப்ரணவத்தோடு கூடியதும் தங்களுக்கு உரியதுமாகிய ஆறெழுத்து மந்த்ரத்தினுடைய லக்ஷணங்களை இப்பொழுது எனக்குச் சொல்லியருளவேண்டும். ஸர்வாந்தர்யாமியான சங்கரா! பூவுலகில் ஸர்வஸித்திகளையும் அளிக்கத் தகுந்த இந்த மஹா மந்த்ரத்தினுடைய லக்ஷணமானது முன்னர்த் தங்களால் எனக்கு அநுக்ரஹிக்கப்பட்டிருக்கிறது; ஆனால் அது என்னால் கேட்கப்படவே இல்லை; அவ்வாறு கேட்கப்படாமையின் காரணமும் எனக்குப் புலப்படவில்லை; ஈஶ்வரா! இந்த மந்த்ரத்தை உபதேசித்துக் கொள்வதற்கு இதுவே ஸமயம்; எவ்விதத்திலும் தங்களுக்கு நான் அடிமையல்லவா? இது ஸமயம் இந்த மந்த்ரத்தை ஶ்ரவணஞ் செய்வதற்கு எனக்கு மிகவும் ஆவலாக இருக்கிறது; ஆகையால், இதுவே தருணம்" எனத்தெரிவித்து வேண்டிக் கொண்டாள். ($18\frac{1}{2}$)

இவ்வாறு தேவியினால் ப்ரார்த்திக்கப்படவே, ஸமஸ்த தேவநாயகரும், ஸமஸ்த லோக குருவானவரும் ஸர்வலோக ரக்ஷகருமான சிவபெருமான், புன்னகைசெய்து தேவியினிடத்திற் கருணைகூர்ந்து குமாரஸ்வாமி தன் (தேவியின்) மடிமீது வீற்றிருக்கும் பொழுது, வேதங்களின் ஸாரமானதும், மிகவும் மேன்மை பொருந்தியதும், ப்ரணவத்தோடு கூடியதுமாகிய இவ்வாறெழுத்து

கைலயங்கிரியில் குமரக்கடவுள்தேவியின் மடிமீதிருக்கும்போது சிவபிரான் உமைக்கு ப்ரணவத்தோடு கூடிய ஷடாக்ஷரத்தை உபதேசித்தல்.

[பக்கம் 6

மந்த்ரத்தின் லக்ஷணத்தை ரஹஸ்யமாய், உற்பத்தி முதல் முடிவுபர்யந்தம் வியாக்யானத்துடன் விஸ்தாரமாகத் திருவாய் மலர்ந்தருளினர். (22)

(𑌮𑍂) 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑌿𑌵𑌃 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌞𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 ॥ (23)

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌕𑍋𑌟𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌃 ।
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌶𑍍𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌶𑍍𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃 ॥ (24)

𑌉𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌜𑍀𑌵𑌕𑍋𑌟𑌯𑌃 ।
𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌕𑌲𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌃 ॥ (25)

𑌅𑌣𑍋𑌰𑌣𑍀𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌰𑌃 ।
𑌅𑌨𑍇𑌕𑌕𑍋𑌟𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌨𑍈𑌵 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (26)

𑌕𑌿𑌂 𑌬𑌹𑍂𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 ।
𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌵𑍇 ॥ (27)

𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌤𑌲𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌮𑌲𑌕𑍀𑌫𑌲𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑌯𑍇 𑌮𑌨𑍌 ॥ (28)

* 𑌅𑌣𑌿𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌰𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌕𑌿𑌂𑌕𑌰𑌾𑌃 ।
𑌸𑌾𑌵𑌧𑌾𑌨𑌮𑌨𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌮𑍍 ॥ (29)

𑌅𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌏𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑍇 ॥ (30)

𑌋𑌗𑍍𑌵𑍇𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋 𑌵𑍇𑌦𑍋 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌕𑌃 ।
𑌸𑌾𑌮𑌵𑍇𑌦𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌥𑌰𑍍𑌵𑌣𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌕𑌃 ॥ (31)

---

* 𑌅𑌣𑌿𑌮𑌾, 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾, 𑌗𑌰𑌿𑌮𑌾, 𑌲𑌘𑌿𑌮𑌾, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂, 𑌈𑌶𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌵𑌶𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌚𑍇𑌤𑌿.

𑌨𑌾𑌦𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌮𑍋𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ।
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌮𑌾𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌧𑍁𑌰𑍍𑌵 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ॥ (32)

𑌅𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌦𑍈𑌵𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑍈𑌵𑌤𑌂 ।
𑌉𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌦𑍈𑌵𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌦𑌂 𑌪𑌰𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ॥ (33)

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌞𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌂 𑌬𑍀𑌜𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌰𑍇𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌤𑌃 ॥ (34)

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌕𑌥𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍃𑌣𑍁 ।
𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌰𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌞𑍍𑌚 𑌤𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥ (35)

𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌰𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌰𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑌿𑌤𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ (36)

𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌨𑌾𑌯𑌕𑌃 ।
𑌸 𑌏𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑍋𑌗𑌾𑌨𑌾𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍 ॥ (37)

𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌦𑍃𑌶𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌨 𑌭𑍂𑌤𑍋 𑌨 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ (38)

𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌞𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌯𑌕𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑌃 ।
𑌶𑌤𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍀𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌪𑌾𑌠𑌿𑌤𑌃 ॥ (39)

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌚𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌰𑌾𑌜𑍋 § 𑌮𑌮 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍈 𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑍇 ॥ (40)

𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌕𑍋𑌟𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌉𑌪𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌦𑌨𑍍𑌤𑍇𑌽𑌦𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌵𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌧𑌕𑍇 ॥ (41)

---

§ 𑌮𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌹𑍇𑌤𑌵𑍇 — 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍.

கோப்யம் கார்ய ச ஶோஹாஷாகே கத்வா மந்த்ரஸ்து ஸித்த்யதி ।
மந்த்ரபீஜாதிகம் ஸத்ய ப்ரகாஶ நைந்த்வ ஸித்த்யதி ॥ (42)

கத்தம் ஹரதி காலேந கோபநீயம் ப்ரயத்நத: ।
அநேக ஜந்மஸம்ஸித்த்ய ப்ராப்தஸாத்ராந்தவர்திநாம் ॥ (43)

பஞ்சாக்ஷரஸ்ய மந்த்ரஸ்ய ஜபே புத்தி: ப்ரஜாயதே ॥ (43½)
ஜபம் கரோதீதி யதா யஸ்ய புத்தி: ப்ரஜாயதே ।
தஸ்யைவ ஸர்வ பாபாநி விலயம் யாந்தி நிஶ்சய: ॥ (44½)

நஸம்ஶயஸ்த்ர கர்தவ்ய ஸத்யமேதந்மயோச்யதே ॥ (45)
ஸமோஹாயந்த்யதமோத்வம்ஹி ஜநாநீம் புத்திர்த்ருஶீ ॥ (45½)

காமேவா வ்யயவா காமே ஶரீரஸ்ய ஶரீரிண: ।
ஜபித்வா முச்யதே மர்த்யஸ்ஸத்யா பவதிபந்தநாத் ॥ (46½)

பஞ்ச ஶ்ரேஷ்டா த்விஜா: ப்ரோக்தா யாதா ஶ்ரேஷ்டஸ்து காம்சநம் ।
ஶாஸ்த்ரம் ச மணிஶ்ரேஷ்ட மந்த்ர ஶ்ரேஷ்டமிதம் ஶிவே ॥ (47½)

நாதஸ்த்வ தாத்ரகோ தேவி பித்ருச்சைவ மாத்ரக: ।
த்வயா நவிதிதம் பஞ்சவர்ணம் மதாநீம்ச மயோபிதம் ॥ (48½)

ஶிவஶக்த்யாத்மகோ மந்த்ர ஸர்வபாப ப்ரணாஶந: ।
பஞ்சவர்ணஶ்ருதி ஸோதந ஸிந்நா பவதி கர்மணி ॥ (49½)

மோக்ஷாயைவ நைவ கர்மாணி காமயாநந்தேந மந்த்ரவித் ।
ஸவர்ணேந ஸமேநைவ நஸம்ஶிம் கஷ்டதே பய: ॥ (50½)

கஷ்டஸ்ய விநாஶாய நக்ஷத்ரேஷு ஶமாரோப்யதாம் ॥ (51)

யதா ஸரித்வராகங்கா ரத்நாநா மௌக்திகம் யதா ।
கிரணாம்ச யதா ஸோம: கஷ்டமேவ பதாஷ்டகாம் ॥ (52)

𑌜𑍀𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌮𑌾 𑌯𑌜𑍍𑌵𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾𑌂 𑌹𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑍋 𑌯𑌥𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌹𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍀 𑌯𑌥𑌾 ॥ (53)

𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌯𑌥𑌾 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌸𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌸𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌹𑍍𑌯𑌤𑌃 ॥ (54)

𑌅𑌭𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌜𑌪𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁 𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌦𑌿𑌨𑍇 ।
𑌤𑍇𑌨 𑌮𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ (55)

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌭𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾 𑌪𑌾𑌤𑌃 ।
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍌𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍌𑌖𑍍𑌯𑌦𑌮𑍍 ॥ (56)

𑌨𑌵𑍇𑌦𑌨𑌜𑌨𑍍𑌯𑌪𑍇𑌤 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑍈𑌵 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌤𑌃 ॥ (56½)

𑌸𑍁𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾𑌯𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌦𑌾𑌯𑌕𑌃 ।
𑌜𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌶𑍍𑌚𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌫𑌲𑌦𑌾𑌯𑌕𑌃 ॥ (57½)

𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦 𑌏𑌵 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦 𑌏𑌵 𑌪𑌰𑌾𑌗𑌤𑌿𑌃 ॥
𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦 𑌏𑌵 𑌪𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦 𑌏𑌵 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌦𑌂 ॥ (58½)

𑌶𑌤𑍍𑌵 𑌪𑌰𑌶𑍍𑌶𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌵𑌲 ।
𑌕𑍇𑌵𑌲𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑍀𑌵𑌂𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌸𑍌𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 ॥ (59½)

𑌸𑍁𑌨𑍃𑌜𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌪𑌾𑌯𑌂𑌚 𑌕𑍇𑌵𑌲 ।
𑌪𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍋𑌗𑍇 𑌬𑌹𑍁𑌦𑌾 𑌸𑌸𑍍𑌵 𑌬𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌸𑌾𑌰𑌤𑌃 ॥ (60½)

𑌨𑌿𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌤𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌵𑌨𑍀 ।
𑌸𑌹𑌿𑌶𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌣𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍈𑌵𑌤𑌂 ॥ (61½)

𑌸𑌦𑌾𑌶𑍍𑌵 𑌜𑌗𑌤𑍀 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑍈𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌕𑍍𑌰𑍄𑌤𑍇𑌜𑌪𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑍈𑌨 𑌸𑌵𑌨𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑌃 ॥ (62½)

தஸ்ராத்ஹேஹ்ய ஸெநநம் ரோக்ஷாயெ-ட ஸாவயா நத: ।
ரோக்ஷாத்வரம் வஹெநாஸ்தி தஸ்ராந்நோக்ஷோ விஸிஷ்யதெ ॥ (63½)

(உரை) ஸாக்ஷாத் சிவபெருமான் அநுக்ரஹிக்கிறதாவது:—

ஓ தேவி! இம்மந்த்ரத்தினுடைய மகிமையைச் சொல்லுகின்றேன்; கேட்பாயாக. புண்ணிய விசேஷத்தினுல் உனக்கு இப்பொழுது இவ்வித புத்தி உண்டாயிருக்கிறது. ஏழு கோடி மஹாமந்த்ரங்களும், அங்க பதக்ரமங்களோடு கூடிய நான்கு வேதங்களும், எல்லா ஜீவராசிகளும், அறுபத்துநான்கு கலை ஞானங்களும், இம்மந்த்ரத்தினம்சத்தினின் றுண்டாயிருக்கின்றன; இம்மந்த்ரமானது அணுவுக்கணுவாகவும் மஹத்துக்கு மஹத்தாகவுமிருக்கின்றது. இம்மந்த்ரத்திற்கு அநேக கோடி வருஷம் பொருளுரைத்தாலும் சொல்லி முடியாது. ஆயினும் மங்களே! தெரிந்தவாறு உனக்கு உரைக்கின்றோம்; எல்லா வித்தைகளின் உருவாயும் மஹிமை உடையதாயுமுள்ள இம்மந்த்ரம் அறியப்பட்டதேயாயின், அக்ஞானத்தினுல் ஸத்யம் போற்றோன்றுகின்ற ஸ்தாவர ஜங்கமங்களாகிற இவ்வுலகமனைத்து முள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் விளங்கும். அணிமா முதலிய அஷ்டஸித்திகளும் வேலையாட்களைப்போல் ஊழியம் செய்யும்; ஆகையால் இம்மந்த்ரத்தின் மஹிமையை ஒரே மனதாயிருந்து கேட்பாயாக. (29)

இம்மந்த்ரமானது "அ"காம், "உ"காம், "ம"காம், என்ற மூன்று எழுத்துக்களால் உண்டாயிருக்கின்றது. முதலாவது எழுத்து "ருக்" வேதமும், இரண்டாவது எழுத்து "யஜுர்" வேதமும், மூன்ருவது எழுத்து "ஸாம" வேதமுமாக "ஓங்கார"ஞ் சொல்லப்படுகின்றது. நாதபிந்துக்களோடு கூடிய இந்த ஓங்காரத்தைப் "ப்ரணவம்" என்று சொல்லுகின்ருர்கள்; இந்த எழுத்துக்களுடைய சேர்க்கையானது "அதர்வண" வேதத்தினுல் சொல்லப்படுகின்றது. "அ"கரத்திற்கு "விஷ்ணுவை"த் தெய்வமாகவும், "உ"கரத்திற்கு "ருத்ர"ரைத் தெய்வமாகவும், "நாத"த்தைப் *"பரசிவ"மாகவும் சொல்லுகின்ருர்கள்; இந்த ப்ரணவமானது

---

* ஈண்டு பரசிவம் என்பது மகேஶ்வரரை உணர்த்தி நின்றது.

எல்லா மந்த்ரங்களுக்கும் காரணமாகச் சொல்லப்படுகின்றது; இந்த ப்ரணவத்தை ஐந்தெழுத்து மந்த்ரத்திற்கு முதலில் விதிப்படி சேர்த்துச்சொல்லவேண்டும். (34)

பஞ்சாக்ஷர மந்த்ரத்தினுடைய ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகின்றேன், கேள். தவர்க்கத்தின் கடைசியான "ந்" என்கின்ற எழுத்தோடு ஸ்வரம் என்றேற்பட்ட உயிரெழுத்தின் முதலாவதான அகரமுஞ் சேர்ந்துண்டான "ந"கரமும், பவர்க்கத்தின் அந்திய ஶப்தமான "ம்" என்கின்ற ஶப்தத்தை ப்ரதமஸ்வரமான அகரத்துடன் சேர்த்துவந்த "ம"கரமும், வாந்தமான சகரத்தை மத்ய ஸ்வரமான இகரத்துடன் சேர்த்துவந்த "சி" என்ற எழுத்தும், லகரத்திற்கடுத்த வகரத்தை ப்ரதம தீர்க்கஸ்வரமான ஆகாரத்துடன் சேர்த்துவந்த "வா" என்கிற எழுத்தும், மகரத்திற்கடுத்த யகரத்துடன் அகரஞ்சேர்ந்துண்டான "ய" என்கிற எழுத்துமாகிய இவ்வைந்து அக்ஷரங்களும் "பஞ்சாக்ஷரம்" என்று சொல்லப்படும். இம்மந்த்ரத்தினது உண்மைப்பொருளை மந்த்ரஸாதகனை எவன் அறிகின்றானோ, அவன் ஸமஸ்த உலகங்களுக்கும் ஈஶ்வரன் என்பது திண்ணம். இம்மந்த்ரத்தின் மஹிமை மற்றெந்த மந்த்ரத்திற்கு மேற்படாது; இதற்கு ஸமானமான மந்த்ரம் சென்ற காலத்திலுமில்லை; வருங்காலத்திலு முண்டாகமாட்டாது. ஆகையால் இது ஸமஸ்த மந்த்ரங்களுக்கும் மேலானது; ஏகாதச கோடி ருத்ரர்களையும் ஸம்ஸாரரோக நிவர்த்தகரான ருத்ரமூர்த்தியையும் பிரதிபாதிப்பதான ஸ்ரீருத்ரங்களினுள் ஒரு மந்த்ரமாய்க் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதிகுருவான "தக்ஷிணாமூர்த்தி"யால் ஸமஸ்தசிஷ்யர்களுக்கும் உபதேசிக்கப்பட்டது; எக்காலும் மங்கள வடிவையுடைய பார்வதியே! மற்ற மந்த்ரங்களாகிய பிரஜைகளுக்கெல்லாம் இறைவனை ஒத்த இம்மந்த்ரமானது நமது ஸித்தியின் பொருட்டு யாவராலும் ஜபிக்கத் தகுந்தது. (40)

இம்மந்த்ரத்தின் மஹிமையை விரித்துரைக்க எவ்வளவு கோடி வருஷங்கள் சென்றாலும் போதாது; மங்களரூபியாயும் அடியவர்களுக்கு ஸமஸ்த அர்த்தங்களையும் ஸாதித்தருளுபவளாயும், மிருந்த பாக்யசாலியாயுமுள்ள பார்வதி தேவியே! இவ்வளவு

மஹிமை பொருந்திய இம்மந்த்ரமானது (இப்பொழுது) உனக்குபதேசிக்கப்பட்டது. இதனை ரகஸ்யமாய் வைத்து ரக்ஷித்துக் கொள்; ரகஸ்யமாக வைத்துக்கொண்டிருந்தாற்றான் மந்த்ரங்களுக்கு ஸித்தி உண்டாகும்; பிரகாசப்படுத்தினால் ஸித்தி ஏற்படமாட்டாது; மேலும் இது எல்லா மந்த்ரங்களுக்கும் மூலகாரணமானது. எவ்வளவு ப்ரயத்தனப்பட்டாவது இதனை மிக ரஹஸ்யமாக ரக்ஷித்து வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்படி ரக்ஷிக்குங்காற் சீக்கிரம் ஸித்தி ஆகாவிடினும் கொஞ்ச காலத்தில் ஸித்தி ஆகும்; ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளிற் கூறப்பட்டுள்ள கர்மங்களை அநேகஜன்மாக்களிற் ஸரிவர நடாத்திய புண்யவான்களுக்குத்தான் பஞ்சாக்ஷர ஜபத்திற் புத்தி ப்ரவர்த்திக்கும். இவ்வாறு பஞ்சாக்ஷரஜபம்செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு மனிதனுக்கு புத்தி ஏற்பட்டமாத்திரத்திலேயே அவனுடைய ஸகல பாபங்களும் நிவாரணமாய் விடும் என்பது திண்ணம். இதில் ஸந்தேகம்வேண்டாம். நாம் கூறுவதெல்லாம் உத்தமமானவையே; அஹோதேவியே! இவ்விதம் பஞ்சாக்ஷர ஸ்வரூப விசாரணபுத்தி உனக்கேற்பட்டதால் நீயேதன்யர்களுள் முதன்மையானவள். $(46\frac{1}{2})$

* ஸாமான்யமான ஒரு மனிதன், உசிதகாலத்திலோ அல்லது (தீராதபக்ஷம்) அகாலத்திலோ, (ஸ்நானாதிகளாற்) பரிசுத்தமாகவோ அல்லது அசுத்தமாகவோ, இந்த பஞ்சாக்ஷரத்தை ஜபித்தால் ஸம்ஸாரபந்தத்தினின்று முடனே விடுபட்டு மோக்ஷத்தை அடைகின்றான். மங்களரூபியே! (பிராஹ்மண, க்ஷத்ரிய, வைசிய, சூத்ரர்களாகிய) நான்கு வர்ணிகளுள் பிராஹ்மணர்கள் எவ்வாறு சிறந்தவர்களோ, பஞ்சலோகங்களுக்குள் தங்கம் எவ்வாறு சிறந்ததோ, நவமணிகளுள் காருடமணி எவ்வாறு மேன்மையானதோ, அவ்வாறே மந்த்ரங்களுள் "பஞ்சாக்ஷரம்" சிறந்தது. தேவியே! இதிலேற்பட்ட "நாதம்" "பிந்து" என்பவைகளில் "நாதம்" உனது ஸ்வரூபம்; "பிந்து" நமது ஸ்வரூபம்; இவைகளெல்லாம், ஹே ஸ்வயம் ப்ரகாசே! முன்னர் உன்னாலறியப்படாமற் இப்போதெம்மா லறிவிக்கப்பட்டன. ஸமஸ்த பாபங்களையும் நிவர்த்தி செய்யக்கூடியதாயும் சிவசக்தி ஸ்வரூபமாயுமுள்ள இந்த பஞ்சா

---

* உசிதகாலத்திலேயே பரிசுத்தத்துடன் பஞ்சாக்ஷர ஜபம் செய்ய வேண்டியதென்று கொள்க.

க்ஷாமானது (உச்சாடன முதலிய) கர்மங்களில் இருபத்தைந்து (பேத) ப்ரகாரமாக விளங்குகின்றது. மோக்ஷத்தில் விருப்பமுடைய மாந்த்ரிகன் இந்த மந்த்ரத்தைக் கர்மங்களில் ப்ரயோகிக்கக்கூடாது. (உலக மரியாதையை-யறிந்த) எந்த வித்வானும் (எவ்வளவு சிலாக்ய மான) நிலத்தையும் தங்கக் கலப்பையினுல் உழுது பயிர் செய்ய மாட்டான், அல்லவா! அவ்வாறு செய்வானுயின் க்ருஷியின் (உழவின்) பலனை அடையாமலிருப்பதோடுங் கூட கலப்பையி லுள்ள தங்கத்தையுமிழப்பான். (கிடைக்கும் பலன்தேய்கிற தங்கத் திற்கீடாகாது). (51)

மேலும், இம்மந்த்ரமானது ஸர்வ நதிகளுள் கங்கையைப் போலவும், ரஸங்களுள் அம்ருதத்தைப்போலவும், மலைகளுள் மஹாமேருவைப்போலவும், நான்கு காற் ப்ராணிகளுள் (பசுக் களுள்) காராம்பசுவைப்போலவும், ருக்குகளுள் (மந்த்ரங்களுள்) காயத்ரியைப்போலவும், ஒளிகளுள் ஸூர்யனைப்போலவும், ம்ருகங் களுள் ஸிம்ஹத்தைப்போலவும், வாஹனங்களுள் யானையைப்போல வும், (தான) பாத்ரங்களுள் வேதத்தை அறிந்த உத்தமமான ப்ராஹ்மணனைப்போலவும் ஶ்ரேஷ்டமானது; தேவியே! உனது பாக்யவசத்தால் இம்மந்த்ரமானது இப்போதுனக் குபதேசிக்கப் பட்டது. (54)

தினந்தோறும் இந்த மந்த்ரத்தை ஆயிரத்தெட்டுமுறை ஜபம் செய்; அதினுல் நமக்களவற்ற ப்ரியமுண்டாகும்; இதில் ஸந்தேக மில்லை. நமது சரீரஸ்வரூபமாகிய இந்த மந்த்ரத்தை எவன் ஶ்ரத்தையோடு ஜபிக்கின்றுனே, அவன் தனது கோடி குலத்தின ரோடு நமது கைலாஸத்தில் வஸிக்கின்றுன் என்பது உறுதி; மோக்ஷத்தில் விருப்பமுள்ள (மோக்ஷார்த்தி) உத்தமபுருஷன் இதனை ஜபிப்பானுயின், பின்னர் பூமியில் ஜனிக்காமல் மோக்ஷத்தை அடைகின்றுன். இம்மந்த்ரம் பிரஹ்மா முதல் ஸ்தம்பப்புழு இறுதியாயுள்ள ஸமஸ்த ப்ராணிகளுக்கும் மோக்ஷத்தை அளிக்கும் சக்தியையுடையது; ஆகையால் "இதனைக் குருவிடம் உபதேசிக்கப் பெற்று ஜபிக்க வேண்டியது; இல்லாவிடின் பயன்படாது". ஏனெ னில் குருவானவர் பரப்ரஹ்ம ஸ்வரூபியாயும், மேலான கதியாயும்

(அடையக்கூடிய உயர்ந்த பதவியாயும்), சிறந்த வித்யாரூபியாயும், விசேஷமாயுள்ள தனரூபியாயும் விளங்குகின்றார். ஆகையால் குருவினிட முபதேசம் பெற்றுக்கொண்டு ஜபிக்க வேண்டும். மேன்மையாகிய இம்மந்த்ரத்தைச் சிலர் "பரப்ரஹ்ம" மென்றும், சிலர் "பரசிவ" மென்றும், சிலர் ஶ்ரேஷ்டமான "பரசைவ" மென்றும், சிலர் "ஆனந்த" மென்றும், மற்றோர் "மோக்ஷோபாய" மென்றும் தங்கள் தங்கள் புத்திக்கேற்ப பலவாறாகச் சொல்லுகின்றார்கள். (60½)

பார்வதியே! பரதத்வரூபமாகிய இந்த மந்த்ரத்தின் ஸ்வரூப நிச்சயத்தை ஒருவரும் அறியவேயில்லை; இந்த மந்த்ரத்துக்கு "ரிஷி"யும் "தேவதை"யும் "நாமே;" இந்தமந்த்ரத்தின் "சந்தஸ்" "ஜகதீ" எனப்படும்; இதற்கு "விநியோகம்" "மோக்ஷம்" அடைவதுதான். மோக்ஷமாகிய புருஷார்த்தத்தின் பொருட்டு ஜபிக்கப்படுமாயின் மற்றைய ஸித்திகள் தாமே கைகூடும். ஆகையால் மோக்ஷத்தின் பொருட்டு இம்மந்த்ரத்தை மிகவும் ஜாக்ரதையாய் ஜபிக்க வேண்டும். மோக்ஷத்திலும் மேலாகிய புருஷார்த்தம் இல்லையன்றோ? ஆதலினால், மோக்ஷமே இம்மந்த்ரத்தின் ப்ரயோஜனமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. (63½)

(𑌈-𑌶) 𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾 ।
𑌜𑌗𑌾𑌦 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌂 ॥ (64½)

𑌕𑌾𑌰𑌣𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌾𑌦 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌮𑍍 ।
𑌔𑌵𑌶𑍈𑌲𑌿𑌕 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌗𑌾𑌦 𑌸 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀𑌮𑍍 ॥ (65½)

𑌬𑍀𑌜𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌗𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌶𑌾𑌖𑌾 𑌤𑌥𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 ॥ (66½)

𑌸𑍇𑌤𑍁 𑌬𑍀𑌜𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ (67½)

ததா ப்ரஹ்ருஷ்டா ஸா தேவீ திவ்யஜ்ஞான ப்ரதம் மநும் ।
ஜஜாபைவ ச்ரேஷ்டம் தத் ஸக்த்யா பரமயா முதா ॥ (68½)
ஷடக்ஷரம் மஹாமந்த்ரம் ஸ்கந்தோ பாலோ ஜஜாப ஹ ॥ (69)

(உ) ஸூதமஹாமுனிவர் சொல்வதாவது:—

இவ்வாறு ஸ்வயம் ப்ரகாசரான பரமசிவன் திருவாய்மலர்ந்தருள, உமாதேவியார் மிகவும் ப்ரீதியோடு ஸமஸ்த விஷய ஞான ரூப ப்ரயோஜனத்தைத் தருவதாயும் ச்ரேஷ்டமாயுமுள்ள இந்த பஞ்சாக்ஷர மந்த்ரத்தை ஸாக்ஷாத் ஈச்வரனிடமிருந் துபதேசம் பெற்றுக்கொண்டாள். அது ஸமயம் தேவியின் மடிமீதமர்ந்திருந்த குமாரக்கடவுளும் அந்த உத்தமமான மந்த்ரத்தை க்ரஹித்துக் கொண்டார். ஆனாலவர் குழந்தைப் பருவத்தி லிருந்தமையால், இயற்கையாகவே குருவான பிதாவிடமிருந் துபதேசம் பெற்றோமென்ற கருத்தினோடு க்ரஹித்தாரில்லை. ஆயினும் அவரை அடைந்த அந்த பஞ்சாக்ஷர மந்த்ரமானது, வித்திலுள்ள கிளைகளோடு கூடிய வ்ருக்ஷம் போன்றும், ஜலத்தில் விடப்பட்ட எண்ணெய்த்துளி போன்றும், உத்தமமான பாத்ரத்திற் கொடுக்கப்பட்ட தானம் போன்றும், இயல்பிலே புத்திமானுக்குக் கற்றுக் கொடுக்கப்பட்ட சாஸ்த்ரம் போலவும், பலவிதங்களில் வ்ருத்தியடைந்தது. சிவபெருமானிடத் துபதேசம்பெற்ற காலந்தொடங்கி தேவியான பார்வதி திவ்ய ஞானத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய அந்த பஞ்சாக்ஷர மந்த்ரத்தை விசேஷ பக்தியோடு ஈச்வரரால் அநுக்ரஹிக்கப்பட்டவாறு ஜபித்து வந்தாள். தேவியுடன் சிவபெருமான் உத்யானவனத்தைவிட்டுக் கைலாஸத்துள்ள அந்தப்புர மடைந்தார். (69)

(உ-க)

கதாசித் பர்வதே தேவீ வித்யாப்யாஸந தத்பரா ।
ப்ரஹ்மாணம் ஸமாஹூய நியோகம் க்ருதவாந் ப்ரபு: ॥ (70)

ஸஹாஸ்தே நாத்ய ஜாதோ ப்ரஹ்மா ஷடாஸ்ய ஸந்நிதௌ ।
உபாத்யாய ஸ்வரூபேண ப்ரணவம் ச்ரோதுவாந் பரம் ॥ (71)

(உ)

குமாரரது ஐந்தாவது வயதில் வித்யாப்யாஸத்தின்பொருட்டு பிரஹ்மாவை வரவழைத்து (குமாரருக்கு) வித்யாப்யாஸம் செய்விக்கும்படி ப்ரபு கட்டளையிட்டார். இவ்வாறு சிவபிரானுல் ஆஞ்ஞாபிக்கப்பட்ட ப்ரஹ்மதேவரும் கைலாஸத்திலேற்படுத்தப் பட்டிருக்கும் வித்யாசாலைக்குக் குமாரனையழைத்துச்சென்று, உபாத்யாய ஸ்தானத்தில் தாமிருந்துகொண்டு குமாரரைப் பார்த்து ப்ரணவத்தை உச்சரிதார். (71)

(மூ)

தஸ்மை தத்த்வா ப்ரணவம் பரமம் குமாராய பிநாகத்ருக் ।
ஸர்வாத்யம் ப்ரணவம் ப்ரோக்தம் ப்ரஹ்மணா ச ஸமீரிதம் ॥ (72)

பஞ்சாஸ்யாஸ்யஸ்ய ஸ்தாணோ: ஶ்ருதிஶிரோமணிம் தம் விது: ।
யஸ்ய ஜ்ஞாநம் பரம் புண்யம் பவாரம் முக்திமஹோததி ॥ (73)

யஸ்யாப்ரவிஜ்ஞாநே வித்யாப்யாஸேந கிம் பலம் ।
பவத்பிரத்ர வக்தவ்யம் பூர்வமேவார்தமாஶு ச ॥ (74)

(உ)

அதனைக் கேட்டுப் புத்திமானுகிய குமாரரும் ப்ரஹ்மதேவர் சொன்னதைத் தம் வாக்கினுல் உச்சரித்துவிட்டு (அவரைப் பார்த்து) "இப்ரணவத்தின் பொருளை தாங்கள் முதலில் சொல்லி விட்டுப் பின்னர் இதின் வர்ணத்தையும், வர்ணத்தின் பொருளையுஞ் சொல்லியருளவேண்டும். ஏனெனில், அர்த்தக்ஞானமில்லாது வித்யாப்யாஸம்செய்வதில் ப்ரயோஜனம் யாது? ஆகையாற் குருவாகிய தாங்கள் ஆதரவுடன் இந்த ப்ரணவத்தின் பொருளைக் கூறவேண்டு"மென்று கேட்டார். (74)

(மூ)

குமாரேணைவமுக்தஸ்து ஸாத்வஸம் வீக்ஷ்ய தம் குஹம் ।
மத்வா தேவ ஸமீபம் ச தூஷ்ணீமேவ வ்யவஸ்தித: ॥ (75)

(உ)

இவ்வாறு குமாரக்கடவுளால் வேண்டிக்கொள்ளப்பட்ட ப்ரஹ்மதேவன் வியப்போடு அவருடைய முகத்தைச் சற்று பார்த்துவிட்டு, பரமசிவனுடைய ஸமீபத்தை யடைந்து மௌனமாகவே நின்று விட்டார். (75)

(ஸ-ம்).

தேவோऽபி தத³பி⁴ப்ராயம் ஜ்ஞாத்வா விஸ்மய ஸம்யுத: ।
குமாரஞ்ச ஸமாஹூய ஸிம்ஹாஸந ஸமாஶ்ரித: ॥ (76)
ப்ரணவார்த²ம் வத³ஸ்வேதி போ³த⁴யாமாஸ தம் ஸுதம் ॥ (76½)

ஜ்ஞாத்வாயதோ³ வக்தவ்யம் கிமேதம் விப்ரஸம்ஸதி ।
தூஷ்ணீம் பட²ஸ்வ கு³ருணா படி²தம் ஸஹபா³லகை: ॥ (77½)
இத்யுக்தே து மஹாதே³வே ப்ராஹ ஶம்பு⁴ம் கு³ஹஸ்ஸ்வயம் ॥ (78)

(உ)

சிவபெருமானும் இங்கிதத்தாற் ப்ரஹ்மதேவரது கருத்தை யறிந்துகொண்டுக் ஆச்சர்யப்பட்டுக் குமாரரை வரவழைத்து ஸிம்ஹாஸனத்திலிருந்துகொண்டே அவரைப் பார்த்து ப்ரணவார்த்தத்தைச் சொல்லும்படி வினவினர். சற்று தாமதித்ததும், “உனக்குத் தெரியுமானாற் சொல்லலாம். யாது காரணத்தை உத்தேசித்துப் பாசாங்கு செய்கிறாய்? குருவினாற் சொல்லிவைக்கப்பட்ட பாடத்தைக் கூடச்சேர்ந்த பாலர்களோடு மௌனமாய்ப் படிப்பாயாக” என்று ஆஞ்ஞாபித்தருளினர். இவ்வாறு ஸ்வயம் ப்ரகாசரான மகாதேவன் கூறுங்கால் அவரை (ஈசனை) நோக்கி குஹஸ்வாமி (பின் வருமாறு) சொல்லலுற்றார். (78)

(ஸ-ம்) ஸ்ரீ ஸ்கந்த³: உவாச ॥

ஶம்போ⁴ தே³வ மஹாதே³வ ஸர்வஜ்ஞ தே³வ நமோऽஸ்து தே ।
உக்தாயம் ப்ரணவஜ்ஞாய பரம் வக்தும் ந ஶக்யதே ॥ (79)

அப்³தி⁴ந்தே³வ ஸ்தி²தா ப்³ரஹ்மா ஸர்வ ஶாஸ்த்ரார்த² ஸம்பத³ம் ।
ஸந்த்ரிய தஸ்ஸ்த்ர தி³திவாந்த்ர விஷ்ரதே ॥ (80)

[illegible]
[illegible] (81)
[illegible] (81½)

(உ) ஸ்ரீ குஹஸ்வாமி அருளுவதாவது:—

"ஸமஸ்த தேவர்களாலும் வணங்கப்பெற்ற ஶம்போ! மஹாதேவா! ப்ரஹ்மனால் முன் சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்ட ப்ரணவத்தின் பொருளை யறிந்து கொள்ளாமல் மேற்சொல்ல முடியுமா? ஸ்தாவர ஜங்கம ரூபமாயுள்ள ஸமஸ்த உலகங்களு மிந்த ப்ரணவத்திலேதான் வஸிக்கின்றன; "ஸத்யம்" என்று சொல்லப்பட்ட "ப்ரஹ்ம"மும் இதிற்றான் நியதமாயிருக்கின்றது; இதனை விட்டு வேறொன்று மில்லை. ப்ரபோ! பரிபூர்ணா! ப்ரணவத்தின் பொருளை நான் சொல்லிக் கேட்பதில் தங்களுக்கு ப்ரிய மிருக்குமாயின் உயர்ந்த ஆஸனத்தி லமர்ந்துகொண்டு கேட்கக்கூடாது; கை கூப்பித் தலை வணங்கிக் கேட்பீர்களாகி லாதரவாய்ச் சொல்லுகின்றேன்", என்றார்.

(ஊ) ஸூத: ॥

[illegible]
[illegible] (82½)
[illegible] (83)

[illegible]
[illegible] (84)

[illegible]
[illegible] (85)

[illegible]
[illegible] (86)
[illegible] (86½)

(உ) ஸூதமஹாமுனிவர் சொல்லுவதாவது:—

முருகாது கம்பீரமாயுள்ள யிம்மொழிகளைச் (சிவபெருமான்) செவியுற்று முன்னர் நிகழ்ந்த வ்ருத்தாந்தங்களையும் ஞானதிருஷ்டியினு லறிந்துகொண்டு சற்று புன்னகை செய்து, குமாரரை நோக்கி ஸ்ரீ ஶங்கரர் கம்பீரமான வாக்கினுல் மறுமொழி யருள ஆரம்பித்தார். "குழந்தாய்! நமது துடையாகிற இந்த உயர்ந்த ஆஸனத்தின்மே லமர்ந்துகொண்டு ஸமஸ்த வேதப்பொருளின் தொகுப்பாயிருக்கின்ற ப்ரணவப் பொருளை விரித்துரைப்பாயாக" வென்றருளினர். ஸகல உலகங்களுக்குங் குருவாகிய பரமசிவனிவ்வாறு திருவாய்மலர்ந்தருளியதும், நாணலிற் திருவவதாரஞ் செய்த முருகபிரான் தமது தந்தையாராகிய சிவபெருமானது மடிமீதேறிச் சிறுபிள்ளைத் தன்மையினுல் ஸர்வ லோகேசராகிய மஹேஶ்வரரைப் பார்த்துத் தகப்பனுரென்னும் பாவனையுடன் ப்ரணவத்தின் பொருளைத் தேவ வருஷத்தில் ஒரு வருஷகாலம் மூச்சு விடாம லுரைத்தனர். அவ்வளவு காலமுரைத்துங்கூட ப்ரணவத்தின் பொருளை நிச்சயிப்பதில் முடிவடையவில்லை. (86½)

(உ-ம)

[illegible]
[illegible] (87½)

[illegible]
[illegible] (88½)

[illegible]
[illegible] (89½)

[illegible]
[illegible] (90½)

[illegible]
[illegible] (91½)

ஸ்ரீ குமாரஸ்வாமி ஸாக்ஷாத் பரமசிவன் மடிமீதமர்ந்து ப்ரணவப் பொருளுரைத்தல். [பக்கம் 20

ஸநவம் விதாய ஹ்ருதயே குமார பரீக்ஷணே ।
ஸ்வஹஸ்தேந க்ருஹீத்வா தம் ஸம்வேஶ்ய க்ரோடேநைவ ॥ (92½)

போதயாமாஸ பூதேஶ: ப்ரணவார்த்தம் ஸதத்வகம் ।
ஜாதேபோதபரிஜ்ஞாநே புநரேவமுவாச ஹ ॥ (93½)

(உ)

ஸர்வ ப்ராணிகளுக்குங் குருவாகிய சிவபெருமான் அதனைக் கேட்டு மிகக் களிப்படைந்து முருகபிரானை அன்பிேனாடு ஆலிங்கனஞ் செய்துகொண்டு, அடிக்கடி உச்சிமோந்து, ஆலோஜித்து மந்த்ரமானது கெட்டுப்போய்விட்டதென்று தெரிந்துகொண்டு அதை ரக்ஷிக்கத் திருவுள்ளங்கொண்டார். "எவன் (குருவாயிலாக) உபதேசமில்லாது மந்த்ர ஜபம் செய்கின்றானோ, அவன் அந்தச் ஶரீரத்தோடே நரகத்தில் விழுகின்றான்; ஆதலால் மந்த்ரம் நஷ்டமாய்ப் போதற்கு முன்னர் அதனை ரக்ஷிக்கவேண்டும்; இல்லாவிடிற் மந்த்ரம் கெட்டுப்போய்விடும்; மந்த்ரம் கெட்டுப்போய்விட்டால் உலகமும் நாசமடைந்து விடும்; பார்வதி தேவிக்கு நாமுபதேசித்த காலத்திற் ஶக்திதரனாகிய முருகனும் (அம்மந்த்ரத்தை) க்ரஹித்துக் கொண்டான்; இளம்பருவத்தாற் "குரு" என்ற எண்ணத்தை யடையவேயில்லை;" என ஸ்ரீ ஶங்கரர் குமாரஸ்வாமியை ரக்ஷணை செய்யும் விஷயமாக இவ்வாறு தமது திருவுள்ளத்திலாலோஜித்து, அவரைத் தம் திருக்கரங்களால் வாரியெடுத்துக்கொண்டு, ஸகல பூதங்களுக்கும் ஈஶ்வராகிய சிவபெருமான் உபதேச க்றமமாகவே தன் திருமகனை குமாரஸ்வாமிக்கு ப்ரணவப் பொருளைப் போதித்தருளினர். அவருக்கு (குமாரஸ்வாமிக்கு) தெளிவான ஞானம் நன்றாக உண்டானபொழுது, மறுபடியும் அவரைப் பார்த்துத் திருவாய்மலர்ந்தருளுவாராயினர். (93½)

(௨௫) ஸ்ரீ ஶிவ: உவாச ॥

குமார ஶ்ருணு வக்ஷ்யாமி ஹிதாய தவ ஶாஸநம் ।
ஸ்வாமித்வம் ஸதவாப்நோஷி யஸ்மாத் த்வம் தேஶிகோ ஸுத: ॥ (94½)

விபரீதமிஷ்டம் லோகே பரிஹர்தவ்ய மேவ ச ।
நோசேத்தவ மஹாந்தோஷோ பவிஷ்யதி ந ஸம்ஶய: ॥ (95½)

தத்தோஷ பரிஹாரார்த்தம் கத்வா பாரதவர்ஷகே ।
தப: குரு மஹாபாக லோக ஸங்க்ரஹணாய வை ॥ (96½)

குமாரகுரு நாம்நா ச ப்ரஸித்திம் ஸ்தையாஸ்யதி ।
ஸித்திதம் தபஸ்ஸ்தாநம் ஶீக்ரஸித்தி ப்ரதாயகம் ॥ (97½)
இத்யுக்த்வா ப்ரேஷயாமாஸ பார்வதீ ஸஹித ஶ்ஶிவ: ॥ (98)

குமாரோபி ததா கத்வா த்ரிலோகம் கல்பவித்யயே ।
சிரகாலம் தபஸ்தப்த்வா ஶிவப்ரஸாதாத்ஸித்தித: ॥ (99)

இதி ஸ்ரீஸ்காந்தே ஶைவே மஹாபுராணே
ஸநத்குமார ஸம்ஹிதாயாம் குமாரபரிஹாரே
பரதத்வம் ஸத்யகிரி மாஹாத்ம்யே
ப்ரதமோத்த்யாய:.

உ) ஸ்ரீ சிவபெருமான் அருளுவது:—

"ஹே குமாரனே! நின் நன்மையைக்கருதி நாம் உனக்கு விதிக்கும் ஆக்ஞையைக் கேள். நமக்கு மந்த்ரோபதேசஞ்செய்த காரணத்தினல் நீ குரு ஸ்தானத்தை அடைந்தனை. இவ்வழக்கம் உலக மரியாதைக்குத் தலைகீழானமையா (மாறுபாடானமையா) லவசியம் தடுக்கப்பட வேண்டியதுதான்; இல்லாவிடின் உனக்கு மஹத்தான தோஷம் (பாபம்) ஸம்பவிக்குமென்பதில் ஸந்தேகமே யில்லை. ஹே மஹா பாக்யசாலியே! அவ்வாறுகிய தோஷ நிவிர்த்தி யின் பொருட்டு "பாரத வர்ஷ" மெனப் பெயர் பெற்றுள்ள தேசத்தை யடைந்து, உலகாநுஷ்டானத்திற்காகவே நீ தபஸ் புரிவாயாக. அந்த அவஸரத்தில் "குமரகுரு" என்னும் நாம விசேஷத்தாற் பெரும்புகழடைவாய். சீக்ரத்தில் ஸித்தி அளிக்கத்தக்கதும் தபஸுக்கு யோக்யமாயுள்ளதுமான ஓர் ஸ்தானத்தை உனக்கு ஆக்ஞாபிக்கிறே"னென்று சொல்லிச் சிவபெருமான் பார்வதீஸமே

தராயிருந்துகொண்டு குமாரஸ்வாமியைத் தபஸ்புரியக் கட்டளையிட்டனுப்பினர். குமாரஸ்வாமியும் "த்ருலோக" மென்ற ஸ்தலத்தை அடைந்து தமது கர்ம ஸித்தியைக் கருதி வெகு காலம் தவம் செய்து, பின்னர் சிவத்ரோகத்திலிருந்தும் விடுபட்டார். (99

ஸ்காந்த சைவ மஹா புராணத்து ஏகாதச ருத்ர ஸம்ஹிதையின்
பின் பாகத்தில் பர்வதகண்டத்திலுள்ள ஸத்யகிரி என்னும்
திருப்பரங்குன்ற க்ஷேத்ர மாஹாத்ம்யத்தின்
முதலாவது அத்யாயம்
முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

(𑌮𑍂𑌲𑌂) 𑌶𑍌𑌨𑌕𑌃 ॥

𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌪𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌪𑌾𑌵𑌨𑌮𑍍 ।
𑌕𑍢𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍂𑌤 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌵𑍇𑌨 𑌵𑌦 𑌮𑍇𑌽𑌨𑌘 ॥ (1)

𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌾 𑌭𑌾𑌰𑌤𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌜𑌮𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑍇 𑌚 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌦𑍇 ।
𑌵𑌨𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌿𑌂𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌦𑍀 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌕𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾 ॥ (2)
𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌪𑍋 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌤𑌤𑍍 𑌪𑍌𑌰𑌾𑌣𑌿𑌕𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 ॥ (2½)

இரண்டாவது அத்யாயம்.

(உரை) சௌநகர் ஸூதமஹாமுனிவரைப் பார்த்து கேட்கிறார்:—

ஹே ஸூதமஹாமுனே! குமாரக்கடவுள் தபஸ் செய்வதற்கு யோக்யமாயும் மிகவும் பரிசுத்தமாயுமுள்ள எந்த புண்ய ஸ்தலமானது பரமசிவனால் கல்பிக்கப்பட்டது? புராணங்களைக் கூறுவதில் **ஶ்**ரேஷ்டராயுள்ளவரே! புண்ய பூமியான ஜம்புத்வீபத்தில் பாரத வர்ஷத்தில் எந்த உத்தமமான யிடமானது குமாரஸ்வாமியின் தபஸுக்கு யோக்யமாய்க் குறிப்பிடப்பட்டதோ அவ்விடத்

துள்ள வனத்தின் பெயரென்ன? அங்கு ஓடுகின்ற புண்ய நதியின் பெயரென்ன? இப்பொழுது இவைகளை எனக்குச் சொல்லியருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார். (2½)

(𑌸𑍂) 𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌶𑍌𑌨𑌕 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌪𑌾𑌪 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌬𑌹𑍁𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌲𑍋𑌕𑍈𑌕𑌪𑌾𑌵𑌨𑌮𑍍 ॥ (3½)

𑌵𑌾𑌯𑍋𑌶𑍍𑌶𑍇𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌃 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑌭𑌵𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑌾 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍇𑌷𑌵𑌾𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ (4½)

𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌬𑌲𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌿𑌰𑍇 𑌤𑌦𑌾 ।
𑌵𑌾𑌯𑍋 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌬𑌲𑌵𑌤𑌾 𑌮𑍇𑌰𑍋𑌃 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌾𑌨𑌿𑌚𑍈𑌵 ॥ (5½)

𑌉𑌤𑍍𑌪𑌾𑌟𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 ।
𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌬𑌲𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑍍𑌯𑌃 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ (6½)

𑌨𑍋 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌪𑌾𑌟𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌬𑌲𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ (7½)

(உ) ஸூதமஹாமுனிவர் அருளுவதாவது:—

ஶௌனகரே! பாபங்களனைத்தையும் நாசஞ்செய்து வெகு புண்யங்களைக் கொடுக்கக்கூடியதும், உலகத்தில் முக்யமான புண்ய க்ஷேத்ரமாயுமுள்ள இடத்தைப்பற்றி உரைக்கின்றேன்; கேட்பீராக. முன்னொரு காலத்தில் வாயு பகவானுக்கும் ஆதிசேஷனுக்குமோர் ஸமயத்திற் பலாபல விஷயமாயோர் ஸம்வாத முண்டாயிற்று. அவ்விருவரும் தம் தம் பலத்தைப் புகழ்ந்துகொண்டு இவ்வாறு மற்றவரிடம் பொறாமை யடைந்திருக்கும்பொழுது தேவர்களனை வருங்கூடி ஓர் ப்ரதிஞ்ஞை செய்துகொண்டார்கள். அஃதாவது:— "பலசாலியாகிய வாயு பகவானே! மஹாமேரு பர்வதத்தின் கொடுமுடிகளை உம்முடைய பலத்தால் நீர் அடியோடு பிடுங்கி எல்லாத்

திக்குகளிலு மெறிந்துவிடுவீராஞற் பலசாலிகளுள் நீரே மேலான வராக மதிக்கப்படுவீ ரென்பதில் ஸந்தேகமில்லை. அவ்வாறு வாயு பகவாஞற் பிடுங்கமுடியாமற் கொடுமுடிகளை ஆதிசேஷன் தனது ஆயிரம் தலைகளா லமுக்கிக்கொண்டு விடுவாராயின் (அவர்) எல்லோ ராலும் புகழத்தக்க பலவானென்பதில் ஸந்தேகமேயில்லை". (7½)

(இ-ஈ)

एवमुक्तेषु देवेषु तथा कृतवति द्विजाः ।
[illegible] ॥ (8½)

केचित्तु द्राविता वायोर्वेगेन [illegible] ।
[illegible] ॥ (9½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (10½)

[illegible] ।
सत्यं [illegible] ॥ (11½)
एतेषु सत्यसंज्ञश्च वायुनोद्धापितं बलात् ॥ (12)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (13)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (14)
[illegible] ॥ (14½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (15½)

(உ)

ப்ராஹ்மணோத்தமர்களே! இவ்வாறு தேவதைகள் சொல்லித் தீர்மானித்தபொழுது ஆதிசேஷன் தனது தலைகளால் அம்மேரு

பர்வதத்தின் கொடுமுடிகளை அமுக்கிக்கொண்டார். புண்யங்களைக் கொடுக்கக்கூடிய அக்கொடுமுடிக ளப்பொழுது வாயு வேகத்தினுற் பிடுங்கப்பட்டு, நாலா பக்கங்களிலுஞ் சிதறப்பட்டு, ஒன்பது கண்டங்களிலுமுள்ள பூமியில் விழுந்தன. மஹாமேருபர்வதத்தைச் சேர்ந்ததாயுள்ள "கந்தமாதனம்" என்று ஒரு மலை யிருக்கின்றது. அதற்கு வெகு புண்யங்களைக் கொடுக்கக்கூடிய எட்டு கொடுமுடிக ளிருக்கின்றன. அவையாவன:—

"நாபம்", "ஸுநாபம்", "கந்தர்வம்", "வைங்யம்", "கதிமத்தரம்", "ஸத்யம்", "ஸுகேதுகம்", "சித்ரஶ்ருங்கம்" என்பவைகளே யாம்; இவைகளில் "ஸத்யம்" எனப் பெயர் பெற்ற கொடுமுடிதான் வாயு பகவானுல் பலமாய்ப் பிடுங்கித் தள்ளப்பட்டது. நமது ஸ்வரூபமாய் விளங்காநின்றதாயும், ப்ரஹ்மா, விஷ்ணு முதலிய தேவர்களால் வணங்கப்பெற்றதாயுமுள்ள அந்த "ஸத்யம்" என்னும் கொடுமுடியானது, மேல்வரும் காரணங்களை உத்தேசித்து விதிவசத்தாற் காவேரி நதிக்குத் தென்கரையில் அதிசோபனமாயுள்ள பாண்டிய தேசத்தில், நாகமலைக்குத் தென் ப்ரதேசத்தில் ஹாலாஸ்ய க்ஷேத்ரத்திற்குக் கன்னிமூலையில் "க்ருதமாலா" நதிதீரத்தில், இரண்டரை மைல் தூரத்திற் கப்பால் ஒரு * (1) யோஜனை விஸ்தீர்ணமுள்ள புண்ய பூமியி லதிவேகமாகத் தள்ளப்பட்டது. (15½)

(ஃ-ஞ)

விஸ்தாரேண ஸஹஸ்ராணாம் த்வந்த்வம் ஹரிணோவ ஶோபத: ।
ஸவிஸ்த்ராணாம் நந்த்யம் ஹரிணோஷவரி வதாம்வதே ॥ (16½)

தத்ரநாதம் ஸம்பூர்ணம் பம்பதீர்ய ஸவிஸ்தம் ।
நிஸ்ருதேண ஸஹஸ்ராணாம் த்வந்த்வம் ஹரிணோவ ஶோபத: ॥ (17½)
தத்ர ஶோணாஷ்டாஹமேகம் ஹரிணோஷவரி வதாம்வதே ॥ (18)

(உ)

அதிவிஸ்தாரமாயுள்ள அக்கொடுமுடியானது கீழே விழுந்த வேகத்தினுல் பூமிக்குள் ளமுங்கி அதற்குமேல் ஒரு (2) யானை

* (1) 10 மைல். (2) தேவலோகத்து யானை.

ப்ரமாண முயர்ந்திருக்கின்றது. மலைக்குச் சமானமான உயரத்தை யுடையதாயு மைந்து தீர்த்தங்களோடு கூடினதாயும், மலையருவி களோடு கூடினதாயுமுள்ள அந்தக் கொடுமுடியானது வேகத்தோடு பூமியில் வீழ்ந்து மூழ்கியது மதினெட்டி லொருபாகம் பூமியின்மே லிருக்கின்றது. (18)

(௧௯)

ஶ்ருங்கஸ்யோத்தர திக்₃பா₄கே₃ தீர்த₂ம் ஸர்வார்த₂ஸாத₄கம் ।
ஸத்யகூப இதி க்₂யாதம் ப்ரஸித்₃த₄ம் பு₄வநத்ரயே ॥ (19)

தஸ்ய பஶ்சிம திக்₃பா₄கே₃ புத்ரகூப இதி ஶ்ருத: ।
புத்ரார்தீ₂ நியத: ஸ்நாத்வா புத்ராந் ப்ராப்நோத்யசிராத் ॥ (20)

ஸ்நாநபாநாதி₃பி₄ஸ் ஸர்வை: பாதகேப்₄ய: ப்ரமுச்யதே ।
அஶ்மந்தகாஶ்ச தரவோ வர்தந்தே ப₃ஹவஸ்த்விஹ ॥ (21)

தச்ச்₂ருங்க₃ம் ஶ்ருங்க₃லிங்க₃ம் ச த்₃ருஷ்ட்வா ப₄க்திஸமந்வித: ।
பூஜயந் ப₄க்திபா₄வேந ஸத்யலோகமவாப்நுயாத் ॥ (22)
தவ: காவேரீதி ததா₂ காவேரம் ஶம்பராபரவீத: ॥ (22½)

(௨)

இந்தக் கொடுமுடியின் வடக்குத் திக்கில் உத்தமோத்தமமான தீர்த்தமாயும், மூவுலகங்களிலும் ப்ரஸித்திபெற்றதாயும், "ஸத்ய கூப"மெனப் பெயர் பெற்றதாயுமுள்ள ஓர் விசேஷ தீர்த்த மிருக் கின்றது. இந்த ஸத்யகூபத்தின் மேற்கு திக்கிற் "புத்ரகூபம்" எனப் பெயரிய ஓர் தீர்த்தமிருக்கின்றது. குழந்தை வேண்டுவோன் அந்த "புத்ரகூப"த்தில் நியமத்தோடு ஸ்நானம் செய்வானாயின், அநேகம் ஸத்புத்ரர்களை சீக்ரத்தி லடைவான். இக்கூபத்திற் ஸ்நாந பானாதிகள் செய்தமாத்திரத்தில் ஸமஸ்தமான பாதகங்களினின் றும் விடுபடுகின்றான். அவ்விடத்தில் "அஶ்மந்தகம்" என்ற (புல் வகையைச்சேர்ந்த) அநேக மரங்களிருக்கின்றன. "அவ்வியல்பின தாகிய அக்கொடுமுடியையும், கொடுமுடியின் கண்ணுள்ள லிங்கத்

தையும் த்யானஞ்செய்து மிகுந்த பக்தியுடன் பூஜை செய்து கொண்டு, முன் கூறின ஸத்யதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்துகொண்டு தபஸ் புரிவாயாக” வென்று ஸாக்ஷாத் பரமசிவன் குமாரஸ்வாமிக் காஞ்ஞாபித்தருளினர். (22½)

(ஃ-ஞ)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (23½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (24½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (25½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (26½)

(உ)

மஹாபுத்திமானே! மந்த்ரங்களுடைய ஸாரத்தை கபடமாக க்ரஹித்ததனால் உனக்கேற்பட்டுள்ள ஸமஸ்த தோஷ நிவிர்த்தியின் பொருட்டு தபஸ் புரிவாயாக. அந்த மலைக்கு ஈசான்ய திக்கிலொரு பாணம் விழுந் தூரத்தி லுனது கீர்த்திக்காக உன் பெயரைவைத்த தொரு தீர்த்தத்தை யேற்படுத்தியும், அந்த தீர்த்தத்திற்கு மேற்கு திக்கில் சிறிது வாயு மூலையாக உள்ள ஸ்தானத்தில் வேதாகமவிதி ப்ரகாரமோர் சிவலிங்கத்தை ப்ரதிஷ்டைசெய்து அதற்கு “ஸத்யா த்ரீசர்” எனப் பெயரிட்டு மிகுந்த ஶ்ரத்தையோடு அந்த லிங்கத் தைப் பூஜை செய்தும் (முன்சொன்ன) தோஷத்தினின்று விடுபடு வாயாக. (26½)

(ஃ-ஞ)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (27½)

த்விதீயஸ்ய மஹாபாக ஸர்வதீர்த்தாஶ்ரயஸ்ய ச
நாமாநி யோக ஸாத்யாநி க்ருஹ்ணந்தி பரமர்ஷய: ॥ (28½)

ஜ்ஞாநதீர்த்தம் ஸர்வதீர்த்தம் ஸ்வாமிபுஷ்கரிணீ ததா ।
குஹகங்கா ஸத்யகங்கா ஶிவகங்கா ஶிவப்ரதா ॥ (29½)

குமாரபத்மிநீ ஶ்ரீதா குமாரஸர ஏவ ச ।
பக்திதீர்த்தம் முக்திதீர்த்தம் பரதீர்த்தம் பராத்பரம் ॥ (30½)

ஶத்ருக்நம் ஸர்வரோகக்நம் ஸர்வதீர்த்தோத்தமோத்தமம் ।
இத்யேதாநி ச நாமாநி திவ்யாநி ப்ரதிதாநி ச ॥ (31½)

ப்ராதருத்தாய ஶ்ருண்வந்தி க்ருஹ்ணந்தி ஹி யே நரா: ।
கங்காதி ஸர்வதீர்த்தேஷு ஸ்நாதாஸ்தே நாத்ர ஸம்ஶய: ॥ (32½)
பஜ ஶ்ரீஶம் மஹாபாக ஸத்யஜ்ஞாநநிதிம் பரம் ॥ (33)

(உ)

இவ்வாறு உன்னுலேற்படுத்தப்படு முத்தமமான தீர்த்தத்திலெவர் ஒருவர் ஸ்நாநஞ் செய்கின்றாரோ, அவருக்கு ஸர்வ ஸித்திகளுமுண்டாகுமென்பதில் ஸந்தேகமில்லை; மஹா பாக்யசாலியே! ஸமஸ்த தீர்த்தங்களுக்கு மிருப்பிடமாயிருக்கின்ற இந்த உனது தீர்த்தத்திற்கு உலகத்தில் மஹரிஷிகள் பலன் கொடுக்கக்கூடிய அநேகம் பெயர்களை யிடப்போகின்றார்கள்.—

அவையாவன:—

(1) ஞான தீர்த்தம்	(7) சிவப்ரதை
(2) ஸர்வ தீர்த்தம்	(8) குமாரபத்மினி
(3) ஸ்வாமி புஷ்கரிணி	(9) ஸ்ரீதை
(4) குஹகங்கை	(10) குமாரஸரஸ்
(5) ஸத்யகங்கை	(11) பக்தி தீர்த்தம்
(6) சிவகங்கை	(12) முக்தி தீர்த்தம்

(7) மங்களத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய தீர்த்தம்.

(9) ஐஶ்வர்யத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய தீர்த்தம்.

(13) பரதீர்த்தம்
(14) பராத்பரம்
(15) ஶத்ருக்னம்
(16) ஸர்வரோகநிவாரண தீர்த் தம்
(17) ஸர்வதீர்த்தோத்தமோத்தமம்

மிகவும் விசேஷமாயுள்ள இந்தத் திருநாமங்களைக் காலையி லெழுந் தெவர்கள் கீர்த்தனம் செய் (சொல்லு) கின்றார்களோ, கேட்கின்றார்களோ, அவர்கள் கங்கை முதலிய ஸமஸ்த புண்ய தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்தவர்களாக ஆகின்றார்களென்பதில் ஸந்தேகமில்லை. மஹாபாக்யம் பெற்றவனே! சீக்ரமாக அந்த மேன்மை பொருந்திய "ஸத்யஞானகிரி"க்குச் செல்வாயாக", வென்று சிவபெருமான் குமாரஸ்வாமிக்குக் கட்டளையிட்டனுப்பினர். (33)

(ஶ்லோ)

[illegible] ।
ஸ்வகணைரபி ஸம்வீதோ மஹாஶக்த்யஸிபாணிபி: ॥ (34)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (35)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (36)

திவ்யஜ்ஞாநப்ரதம் ந்ருணாம் ஸர்வதோஷநிவாரணம் ।
[illegible] ॥ (37)

வேதாத்யயநஶீலைஶ்ச முநிவர்யைரஹர்நிஶம் ।
[illegible] ॥ (38)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (39)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (40)

(15) ஶத்ருஸம்ஹார தீர்த்தம்.

(உ)

இவ்வாறு தேவாதிதேவாகிய சிவபெருமானுலாஞ்ஞாபிக்கப் பட்டு, ஸமஸ்த ஜனங்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டவரான குமார ஸ்வாமியானவர், குந்தாந்தடி வேலாயுதம் சூலாயுதம் கத்தி முதலிய ஆயுதங்களைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற தமது கணங்களாற் சூழப்பட்டு, விசேஷ புண்யங்களைக் கொடுக்கக்கூடியதாயும், ஞான பர்வதத்தைச்சுற்றியதாயுமுள்ள அந்த ப்ரதேசத்திற்கு வந்துசேர்ந் தார். அதின் விசேஷமாவது, அங்குள்ள ஜந்துக்களனைத்து மொன் றிற்கொன்று வைரமில்லாமலிருப்பதாயும், எப்பொழுதும் புஷ்பங் கள் பழங்கள் நிறைந்த பலவிதமான மரங்கள் செடி கொடிகளுள்ள தாயும், அழகு பொருந்திய அநேக குஹைகளோடு கூடியதாயும், ரிஷிகணங்களால் ஸேவிக்கப்பட்டதாயும், அநேகம் கொடிகள் புதர்களோடு கூடியதாயும், மனிதர்களுக்கு திவ்யஞான ஸம்பத்தை அளித்து ஸகல தோஷங்களையும் நிவிர்த்தி செய்யக்கூடியதாயும், பூங்கொத்துகளிற் சுற்றிக்கொண்டிருக்கும் தேனீக்களின் ஶப்தத் தோடு கூடியதாயும், அங்கே வஸித்துக்கொண்டிருக்கும் வேதாத்ய யன சீலர்களான ரிஷி புத்ரர்களிரவும் பகலும் செய்கின்ற வேத கோஷத்தினுலெப்பொழுதும் ப்ரதித்தொனி (எதிரொலி) உண்டா நின்ற அஷ்டதிக்குக்களோடு கூடியதாயும், அக்னிஹோத்ரப் புகை யினுற் கருமையாகச் செய்யப்பட்ட திக்குக்களோடு கூடியதாயும், அநேக விசித்ரமான மயில்கள் பக்ஷிகள் வஸிக்கும் குஹைகளுள்ள தாயும், பூலோகத்தில் "சிவலோக" (கைலாஸ) மெனப் பெயர் பெற்றதாயும், "ஸத்யகிரி" யென்று சொல்லப்பட்டதாயுமுள்ள மகிமை பொருந்திய அந்த மலை ப்ரதேசத்தை யடைந்து குமார ஸ்வாமி அங்கே உத்தமமான தவம் புரிந்தனர். (40)

(𑌶𑍍𑌰𑍀)

𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌰𑍌 𑌷𑌣𑍍𑌮𑍁𑌖𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ।
𑌸𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌃 ॥ (41)

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌦𑌿 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍀𑌯𑌕𑍇 ।
𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌨𑍍𑌨𑌰𑌃 ॥ (42)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (43)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (44)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (45)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (46)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (47)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (48)
[illegible] ॥ (48½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (49½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (50½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (51½)

(உ)

குமாரஸ்வாமியானவர் முதற்கண்ணே மலையின் ஈசான்ய திக்கில் சுத்தமான இடத்தை அடைந்து தமது சக்த்யாயுதத்தினல் ப்ரணவம் போன்ற வடிவுள்ள தீர்த்தத்தை உண்டுபண்ணி அதற்கு

தம் * திருநாமத்தை யிட்டு அந்த தீர்த்தத்திலும் ஸத்யதீர்த்தம் முதலிய தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்து, தமது தீர்த்தக்கரையிலுள்ள அழகிய பாறை (பஞ்சாக்ஷரப்பாறை)யிலுட்கார்ந்து கொண்டு, முக்கண்ணரான தேவாதிதேவனை, பரமசிவனை, மகாதீரரான குஹஸ்வாமி தமது ஹ்ருதய கமலத்தில் த்யானஞ்செய்து கொண்டும், காற்றையே ஆகாரமாக உட்கொண்டும், ஐம்புலன்களையு மடக்கித்தமக்கு ஶங்கரரானுபதேசிக்கப்பட்ட பஞ்சாக்ஷரத்தை பஞ்சாக்னி மத்தியினின்று மனதினால் ஸ்மரித்து ஜபித்துக் கொண்டும் வந்தார். பின்னும் புஷ்பம்போல் ம்ருதுவாயும் மூவுலகங்களிலும் ப்ரஸித்திபெற்றதாயுமுள்ள அந்தத் தீர்த்தத்திலே மூன்று காலமும் ஸ்நானம் செய்துவெகு அழகு பொருந்தியதாயும் ஸத்யகிரி வடிவமாயுமுள்ளலிங்கத்தை மிகுந்த ஶ்ரத்தையோடு வாமதேவ ஸூக்தத்தினலபிஷேகஞ்செய்து, காட்டிலும் இன்னும் மற்றைய இடங்களிலு முண்டானவைகளானதும் புழுப்பூச்சி முதலியவைகளற்று அதிக வாஸனை பொருந்தியதுகளுமான, மல்லிகை பிச்சி அரளி சம்பகம் தாமரை மகிழ் முதலிய விசேஷ ஜாதி புஷ்பங்களாலும், வில்வாதிபத்ரங்களாலும், ஆதிமத்யாந்த ரஹிதராயும் துரியாதீதமூர்த்தியாயும், ஸதாசிவராயும்,தம்மை வழிபடுவோர்க்குக் கற்பகவ்ருக்ஷம் போன்றவராயும், கரிய கண்டத்தை உடையவராயும், அழிவற்றவராயும், ஜகதீஶராயும், ஸர்வோத்தமராயும், ஸகலஜகத்துக்குக் காரண பூதராயும், பரமானந்தத்தைக் கொடுக்கிறவராயும், எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமானவராயும், உலகெலாமானவராயும்,ஶாஶ்வதராயும், ஸத்யானந்த ரூபியாயும், நிர்மலராயும், குறைவற்றவராயும், அழிவற்றவராயும், ஸர்வஸாக்ஷியாயுள்ளவராயுமிருக்கின்ற சுத்த ப்ரஹ்மமான ஸாக்ஷாத் ஶங்கரராகிய பரமசிவனை விசேஷ பக்தியோடு தினந்தோறும் குஹஸ்வாமி அர்ச்சனைசெய்து, கனி கிழங்கு முதலிய பலவித நைவேத்யங்களை ஸமர்ப்பித்து, தூபதீபாதி உபசாரங்களுடன் பிரதக்ஷிண நமஸ்காரங்கள் செய்தும், வேதப்பொருளை வெளியிடும் அநேகம் ஸ்தோத்திரங்கள் சொல்லியும், ஶங்கரரை த்ருப்தி செய்து வந்தார். (51½)

* ஸ்வாமி புஷ்கரிணி (சரவணப்பொய்கை) என்னும் திருநாமத்தை.

(ஶ-௬)

𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌸𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌪 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾𑌤𑌿𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌕𑍋𑌪𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑍃𑌤𑌃 ॥ (52½)

𑌶𑌿𑌵𑍋𑌪𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌚 𑌵𑌰𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌤𑌃 ॥ (53½)

𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍋 𑌦𑌦𑍌 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍 ।
𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑌂𑌚𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍂𑌪𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ (54½)

𑌵𑌰𑌦𑌾𑌭𑌯 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍂𑌲𑌟𑌂𑌕𑌧𑌰𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌃 ।
𑌅𑌰𑍂𑌪𑍀 𑌰𑍂𑌪𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌃 ॥ (55½)

𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌕𑍋𑌟𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌶𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑍋𑌟𑌿 𑌸𑍁𑌶𑍀𑌤𑌲𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑍈𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌰𑍈𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌸𑌂𑌵𑍀𑌤𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥ (56½)

𑌸𑍍𑌵𑌮𑌨𑍇𑌣 𑌹𑍃𑌂𑌮𑌿𑌕𑍋𑌤𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌯𑌕𑍋𑌨𑍋𑌪𑌧𑌾𑌨𑌕𑌃 ।
𑌪𑌾𑌵𑌕𑍀 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌶𑍍𑌶𑌂𑌭𑍁 𑌰𑌰𑌾𑌜 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌮𑌹𑌮𑍍 ॥ (57½)

(உ)

இவ்வாறாக அவ்விடத்தில் மூன்று (தேவ) வருஷகாலம் குமார ஸ்வாமி உத்தமமான தபஸ் செய்து தாம் கருதிய பலனை அடைந்து சிவகோபத்தினின்றும் விடுபட்டார். ஸாக்ஷாத் சிவபெருமானும் உலக ரக்ஷணையின் பொருட்டு, "ஞானஶ்ருங்க"மெனப் பெயர் பெற்ற அக்கொடுமுடியில் பராசக்தி ஸமேதராய் விஜயமாகி "ஸத்யேஶ்வரர்", என்ற திருநாமம்தரித்து ப்ரதியக்ஷமாய்க் காக்ஷி கொடுத்து குமாரஸ்வாமிக்கு அநேக வரமளித்தனர். "பஞ்சாக்ஷர ஸ்வரூபி"யாயும், "வரதம்" "அபயம்" என்னும் அடையாளங் களோடு கூடிய கறங்களையுடையவராயும், "சூலம்" "டக்கம்" (உளி) என்ற ஆயுதங்களைத்தரித்துக்கொண்டவராயுமுள்ள "ஶம்பு" வானவர், ரூபமற்றவராயிருந்தும், லோகாநுக்ரஹார்த்தமாய் திவ்ய மங்கள ரூபத்தை யெடுத்துக்கொண்டு, பார்வதீ ஸமேதராய், கோடி

முருகக்கடவுள் திருப்பரங்குன்றத்தில் அரிய தவம் புரியும்போது
பரமசிவன் பார்வதி ஸமேதராய்க் காக்ஷியளித்து
அநுக்கிரஹித்தல். [பக்கம் 34

ஸூர்யனைப்போல் ப்ரகாசிக்கின்றவராயும், கோடி சந்த்ரனைப் போல் குளிர்ச்சி பொருந்தியவராயும், தேவதைகள் நந்தி ப்ருங்கி முதலிய ப்ரமதகணங்களால் சூழ்ந்து வணங்கப்பட்டவராயும், அளவற்ற மகிமையோடு தமது கணங்களாற் புகழப்பெற்று பேடியருளப்பட்டவராயுமுள்ள அவஸரத்தில் குஹஸ்வாமிக்கு ப்ரஸன்னராகிக் கருணை கூர்ந்து அவரைப் பார்த்து மேல் வருமாறு திருவாய்மலர்ந்தருளுவாராயினர். (57½)

(உ-ஏ) ஶ்ரீ ஈஶ்வர: உவாச ॥

ஹோ ஹோ குமார தே துஷ்டோ வராம்ஶ்ச ஹிதாய ச ।
அஸ்மிந் ஸத்யகிரௌ புண்யே ஸர்வதேவ ஸமாஶ்ரயே ॥ (58½)

ப்ரஹ்மஹத்யாதி ஶமநே கந்தமாதந ஶ்ருங்ககே ।
தபஶ்ச பவதா யஸ்மாத் மமாஜ்ஞாநுஸாரத: ॥ (59½)

வ்ரதைஶ்ச பூஜயா சைவ ஸ்தோத்ரைஶ்ச விவிதைரபி ।
நியமைஶ்ச விஶேஷேண தூப நைவேத்ய வந்தநை: ॥ (60½)
துஷ்டோஹம் பவதா ஸம்யக் அபீஷ்டம் வரயஸ்வ ஹ ॥ (61)

(உ) ஸாக்ஷாத் சிவபெருமான் அருளுவது:—

“ஹே குமாரா! உனது நன்மைக்காகவே உனக்கநேகம் வரமளிக்கின்றேம். புண்ய பூமியாயும் ஸமஸ்த தேவதைகளுக்கு மிருப்பிடமாயுமுள்ள இந்த ப்ரதேசத்தில், ப்ரஹ்மஹத்யாதி மஹா பாதகங்களையும் நிவிர்த்தி செய்யக்கூடியதாயுள்ள கந்தமாதன பர்வதத்தின் கொடுமுடியாகிய இந்த ஸத்யகிரியிலே, நமது ஆஞ்ஞாப்ரகாரம், விசேஷ நியமத்தோடு கூடிய வ்ருதங்களாலும் பூஜைகளாலும் அநேகவித ஸ்தோத்ரங்களாலும், தூபதீப நைவேத்ய நமஸ்காராதி உபசாரங்களாலும் நீ செய்த சிறந்த தபவினால் நாம் மிகவும் த்ருப்தியுற்றேம்; உனக்கு வேண்டிய வரத்தைக் கேள்” என்று க்ருபையுடன் அருளினர். (61)

(௧-ஆ) 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌕𑌰 𑌵𑌿𑌭𑍋 𑌶𑌿𑌵𑌶𑌂𑌭𑍋 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 ।
𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤 ॥ (62)

𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌚 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾 ।
𑌅𑌪𑌰𑌾𑌧𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌮𑌸𑍍𑌵 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 ॥ (63)

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯 𑌗𑌿𑌰𑍌 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌵 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁 𑌸𑌾𑌰𑌤𑌃 ।
𑌤𑌪𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌥𑌲𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 ॥ (64)

𑌤𑌪𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾 𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 ।
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑍂𑌪𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰 𑌸𑌰𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ (65)

𑌅𑌨𑍍𑌯 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌨𑌰𑌾𑌃 ।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌷𑍍𑌵 𑌹 ॥ (66)

(உ) ஸ்ரீ ஸ்கந்த ஸ்வாமி பிரார்த்தனை:—

"ஸ்வாமின் கருணாமூர்த்தே! தேவாதிதேவ! ஸகல ஜந்துக்களின் ஸுகத்துக்கும் காரணபூதராயுள்ள மகாதேவா! ஸகல தேவர்களாலும் வணங்கப்பட்ட ப்ரபோ! ஸர்வேசா! சிவபெருமானே! குழந்தைத் தன்மையினாலும், (தமது திருமகனென்கின்ற) ஒருவிதமான பாத்யதையினாலும் என்னால் முன் செய்யப்பட்ட அபராதத்தை க்ஷமித்தருளவேண்டும். மஹேச்வரா! யாதொரு புண்ய பூமியாகிய ஸத்யகிரியில் தங்களுத்தரவு ப்ரகாரம் என்னால் தபஸ் செய்யப்பட்டதோ அப்படிப்பட்ட உத்தமமான இந்த இடத்தில் எந்த ப்ராஹ்மணர்கள் தபஸ் செய்து விதிப்ரகாரம் யாகஞ்செய்கின்றார்களோ, "குமாரஸரஸ்", "ஸத்யகூபம்", என வழங்கிவரும் இவை முதலிய விசேஷ தீர்த்தங்களி லெவர்கள் ச்ரத்தையோடு ஸ்நானஞ் செய்கின்றனரோ, அவர்கட்கெல்லாம் அபீஷ்டத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு, ப்ரபோ! தாங்கள் இவ்விடத்திலே ப்ரஸன்னமாக இருந்தருளவேண்டும்". (66)

(மூ)

பவதீயமிதம் லிங்கம் ஸத்ய பர்வத மூர்த்தநி ।
யே பஶ்யந்தி நரா பக்த்யா தேஷாமிஷ்டார்த்ததோ பவ ॥ (67)

ஸ்வதர்ம ரஹிதாஶ்சைவ பரத்ரோஹ பராயணா: ।
பராபவாதிந: பாபா: பரதார ரதாஶ்ச யே ॥ (68)

அஜ்ஞாநதோ ஜ்ஞாநதஶ்ச மோஹேநாவாக்ஷாய குர்வத: ।
பாதகாநீஹ குர்வந்தி யே மூர்க்கா: ப்ராணிஹிம்ஸகா: ॥ (69)
தேஷாம் பாபாநி நஶ்யந்து தவ தர்ஶந மாத்ரத: ॥ (69½)

ஸத்யஶைல குஹாமத்யே தேவ்யா ஸஹ மஹேஶ்வர ।
ஏதாத்ருஶ ஸ்வரூபேண வஸ்தவ்யம் ச த்வயா ஸதா ॥ (70½)

தர்ஶநப்ரதநாயகேதி லோகே ஸந்தத: ।
புவநேஶ்வரி ஸம்ஜ்ஞாம் ச தேவீம் ஶம்ஸந்து ஜந்தவ: ॥ (71½)

(உ)

"இந்த ஸத்யபர்வத ஶிகரத்தின் கண்ணுள்ள தங்கள் அம்சமாயிருக்கின்ற இந்த லிங்கத்தை யார் தர்சனம் செய்கின்றார்களோ, அவர்களுடைய ஸகல இஷ்டங்களையும் தாங்கள் பூர்த்திசெய்து வைக்கவேண்டும். ஸ்வதர்மங்களைக் கைவிட்டவர்களாயும் பரத்ரோகஞ்செய்வதி லாவலோடு கூடியவர்களாயும் பிறர் குற்றங்களையே எடுத்துரைப்பவர்களாயும் பிறர் மனைவிகளை இச்சிக்கின்றவர்களாயும் ப்ராணிகளை வதை செய்கிறவர்களாயுமுள்ள பாபிகளாயிருந்தபோதிலும், தங்களைத் தரிசித்த மாத்திரத்தில் அறிந்து மறியாமலு மம்மூடர்கள் செய்த பாபங்களனைத்தும் நிவிர்த்தியாகும்படி அநுக்ரஹிக்கவேண்டும்; மஹேஶ்வரா! ஸத்யாசலமென்ற மலையின் குஹை நடுவில் உமாதேவியாரோடு கூட இப்படிப்பட்ட ஸ்வரூபத்தோடு தாங்கள் எக்காலத்திலு மிருந்தருளவேண்டும். உலகமனைத்தும் தங்களை (1) "தர்ஶனப்ரதநாதர்" எனவும் தேவியை "புவ

(I) தர்சனம் செய்தமாத்திரத்தில் ஸகல மனோபீஷ்டத்தையும் கொடுக்கும் நாயகர்.

னேச்வரி" எனவும் புகழட்டும்", என்று ஷண்முகநாதர் ப்ரார்த்தித்துக் கேட்டுக்கொண்டார். (71½)

(மூ-ம்)

இத்யுக்த்வா ஷண்முகஸ் ஸாக்ஷாத் சிவலிங்கம் சிவாக்ரத: ।
தேவ்யா ஸாகம் ப்ரதிஷ்டாப்ய ஸம்பூஜ்ய விதிவத்தத: ॥ (72½)

ஸத்யாகிரீச்வரோ நாம க்ருத்வா லிங்கஸ்ய சூலின: ।
கோவர்த்தனீதி ஸம்ஜ்ஞாம் ச தேவ்யா: க்ருத்வா தத: பரம் ॥ (73½)

பவதீயமிதம் லிங்கம் தேவ்யா ஸாகம் யஜந்தி யே ।
தேஷாம் காமா இஹ ச்ரேயஸ் ஸர்வாணீஷ்ட ப்ரயச்ச ॥ (74½)

(உ)

பின்னர் குமார ஸ்வாமி, ப்ரத்யக்ஷமாயாவிர்பவித்திருக்கும் பார்வதீ பரமேச்வரருடைய ஸந்நிதானத்தில் சிவலிங்கத்தைத் தேவியாரோடு கூட விதிப்ரகாரம் ப்ரதிஷ்டை செய்து பூஜித்து, அந்த லிங்கத்திற்கு "ஸத்யாசலேச்வரர்" என்றும், அம்மனுக்கு "கோவர்த்தனி" அம்பாள் என்றும் திருநாமமிட்டு, "ஸகல மனோரதங்களையும் பூர்த்திசெய்யும் ப்ரபுவே! தேவியாரோடு உமது இந்த லிங்கத்தை எவர்கள் தர்சித்துப் பூஜிக்கின்றார்களோ, அவர்களின் மனோபீஷ்டத்தை ப்ரஸாதித்தருள வேண்டு"மென ப்ரார்த்தித்தனர். (74½)

(மூ-ம்)

இத்யபி ப்ரார்த்திதோ தேவோ பகவான் அம்பிகாபதி: ।
காமான் ப்ரார்த்திதம் ஸர்வம் தத்வா லோகஹிதாய ச ॥ (75½)
ஸ்வயம் ச ஸந்நிதாநேந ந்யவஸத்கிரி மூர்த்தநி ॥ (76)
ஏதத்தி புண்யம் சரிதம் குமாரஸ்ய மயேரிதம் ।
அத: பரம் கிம் வக்தவ்யம் வத சௌநக ஸுவ்ரத ॥ (77)

(உ)

இவ்வாறு குமாரஸ்வாமியினால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட அம்பிகாபதியாகிய பரமேச்வரர், உலகத்தின் நன்மைக்காகவே ஸகல வரங்களையளித்து பர்வதசிகரத்தில் ப்ரஸன்னராயெழுந்தருளினர். "இவ்வாறு குமாரஸ்வாமியின் முந்தின சரித்ரமானது என்னாலுரைக்கப்

பட்டது. நல்ல வ்ருதங்களை யனுஷ்டிக்கின்ற சௌனகமுனிவரே! இதற்குமேல் யான்சொல்லவேண்டியதென்ன"வென்று ஸூதமுனிவர் கேட்டார். (77)

(ஸ-ம) ஶௌநக꞉ ॥

ஸூத பௌராணிக ஶ்ரேஷ்ட வ்யாஸஶிஷ்ய மஹாமதே ।
யத்வாந விதிதம் கிஂசித் த்ரிஷு லோகேஷு வித்யதே ॥ (78)

வ்யாஸ ப்ரஸாதாத் ஸகலம் வேத்தி ஸூத மஹாமுநே ।
குமாரேணைவ யத் ஸ்தோத்ரம் க்ருதம் பரமபாவந ॥ (79)

யேநஸ்தோத்ரேண ஸர்வாத்மா தத்த்வஜ்ஞ உபாஸ்யதே ।
யஸ்ய ஸ்தோத்ரஸ்ய பட்நாத் ஶிவஸ்துஷ்டோ ஹ்யவஶ்யகம் ॥ (80)

(உ) சௌநகரிஷி கேட்கிறார்:—

"புராணஞ் சொல்வோர்களில் மேலானவராயும் வ்யாஸமகரிஷியினுடைய ஶிஷ்யராயும் மிகுந்த புத்திமானுமுள்ள முனிஶ்ரேஷ்டரான ஸூதமஹரிஷே! மூன்றுலகங்களிலும் தங்களாலறியப்படாத தொன்றுமில்லை; வ்யாஸபகவானுடைய அநுக்ரஹத்தினு லெல்லாவற்றையும் தாங்கள் நன்கு அறிவீர்கள்; கருணைக்கடலே! குமாரஸ்வாமியினால் இவ்விடத்திலெந்தப் புண்யமான ஸ்தோத்ரம் செய்து புகழப்பட்டது? எந்த பரமபரிசுத்தமான ஸ்தோத்ரத்தின் படனத்தினால் நிச்சயமாய் ஸாக்ஷாத் பரமசிவன் த்ருப்தி அடைகின்றார்? இவைகளை தாங்கள் தெரியச்சொல்ல வேண்டு"மென்று கேட்டுக்கொண்டார். (80)

(ஸ-ம) ஸூத꞉ ॥

ஶ்ருணு ஶௌநக வக்ஷ்யே ரஹஸ்யம் அதி பாவநம் ।
யஸ்ய ப்ரஸந்நோ ஹ்யபவத் ஸ்தோத்ரேணைவ மஹேஶ்வர ॥ (81)
தத்ர ஸம்நிதெள்யேவ வர்ணயாமி யதாமதி ॥ (81½)

(உ) ஸூதமுனிவர் சொல்லுவது:—

"சௌனகரே; அதிரஹஸ்யமாயும் மிகப் புண்ய ப்ரதமாயுமுள்ள எந்த ஸ்தோத்ரத்தினால் ஸாக்ஷாத் சிவபெருமான் குஹஸ்வாமிக்கு

ப்ரஸன்னமாயினரோ, அந்த ஸ்தோத்ரத்தை எனக்குத் தெரிந்தவாறு முனீஶ்வரர்கள் மத்தியில் உமக்கு வர்ணித்துரைக்கின்றேன், கேட்பீராக'', என்றனர். (81½)

குஹஸ்தோத்ரம் ॥

(உ) ஶ்ரீ குஹ: ॥

ஶம்போ கிரீஶ பவ ஶர்வ கிரிஜாதவ
வைகுண்ட முக்ய நதபாத ஸரோருஹாய ।
காருண்ய விக்ரஹ க்ருபாகர ஶர்வாணீ
தஸ்மை நமோ பகவதே பரமேஶ்வராய ॥ (82½)

குந்தஜ கஜ்ஜலித விக்ரஹ நீலகண்ட
ஹஸ்தாம்பராக நாதக காலகால ।
கைலாஸவாஸ முக்ய ஹரதாஶ நேத்ர
தஸ்மை நமோ பகவதே பரமேஶ்வராய ॥ (83½)

வ்யாக்ராஜினாம்பர விபோ ஜடா கலாப
ஸௌபாக்ய ஶோபா ஶிரோபூஷித திவ்யதேஹாய ।
நாகேந்த்ர பூஷண நக்ஷத்ர தேவயோக
தஸ்மை நமோ பகவதே பரமேஶ்வராய ॥ (84½)

பஞ்சாக்ஷர ப்ரணவ தத்வ பராத்பரேஶ
ஶிவேஶாக்ர ஹீந நிகமாக்ஷ கலேபயாஸிந்து ।
நித்யஸ்வரூப நிகிலேஶ கிரீஶ நித்யம்
தஸ்மை நமோ பகவதே பரமேஶ்வராய ॥ (85½)

வேதாந்தவேத்ய விதிவிஷ்ணு ஸுரேஶ வந்த்ய
கல்யாணரூப நிகமாந்த குஹாஸ்ய நிஷ்ட ।
ப்ரஹ்மாண்ட கோடி ஸத்ருஶ த்யுதிகாந்த ரூப
தஸ்மை நமோ பகவதே பரமேஶ்வராய ॥ (86½)

இத்தம் க்ருதாவஸௌ தீவ்ர வ்யாஹாரா
தேவக்ஷவ ஸகலைர்தேவை ஸ்ஸ்வ தத்வ ।
த்வத்வாங் வஹ்நிகடே வதிஷ்ட தீர்த்தம்
ஸம்ரக்ஷ ரக்ஷ ஶரணாகத ஜ்யூவாமஹே ॥ (87½)

(உ) ஸ்ரீ குஹஸ்வாமி (ஸாக்ஷாத் பரமேஶ்வரனை) ஸ்துதி(த்தல்):—

ஶம்போ (ஜகத்துக்குக் காரணபூதரே)! கைலயின் கிரிநாதா! (பக்த்தர்களை ஆனந்திக்கச் செய்யும்) மங்களஸ்வரூபா! (ப்ரளய காலத்தில் ப்ராணிகளின்) ஸம்ஹாரமூர்த்தே! (மேரு) மலையை வில்லாக உடையவரே! வைகுண்டாதிபதியால் வணங்கப்பட்ட ப்ரபோ! தேவலோக நாயகா! கருணாமூர்த்தே! க்ருபாஸமுத்ரா! சூலபாணே! (கையிற் சூலாயுதந் தரித்தவரே!) ஷட்குணைஶ்வர்ய ஸம்பன்னராகிய பரமேஶ்வரா! தங்களுக்கு நமஸ்காரம். (82½)

பேரானந்த ஸ்வரூபா! நீலவர்ணமாயுள்ள கழுத்தோடு கூடியவரே! அங்கங்களில் விபூதியைத் தரித்தவரே! மன்மதனை எரித்தவரே! யமனுக்குக் காலனாயுள்ளவரே! கைலாஸபதே! நெற்றியில் அக்னியைக் கண்ணாக உடைய சிவபெருமானே! ஷட்குணைஶ்வர்ய ஸம்பன்னராகிய பரமேஶ்வரா! தங்களுக்கு நமஸ்காரம். (83½)

புலித்தோலாடை தரித்தவரே! அசைந்துகொண்டிருக்கும் ஜடாபாரத்தை யுடையவரே! அர்த்த சந்த்ரனையுங் கங்கையையும் சிரஸில் தரித்த கங்காதரா! நாகாபரணபூஷணா! தேவலோகத்தினரால் வணங்கப்பட்ட சிவபெருமானே! ஷட்குணைஶ்வர்ய ஸம்பன்னராகிய பரமேஶ்வரா! தங்களுக்கு நமஸ்காரம். (84½)

பஞ்சாக்ஷரம் ப்ரணவம் இவற்றின் தத்வமா (பொருளா)யுள்ள பராபரப்பெருளே! ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான ஈஶ்வரா! ப்ரளயகாலத்தில் ப்ராணிகளை ஸம்ஹரிக்கும் பயங்கரமான உருவமுடைய உக்ரமூர்த்தே! தாமரையிதழ்போன்ற கண்ணை உடையவரே! ஜடாதரா! ஶாஶ்வத ஸ்வரூபா! ஸர்வேஶா! ஷட்குணைஶ்வர்ய ஸம்பன்னரான பரமேஶ்வரா! தங்களுக்கு நமஸ்காரம். (85½)

உபநிஷதங்களினு லறியப்பட்டவரே! ப்ரஹ்மா விஷ்ணு மகேந்த்ராதிகளால் பூஜித்து வணங்கப்பட்ட திவ்யமங்கள மூர்த்தே! வேதாந்தமென்னும் குஹையில் வஸிப்பவரே! (ஏககாலத்திலுதித்த) கோடி ஸூர்யர்களுக்கு ஸமானமான காந்தி பொருந்திய அழகிய வடிவுடையவரே! ஷட்குணைஶ்வர்ய ஸம்பன்னரான பரமேஶ்வரா! தங்களுக்கு நமஸ்காரம். (86½)

"ஸகல ஜகதீஶ்வரா! ஸர்வஞ்ஞா! மிகவும் குழந்தைப் பருவத்தினுல் நான் செய்த குற்றங்களையெல்லாம் மன்னித்து, ஹே மஹாதேவா! தங்கள் பாதாரவிந்தங்களில் நமஸ்கரித்துச் சரணுகதியடைந்த தீனனும் (ஏழையாயும்) பாலனுமுள்ள என்னை இப்பொழுது காப்பாற்றியருளவேண்டும்", என்று குமாரஸ்வாமி சிவபெருமானை ஸ்தோத்ரம் செய்து ப்ரார்த்தித்தனர். (87½)

(உ-ம்)

இதி ஸ்தோத்ரம் மஹாதேவ: ஶ்ருத்வா ஸ்கந்தோதிதம் ததா ।
ஸ்வபாஹுப்யாம் ஸம்பரிஷ்வஜ்ய ப்ரீத்யா புத்ராய ஸத்வரம் ॥ (88½)
அங்காரோப்ய ஸஸ்நேஹம் மூர்த்நி வத்ர உபாவிஶத் ॥ (89)

(உ)

இவ்வாறு குமாரஸ்வாமியினுல் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டதும் மஹாதேவர் அன்போடு தமது இருகரங்களினுலும் குமாரனை ப்ரியத்துட னலிங்கனஞ் செய்துகொண்டு அடிக்கடி உச்சிமோந்து தமது மடியின் மீதேற்றி உட்கார வைத்துக்கொண்டு ஆதரவாய் பின் வருமாறு திருவாய்மலர்ந்தருளுவாராயினர். (89)

(உ-ம்) ஶ்ரீ ஸாம்ப: ॥

த்வம் கார்த்திகேய யோ வாக்யம் உக்தவ்ய விதுயெ ।
தத்க்ஷம்யதாம் த்வயா தாத பாலசாபல்ய வ்யவிதுயெ ॥ (90)

நோசேத் தேவ வ்யக்தி உதேஜா ஹீந பாஹுய: ।
ஶிக்ஷிதா யதைதம் ப்ராஹ்மம் வாஸிகவ்ய தழ ॥ (91)

[illegible]
[illegible] (92)
[illegible] (92½)

(உ) ஸ்ரீ சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளுவதாவது:—

"ஏ குழந்தாய்! மந்த்ர ஸித்தியின் பொருட்டுத் தபஸ் செய்யென்று நம்மாற் சொல்லப்பட்டது; உலக வழக்கத்தின் புகழ்ச்சிக்காக நீ அதனைப் பொறுப்பாயாக; இப்படிச் செய்யாவிடின் புத்தி விசாலமில்லாத மனிதர்க ளிவ்விதமாகவே செய்து கெட்டுப் போய்விடுவார்கள்; அதுகாரணமாகத்தான் நீயும் நம்மாற் சிக்ஷிக்கப்பட்டனை; இதினாற்தான் உனக்கு சிவத்ரோகமு மேற்பட்டது. ஆகையால் அந்த தோஷ நிவர்த்திக்காக குருவினிடமிருந்து உபதேசம் பெற்று மந்திர ஜபம் செய்யவேணும். ஸமஸ்த தோஷ நிவர்த்திக்காகவும், ஸகல ஜாதியாரும் எல்லா ஆஶ்ரமிகளும் ஆணும் பெண்ணும், குருவினிட முபதேசம் பெற்றுக்கொண்டே மேன்மையான பஞ்சாக்ஷர மந்த்ரத்தை ஜபிக்கவேண்டும்". (92½)

(ஈ-௫)

[illegible]
[illegible] (93½)
[illegible]
[illegible] (94½)

(உ)

"ஶ்ரத்தையுடனும் நியமத்துடனும் ப்ரதி தினமும் குமாரஸாஸ் புத்ரகூப மிந்த தீர்த்தங்களில் ஸ்நாநஞ்செய்து கிரிப்ரதக்ஷிணம் (மலை ப்ரகாரம்) வந்து குமாரஸ்வாமியை ஒருதடவையாவது தர்சனஞ்செய்து, இவ்விதம் வ்ருதத்தை ஒரு மண்டல பர்யந்தம் அனுஷ்டிக்கிறவர், மலடாயிருந்தாலும், வேதவேதாந்தங்களைக் கரை காண அப்யஸிக்கத்தக்க அநேகம் ஸத்புத்ரர்களைப் பெறுவார்கள்". (94½)

(ஸ-ம்)

𑌅𑌶𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑌕 𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦 𑌰𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌸𑌤𑍍𑌯 𑌗𑌿𑌰𑍀 𑌸𑍍𑌥𑌲𑍇 ।
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨 𑌗𑌿𑌰𑍀𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑍇 ॥ (95½)

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌤𑌕 𑌨𑌾𑌶𑌨𑍇 ।
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑍋𑌹 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍈𑌕 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥ (96½)
𑌜𑌪𑍇𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑍁𑌖𑌾𑌲𑍍𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇॥ (97)

(உ)

"அஶ்மந்தகமென்னும் வ்ருக்ஷங்களோடுகூடியதாயும் ரமணீய மாயும் புண்ய பூமியாயுமுள்ள ஸத்யகிரி க்ஷேத்திரத்தில், ஞான ஸித்தியைக் கொடுக்கக்கூடிய "ஸத்யஞானகிரீஶ்வரர்" ஸந்நிதானத்திலுள்ளதும், (1) பஞ்சபாதகங்களை நிவர்த்தி செய்வதுமா யுள்ள பஞ்சாக்ஷர ஸ்வரூபமாயிருக்கிற அந்த பர்வதத்தில் (பஞ்சா க்ஷரப் பாரையில்) அமர்ந்துகொண்டு, மோக்ஷ ஸாதனத்துக்குக் காரணமாகிய இந்தப் பஞ்சாக்ஷர மந்த்ரத்தை குருவிடமுபதேசம் பெற்று ஜபிப்பானாயின், ஸமஸ்த பாபங்களினின்றும் விடுபடு கிறான்". (97)

(ஸ-ம்)

𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌵𑌰𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪 𑌶𑌿𑌖𑌰𑌾𑌸𑌂 𑌤𑍇𑌨𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌧𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ (98)

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌹𑌾𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌨𑌯𑍋𑌵𑌿 𑌸𑌹𑌾𑌗𑌿𑌰𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌕𑍍𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥ (99)

(உ)

என்றிவ்வாறு ஆஞ்ஞாபித்து குமாரஸ்வாமிக்கு வரமெல்லா மளித்தபின்னர், அவரை யழைத்துக்கொண்டு மஹேஶ்வரர், ஆன

---

(1) ப்ரஹ்மஹத்தி, ஸுராபானம் (கள் குடித்தல்), ஸ்வர்ன ஸ்தேயம் (தங்கத்தைத் திருடுதல்), குருதல்பகமனம் (குருவின் மனைவியைப் புணர் தல்): இவைகளைச் செய்தலு மவர்களுடன் ஸஹவாஸம் செய்தலும்,

ந்தபரிதராய் கைலாஸத்தை யடைந்தார். இப்பேர்பட்ட அந்த பர்வதத்தினிந்த மஹா ஆச்சர்யமான வ்ருத்தாந்தங்களைச் செவியுற்று, ப்ராஹ்மண ஶ்ரேஷ்டர்களே! கேளுங்கள், அம்முனிவர்கள் முக்தியளிக்கும் க்ஷேத்ரமாகிய அந்த ஸ்தலத்திலேயே தங்கள் வாஸஸ்தானங்களை யேற்படுத்திக் கொண்டார்கள் (99)

(ஸ-மூ) 𑌫𑌲𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑍇 𑌪𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑌿𑌨𑍇𑌦𑌿𑌨𑍇 ।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌕𑌟𑍇 𑌨𑌿𑌵𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ (100)

(உ) பலஶ்ருதி:— பின்னும் ஸூதமாமுனிவர் சொல்கின்றார்.

"குமாரஸ்வாமியினற் சொல்லப்பட்ட இந்த ஸ்தோத்ரத்தை தினந்தோரு மெவர்கள் படிக்கின்றார்களோ, அவர்கள் ஸமீபத்தில் எப்பொழுதும் நாம் வஸித்துக்கொண்டு அவர்களின் மனோபீஷ்டங்களைப் பூர்த்திசெய்து வைக்கின்றோ"மென்று ஸாக்ஷாத் பரம சிவன் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். (100)

(ஸ-மூ)

𑌅𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌘𑍋𑌰𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌵𑌾 𑌚𑍋𑌰𑌰𑌾𑌜𑌭𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑍇 ।
𑌜𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (101)
𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌵𑌿𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑍇 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌪𑍀𑌡𑌨𑍇 ॥ (101½)

(உ)

"அடர்ந்த பயங்கரமான காட்டிலும், அரசர் திருடர் முதலியோரால் பீடிக்கப்பட்டகாலத்திலும், பஞ்சகாலத்திலும், யுத்தத்திலபஜயமடைந்த காலத்திலும், ராஜ்யம் முதலிய ஸம்பத்துக ளிழந்திருக்குங் காலத்திலும், ஶத்ருபாதையிலும், இந்த ஸ்தோத்ரத்தை மனதினல் ஜபித்த மாத்ரத்தி லெல்லா ஸங்கடங்களினின்றும் விடுபடுகின்றான்". (101½)

(ஸ-மூ)

[illegible] 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 ।
𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾 ॥ (102½)

(உ)

"பிரவேசிக்கக்கூடாத ஸ்த்ரீயிடம் பிரவேசித்த பாபத்தினின்றும், புஜிக்கக்கூடாத ஆகாரத்தை உட்கொண்ட தோஷத்தினின்றும், இந்த ஸ்தோத்ரத்தை ஜபித்த க்ஷணத்திலேயே விடுபடுகின்றான். இதில் ஸந்தேகமில்லை". (102½)

(மூ)

𑌲𑌿𑌖𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌪𑌟𑍍𑌟𑍇 𑌵𑌾 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌪𑌟𑍍𑌟𑍇 𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌤𑌾𑌲𑌪𑌤𑍍𑌰𑍇𑌽𑌥𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰 𑌧𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥ (103½)

𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌸𑌾𑌲𑍍𑌲𑌭𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌾𑌨𑌾 𑌸𑍌𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌰𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌰𑍋𑌗𑍀 𑌮𑌾𑌸𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑍌𑌨𑌕 ॥ (104½)

(உ)

"இந்த ஸ்தோத்ரத்தைத் தங்கத்தகட்டிலாவது, வெள்ளித் தகட்டிலாவது, மரப்பட்டையிலாவது, பனை யோலையிலாவதெழுதி ஒருவன் தரித்துக்கொள்வானாயின், அவனுக்கு ஆறு மாதத்திற்குள் புத்ரஸம்பத் துண்டாகும். ரோகியாயிருப்பவன் தரித்துக்கொண்டாலொரு மாஸத்திற்குள் வியாதியினின்று நிச்சயமாயவன் விடுபடுகிறான்". (104½)

(மூ)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (105½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (106½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (107½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (108½)

𑌦𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌨𑌾𑌯𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌭𑌵𑌸𑌾𑌗𑌰𑌂 ॥ (109½)

(உ)

முன்னொரு காலத்திலே தை மாஸத்தில் புஷ்யநக்ஷத்ரம் கூடிய பூர்ணிமா திதியன்று குமாரகிரியில் பரமசிவன் ப்ரத்யக்ஷமாயினர். அந்தப் புண்ய தினத்தில் விடியற்காலையில் ஸ்வாமி புஷ்கரிணியிலாவது மற்றய புண்ய தீர்த்தத்திலாவது விதிப்ரகாரம் ஸ்நானஞ் செய்து நித்ய கர்மாநுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு பஞ்சாக்ஷர ஜபஞ்செய்த பின்னர், மத்யாநகாலத்தில் அழகிய ஐந்து அறுகம்புற்களை ஶிரஸில் வைத்துக்கொண்டு (ஈஶ்வரனையும் தீர்த்தராஜனையும் ஸ்மரித்துக்கொண்டு) மாத்யாந்நிக ஸ்நானஞ் செய்துவிட்டு, அந்த உத்தமமான ஸ்கந்தகிரியில் ஸாந்நித்யமாய் விளங்கும் தூர்வா விநாயகரையும், ஸத்யஞாநேஶ்வரரூபியாய் விளங்கும் சிவலிங்கத்தையும், தேவர்கள் பூஜித்து வணங்கும் ஸுப்ரஹ்மண்ய ஸ்வாமியையும், மஹா விஷ்ணுவையும் எந்த உத்தமன் ஞானத்தாலறிந்து தரிசனஞ் செய்கின்றானோ, அவன் ஸமஸ்த பாபங்களினின்றும் விடுபட்டு ஸம்ஸாரஸாகரத்தையும் கடக்கின்றான். (109½)

(ஶ்லோ)

𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌪𑍂𑌜𑌾𑌕𑌾𑌲𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 ॥ (110½)

𑌕𑍋𑌟𑌿𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌯𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍈𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (111½)

(உ)

ஆகையாலந்த தினத்தை விசேஷமாய் பூஜை செய்வதற்கு யோக்யமான காலமென்று பெரியோர்கள் கூறுகின்றார்கள். முனிஶ்ரேஷ்டர்களே! அவ்வளவு விசேஷமாயுள்ள அந்த நாளிலே ஸ்வாமி தர்ஶனம் கிடைப்பது மனிதர்களுக்கு மிகவுமரிது. கோடி கன்னிகா தானங்களினாலும், இதர விசேஷ தானங்களினாலும், அநேக உத்தம

வ்ரதானுஷ்டானங்களினுலு மெந்தப் புண்யம் கிடைக்குமோ அதனை, அன்ருெருநாள் தரிசன மாத்திரத்தில் நிச்சயமா யடைருன். (111½)

(ஸ்ரீ-ம்)

காஶ்யாதீநாம் க்ஷேத்ராணாம் பவித்ராணாம் வராநநே ।
ஸ்நாநேந யத்பலம் ப்ராப்தம் ததோபி அதிகம் த்வதம் ॥ (112½)

(உ)

இன்னும் இந்தப் புண்ய தீர்த்தங்களிற் செய்யும் ஸ்நான மானது காசி முதலிய புண்ய தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்வதைப் பார்க்கிலும் மேலான பலனைத் தருமென்று உண்மையாகவே சொல்லுகின்றேன். (112½)

(ஸ்ரீ-ம்)

அஹோ யந்யதரா யூயம் ஸர்வமாதி தயைவ ச ।
ப்ரவ்ருத்தா புண்ய விபாகேந யஸ்மிந்நேதாஃ ப்ரவர்த்திதே ॥ (113½)

(உ)

முனிவர்களே! ஜன்மாந்த்ர புண்ய பரிபாகத்தால் (வசத்தால்) நமது புத்தியானது ஸ்கந்தகிரி மாஹாத்ம்யத்திற் ப்ரவர்த்தித்திருப்பதால், நாமெல்லோரும் மஹா தன்யர் (பாக்யசாலி)களே யென்பதில் ஸந்தேகமில்லை. (113½)

(ஸ்ரீ-ம்)

நிமிஷம் நிமிஷார்த்தம் வா ஸ்தித்வாவாந்யத்ர மஹதி ।
தைவாத் ஸத்யகிரி ஸ்தானே புண்யே யஸ்யாக்ருதீநஃ ॥ (114½)

தேநைவ ஸஹிதோ தேவோ மமிஷ்யதி ஸர்வ ப்ராஜ்ஞஃ ।
பஹூநாம் கிம் க்ஷேத்ராணாம் தீர்த்தாநாம் தீர்த்தஸேவநாத் ॥ (115½)

(உ)

மகா புண்ய ஸ்தலமாகிய ஸத்யகிரியில் விதிவசத்காலாவது எவன் ஒரு நிமிஷ மல்லது அரை நிமிஷமேனும் தங்கிவிட்டு மற்ருெ

ரிடம் செல்கின்றனே, அவன் ஸுகிருத (புண்ய)ஞ் செய்தவன். முனீஶ்வரர்களே! சிவபெருமான் அந்தப் புண்யசாலியுடன் கூடவே யெப்பொழுதுமிருந்துகொண்டு அவனுக்கு ஸுகமளித்துக்கொண்டிருக்கின்றூர். அதிகமா யுரைப்பதில் பயன் யாது! இதுவே ஜீவன் முக்தி க்ஷேத்ரமென்று கூறப்படுகின்றது. (115½)

(மூ-ம்)

ஶ்ருத்வா ஸ்தானஸ்ய மாஹாத்ம்யம் சக்ரவர்த்தீ ஶிபி: புரா ।
புண்ய ஶ்லோக ஸ்வயம்ஶ்ருத்வா கௌதமாத் பக்திஸம்யுத: ॥ (116½)

தீர்த்த யாத்ராபரோ பூத்வா தனதான்ய ஸமந்வித: ।
ஸ்தானமேதத் ஸமாஸாத்ய ப்ரீணயித்வா மஹேஶ்வரம் ॥ (117½)
முக்திமாப முனிஶ்ரேஷ்டா: பராபர கிரௌ ந்ருப: ॥ (118)

(உ)

ஹே முனிஶ்ரேஷ்டர்களே! கேளுங்கள். முன் ஒருகாலத்தில் (1) புண்யஶ்லோகரான சிபிசக்ரவர்த்தியானவர் கௌதமமகாமுனிவரிடமிருந்து இந்த க்ஷேத்ரத்தின் மாஹாத்ம்யத்தைக் கேட்டறிந்து கொண்டு, பக்தியுடையவராய்த் தீர்த்த யாத்ரையிற் விருப்பமுற்று தனதான்யங்களுட னிந்த "பராபரகிரி" என்னும் ஸ்தலத்தை யடைந்து அங்குள்ள மஹேஶ்வரரை த்ருப்தி செய்வித்து முக்தி யடைந்தார். (118)

(மூ-ம்)

அத்யாய மேதத் படதாம் ஶ்ருண்வதாஞ்ச விஶேஷத: ।
ஶிவ: ப்ரஸன்னோ பவதி குமாரஸ்ய யதா ததா ॥ (119)

(உ)

இந்த அத்யாயத்தைப் படிப்போர்க்கும் கேட்போர்க்கும் சிவபெருமான் குமாரஸ்வாமிக்கு அநுக்ரஹித்ததுபோல் ப்ரஸன்னராய் விசேஷ அநுக்ராஹஞ் செய்கின்றூர். (119)

---

(1) புண்யமான (யாதொரு விதத்திலும் பாபமற்ற) கீர்த்தியையுடையவர்—மனோவாக்கு காயங்களினுல் புண்யமான கார்யங்களையே செய்பவரென்று யாவராலும் புகழப்பட்டவர்.

𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌮𑌹𑌾 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿 𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌅𑌶𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑌕 𑌵𑌨𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥ (120)

𑌪𑌰𑌾𑌚𑌲 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌕𑍇 ।
𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰 𑌪𑍁𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌕𑌲𑍌𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥ (121)
𑌸𑌤𑍍𑌯 𑌹𑍍𑌵𑌯𑌾𑌰 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌯𑍁𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌚 ॥ (121½)

𑌇𑌦𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌪𑌾𑌪𑌨𑌾𑌶𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌗𑌮𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌠𑌤𑌾𑌂𑌚 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌰𑌂
𑌮𑍁𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ॥ (122½)

(உ)

மகா புண்யமாயுள்ள க்ருதயுகத்தில் "ஸத்யாத்ரி" எனவும், த்ரேதாயுகத்தில் "அஶ்மந்தகவனம்" எனவும், த்வாபர யுகத்தில் "பராசலம்" எனவும், இக்கலியுகத்தில் "குமாரபுரம்" எனவும் இந்த க்ஷேத்ரத்திற்குப் பெயர் வழங்கப்படுகின்றது; ஆயினும் "ஸத்யகிரி" என்னும் பெயரால் நான்கு யுகங்களிலும் புகழப்படுகின்றது. முனிவர்களே! பரிசுத்தமாயும் ஸகல பாப விநாசகரமாயும் வேதாகமங்களிற் கூறப்பட்டதாயுமுள்ள இந்த மாஹாத்ம்யத்தை ஒருமுறையேனும் பக்தியோடு படிப்பவர்களுக்கும் கேட்பவர்களுக்கும் ஐஹிகபோகமு (தர்மம் அர்த்தம் காமம் என்கின்ற இஹலோகத்து ஸுகங்களு)ம் நித்யஸுகமான மோக்ஷ ஸம்பத்துமெய்தும் (என்று ஸூதமுனிவர் சௌநகாதி ரிஷிகளுக்குக் கூறியருளினர்.) (122½)

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇
𑌏𑌕𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌪𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍈𑌭𑌵𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌲 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

இரண்டாவது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

(𑌮𑍂-𑌲) 𑌶𑍌𑌨𑌕𑌃 ॥

𑌶𑌿𑌬𑌿𑌨𑌾𑌮 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜 𑌸𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌮𑍇𑌯𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌕𑌿𑌂 𑌚𑌕𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍈𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌯𑍇 ॥ (1)
𑌕𑍋 𑌵𑍈 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌤𑌮𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌯𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌮𑍍 ॥ (2)

மூன்றாவது அத்யாயம்.

(உரை) ஶௌநகர் கேட்கிறார்:—

"சிபி சக்ரவர்த்தி, பெரியோர்கள்வஸிக்கும் இந்த க்ஷேத்ரத்தை அடைந்து, சிவபெருமானை த்ருப்தி செய்வதின் பொருட்டு யாது கைங்கர்யங்கள் செய்தனர்? பரிசுத்தமான சித்தத்தையுடைய அவராலே செய்யப்பட்ட முக்யமான தர்மம் யாது? இவைகளையும் தீர்த்தங்களுடைய வைபவங்களையும் பற்றி இப்பொழுது சொல்ல வேண்டும்". (2)

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍌𑌨𑌕𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑍂𑌤𑍋 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌕𑍇𑌶𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌹 𑌤𑌤𑍍 ।
𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌮𑌤𑌿 ॥ (3)
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ (3½)

என்றிவ்வாறு ஶௌநகமுனிவர் கேட்க, "முன் ஸநத்குமாரருக்கு நந்திகேஶ்வரர் உரைத்தப்ரகாரமெனக்குத் தெரிந்தவாறு உரைக்கின்றேன்; இக்கதையைக்கேட்ட மாத்ரத்தில் யாரும் உயர்ந்த கதியாகிய ஜீவன் முக்தியை அடைவார்கள்;" என்று ஸூதமாமுனிவர் சொல்லிக்கொண்டு மேலே சொல்ல ஆரம்பித்தனர். (3½)

(𑌮𑍂-𑌲) 𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌶𑌿𑌬𑌿𑌨𑌾𑌮𑌾 𑌨𑍃𑌪𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑌃 𑌸𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌸𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑌪𑌰𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥ (4½)

ந்யாயசீலோ தீர்க்கதர்சீ யாயஜூகோ ஜிதேந்த்ரிய: ।
ப்ரியவாதீ வதாந்யவாதீ ஹிதவாதீ பஹுச்ருத: ॥ (5½)

மஹர்ஷீணாம் ஸம்மதோ தீமாந் தீரோ தீரபராக்ரம: ।
காம்பில்யே நகரே ஶ்ரித்வா தர்மம் தர்மேண தர்மவித் ॥ (6½)
ஶஶாஸ ச ப்ரஜாஸ்ஸர்வா: பிதா புத்ராநிவௌரஸாந் ॥ (7)

(உ)

மஹா புத்திமானும், தர்மசிந்தையுள்ளவரும், நல்லொழுக்கம் அமைந்தவரும், நற்குணங்கள்பொருந்தியவரும், ஸகல கலைகளையும் நன்கு பயின்றவரும், ந்யாயத்தை உணர்பவரும், தீர்க்காலோசனை செய்பவரும், யாகாதி கர்மங்களை யனுஷ்டிப்பவரும், ஐம்புலன்களை யடக்கினவரும், (1) அக்ரஸ்தானத்திலும் ப்ரியமாயும் மிதமாயும் பேசுகின்றவரும், மிகுந்த க்யாதியுள்ளவரும், பெரியோரான முனீச்வரர்களாலும் புத்திமானென் றங்கீகரிக்கப்பட்டவரும், தீர பராக்ரமம் பொருந்தியவருமான "சிபி" என்னும் சக்ரவர்த்தியானவர், தர்மத்தை அறிந்துகொண்டவராய், "காம்பில்ய" நகரத்தில் அரசுபுரிந்து, தகப்பனுனவன் (தன் பத்னியிடத்திற் பிறந்த) பிள்ளைகளை ரக்ஷிக்குமாறுபோல தமது எல்லா ப்ரஜைகளையும் தர்மமான வழியில் காப்பாற்றி வந்தார். (7)

(மூ)

பரோபகாரநிரதோ தைவஜ்ஞோ ஜ்ஞாநதத்பர: ।
தைவார்த்தம் பித்ர்யர்த்தம் ச த்ரவ்யஞ்ச ஸமர்ப்பயந் ॥ (8)

பாத்ரை: பௌத்ரைச்ச ஸஹிதோ பந்துவர்க்கேண தத்பர: ।
ஸர்வபோகீ ஶாஸ்த்ரேண வர்த்தகோ விஜிதாராதிஸங்க: । (9)
க்ஷமாவிஶேஷயோகேந தீர்க்காயுர்யாத்ரா பரோऽபவத் ॥ (9½)

(உ)

மேலும் அவர் பிறருக்கு உதவி புரிவதில் ஆசையுள்ளவர். தெய்வபக்தியில் சிறந்தவர். தமது த்ரவ்யத்தை ஸ்வாமி பித்ரு

(1) பிறருடன் முதலில் பேசுதல்.

தேவாதி கார்யங்களிலேயே அர்ப்பணம் (சிலவு) செய்பவர். புத்ர பௌத்ராதி ஸம்பத்துள்ளவர். தமது பந்துக்களைக் காப்பாற்று வதில் ஶ்ரத்தையுள்ளவர். இத்யாதி நற்குணங்க ளமைந்தவரும் ஶத்ருக்கூட்டத்தை ஜயித்தவருமாகிய அவ்வரசர்கோன், ஒருகாலத் தில் தெய்வீகமாகத் தீர்த்த யாத்திரையில் விருப்பமுற்றார். $(9\frac{1}{2})$

(ஶ்லோ)

ததா ததந்திகம் ப்ராப கௌதமோ முநிஸத்தம: ॥ (10)

ஶாந்தம் கௌதமம் ராஜா ஜடாவல்கலதாரிணம் ।

தபோநிதிம் குணநிதிம் பரப்ரஹ்மணி நிஷ்டிதம் ॥ (11)

வைதிகாசாரநிரதம் வேத வேதாங்க பாரகம் ।

த்ருஷ்ட்வா பக்த்யா பரயா நத்வா தத்வா ஸநந்ததா ॥ (12)

அர்க்யை: பாத்யைஶ்ச விவிதைர் மதுபர்கைஶ்ச ஸாதரம் ।

புத்ரஜாயாஸமேதஸ்ஸ விதிவத் தம் பூஜயந்ததா ॥ (13)

(உ)

அந்த ஸமயத்தில் முனிஶ்ரேஷ்டரான கௌதமர் அவ்வரச னிடம் வந்து சேர்ந்தார். ஜடை மரவுரி தரித்தவரும், தபஸ், நற் குணம் இவைகளுக் கிருப்பிடமானவரும், பரப்ரம்மத்தினிடத்தில் எப்பொழுதும் வைக்கப்பட்ட சித்தத்தையுடையவரும், வேதங் களிற் கூறப்பட்ட கர்மாக்களை ஸரிவர அநுஷ்டிப்பவரும், வேத வேதாங்கங்களைக் கரைகாணப்பயின்றவருமாயுள்ள அந்த கௌதம முனிவரைப்பார்த்து, அரசன் ஸந்தோஷித்து மிகுந்த பக்தி வணக் கத்தோடு நமஸ்கரித்து, ஆஸனமளித்து, அர்க்யம் பாத்யம் மது பர்க்கம் முதலியவைகளாலுபசரித்து, மனைவிமக்களுடன் முனிஶ் வரரை விதிப்படி பூஜித்தனர். (13)

(ஶ்லோ)

ப்ரணதம் ச ந்ருபம் த்ருஷ்ட்வா முநி: பரஹிதேரத: ।

உவாச க்ருபயா தத்ர ந்ருபஸ்ய ஹிதகாரணாத் ॥ (14)

(உ)

பிறருக்கு நன்மை செய்வதில் ப்ரியமுடையவரான முனிவர், இவ்வா றுபசரித்து நமஸ்கரிக்கும் அவ்வரசனைநோக்கி, அவருக்கு ஹிதம் (நன்மை) செய்யக்கருதி மேல் வருமாறு சொல்வாராயினர். (14)

(ஸ-ம) கௌதம: ||

ராஜந் ஶிபே மஹாராஜ ஶ்ருணு வக்ஷ்யே ஹிதம் தவ |
இதாநீம் தவ நக்ஷத்ரம் ஸூர்யாங்காரகராஹுபி: || (15)
க்லிஷ்டம் ஜாநீஷே யத்தர்மேண த்வம் ஸம்ரக்ஷித: || (15½)

(உ) கௌதம மஹாமுனிவர் சொல்கின்றார்:—

"மஹா புத்திமானுன ஶிபிசக்ரவர்த்தியே! உனக்கு நன்மை யானகாரியத்தைச்சொல்கின்றேன்; ஸாவதானமாய்க்கேட்பாயாக; தற்காலத்தி லுனது ஜன்ம நக்ஷத்ரத்திற்கு ஸூர்யன், செவ்வாய், ராகு, இவர்களுடைய பார்வை ஏற்பட்டிருக்கிறது; இது உனக்குக் கஷ்டமாயிருப்பினும் நீ செய்திருக்கும் தர்மத்தினுற் காப்பாற்றப் படுகின்றாய்". (15½)

(ஸ-ம)
யத்தர்மஹீநா நராலோகே பதந்தி க்ஷணமாத்ரத: |
ஜயந்தி லோகாந் தர்மேண தர்மே ஸர்வம் ப்ரதிஷ்டிதம் || (16½)
தஸ்மாத்தர்மோ ந ஹந்தவ்யோ யத்தர்மேணைவ ஸதாசரேத் || (17)

(உ)

உலகத்தில் தர்மம் செய்யா மானிடர்கள் நொடிப்பொழுதில் நரகத்தில் விழுகின்றார்கள்; தர்மம் செய்பவரோ இவ்வுலகனைத்தை யும் தர்மத்தினுலேயே ஜயித்துவிடுவார்கள். தர்மத்திலேயே ஸகல மும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. (17)

(ஸ-ம)
வர்ணாஶ்ரமேஷு நிஷ்டாநாம் த்ரிவர்கேஷாம் ந்ருணாம் ஸதா |
தர்மோ ஹி ரக்ஷிதா தேஷாம் தஸ்மாத்தர்மம் ஸதாசரேத் || (18)

(உ)

உலகிலுள்ள வர்ணாச்ரமிகளான மனிதர்களும் மற்றையோரும் தர்மத்தினலேயே எக்காலத்திலும் காப்பாற்றப்படுகின்றார்கள்; ஆகையால், ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கும் தர்மங்களை ஒருக்காலும் கைவிடாதநுஷ்டித்துக்கொண்டு வரவேண்டும்''. (18)

(ஶ்லோ)

பால்யே வயஸி கௌமாரே யௌவநே வார்த்தகேபி வா ।
ந ஜ்ஞாதம் ஹி ந்ருப ஶ்ரேஷ்ட ஶரீர பதநம் ந்ருணாம் ॥ (19)

விஶ்வாஸோ நைவ ஜந்தூநாம் உத்தரக்ஷண ஜீவநே ।
ஶ்வஸந் ம்ருத்யு காலேவ யத்நம் கர்த்தும் ந ஶக்யதே ॥ (20)

(உ)

''ராஜசிரேஷ்டனே! பால்யம் கௌமாரம் யௌவனம் வார்த்திகம் இவைகளில் எப்பருவத்திலே சரீர பதியுமென்பதை மனிதர்கள் அறியமாட்டார்கள்; ஜந்துக்கள் அடுத்த க்ஷணம் ஜீவித்திருப்பது நம்பிக்கையேயில்லை. ம்ருத்யு ஸமீபித்திருக்குங்காலத்தில் தர்மம் செய்ய முடியாது. (20)

(ஶ்லோ)

தேஹே திஷ்டதி ஜந்தூநாம் காமாத்யா ஶத்ரவோ ந்ருப ।
தர்மஸ்ய தே விக்நமேவ ஸதா குர்வந்தி பார்த்திவ ॥ (21)

தேஷாம் வஶந் ந கந்தவ்யம் ஶத்ரவோ பலவத்தரா꞉ ।
ஶத்ரூணாம் வஶகோ பூத்வா தஸ்ய தர்மோபி ஹந்யதே॥ (22)

(உ)

அரசனே! மனிதர்களினுடைய இந்த ஶரீரத்திலேயே காமம் க்ரோதம் முதலிய சத்ருக்களிருக்கின்றார்கள். இந்த சத்ருக்கள் தர்மம் செய்வதற் கெப்பொழுதும் விக்னத்தை (இடையூறுகளை) உண்டுபண்ணிக்கொண்டேயிருக்கின்றார்கள். பூபாலா! இச்சத்ருக்

கள் மிகுந்த பலவான்கள்; ஆகையா லிவைகளுக்கொருவன் இடங் கொடுத்து வசப்படக்கூடாது; வசப்படுவானேயாயின் அவனுடைய தர்மங்களுங்கூடக் கெடுதியை யடையும். அவன் தர்மமே செய்யமுடியாது''. (22)

(மூ-ம்)

𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌰𑍁𑌭𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌜𑌾𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪 ॥ (23)

𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌰𑌯 𑌯𑍁𑌤𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍁𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ (24)

(உ)

"இந்தச் சத்ருக்களுக்குள்படாத மனிதன் செய்யும் தர்மமானது ஜாதி குணம் என்னும் இரண்டு பேதத்தினுல் அநேகப்ரகாரமாய் விளங்குகின்றது; கர்மத்தினுல் மோஹிக்கப்பட்டிருக்கின்ற மனிதர்கள் ஸத்வகுணம் உள்ளோர் ரஜோகுணமுள்ளோர் தமோகுணமுள்ளோரென மூவகை குணமுள்ளவர்களாக உலகத்திலிருக்கின்றார்கள். அவரவர்கள் செய்த கர்மத்திற்கேற்ற புத்தி மனிதர்களுக் குண்டாகின்றது. (24)

(மூ-ம்)

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑌾𑌰𑍋 𑌨𑍃𑌪𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌭𑍂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ।
𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (25)

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍋 ।
𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌨 ॥ (26)

(உ)

"ராஜகுமாரனே! விசேஷமாய் அரசனே தர்மத்திற் காதாரமாயிருக்கின்றான். இம்மூவுலகங்களிலும் உன்னாலறியப்படாத தொன்றுமில்லை. மகாராஜனே! முன்னொருகாலத்தில் உன் சரீரத்தை இந்திரன் அக்னி இவர்களுக்கு நீயே தத்தம் செய்திருக்கின்றனை; அன்றோ? அவ்வளவு தர்மக்ஞனுகிய உனக்குக் கர்மானுஷ்டானத்தினுலேற்படும் பயன்களைக்குறித்துச்சொல்வது தகுதியன்று''. (26)

(மூ-ம்)

யதோக்ஷணா ஸ்தூலம்வாஸ்தி ஸூக்ஷ்ம ஸூக்ஷ்ம விசேஷத: ।
ஸூக்ஷ்மஸ்து ஸ்த்ருதி காலேந ஸூக்ஷ்மமேவ ஸமாசரேத் ॥ (27)

(உ)

"ஸ்தூலம் ஸூக்ஷ்மம் என்னும் பேதத்தினுல் தர்மத்திற் சிற்சில ரஹஸ்யங்களிருக்கின்றன. இவைகளில் ஸ்தூல தர்மம் சிறிதுகாலத்தி லழிந்துவிடும். (ஸூக்ஷ்மமோ அப்படியில்லை;) ஆதலால் ஸூக்ஷ்ம தர்மத்தையே அநுஷ்டிக்கவேண்டும். (27)

(மூ-ம்)

தாதா: புண்யம் கரோத்யேவ தாநம்தோஷாபஹம் ।
ப்ரத்யேஹாத் ப்ரஹீஷ்யந்தி ப்ராஹ்மணா யதநவஞ்சிதா: ॥ (28

வஸ்யாந்தரய மந்தாரோ ஹவிஷ்யந்தி நவஸம்ஸய: ।
ஸகஸ்த்ர புண்யதம் லோகே பாபதம்சேவ கர்தாந்யவ ॥ (29)
தஸ்மாத் ஸபதம் புண்ய ப்ரதம் தாநம் ஸமாசரேத் ॥ (29½)

(உ)

தானஞ்செய்பவனுக் குண்டாகும் புண்யமானது கொடுக்கின்றவனையும் ப்ரதிக்ரஹம் செய் (வாங்கு) கின்றவனையும் தாரணஞ் (பாபத்திலிருந்து விடுதலை) செய்கின்றது. தரித்ரர்களாயுள்ள சில ப்ராஹ்மணர்கள் பண ஆசையினுலே (சில விசேஷ) தானங்களை வாங்குகின்றுர்கள். பின்னர் அவர்கள் (அதற்குத்தக்க பரிகாரம் செய்துகொள்ள சக்தியோ ஸௌகர்யமோ இல்லாததினுல்) நிச்சயமாகவே நரகத்தில் விழுகின்றுர்கள். உலகத்தில் ஒரு இடத்தில் புண்யத்தைக் கொடுக்கின்ற சில தானங்களானது, அரசனே! மற்ருேரிடத்திற் பாபத்தை விளைவிக்கின்றன. ஆகையால் கொடுக்கின்றவன், வாங்குகின்றவன் ஆக இவ்விருவருக்கும் புண்யத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய தானத்தையே செய்தல் வேண்டும். (29½)

(மூ-ம்)

தாதாரம்ச ஸமுத்தீர்ய பாவயிஷ்யாமி ந கிம்சந ।
தம்ஹி லோகோவ கதயாமி விசேஷா உக்தோ நயி ॥ (30½)

𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 [illegible] ॥ (31)

(உ)

தானஞ்செய்கின்றவனுடைய விஷயத்தைப்பற்றி (உன்னிடம்) ஒன்றும் நான் கட்டளையிடவில்லை. ஆனால் நீயோ உலகத்திற்கு உபகாரஞ் செய்பவன்; என்னிடம் விசேஷ பக்தியுமுள்ளவன்; ஆகையால் நீ என்னால் தர்ம மார்க்கத்தில் சிக்ஷிக்க (படிப்பிக்க)த் தகுந்தவன்''. (31)

(ஈ-ரு)

𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑍍𑌯𑌾𑌹𑌰𑌤𑌿𑌦𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍀 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀 ।
𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ (32)
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑍇 𑌚 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥ (32½)

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌦𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌤𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌜𑍍𑌞𑌃 [illegible] 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ (33½)

𑌭𑍂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ।
𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌹𑌿𑌤 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌰𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌃 ॥ (34½

𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑍇 [illegible] 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌂 𑌨𑍃𑌪 ।
[illegible] 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍂𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰 ॥ (35½)

(உ)

"உலகத்தில் மூன்றுதானங்களையே சிறந்த தானங்களாகக்கூறுகின்றார்கள்; அவையாவன, (1) "கன்னிகாதானம்'', "பூமிதானம்'' "வித்யாதானம்''. இவற்றுள் ஒருவன் கன்னிகாதானம் செய்வதினால் ப்ரஹ்மலோகத்தை அடைகின்றான்; இதில் ஸந்தேகமேயில்லை.

---

(1) 𑌅𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌹𑍍𑌯𑌨𑌰𑍍𑌥𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌦𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌇𑌤𑌿

தானங்களெல்லாவற்றையும் யாசிக்க (கேள்க)ப்படாமலே கொடுக்கவேண்டும். ஆனால் அவைகளில் அன்னம், வித்யை, கன்னிகை இவைகளைக் கேட்பவருக்கே கொடுக்கவேண்டும்.

ஆனல் ஒரு ப்ரஹ்ம கல்பம் முடிந்தவுடன் மறுபடியும் பூமியில் ஜனிக்கின்றான். வித்யாதானம் செய்பவன் ஸத்யலோகத்தை யடைந்து காலமுடிவில் ஸமஸ்த வித்வான்களாலும் அடைக்கலமடையத் தக்க வித்வத்துள்ள ஒரு மஹாராஜனாகப் பிறக்கிறான். பூதானஞ் செய்பவனோவெனின், எவ்வுலகிலும் வஸிப்பதற்குத் தகுதியுடையவனாய் ஸநாதனமாகிய சிவலோகத்தை அடைந்து சிவபெருமானோடுகூட, ஸர்வ தேவர்களாலும் ஸ்துதிக்கப்பட்டு அநேக கல்பம் முடிந்தவிடத்தும், ஓ அரசனே! அவன் லயத்தை அடையாதிருப்பான். ஆகையினால், கந்யா ஸரஸ்வதீ ப்ருதிவீ இந்த தானங்களுள் பூதானமே சிறந்ததெனத்தெரிந்து அதனையே நீயும் செய்வாயாக." (35½)

(ஸ-ம)

ஶ்ரோத்ரியேப்யோ த்விஜேப்யஶ்ச குடும்பிப்யோ விஶேஷத: ।
யதாஶக்த்யா ச விப்ராணாம் ஶதம் வித்யாநஸாரத: ॥ (36½)

அஷ்டோத்தர ஸஹஸ்ரம் வா ஶதமஷ்டோத்தரந்து வா ।
அஷ்டஷஷ்டிமதாஷ்டௌ வா ஸ்தாபயேத்புவி தாநத: ॥ (37½)

(உ)

தங்கள் தங்கள் ஐஶ்வர்யத்தையநுஸரித்து சக்திக்குத்தக்கபடி ஆயிரத்தெட்டாயினும் நூற்றெட்டாயினும் அறுபத்தெட்டாயினும் அல்லது எட்டாயினும் எண்ணிக்கையுள்ள, வேதாத்யயன ஸம்பன்னர்களாயும் ஏழைகளாயும் ஸம்ஸாரிகளாயுமுள்ள ப்ராஹ்மணர்களுக்குப் பூமி தானம்செய்து அவர்களை அங்கேயே ஸௌக்யமாக வஸிக்கச் செய்யவேணும். (37½)

(ஸ-ம)

வஞ்சநா நைவ கர்தவ்யா வித்தஸதி ந்ருபோத்தம ।
வித்தாநுஸாரணாச்சாநம் ஶீக்ரம் ஸ்ரேயோ ஹிதேத்ருவம் ॥ (38½)

(உ)

"ஓ ராஜ ஶ்ரேஷ்டனே! த்ரவ்யத்தை வைத்துக்கொண்டு வஞ்சனை செய்யலாகாது. சக்தியை யநுஸரித்துச்செய்யும் தானமானது சீக்ரத்தில் நிச்சயமாய் பயன்தரும்". (38½)

(௧-ஆ)

பஹுநாத்ர கிமுக்தேந ஸங்க்ஷேப கதநேந ச ॥ (39)
க்ரஹதோஷ நிவ்ருத்யர்த்தம் போகமோக்ஷார்த்தம் நராதிப ।
தீர்த்தயாத்ரா விதாதவ்யா த்வயி ஸஞ்சரதி ந்ருப ॥ (40)

ப்ரஸாதம் குருதே யத்ர ஸாக்ஷாத் சிவ ஸ்வயம் ।
தத்ர ஸ்தலே மஹாபுண்யே சிவக்ஷேத்ரே பஹூந் க்ருஹாந் ॥ (41)

ப்ராஹ்மணாந் ஸ்தாபயாஸ்வ த்வம் ஸம்பூர்ணஹிரண்யாதிபி: ।
க்ஷேத்ரஸஸ்ய ஸம்ருத்தைஶ்ச கோதநைர் தநராசிபி: ॥ (42)

தேந தே கீர்த்திரதுலா பவிஷ்யதி நஸம்ஶய: ।
க்ரஹதோஷா விநஶ்யந்தி ஸஹாயாஶ்ச பவந்தி ஹி ॥ (43)
க்ரஹாஸ்ஸர்வே ஸநக்ஷத்ரா: ப்ரீதோ பவதி ஶங்கர: ॥ (43½)

(உ)

"அதிகமாய்ச்சொல்லி காலஹரணம் செய்வதில் யாது பயன்? மஹாராஜனே! உனது க்ரஹதோஷநிவர்த்தியின் பொருட்டும் போகமோக்ஷாதி பயன்களைக்கருதியும் நீ தீர்த்த யாத்ரை செய்யவேண்டியது; அப்படிச் செய்யுங்கால் எவ்விடத்தில் ஸாக்ஷாத் பரமாத்மா சிவபெருமான் நேராகவே உனக்கு ப்ரஸாதம் (க்ருபை) செய்கின்றாரோ, அந்த மகா புண்ய க்ஷேத்ரத்தில் அழகான அநேக வீடுகளைக்கட்டி, பயிர் நிறைந்த வயல்கள், பசுக்கள், தனங்கள் முதலிய ஸம்பத்துகளுடன் சேர்த்து, பக்தியோடு பரமசிவனுக் கர்ப்பணம் செய்து, அநேகம் ப்ராஹ்மணர்களுக்கு தானம் கொடுத்து திருப்தி செய்வித்து அவர்களை அங்கேயே ஸந்தோஷத்துடன் வஸிக்கச் செய்வாயாக; அவ்வாறுசெய்வாயாயின் அளவற்ற மேலான கீர்த்தியை நீ அடைவாய்; இதில் ஸந்தேகமேயில்லை. க்ரஹதோஷங்களும் நீங்கி விடும். நவக்ரஹ தேவதைகளும் உனக்கு ஸகாயம் புரிவார்கள். நக்ஷத்ரங்களோடுகூடிய ஸகல க்ரஹங்களும் சங்கரரும் உன் விஷயத்தில் ப்ரீதியை யடைவார்கள்". (43½)

(மூ)

𑌸𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ।
𑌕𑌣𑍇 𑌕𑌣𑍇 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 ॥ (44½)
𑌨𑌿𑌵𑌸𑍇𑌤𑍍𑌸 𑌮𑌹𑍀𑌦𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌿𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌮𑍋𑌦𑌤𑍇 ॥ (45)

(உ)

"ராஜஶ்ரேஷ்டனே! ஒருவன் பூதானஞ்செய்வானாயின் தானம் செய்த பூமியிலுண்டாகும் நெற்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவோ அவ்வளவு தேவ வருஷம் அவன் சிவலோகத்தில் வஸிக்கின்றான். சிவனோடுகூட பரம ஸந்தோஷத்தை அநுபவிக்கின்றான்". (45)

(மூ)

𑌅𑌹𑌂 𑌚 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌚𑌰𑌣𑌂 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ।
𑌅𑌵𑌿𑌲𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌧𑌨𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌯𑍁𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌜 ॥ (46)

(உ)

"ராஜகுமாரா! நான் தீர்த்த யாத்ரை செய்யப்போகின்றேன். தனதான்யங்களை எடுத்துக்கொண்டு தாமதியாம லிப்போதே புறப்பட்டு நீயும் தீர்த்த யாத்ரைக்குச் செல்வாயாக", என்று அநுக்ரஹித்தார். (46)

(மூ) 𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑍈𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑌿𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 ।
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌘𑍃𑌤𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌕𑍈𑌃 ॥ (47)

𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑍋 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌥𑍇 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌃 ॥ (48)

(உ) ஸூதமுனிவர் சொல்வது:—

இவ்வாறு கௌதமமுனிவர் சொன்ன வார்த்தையைக்கேட்டு சிபி சக்ரவர்த்தி ஸந்தோஷித்து விதிப்படி அவருக்கு அதிதி பூஜை

செய்து, நெய் பால் பக்ஷணங்களுடனும் (1) நால்வகை அன்னங்களுடனும் ப்ராஹ்மணர்களுக்குப் போஜனமளித்து, அவர்களிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு சேனைகளால் சூழப்பட்டவராய் பந்துக்களுடன் கூட தீர்த்த யாத்ரைக்குப் புறப்பட்டார். (48)

(மூலம்)

கௌ³தமஞ்ச பாராஶர்யம் ப்³ராஹ்மணைர் ப³ஹுபி⁴ஸ்ஸஹ ।
ஆசார்ய தீ³க்ஷாம் ஶரணம் பார்ணம் ஸ்நாநேஷு பார்ணகுத் ॥ (49)

அவிமுக்தம் ஸமாராத்⁴ய யாவத் ஶேஷம் ஸமாவஸத் ।
அவிமுக்தம் க³யாஞ்சைவ நைமிஶஞ்ச ப்ரயாக³கம் ॥ (50)

வேணீ ஸ்நாநம் விதா⁴யேஶம் விஶ்வேஶ்வர மேவ ச ।
கோ³தா³வரீம் நர்மதா³ஞ்ச கௌ³தமீம் ஸிம்ஹவாஹிநீம் ॥ (51)

ஶோணாம் வேணீம் காளிங்கா³ஞ்ச நதீ³ஸர்வக ஸங்க³மௌ ।
ஶ்ரீபர்வதம் கோ³கர்ணம் ஶேஷாசல மத: பரம் ॥ (52)

ஶ்ரீகாலஹஸ்தி நக³ரம் ஶ்ரீமத் காஞ்சீபுரம் ஶுப⁴ம் ।
ஶ்ரீமத் விரிஞ்சி நக³ர மருணாசல மேவ ச ॥ (53)

வ்யாக்⁴ராலயம் மஹாக்ஷேத்ரம் மணிமுக்தா நதீ³தடே ।
ததை²வ வ்யாக்⁴ரபுரம் க³த்வா ஶ்வேதாரண்யஸ்ய ஸந்நிதௌ⁴ ॥ (54)

---

(1) நால்வகை அன்னங்களாவன:—

1. பக்ஷ்யம்—பற்களினல் கடித்து ஸாப்பிடும் வஸ்துக்கள் (காய் கிழங்கு முதலியன.)
2. போஜ்யம்—நாக்கினல் மென்று முழுங்கும் வஸ்துக்கள் (அன்னம் முதலியன.)
3. லேஹ்யம்—நாக்கினல் நக்கி விழுங்கும் வஸ்துக்கள் (துவயல் முதலியன.)
4. சோஷ்யம் / பேயம் } வாயினலுறிஞ்சி சாப்பிடத்தக்க வஸ்துக்கள் (பழ இரஸம் முதலியன.)

உஷித்வா தத்ர ஸஹாநாயம் ஶிவகங்கா தடே ஸமே ।
ஶ்ரீமத் ப்ரஹ்மபுரம் ப்ராப ப்ரஹ்மணா அபிஸேவிதம் ॥ (55)

(உ)

புண்ய சாலியான அந்த சிபி சக்ரவர்த்தியானவர் ப்ராஹ்மணர்களுடனும் பந்துக்களுடனும் கூட கௌதமமுனிவரை முன்னிட்டுக்கொண்டு, ஸ்ரீ காசி முதல் ஸேது ஆகிய ராமேஶ்வரம் பர்யந்தமுள்ள ஒவ்வொரு க்ஷேத்ரங்களிலும் ஸ்நாந தர்ப்பண தான ஸந்தர்ப்பணாதிகள் செய்துகொண்டு வந்தார். அந்தச் க்ஷேத்ரங்களாவன:— அவிமுக்தமாகிய காசி, கயை, நைமிசம், ப்ரயாகை முதலியன. திருவேணியில் ஸ்நாநம் செய்து விமலேஶ்வராகிய விலாலேஶ்வரரை பூஜித்தார். கோதாவரீ, நர்மதை, ஸிந்து, கௌதமீ, சோணா, வேணீ, குலிங்கா இந்த ஏழு நதிகளின் ஸங்கமங்களிலும் ஸ்நாந தர்ப்பணம் செய்து பிதுர் தேவதைகளை திருப்தி செய்வித்தார். பின்னால் ஸ்ரீ பர்வதம், (1) குஹாரண்யம், (2) சேஷாசலம், ஸ்ரீகாளஹஸ்தி, அழகான ஸ்ரீ காஞ்சிபுரம், ஸ்ரீ விரிஞ்சிநகரம், (3) அருணாசலம் முதலிய க்ஷேத்ரங்களைத் தரிசித்து ப்ரஸாதம் பெற்றுக்கொண்டு, மணிமுக்தாநதிதீரத்திலுள்ள வ்ருத்தாசல மென்னும் மஹா க்ஷேத்ரத்தை அடைந்து ஸ்நாந தர்ப்பணாதிகள் செய்தார். பிறகு தில்லாரண்யத்தின் மத்தியிலுள்ள (4) வ்யாக்ரபுரியை அடைந்து அழகான சிவகங்கையில் ஸ்நானம் செய்து அருகிலுள்ள ஸபாநாதனை (நடராஜாவை) தரிசித்து ப்ரஸாதம்பெற்றுக்கொண்டு ப்ரஹ்மாவினால் அநுக்ரஹிக்கப்பட்ட (5) ப்ரஹ்மக்ஷேத்ரத்தை யடைந்தார். (55)

(ஐ-௬)

ததோ ஜகாம ஸாநந்தம் ஶ்ரீகூலஜவநம் பரம் ।
ஶ்ரீமத்வதவநம் பஶ்யந் காவேரீதீரஸம்ஶ்ரயேத் ॥ (56)

---

(1) உடுப்பி-ஸுப்ரஹ்மண்யம். (4) சிதம்பரம்.
(2) திருப்பதி. (5) ப்ரஹ்மபுரமென்ற சீர்காழி.
(3) திருவண்ணாமலை.

𑌆𑌮𑍍𑌰𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌵𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌦𑍍𑌦𑌾𑌲𑌂 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍 𑌪𑌲𑌾𑌶 𑌵𑌿𑌪𑌿𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌳 𑌦𑌾𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥ (57)

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌯𑌾𑌪𑍁𑌰 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌂𑌚𑍈𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌚𑍈𑌵 ।
𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌘𑍋𑌣𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌨𑌦 𑌸𑍍𑌥𑌲𑌮𑍍 ॥ (58)

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍇 𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌤𑍍𑌰𑌯 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑍇 ।
𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌕𑌾𑌵𑍇𑌰𑍀 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯 𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥ (59)
𑌜𑌮𑍍𑌬𑍂𑌨𑌾𑌥𑌂 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌨𑌾𑌮𑌤𑌃 ॥ (59½)

𑌤𑌦𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣 𑌮𑌹𑍀𑌨𑌾𑌥𑍇 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌸𑍍𑌥𑌲𑌮𑍍 ।
𑌅𑌹𑌲𑍍𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇 ॥ (60½)

(உ)

பின்னர் ஜடாயு ஸ்தலம், (6) ஸ்ரீ காஞ்சவனம், (7) ஶ்வேதாரண்யம் முதலிய ஸ்தலங்களை தரிசித்துக்கொண்டு காவேரீ தீரத்தை யடைந்து, அங்கே ஆம்ராரண்யம், குஞ்சவனம், குத்தாலம், திருக்கோடிக்காவல், பலாசவிபினம், மாயவரம், மத்யார்ஜுநம், கும்பகோணம், (9) பஞ்சநதம் முதலிய மங்களத்தைக் கொடுப்பதான க்ஷேத்ரங்களை தரிசித்து ப்ரஸாதம் பெற்றுக்கொண்டார்.

இன்னும் இந்த பஞ்சநதக்ஷேத்ரத்திற்கு மேற்கில் மூன்று யோஜனை தூரத்திற்கப்பால் காவேரி நதிக்கரையில் உத்தமமாயுள்ள ஜம்புகேஶ்வரம் ஸ்ரீரங்கம் என ப்ரஸித்திபெற்ற இரண்டு ஸ்தலங்களையும் தரிசித்து, பின் இவற்றிற்குத் தென்புறமாக ஒரு யோஜனை தூரத்திற் கப்பாலுள்ள மூவ்வுலகிலும் பிரஸித்திபெற்றதாகிய அகல்யேஶ்வரம் என்னும் மஹா ஸ்தலத்தையும் தரிசித்தார். (60½)

(ஶ-ரு)

𑌕𑍃𑌤𑌮𑌾𑌲𑌾 𑌨𑌦𑍀𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌕𑌦𑌮𑍍𑌬𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌿𑌨𑍇 𑌶𑍁𑌭𑍇 ।
𑌹𑌾𑌲𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌗𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌮𑍍 ॥ (61½)

---

(6) வைத்தீஶ்வரன் கோவில். (8) திருவையாறு.
(7) திருவெண்காடு.

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑍇 𑌦𑌿𑌗𑍍𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌜𑌨𑌦𑍂𑌰𑌕𑍇 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌨𑌾𑌗𑌶𑍈𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ (62½)

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌰𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ (63½)

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌿𑌃 𑌶𑌿𑌬𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌿𑌣𑍀𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌾𑌹𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍 ॥ (64½)

𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌚 ॥ (65½)

𑌦𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍈𑌵𑌂 𑌜𑌪𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑍇 ।
𑌤𑌦𑍈𑌵 𑌶𑌾𑌙𑍍𑌕𑌰𑍀 𑌵𑌾𑌣𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍𑌨𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑌮𑍍 ॥ (66½)

(உ)

பின், கிருதமாலாநதிதீரத்தில் சோபை பொருந்திய கதம்ப வனத்திலுள்ள மிகப் பரிசுத்தமாகிய ஹாலாஸ்ய க்ஷேத்ரத்தை அடைந்து ஸ்ரீ ஹாலாஸ்யநாதரை தரிசித்து ப்ரஸாதம் பெற்றுக் கொண்டு, அதன் கன்னிமூலேயில் கால் யோஜனை தூரத்திற்கப்பால் நாகமலேக்குத் தென்பார்சமாக, பரிசுத்தமுள்ளதாயும் அதிக அற்புதமுள்ளதாயும், கைவல்யத்தின் வாஸமாயும், ஸர்வ வேதங்களாலும் நிச்சயிக்கப்பட்டதாயும், குமாரஸ்வாமிக் கநுக்ரஹித்து மஹேஶ்வரர் ஸாந்நித்யம் செய்திருக்கும் திவ்ய க்ஷேத்ரமாயுமுள்ள ஸத்யாசலத்தைஅடைந்து, மிகவும் தர்ம சிந்தனையுள்ள ராஜரிஷியாகிய அந்த சிபி சக்ரவர்த்தியானவர், ஸ்வாமி புஷ்கரிணியின் கிழ்பக்கத்தில் தமது ஸைன்யத்தை இறங்கித் தங்கச்செய்து, ப்ராஹ்மணர்களோடு கூட ஸங்கற்ப பூர்வமாக விதிப்படி குமார ஸரஸில் ஸ்நாநம் செய்து நித்ய கர்மாநுஷ்டானங்களே முடித்துக் கொண்டு ஏராளமாகதானங்கள் அளித்துவிட்டு, வீற்றிருந்து பஞ்சாக்ஷர ஜபம் செய்துகொண்டிருக்கும்பொழுது, அந்த ராஜஶ்ரேஷ்டன் முன்னுல் சிவபெருமானுடைய ஆகாசவாணியானது மேல்வருமாறு உண்டாயிற்று. (66½)

(𑌶𑍍𑌲𑍋)

𑌶𑌿𑌬𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾 𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 ॥ (67½)
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑍋 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 ॥ (68)

𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌲𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌅𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌗𑍌𑌤𑌮𑍇𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌤𑌃 ॥ (69)
𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌮𑌿𑌹𑌲𑍋𑌕𑌸𑍁𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥ (69½)

(உ)

"ஸகலமும் அறிந்த சிபி சக்ரவர்த்தியே! ஹே ராஜரிஷே! முற்றிலும்உனக்கு ஹித (க்ஷேமகர)மாயிருக்கும் ஸமாசாரத்தைக்கேட்பாயாக; தேவர்கள் அசுரர்கள் வேதாந்திகள் முதலியோர் இந்த ஸத்யாசல க்ஷேத்ரத்தை "பரப்ரஹ்ம"மென்று உலகத்தில் எப்பொழுதும் கூறுகின்றார்கள். நீ பூர்வ ஜன்மத்திற் செய்த புண்ய வசத்தினாலே இந்த உத்தம ஸ்தலத்தை அடைந்திருக்கின்றாய்; கௌதமரால் சொல்லப்பட்ட தர்மத்தை இவ்விடத்திலேயே சாஸ்திரோக்தமாய் அநுஷ்டிப்பாயாக; அதினால் இப்பூவுலகின் ஸுகங்களையும் பின்னர் கைவல்யத்தை (நற்கதியை) யும் நீ அடைவாய்;" (என்பதாம்.) (69½)

(𑌶𑍍𑌲𑍋)

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌬𑌿𑌰𑍍𑌦𑍈𑌵𑍀𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌮𑌾𑌕𑌾𑌶𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌮𑍍 ।
𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌸𑌾𑌗𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌵𑌤𑌿𑌃 ॥ (70½)

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌤𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍇𑌦𑌪𑌾𑌰𑌗𑌾𑌨𑍍 ॥ (71½)

𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌷𑍍𑌵 𑌶𑌾𑌦𑍍𑌰𑍍𑌵 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍇 ।
𑌹𑌿𑌮𑍋𑌦𑌰𑍍𑌵 𑌤𑍋𑌯𑍇𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑌿𑌮𑍇𑌵𑌿𑌚 ॥ (72½)

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌣𑍋𑌦𑌕𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌕𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌵𑌸𑌿 𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹𑍍𑌨𑌿𑌕𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌃 ॥ (73½)

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍋𑌷𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌨𑍃𑌪𑌃 ।
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑍍 ॥ (74½)

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑍍 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌾𑌰𑌗𑌾𑌨𑍍 ।
𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌕𑍋𑌟𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥ (75½)
𑌨𑌾𑌰𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌨𑍃𑌪𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌨𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥ (76)

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑍈𑌭𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍈 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍 ।
𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌚𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑍇𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ (77)
𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌭𑌵𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪𑌃 ॥ (77½)

(உ)

இவ்விதம் பிறந்த பரமசிவனுடைய அசரீரி வாக்கை சிபி சக்ர வர்த்திகேட்டு ஆனந்த ஸாகரத்தில் மூழ்கினவராய் பரம ஸந்தோஷத்தை யடைந்து, பின் மிகுந்த பக்தியோடு ஸத்ய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து, வேதாத்யயன ஸம்பத்தோடு கூடிய அங்குள்ள முனீந்த்ரர்களை நமஸ்கரித்தார்; பிறகு புஷ்பம்போல் ம்ருதுவா யுள்ளதாயும் பனிபோல் குளிர்ந்துள்ளதாயும் இருக்கும் வைத்ய ஸாரம் என்னும் தீர்த்தத்திலும், புத்ர கூபம், ப்ரஹ்ம குண்டம், க்ஷீரகுண்டம் முதலியதான தீர்த்தங்களிலும், பர்வதத்தின் உச்சி யிலுள்ள கங்கையிலும் பக்தியுடன் ஸ்நாநம் செய்து, ஸமஸ்த தோஷங்களினின்றும் விடுபட்டவராய் மிகவும் பரிசுத்தமாக்கப் பட்ட மனதுடன் அவ்வரசன் ஆலயத்திற்குள் ப்ரவேசித்தார். அவ்விடத்தில் மார்க்கண்டேய மஹாமுனிவரைக்கண்டு நமஸ்கரித் தார். இன்னும் சிஷ்யகோடிகளோடு தீர்த்த யாத்ரைக்கு வந்துள்ள வேதாந்த பாரகர்களான நாரதாதி முனீஶ்வரர்களையும் தரிசித்து மிக வினயத்தோடும் பக்தியோடும் வணங்கினர். அந்த க்ஷேத் ரத்தின் மாஹாத்ம்யத்தை (மஹிமையை) எல்லாம் நாரத மஹா முனிவர் எடுத்துரைக்கக் கேட்டமையாலும், அவ்வுத்தம ஸ்தலத் தை அடைந்தமையாலும், அவ்விடத்தில் மஹேஶ்வரரின் அநுக்ர ஹம் பெற்றமையாலும், சிபிசக்ரவர்த்தி க்ருதார்த்தராயினர். (77 ½

(ஶ்லோ)

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌕𑌰𑍋𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌧𑍀𑌃 ।
𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌯𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑌃 ॥ (78½)

𑌕𑌾𑌶𑍍𑌮𑍀𑌰 𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌶𑌤 𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑌕𑍁𑌟𑍁𑌮𑍍𑌬𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍇𑌦𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥ (79½)

𑌸𑌮𑌾𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑍇𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌮𑌾𑌸 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌾𑌰𑌥𑍇 ।
𑌆𑌨𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌰𑌥𑌿𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥ (80½)

(உ)

"இவ்விடத்தில் ப்ராஹ்மண ப்ரதிஷ்டை செய்யப்போகின்றேன்" என்னும் எண்ணத்தினால் மிக்க ஸந்தோஷமடைந்த மனத்தினோடு, சக்ரவர்த்தி தன் விமானத்தை வரவழைத்து "காஶ்மீர தேசத்திற்குப்போய் அங்கே குடும்பிகளாயும் அக்னிஹோத்ரிகளாயும் சுருதி ஸ்ம்ருதி தர்ம சாஸ்த்ரங்களில் ப்ரவீணர் (தேர்ந்தவர்) களாயுமுள்ள ஐஞ்னூறு ப்ராஹ்மணர்களை குடும்பத்துடன் இந்த விமானத்தில் எற்றிக்கொண்டு ஒரு மாதத்தினுள் அழைத்துவா" வென்று தன் ஸாரதிக்குக் கட்டளையிட்டனுப்பினர். (80½)

(ஶ்லோ)

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌮𑌾𑌹𑍂𑌯 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌤𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌦𑍇𑌶𑍇𑌶𑌾𑌨 𑌦𑌿𑌗𑍍𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌲𑍋𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 ॥ (81½)

𑌸𑌵𑍀𑌥𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌂 ।
𑌕𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌯𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑌾 ॥ (82½)

(உ)

பின்னர் விஶ்வகர்மாவையழைத்து ஸத்யாசலத்திற்கு ஈசான்ய திக்கில் மிக ஶ்ரேஷ்டமான பூமியில் வாஸ்து சாஸ்த்ரத்தை அநுஸரித்து நாற்சந்திவீதிகள் போட்டு மனைகள் அமைத்து பதினறு வாசல்கள் அடங்கிய அநேகம் வீடுகளை ப்ராஹ்மணர்கள் வருமுன் முறைப்படி கட்டுவித்தார். (82½)

(𑌶𑍍𑌲𑍋)

𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 ।
𑌗𑍃𑌹𑍋 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌹𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑍇 ॥ (83½)

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌰𑌥𑌿𑌃 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍈𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑌤𑍈𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨𑌾𑌯𑌯𑍌 𑌸𑍂𑌨𑍀𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ (84½)

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯𑌾𑌶𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 ॥ (85½)

𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑌾𑌮𑍍𑌬𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌲𑌾𑌧𑍀𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌨𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥ (86½)

𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍁 𑌮𑍇 𑌸𑌦𑌾 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌜𑌲𑌂 𑌚 𑌦𑌦𑍌 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ॥ (87½)

(உ)

அந்த பர்வதத்தை வலம் வந்து வீடுகளுக்கு புண்யாஹவாசனம் செய்துவிட்டு ஸகல ஸம்பத்துகளும் நிறைந்த அவ்வீடுகளுக்குள் சிபிசக்ரவர்த்தி செல்லும்பொழுது, ஸாரதியானவன் ஐந்நூறு ப்ராஹ்மணர்களையும் விமானத்திலேற்றி அழைத்துக்கொண்டு வந்து சேர்ந்தான். ப்ராஹ்மணர்களிடத்தில் விசேஷபக்தியுள்ள அந்த மகாராஜன், லோக பூஜ்யர்களான அந்த ப்ராஹ்மணர்கள் யேறிவருகின்ற அவ்விமானத்தைப்பார்த்து அதிஸந்தோஷத்துடன் ப்ராஹ்மணர்களுக்கு ஸாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்காரம்செய்துவிட்டு, ஸ்வாமி ஸந்நிதானத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு "இப்பொழுது நான் செய்யும் பூமி தானத்தினாலே ஸப்ராஹ்மண்யரும் அம்பிகா ஸமேதரான கருணாநிதி ஸத்யாசலாதீசரும் என் விஷயத்தில் எப்பொழுதும் ப்ரீதி அடையவேண்டும்" என்று ஸங்கல்பஞ்செய்துகொண்டு, வந்திருக்கும் ப்ராஹ்மணர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனியாய் ஒரு வீட்டையும் பூமியை (வயலை) யும் ஜலத்துடன் தாரை வார்த்து தானம் செய்தார். (87½)

(ஸ-ம்)

ஏகம் ந த்³ருஷ்ட்வா து விப்ரம் ஸமாக³தாநாம் ந்ருபஸ்ததா³ |
ஶூந்யமேகம் க்³ருஹம் த்³ருஷ்ட்வா சிந்தாமவாப நராதி⁴ப: || (88½)

அஹோ பாபஸ்ய மாஹாத்ம்யாத் ப்³ராஹ்மணோ நாக³தோ(அ)த்ர வை |
ஸங்கல்பஶ்ச வ்ருதா² ஜாதோ வ்ரதப⁴ங்க³ஶ்ச ஜாயதே || (89½)

கிம் கரோமி க்வ க³ச்சா²மி குத்ர வா(அ)ந்வேஷயாமி வா |
அத்ரத்யா ப்³ராஹ்மணாஸ்ஸர்வே வாநப்ரஸ்தா²ஶ்ரமஸ்தி²தா: || (90½)
மத்³வாக்யம் நாநுஶ்ருண்வந்தி நிஸ்ஸ்ப்ருஹா நிஸ்ஸங்க³வர்ஜிதா: || (91)

(உ)

அவ்வாறு செய்யுங்காலத்தில், வந்த ப்ராஹ்மணர்களுள் ஒருவர் காணப்படாத்தினல் ஒரு வீடு ப்ரதிக்ரகம் வாங்கப்படாமல் சூன்யமாயிருப்பதை அரசன் கண்டு அதிவிசாரத்துடன் மேல்வருமாறு கவலைகொண்டு ஆலோசிப்பாராயினர்; "எனது பாப வசத்தால் ஒரு ப்ராஹ்மணன் இங்கு வரவில்லை; நான்செய்த ஸங்கற்பம் வ்யர்த்தமாய்ப் போய்விடுமே! எனது விரதத்திற்கு பங்கம் ஏற்பட்டுவிடடதே! யான் எங்கு செல்வேன்! என்ன செய்வேன்! எங்கே போய்த் தேடுவேன்! இங்குள்ள ப்ராஹ்மணர்களோ வானப்ரஸ்தாஶ்ரமத்தை யனுஷ்டித்தவர்களாய் ஆசையற்றவர்களாயும் பற்றற்றவர்களாயுமிருக்கின்றார்கள். எனது வார்த்தையைக் கேட்கிறார்களில்லையே?" என்று அரசர்கோன் இவ்விதம் துக்கப்பட்டு மூர்ச்சையடைந்தார். (91)

(ஸ-ம்)

இதி து:³கா²ந்விதே ராஜ்ஞி மூர்ச்சா²ம் ச ஸமாக³தே |
ஶிவ ஸ்வயம் த்³விஜோ பூ⁴த்வா வ்ருத்³த⁴வாக்ய ஸமந்வித: || (92)

நாத்³ர ஸத்யாவதாநேஶ ஸ்வயம் விப்ரோ விஶாரத:³ |
ராஜாநம் ஸத்ய ஸங்கல்பம் க்ருதார்த²ம் கர்த்தும் ஈப்ஸித: || (93)
க்ஷேத்ராய ஸமாக³தோ த்ரி ப்³ராஹ்மண ரூபதா⁴ரிணா || (93½)

சிவபெருமான் “ஸத்யாசலாதீசர்” என்னும் பெயரினையுடைய பிராம்மண வடிவந்தாங்கி, மனைவிமக்களுடன்கூடி சிபிசக்ரவர்த்தி முன்தோன்றி க்ருஹதானம் வாங்கி அவரை ஆசீர்வதித்தல். [பக்கம் 71]

(உ)

அவ்வேளையில் ஸாக்ஷாத் சிவபெருமான் தாமே ஒரு ப்ராஹ்மண வேஷம் தரித்து ஸகல வித்யா பாரங்கதராய் "ஸத்யாசலாதீசர்" என்னும் திருநாமம்பூண்டு, பக்தசிகாமணியான அவ்வரசன் செய்துகொண்ட சங்கற்பத்தை ஸத்யமாகச் செய்யவேண்டுமென்னும் திருவுள்ளங்கொண்டு, மனைவி மக்களோடு தோன்றி "(ஸ்தலத்தை) பூமியை அபேக்ஷித்து வந்திருக்கின்றேன்" என்று அரசனிடம் கம்பீரமாய்ச் சொன்னார். (93½)

(ஸ-ம)

தம் த்ருஷ்ட்வா ப்ராஹ்மணம் ராஜா பத்நீபுத்ரஸமந்விதம் ।
வேதவேதாங்கதத்த்வஜ்ஞம் தேஜஸ்விநம் மஹாஶய: ॥ (94½)

ஆஶ்சர்யபூர்ண ஹ்ருதய: க்ருதார்தோஹமிதி சிந்தயந் ।
ஸர்வோபசாரை: ஸம்பூஜ்ய விஶேஷேண த்விஜோத்தமம் ॥ 95½
தஸ்ய ஹஸ்தே ததௌ ராஜா ததா க்ஷேத்ரம் க்ருஹாதிகம் ॥ 96

ஸம்க்ருஹீத்வா ஸோபி தத்தாநம் மந்த்ரபூர்வம் ச வைதிக: ।
ஸ்வரூபம் தர்ஶயாமாஸ ததோ ராஜ்ஞே மஹேஶ்வர: ॥ 97

(உ)

வேத வேதாங்கங்களின் உண்மையை அறிந்தவராயும், ப்ரஹ்ம தேஜஸ்ஸால் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருப்பவராயும், மனைவிமக்களோடு கூட வந்திருப்பவராயுமுள்ள அந்த ப்ராஹ்மணரைப் பார்த்து விசாலபுத்தியோடு கூடிய அவ்வரசன் ஆச்சர்யம் அடைந்து, தான் மிகவும் அதிஷ்டசாலியென்று மனத்தினுள் நினைத்துக்கொண்டு, ப்ராஹ்மணோத்தமரை ஸகலவிதத்திலும் விசேஷமாய் உபசரித்துப் பூஜித்து, பூமி முதலிய ஸம்பத்துகளோடு கூட மீதியிருந்த கிருகத்தை அவர் கையில் தானஞ்செய்ய, ப்ராஹ்மணரும் ப்ரதிக்ரகத்திற்குரிய மந்த்ரத்தைச்சொல்லி தானத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார். உடனே மஹேஶ்வரர் ப்ரத்யக்ஷமாய் அரசனுக்குக் காக்ஷி அளித்தருளினர். (97)

(ஸ)

𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌵𑌶𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑌦𑍍𑌭𑍁𑌵𑌿 ।
𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌥 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌧𑍈𑌃 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌃 ॥ 98
𑌤𑌸𑍍𑌥𑍌 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍁𑌸𑍍𑌤𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌕𑌰𑌃 ॥ 98½

(உ)

அரசனும் பக்தியினல் பரவசமாகித் தண்டாகாரமாக (தடி போல்) பூமியில் விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து, சிறந்த அநேகம் ஸ்தோத்ரங்களினலே சிவபெருமானை ஸ்துதித்து, தனது மனோபீஷ்டம் நிறைவேறினவராய், அஞ்சலிபத்தராய் (கைகளைக் கூப்பிக் கொண்டு) நிற்க, அவரைப்பார்த்து கருணாநிதியான அம்பிகாபதி திருவாய்மலர்ந்தருளுவாராயினர். (98½)

(ஸ)

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌤𑌃 ॥ 99½
𑌯𑌥𑌾𑌽𑌹𑌂 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌨 𑌤𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌨𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍇 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑌤𑍁𑌲𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ 100½
𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌦𑌾𑌯𑌿𑌨𑍀 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌯𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 ।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌦𑌧𑍇 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍁𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ 101½

(உ)

"தர்மத்தை அறிந்தவர்களுள் சிரேஷ்டனான அரசனே! உன்னால் சிறந்த தர்மமானது நன்ருக அநுஷ்டிக்கப்பட்டது. ஹே ராஜரிஷே! மஹா புண்ய ஸ்தலமாயுள்ள இந்த க்ஷேத்திரத்தில் உத்தம ப்ராஹ்மணர்களுக்கு அந்நதானம் மூலமாய் நீ செய்த தர்மத்தினல் நன்கு திருப்தியுற்ருேம்; மற்றைய தர்மங்களைச் செய்வதால் நமக்கு அவ்வளவு த்ருப்தி உண்டாக மாட்டாது; ஆதலினல் நிச்சயமாய் உனக்கு நிகாற்ற கீர்த்தி உண்டாகும்; இதில் ஸந்தேகமில்லை. மோக்ஷ ஸாம்ப்ராஜ்யத்தைக் கொடுக்கும் நமது விஷயமான பக்தியானது உனக்கு ஏற்படட்டும்'' என்று அநுக்ரகித்துவிட்டு பகவான் ஸத்யஞ்ஞானகிரீஶ்வரர் அந்தர்த்யானமாயினர். (101½)

(மூ)

க்ருதக்ருத்யம் ததா மேநே ராஜா பக்தஶிரோமணி: ॥ 102

ப்ராஹ்மணா: ஸ்வக்ருஹாந் ப்ராபு: ஸர்வைஶ்வர்யஸமந்விதாந் ।
ஆஶீர்வாதாம்ஶ்ச க்ருத்வாஸ்ய ராஜ்ஞஸ்தஸ்ய மஹாத்மந: ॥ 103

(உ)

பக்தசிரோன்மணியான அவ்வரசரும் தாம் செய்யவேணுமாய்க் கருதியவைகளை எல்லாம் செய்துமுடித்தவராக எண்ணிக் கொண்டார். ப்ராஹ்மணர்களும் அவ்வரசனை நன்கு ஆசிர்வதித்துவிட்டு அஷ்டைஶ்வர்யங்களோடு கூடிய தங்கள் வீடுகளை அடைந்தார்கள். (103)

(மூ)

அத ராஜா ததாஶீர்பி: ப்ரஸாதாச்ச பிநாகிந: ।
ஸர்வதோஷவிநிர்முக்த: ஸர்வஸம்பத்ஸமந்வித: ॥ 104

புநஸ்ச ஸேது பர்யந்தம் யாத்ரா சகார தத்த்வவித் ।
க்ரஹாஶ்சாநுக்ரஹாஶ்சாஸந் தீர்த்தயாத்ரா சரண வைபவாத் ॥ 105

சரித்வா விஶாலாம் ப்ருத்வீம் ஸ்வதேஶம் ப்ராப்ய புண்யக்ருத் ।
அஶ்வமேதேந யஜ்ஞேந தோஷயித்வா மஹேஶ்வரம் ॥ 106

கோபூஹிரண்யவஸ்த்ராணி [illegible] ।
ஸ்தாபயித்வா பூலோகே கீர்த்திமாசந்த்ரதாரகம் ॥ 107
ததந்தே ஶிவஸாயுஜ்யம் ஸம்ப்ராபாத்யந்ததுர்லபம் ॥ 107½

(உ)

பின்னர் சிபிசக்ரவர்த்தி ப்ராஹ்மணர்களுடைய ஆசிர்வசனத்தினுலும் அம்பிகாபதியாகிய பகவானுடைய அநுக்ரகத்தினுலும் ஸகலதோஷங்களினின்றும்விடுபட்டு, ஸமஸ்த ஸம்பத்துகளோடும் கூடினவராய் மறுபடியும் யாத்ரை செய்து ஸேதுபர்யந்தமுள்ள க்ஷேத்ரங்களை தர்சித்தார். தீர்த்த யாத்ரையின் மஹிமையால் நவக்ரக தேவதைகளும் அநுக்ரக கிரகங்களாகவே ஆய்விட்டன. விசாலமாயுள்ள பூமியில் தீர்த்த யாத்ரை செய்துவிட்டுத் தமது தேசத்தை அடைந்து புண்யசாலியான சிபி சக்ரவர்த்தியானவர்,

அஶ்வமேத யாகத்தினுல் மஹேஶ்வரரை த்ருப்தி செய்வித்து, பின் அளவற்ற ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய கைலாஸத்தை அடைந்தார். சந்த்ரஸூர்யர்களிருக்கும் வரையில் நிலே நிற்கக்கூடியதான விசேஷமாயுள்ள தன் கீர்த்தியை பூமியில் ஸ்தாபித்துவிட்டு, எவர்க்கும் கிட்டுதற்கு மிகவுமரியதான சிவஸாயுஜ்யத்தை அந்த சக்ரவர்த்தி அடைந்தார். (107½)

(உ-ஏ)

𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿 𑌨𑌾𑌮𑌕𑍇 ।
𑌨𑌿𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃 ॥ 108¾

𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ।
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 … 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌮𑍍 ॥ 109½

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍈𑌵𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇
𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 … 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑍈𑌭𑌵𑍇
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌗𑌿𑌰𑌿 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

(உ)

ஆதலினுல் "ஸத்யஞ்ஞானகிரி" எனப் பெயர் விளங்கிய இந்த மஹா புண்ய க்ஷேத்ரத்தில் எந்த மனிதர்கள் நிமிஷகாலமாவது வஸித்து, தங்கள் சக்திக்கேற்ப தான தர்மம் செய்து, இந்த க்ஷேத்ர மாஹாத்ம்யத்தை (ஸ்தல புராணத்தை) மிகுந்த பக்தி சிரத்தையோடு ஒருதடவையாவது கேட்கின்ருர்களோ, ப்ராஹ்மண ஶ்ரேஷ்டர்களே! அவர்களுக்கு மோக்ஷ ஸாம்ப்ராஜ்யம் ஸித்திப்பதற்கு ஸாதனமான நான்கு (1) புருஷார்த்தங்களும் இவ்வுலகத்தில் கிடைக்குமென்பதில் ஸந்தேகமில்லே. (109½)

மூன்ருவது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

---

(1) தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம் என்பன நான்கு புருஷார்த்தங்களாம்.

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌮𑍂𑌲𑌮𑍍 𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌪𑌾𑌪𑌨𑌾𑌶𑌨𑌕𑍃𑌦𑍍 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑍇𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑍈𑌭𑌵𑌮𑍍 ।
𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌠𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ (1)

𑌗𑌾𑌲𑌵𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑌃 ।
𑌮𑌾𑌤𑍃𑌪𑍂𑌜𑌾𑌪𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌪𑍂𑌜𑌾𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 ॥ (2)

𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌤𑌪𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌧𑌾𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌯𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍋𑌚𑌿𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌗𑍌𑌤𑌮𑍀𑌤𑍀𑌰 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 ॥ (3)

நான்காவது அத்யாயம்.

உரை ஸூதர் சொல்வது:—

கேட்பவர்கள் படிப்பவர்களுடைய பாபத்தை உடனே நிவர்த்தி செய்வதாகிய இத்த ஸத்யாத்ரி (திருப்பரங்குன்ற) க்ஷேத்ரத்தின் மஹிமையை மறுபடியும் எடுத்துரைக்கின்றேன். (கேளுங்கள்.) தர்மசிந்தையுள்ளவராயும் மாதா பிதாக்களை உபசரித்துப் பூஜிப்பதில் எப்பொழுதும் விசேஷ பக்தியுள்ளவராயுமிருக்கும் "காலவர்" என்னும் முனிவர் தமது ஆச்ரமத்திற்கேற்ப நியமத்தோடு கூடிய சிஷ்யர்களுடன் மேன்மையான கௌதமிநதிக்கரையில் தன் தர்மத்திற்கேற்ற தபஸ் செய்து வந்தார். (3)

(𑌮𑍂𑌲𑌮𑍍)

𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌨𑌦𑍇 𑌶𑍇𑌷𑌾 𑌶𑍇𑌷𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌗𑌤𑌃 ।
𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌽𑌤𑍀𑌵 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌗𑌾𑌲𑌵𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌃 ॥ (4)

𑌅𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍 ।
𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌯 𑌤𑌥𑌾 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌸𑌯𑌾𑌯𑌾𑌤𑌃 ॥ (5)

(உ)

அந்தஸமயத்தில் தைவாதீனமாக "தைவத்யுதி" முனிவர் அங்கு வந்து சேர்ந்தார். காலவமுனிவரும் அவரைப் பார்த்து மிக ஸந்தோஷ மடைந்தவராய் அர்க்யம் பாத்யம் ஆசமனீயம் மதுபர்க்கம் முதலிய உபசாரங்களால் அவரை உபசரித்து மிகுந்த பக்தியுடன் விருந்திற் கழைத்தார். (6)

(மூ)

𑍈𑌦𑌵𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌮𑌵𑍇𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌃 ।
𑌤𑌥𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌂𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌵𑍈𑌭𑌵𑌮𑍍 ॥ (6)

(உ)

பாகவத சிரேஷ்டரான தைவத்யுதி முனிவரும் அவ்வார்த்தையைக்கேட்டு அப்படியே ஆகட்டுமென்று சொல்லி, அந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் தீர்த்த வைபவத்தைப்பற்றி அவருக்கு உரைக்க ஆரம்பித்தார். (6)

(மூ) 𑍈𑌦𑌵𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌭𑍋 𑌭𑍋 𑌗𑌾𑌲𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍀𑌵𑌦𑌯𑌾𑌪𑌰 ।
𑌶𑍃𑌣𑍁𑌷𑍍𑌵 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌵𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾 ॥ (7)

𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌰𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌵𑍈 𑌚𑌰𑌾𑌮𑌿 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌮𑌿𑌮𑌾𑌮𑍍 ।
𑌕𑍇𑌦𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯 𑌯𑌾𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌸𑍇𑌤𑍁𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥ (8)
𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇 ॥ (8½)

(உ) தைவத்யுதிமுனிவர் கூறுவது:—

"எல்லாவற்றையும் அறிந்தவரும் எல்லா ப்ராணிகளிடத்திலும் இரக்கமுள்ளவருமான காலவமுனிவரே! நான் சொல்லும் இந்த வார்த்தைகளை ஸாவதானமான மனத்துடன் கேளும். நான் தீர்த்த யாத்ரைசெய்வதில் விருப்புற்று இப்பூமியில் கேதாரம் முதல் ஸேது பர்யந்தம் ஸஞ்சாரம் செய்து வருகின்றேன். அதன் மத்தியிலுள்ள விசேஷ தீர்த்தங்களை உமக்குச் சொல்லுகின்றேன், கேளும்". (8½)

(௧)

கேதாரே புஷ்கரம் தீர்த்தம் காஶ்யாந்து மணிகர்ணிகா ।
வேணீ தீர்த்தம் ப்ரயாகே து கயாயாம் பித்ரு தீர்த்தகம் ॥ (9½)

அலம்புஸே வஹ்நி தீர்த்தம் மணிகூடே த்ரிபுஷ்கரம் ।
ஸப்தாரண்யே ப்ரஹ்ம தீர்த்தம் வடாரண்யே குஹாஶ்ரயம் ॥ (10½)
காஞ்ச்யாம் வேகவதீ சைவ ஸர்வ தீர்த்த மஹோத்தமம் ॥ (11)

ப்ரஹ்மாத்ரௌ வாருணம் தீர்த்தம் ராஜவேத்யாம் ஸுஶுபம் தீர்த்தகம் ।
ஶ்ரீமுஷ்ணாக்யே புரே புண்யே ஶிவகங்காஹ்வயம் பரம் ॥ (12)

ஶ்வேதாரண்யே ச காயத்ரீ ஸாயா ஸாயாவநே ஸ்திதே ।
காருண்யாம்ருதகம் தீர்த்தம் மதுரே நைஶஸ்ய ஸந்நிபம் ॥ (13)

ஶ்ரீகும்பகோண நகரே காவேர்யாம் சக்ர தீர்த்தகம் ।
சந்த்ரபுஷ்கரிணீ தீர்த்தம் ஶ்ரீரங்கே ச மஹோத்தமம் ॥ (14)

வ்ருஷாத்ரௌ ச மஹாபுண்யே நதீ நந்த்யாவர ஸம்ஜ்ஞகா ।
ஸ்வாமி புஷ்கரிணீ தீர்த்தம் ஹாலாஸ்யே த்வாதஶாந்தகே ॥ (15)

ஸத்யாத்ரௌ ஸத்ய தீர்த்தம் ச ஸ்வாமிபுஷ்கரிணீ த்விஹ ।
ஸேது பந்தே தநுஷ்கோடி லக்ஷ்மணாக்யம் மஹாஸரஃ ॥ (16)

யத்ர யத்ர மஹாநத்யோ தாம்ரபர்ண்யாஸ்து ஸத்தமே ।
பாபநாஶம் மஹாதீர்த்தம் ஹஸ்தி தீர்த்தம் ச ஸத்க்ருதம் ॥ (17)
த்ரிகூடாத்ரௌ மஹாபுண்யே சித்ராநாமா நதீ ஶுபா ॥ (17½)

(௨)

“கேதாரத்தில் புஷ்கர தீர்த்தமும், காசியில் மணிகர்ணிகை, ப்ரயாகையில் திருவேணி, கயையில் பித்ருதீர்த்தம், அலம்புஸத்தில் வன்னி தீர்த்தம், மணிகூடத்தில் த்ரிபுஷ்கர தீர்த்தம், ஸப்தாரண்யத்தில் ப்ராஹ்ம தீர்த்தம், வடாரண்யத்தில் குஹாஶ்ரய தீர்த்தம், காஞ்சிபுரத்தில் வேகவதி தீர்த்தமும் மிக்க மஹிமை வாய்ந்த ஸர்வ

தீர்த்தமும், ப்ரபாஸ க்ஷேத்ரத்தில் வருணதீர்த்தம், மாளவத்தில் ஸூர்ய தீர்த்தம், சிதம்பரத்தில் சிவகங்கா தீர்த்தம், ச்வேதாரண்யத்தில் (திருவெண்காட்டில்) காயத்ரீ தீர்த்தம், சாயாவனத்தில் சாயா தீர்த்தம், மத்யார்ஜுனத்தில் காருண்யாம்ருத தீர்த்தம், கும்பகோணத்தில் காவேரிநதிக்கரையில் சக்ர தீர்த்தம், ஸ்ரீரங்கத்தில் மேன்மையாகிய சந்த்ரபுஷ்கரணி தீர்த்தம், வ்ருஷபகிரியில் (அழகர் மலையில்) நூபுரகங்கை, த்வாதசாந்த க்ஷேத்ரமாகிய ஹாலாஸ்ய க்ஷேத்ரத்தில் (மதுரையில்) ஸ்வர்ண புஷ்கரிணீ தீர்த்தம் (பொற்றாமரை), ஸத்யாத்ரியாகிய திருப்பரங்குன்றத்தில் ஸத்ய தீர்த்தமும், ஸ்வாமிபுஷ்கரிணீ தீர்த்தமும், ராமேச்வரத்தில் தநுஷ்கோடியும் லக்ஷ்மண தீர்த்தமென்னும் பெரிய தடாகமும், அனந்தசயநத்தில் (திருவனந்தபுரத்தில்) தர்மாதர்ம தீர்த்தம், தாம்ப்ரபர்ணியின் உற்பத்தியில் பாபவிநாச தீர்த்தமும் முக்தியளிக்கக்கூடிய ஹஸ்தி தீர்த்தமும், மஹா புண்ய க்ஷேத்ரமாகிய திருக்குற்றாலத்தில் சித்ரகங்கை என்னும் நதியுமே யாம்''. (17½)

(ஸ்காந்தே)

க்ஷேத்ரம் பஞ்சவடீதீரே யத்ர ஸத்யவ்ரதஸம்ஜ்ஞகம் ।
ஹாலாஸ்யாந்நைர்ருதே பாகே கவ்யூதௌ ஸம்ஸ்த்திதம் ॥ (18½)

தத்ர ஸர்வார்த்ததிஷ்டத்ர ஸாரம் ஸத்யஸ்ய காரணம் ।
ஸர்வ ஸ்ரேயஸ்கரம் புண்யம் ஸர்வதீர்த்த ஸமாச்ரயம் ॥ (19½)
ச்ருணுஷ்வ பஹு தீர்த்தானி தத்ர ஸந்தி மஹாந்தி வை ॥ (20)

தீர்த்தானாம் நவகம் தேஷு ப்ரஸித்தம் ஸர்வஸந்ததே ।
தேஷு ஸர்வோத்தமம் ப்ரோக்தம் ஸத்யாஸாராதியாநகம் ॥ (21)

கிரேருத்தரதிக்பாகே கிஞ்சிதீசானகோணகே ।
தீர்த்தம் ஸத்யஸ்ய லக்ஷ்யம் தத் க்ஷயரோகவிநாசநம் ॥ (22)

ஸர்வரோகஹரம் ந்ருணாம் உஷ்ணஸ்நாநபாநத: ।
தத்ர த்ருஷ்டம் மயா பூர்வம் ஆஸ்சர்யம் த்விஜஸத்தம ॥ (23)

𑌕𑌿𑌂𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹 𑌨𑍃𑌤𑌿𑌷𑌾𑌹𑌸𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌤𑌤𑌂 ।
𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌵𑍈𑌣𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌨𑌾𑌶𑌨𑌂 ॥ (24)

(உ)

"இவற்றுள் வேகவதிக்கரையில் மதுரைக்குத் தென்மேற்கிலே ஸத்யாசலம் என்னும் ஒரு க்ஷேத்ரத்தைக் குறிப்பிட்டேனே, அந்த க்ஷேத்ரம் உபநிஷத்தின் ஸாரமாய் விளங்குகின்றது; ஸகல ஸித்திகளையும் வெகு சீக்ரத்தில் கொடுக்கவல்லது; விசேஷமான புண்ய ஸ்தலம். எல்லா தீர்த்தங்களுக்கும் இருப்பிடமாயது. அந்த க்ஷேத்ரத்தில் அநேக புண்ய தீர்த்தங்களிருக்கின்றன. அவைகளில் ஒன்பது தீர்த்தங்கள் மூவுலகங்களினும் பிரஸித்திபெற்றவைகள். பர்வதத்திற்குச் சிறிது வடகிழக்கிலே ஸகல வ்யாதிகளையும் குணமாக்கத்தக்க "வைத்யஸாரம்" என்னும் பெயருடைய தீர்த்தம் ஒன்றிருக்கிறது. அந்த தீர்த்தமானது சந்த்ரனுடைய க்ஷய ரோகத்தை நிர்வத்தி செய்திருக்கின்றது. அந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநம் பானம் தர்சனம் செய்வோர்களுடைய பிணிகள் யாவும், முக்யமாய் க்ஷயரோகமும் நீங்குகின்றன. ப்ராஹ்மண ஶ்ரேஷ்டரே! முன்னொருகாலத்தில் அவ்விடத்தில் நான் ஒரு மாஸ காலம் தாமதித்திருந்தேன்; ஒருதடவை கேட்டமாத்திரத்தில் ஸகல துக்கங்களையும் போக்கடிக்கத்தக்கதும் மிகஆச்சர்யமாயுள்ள, அந்த இடத்தில் நடந்த புராதன கதை ஒன்றிருக்கின்றது. (சொல்கின்றேன்; கேளும்.)" (24½)

(ஊ-ஞ)

𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑌦𑍇𑌶𑍀𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 ।
𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌰𑍍𑌯𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌥 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌃 ॥ (25)
𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌮𑌪𑌰𑍋 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌶𑌶𑌾𑌸 𑌮𑌹𑌤𑍀𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌮𑍍 ॥ (25½)

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌸𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌮𑌾𑌤𑌿𑌪𑌾𑌂𑌗𑌵𑌃 ।
𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌾𑌮𑌕𑍋 𑌯𑌾𑌤𑍋𑌨𑍁 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 ॥ (26½)
𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑍈𑌃 𑌸𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌵𑍇𑌦 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌗 𑌪𑌾𑌰𑌗𑍈𑌃 ॥
(27)

(உ)

முன் ஒரு காலத்தில் திராவிட தேசத்தில் ஸர்வைஶ்வர்யங்களும் பொருந்தினவனும் தர்ம மார்க்கம் தவராதவனுமாகிய "கோவிதாரத்வஜன்" என்னும் அரசன் "விசாலபுரி" என்னும் நகரத்திலிருந்துகொண்டு அகண்ட பூமண்டலத்தை பரிபாலனம் செய்து வந்தான். அந்த ஸமயத்தில் சிவத்யானபராயணராயும் பேரறிவுடையவராயும் உள்ள முனிசிரேஷ்டராகிய கும்பமுனிவரான அகஸ்த்ய மஹரிஷியானவர், வேத வேதாங்கங்களை நன்கு கரைகண்டிருக்கும் தமது சிஷ்யகோடிகளோடு தற்செயலாய் கோவிதாரத்வஜனுடைய அரண்மனை வாசலை அடைந்தார். (27)

(ஸ்ரீ)

ஆக³தம் கும்ப⁴ஜம் த்³ருஷ்ட்வா வாதாபித்³வேஷிணோ மஹித꞉ ।
அப்⁴யுத்தா²நாதி³ ப⁴ஜநம் வசநம் ப்ரியபா⁴ஷணம் ॥ (28)
ந வா கரோத் மஹாபாபஸ்ய கோவிதா³ரத்⁴வஜோ ந்ருப꞉ ॥ (28½)

(உ)

மஹா பாபியும் தைவாதீனத்தினால் புத்தி இழந்தவனுமாகிய கோவிதாரத்வஜன், ஆசாரவாசலில்வந்திருக்கும் கும்பஸம்பவருக்கு எழுந்திருத்தல் எதிர்கொண்டழைத்தல் வணங்கல் ப்ரியவார்த்தை பேசுதல் முதலிய உபசாரங்கள் ஒன்றும் செய்தானல்லன். (28½)

(ஸ்ரீ)

தஸ்யாவமாநம் த்³ருஷ்ட்வாத² மஹர்ஷேர் முநிஸத்தம꞉ ।
ஶிஷ்யம் ஸம்போ³த⁴யாமாஸ ப்³ரஹ்மிஷ்ட²ம் வாக்³விதா³ம்வரம் ॥ (29½)

ப⁴வஸ்வேதி ந்ருபம் கோ⁴ரம் ஸர்பாகாரம் ஶ்வித்ரகாயம் ச ।
ப⁴யாநகம் பரம் ஶீக்⁴ரம் மோசநார்த²ம் ஸ தத்த்வத꞉ ॥ (30½)

(உ)

முனிவர் பெருமானாகிய கும்பமுனிவரும் அரசனால் செய்யப்பட்ட அவமானத்தினாலே வருத்தமுற்று, தர்மசிந்தனை பொருந்தியவரும் பிரஹ்மநிஷ்டருமாகிய "ப்ரம்மிஷ்ட"ரென்னும் தமது சிஷ்

யனைப்பார்த்து, "இவ்வரசனை தேகம் முழுதும் வெண்குஷ்டம் உடையவனாகும்படி சபித்துவிடு" என்று ஆக்ஞாபித்துவிட்டு, உலகத்துக்கு அநுக்ரகஞ் செய்கின்ற விஷயத்தில் ஆசையுடையவராய், சீக்ரமாக வந்தவழியே திரும்பிவிட்டார். (30½)

(ஶ்லோ)

குரோராஜ்ஞாநுஸாரேண ப்ரஹ்மிஷ்டோ ந்ருபதிம் ததா ।
ஶபித்வா குரோஸ்ஸகாஶம் து தத்வ்ருத்தாந்தம் ந்யவேதயத் ॥ (31½)

(உ)

குருவின் உத்தரவுப்படி ப்ரம்மிஷ்டர் அரசனைச் சபித்துவிட்டு மறுபடியும் குருவை அடைந்து நடந்த விஷயத்தை அவரிடம் தெரிவித்தார். (31½)

(ஶ்லோ)

ராஜா ச யௌவநைஶ்வர்ய கர்வாஹங்கார தோஷத: ।
ஶாபேந ஸஹஸா ஸத்ய: ஶ்வித்ரகுஷ்டம் ததா க்ஷணாத் ॥ (32½)
விகாரம் தேஹஜம் ப்ராப ஶப்தோஹமிதி விவ்யதே ॥ (33)

(உ)

அரசனும், இளமை செல்வச்செருக்கு கர்வம் மமதை இந்த தோஷங்களினால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட ரிஷி சாபத்தின் பலனை உடனே அடைந்தவனாய், அந்த நிமிஷமே தேக விகாரத்தையும் வெண்குஷ்ட ரோகத்தையும் அடைந்தான். அதன்பின் 'நான் ரிஷியால் சபிக்கப்பட்டிருக்கிறேன்" என்று உணர்ந்து விசாரத்தையும் அடைந்தான். (33)

(ஶ்லோ)

அஹோ மோஹமஹோ கர்வமஹோ மே துஷ்டசேஷ்டிதம் ।
அஹோ மே து:கஸம்ப்ராப்திர் பஶ்ய பஶ்ய துராத்மந: ॥ (34)

ப்ராப்தம் ஶாபமிமம் பாபாத் த்விஜத்ரோஹ காரணாத் ।
ராஜ்யப்ரஷ்ட: கதமஹம் வஸிஷ்யே விஜநே வநே ॥ (35)
ஆர்த்தோ மே நாஸ்தி ராஜ்யஸ்ய ஶாஸநே வம்ஶ வர்த்தந: ॥ (35½)

𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌲𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑌣𑍍𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌦𑍀𑌨𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌷 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ (36½)

(உ)

"ஐயோ! கஷ்டம், என்னுடைய மயக்கத்தையும் கெட்ட மனதையும் என்னவென்று சொல்வேன்; பாக்யமற்ற துர்ப்புத்திக்காரனை எனது கஷ்டத்தைப் பாருங்கள்; நான் முன் செய்த பாப வசத்தினல் விரூபத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய இந்த சாபமானது எனக்கு நேரிட்டது; ராஜ்யத்தை இழந்து லஜ்ஜைக்காளாகி நான் எவ்வாறு ஜீவித்திருப்பேன்! ராஜ்யத்தைப் பரிபாலனம் செய்கிற விஷயத்தில் வம்ச விருத்தி செய்பவனுகிய புத்திரனும் எனக்கில்லையே!" என்று புலம்பி, கலங்கிய மனமுடையவனய், ப்ராஹ்மணோத்தமரை மறுபடியும் அடைந்து நமஸ்கரித்து, தீனமான குரலோடு "என்னை ரக்ஷித்தருள்மின், ரக்ஷித்தருள்மின்" எனப் ப்ரார்த்தித்தான். (36½)

(மூ)

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑍋 𑌨𑍃𑌪𑍇𑌣𑍈𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 ।
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌮𑍁𑌦𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌶𑌾𑌪𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ॥ (37½)

(உ)

ப்ரம்மிஷ்ட முனிசிரேஷ்டர் அரசனல் இவ்வாறு ப்ரார்த்திக்கப்பட்டதும் பொறுமையை அடைந்து அவனுக்கு சாபவிமோசனத்தைச் சொல்ல ஆரம்பித்தார்.

(மூ)

𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑍇 ।
𑌶𑌾𑌪𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌵𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑍇 ॥ (38½)

𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍇𑌶𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌕𑌃 ।
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌵𑌸𑌤𑌿 𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 ॥ (39½)

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌸𑌮𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌰𑍍𑌜𑌨𑌕𑍋𑌤𑍍𑌰𑌕𑍇 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌤𑌵𑍇𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌤𑌃 ॥ (40½)

பாதாளகங்காஸம்ஜ்ஞம் குமாராஜ்ஞா ஸமாகதம் ।
தர்சநாத் ஸர்வபாபக்நம் ஸர்வதுரிதாபஹம் ॥ (41½)

(உ)

அரசனே! நீ என்னை இவ்வாறு வேண்டிக்கொண்டமையால் சாபவிமோசனத்தையும் ராஜ்யத்தைத் திரும்பி அடையும் உபாயத்தையும் இப்பொழுது உனக்குக் கூறுகின்றேன், (கேள்); பாண்டியதேசத்தில் வைகை (வேகவதி) ஆற்றின் தென் பக்கத்தில் இரண்டரை மைல் தூரத்திற்கப்பால் மிக மேன்மை பொருந்தியதாயும் ஸாக்ஷாத் சிவ வடிவமாயும் வேதாந்தங்களால் வெளியிடப்பட்டதாயும் உள்ள, "ஸத்யாசலம்" எனப் பெயர் பெற்ற க்ஷேத்ரமொன்றிருக்கின்றது. அந்த ஸத்ய மலையின் உச்சியிலுள்ள கொடி முடியின் தென்பாகத்தில் குமாரஸ்வாமியின் ஆக்ஞையினலுண்டான அத்யத்புதமான "பாதாளகங்கை" என்னும் தீர்த்தமிருக்கின்றது. அது தரிசித்த மாத்திரத்தில் ஸமஸ்த பாபங்களையும் தீய செயல்களையும் போக்கடிக்கக்கூடியது. (41½)

(மூ-ம்)

ப்ரளயாந்தே பரோ விஷ்ணு: கர்தும் ஸ்ருஷ்டிம் ஐச்சத ।
தத்க்ஷணே நாபிகமலாத் உதபூச் சதுராநந: ॥ (42½)

ததோ ப்ரஹ்மா சக்ரபாணிம் நத்வா ஸ்துத்வா விசேஷத: ।
ஜகத்ஸ்ருஷ்டேருபாயம் மே கதயஸ்வ மஹாப்ரபோ ॥ (43½)

(உ)

முன்னொருசமயம் ப்ரளயகால முடிவிற் சுத்தஸ்வரூபியான மஹாவிஷ்ணுவானவர் உலகத்தை ஸ்ருஷ்டி செய்ய விரும்பினர்; தத்க்ஷணத்திலேயே நாபிகமலத்தினின்று ப்ரஹ்மாவானவர் உத்பவித்தார். பின்னர் அவர் சக்ரபாணியை நமஸ்கரித்து விசேஷமாய் ஸ்தோத்ரம் செய்து, மஹா ப்ரபோ! உலகத்தை ஸ்ருஷ்டி செய்யும் உபாயத்தை எனக்குச் சொல்லியருளவேண்டுமென்று ப்ரார்த்தித்தார். (43½)

(𑌸-𑌮)

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌜𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌪𑌸𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑍀𑌤𑌃 ।
𑌹𑍇 𑌹𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂
𑌕𑍁𑌰𑍁𑌷𑍍𑌵 𑌹𑍇 ॥ (44½)

𑌤𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌜 ।
𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥ (45½)
𑌤𑌪𑍋𑌪𑌾𑌯 𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌷𑍍𑌵 𑌕𑌮𑌲𑌾𑌸𑌨 ॥ (46)

(உ)

அப்பொழுது, மஹா விஷ்ணுவானவர் ப்ரஹ்மாவைப் பார்த்துச் சொல்கிறார்; "ஹே! ப்ரஹ்மந்! உலகசிருஷ்டி உபாயம் பெறுவதற்காக நீர் சிவபூஜை செய்யவேண்டும். அப்புண்யவசத்தாலல்லாது வேறு எவ்வித தர்மத்தினாலும் சிருஷ்டி ஸாமர்த்தியம் அடையத் தகாது. அதினால், ஹே கமலாஸநா! தபஸ் செய்வதற்குரிய உபாயத்தையும் அதற்கு யோக்யமாயுள்ள புண்ய ஸ்தலத்தையும் சொல்கின்றேன் கேட்பீராக." (46)

(𑌸-𑌮)

𑌆𑌦𑍍𑌯𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌯𑍇 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑍌 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑍁𑌮𑍁𑌖𑍇 ।
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌷𑌣𑍍𑌮𑍁𑌖𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥ (47)

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌦𑌾𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥ (47½)
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌾𑌣𑍀 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑍇𑌪𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾 ॥ (48)

𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌨𑌕𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌵𑍃𑌷𑌰𑌾𑌜𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 ॥ (49)

𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍇𑌶𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌚 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌷𑌡𑌾𑌨𑌨𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌰𑌣𑌹𑌾𑌰𑌤𑍀𑌃 ॥ (50)
𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌜ॆ ॥ (50½)

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀𑌶𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ (51½)

(உ)

"புண்ய ஸ்தலமாகிய "த்வாதசாந்த"த்தில் (அந்தர்கதமாய்) "ஸத்யகிரி" என்னும் அற்புத க்ஷேத்ரம் ஒன்று இருக்கின்றது. அவ்விடத்தில் ஷண்முகக் கடவுளால் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு "ஸத்யபூதரநாதர்" என்னும் திருநாமம் பூண்ட ஒரு சிவலிங்கமுளது. அந்த பகவான் ஸகல ஐச்வர்யங்களையும் ச்ருஷ்டியாதி சக்திகளையும் அளிக்கவல்லமூர்த்தி. பராசக்தியின் அம்சபூதையான ஸரஸ்வதிதேவி அங்கே தவம் புரிந்தாள். நீரும் அவ்விடத்திற்குப் போய் உமது தண்டத்தினல் மஹா தீர்த்தத்தை உண்டுபண்ணி, அப்பர்வதத்தில் விக்னேச்வரரை விதிப்ரகாரம் ப்ரதிஷ்டைசெய்து, விநாயகரையும் ஷண்முகநாதரையும் உமாதேவியாரோடு பரமேச்வரனையும் பக்தியுடன் நன்றாய்ப் பூஜித்து, ஹே கமலோத்பவா! பின், ஸரஸ்வதியை விவாகம் செய்துகொண்டு ஸ்ருஷ்டி கர்த்ருத்வத்தையும் ஜகதீசத்வத்தையும் அடைவீராக. முன்னாளிலே நான் அவ்விடத்திற்குச் சென்று மூலப்பொருளாகிய ஸத்யாதீசரை ஆராதித்து அவர் கடாக்ஷத்தினல் உலகத்தை ரக்ஷிக்கும் ஸாமர்த்யத்தை அடைந்தேன்", எனத் திருவாய்மலர்ந்தருளினர் கமலநாதர். (51½)

(ஸ்ரீ-ஸ)

இத்யுக்த்வா கமலாநாத ஸமாதாய ஸரோருஜம் ।
ஸாவயம் ஸமாஸாத்ய பரமேசம் பதிம் சிவம் ॥ (52½)

ஸம்பூஜயித்வா ஸ்துதிம் க்ருத்வா நநாம சிரஸா ஹரி: ॥ (53)

(1) ஸம்ஸ்தாப்ய நந்தஜம்பாஸந்தோ விஷ்ணு ஸாஸாத்யதியாநக: ।
ஸம்ப்ராப்த ஸர்வோஸ்ருத்வா தபஸ ஸம்க்ஷய ஸந்தியம் ॥ (54)

(உ)

மஹாவிஷ்ணுவானவர் இவ்விதஞ் சொல்லி ப்ரஹ்மதேவரை அழைத்துக்கொண்டு பாராசல க்ஷேத்ரத்தை அடைந்து பரசைல

பாடாந்தரம்.

(1) ததாவ்யஹ்ய தி தேவவிஷ்ணு விஷ்ணு ஸாஸ்ய: க்ருவாகர: ।
ஸம்ப்ராப்ய ஸர்வோஸ்ருத்வா தபஸ தத்ர ஸமாஸதே ॥

பதியாகிய பரமசிவனைப் பூஜித்து நமஸ்கரித்து ஸ்தோத்திரம் செய்து, பின் சம்புவின் ஆக்ஞையினால் "வித்ருமாஸ்யர்" எனப் பெயர் பூண்டு சங்கருடைய ஸந்நிதானத்திலே மேற்குமுகமாய் எழுந்தருளினர். (54)

(𑌶𑍍𑌲𑍋)

(2) 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌕𑌾𑌸𑌾𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌧𑍀𑌃 ।
𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌕𑌃 ॥ (55)

𑌕𑌿𑌂𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑍍𑌯 𑌕𑍋𑌣𑍇 𑌤𑌤𑍍 𑌨𑍀𑌯𑍃𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌤𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌰𑌾𑌜𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌤𑌃 ॥ (56)

𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥ (56½)
𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍇𑌶𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌸𑌾𑌦𑌰𑌮𑍍 ॥ (57)

(உ)

பின்னர் ப்ரஹ்மாவானவர் குமார புஷ்கரிணியில் ஸ்நாநம் செய்து நிர்மலமான அறிவை அடைந்து, துர்க்காதேவியின் இடது பக்கமாகச் சிறிது வாயுமூலையில் நானூறு வில்லடி தூரத்திற்கப்பால் தனது தண்டத்தினால் "ப்ரஹ்மகுண்டம்" என்று ஒரு தீர்த்தத்தை உண்டுபண்ணி அதிலும் ஸ்நாநம் செய்து விதிப்ரகாரம் விக்னேஶ்வரரை ப்ரதிஷ்டைசெய்து அவருக்கு "கல்ப விக்னேஶ்வரர்" எனத் திருநாமம் சாத்தினர். அதுமுதல் விநாயகமூர்த்தி அந்த இடத்திலேயே ப்ரஸந்நராயிருக்கின்றார். (57)

𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂.

(2) 𑌵𑌤𑍍𑌸𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌿𑌶𑍂𑌲𑌧𑌾𑌰𑌂 𑌗𑌿𑌰𑍇𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 ।
𑌕𑌿𑌂𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑍍𑌯 𑌕𑍋𑌣𑍇 𑌤𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ (1)

𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌕𑌃 ॥ (2)
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌵𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌮𑍍 ॥ (2½)

(௫௯)

𑌪𑍁𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌿𑌷𑌾𑌖𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌾𑌨𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 [illegible] ।
𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌗𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 [illegible] ॥ (58)

𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌶𑍈𑌲𑌾𑌧𑌿𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 ।
𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍀 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌪𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌤𑍀 𑌪𑍁𑌰𑌾 ॥ (59)
𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌰𑍍𑌷 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌤𑌯𑌾 ॥ (59½)

(௨)

முன்னொருகாலத்தில் சண்டிகாதேவியான துர்க்கா பகவதியானவள், ஸத்யகிரி க்ஷேத்ரத்தை யடைந்து ஸத்ய தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநம் செய்து ஸத்யசைலாதிபரைப் பூஜித்து, தாநவராஜனை மஹிஷாஸுரனை வதஞ்செய்யக்கருதி, அந்த ஈஶ்வரனைக்குறித்து தேவ வருஷத்தில் மூன்று வருஷ காலம் தபஸ் செய்தாள். (59½)

(௬௦)

𑌤𑌦𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂 ॥ (60½)

𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌯 𑌚 [illegible] 𑌮𑌹𑌿𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌧𑌂 𑌶𑍂𑌲𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] ॥ (61½)

[illegible] ।
𑌉𑌪𑌾𑌦𑌿𑌶𑌤𑍍 [illegible] ॥ (62½)

(௨)

அப்பொழுது அந்த மஹேஶ்வரன், தேவர்கள் ஸாதுக்கள் ப்ராஹ்மணர்கள் முதலானவர்களை ரக்ஷிப்பதற்காகவும், தேவ சத்ருவான துஷ்ட மஹிஷாஸுரனைக் கொல்வதற்காகவும் சண்டிகா தேவிக்கு தமது சக்தி சூலம் மஹத்தான கதை முதலிய ஆயுதங்களையும் ப்ரஸாதித்தருளி, நிகரற்ற பஞ்சாக்ஷர மந்த்ரத்தையும் உபதேசித்து, அநேக சூலிகிக்கூட்டங்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு யுத்தத்திற்குப் போகும்படி அவளை பரமேஶ்வரன் அனுப்பினர். (62½)

(ஶ்லோ)

அந்யாஶ்ச தேவதாஸ்ஸர்வா: விஷ்ணுப்ரஹ்மாதயஸ்ததா: ।
ஸ்வதேஜாம்ஸி ஸ்வாயுதாநி தது: ஸர்வே(அ)திஹர்ஷிதா: ॥ (63½)

(உ)

அப்படியே ப்ரஹ்மா விஷ்ணு முதலாகிய மற்றைய எல்லா தேவர்களும் அதிஸந்தோஷத்துடன் தங்கள் தங்கள் தேஜஸ்ஸையும் ஆயுதங்களையும் சண்டிகாதேவிக்குக் கொடுத்தார்கள். (63½)

(ஶ்லோ)

ததா ஸா சண்டிகா ஸர்வதேவதேஜோமயீ ஶிவா ।
திவ்யாபரணமால்யாட்யா திவ்யவஸ்த்ராநுலேபிதா ॥ (64½)
முஹுர்முஹு: ஸாட்டஹாஸம் சகாராதீ ஜநவிஸ்மயம் ॥ (65)

(உ)

அப்பொழுது ஸர்வ தேவர்களுடைய சக்திகளையும் ஆயுதங்களையும் தரித்தவளும் மங்களத்தைக் கொடுக்கிறவளும், திவ்யமான ஆடை ஆபரணங்கள் சந்தனம் புஷ்பமாலை முதலானவைகளை தரித்திருப்பதால் அதிக காந்தியுடன் பிரகாசிக்கின்றவளுமாகிய அந்த சண்டிகாதேவியானவள், ஜனங்களுக்கு மிக்க ஆச்சர்யத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதாய் அடிக்கடி அட்டஹாஸம் செய்தாள். (65)

(ஶ்லோ)

தாம் த்ருஷ்ட்வா விபுதாராதி: மஹிஷாக்யோ மஹாஸுர: ।
ஸைந்யைஸ்ஸம்வ்ருத: க்ருத்தோ யோத்தும் ஸமுபசக்ரமே ॥ (66)

(உ)

தேவதைகளின் சத்ருவாகிய அந்த மஹிஷாஸுரன் துர்க்கா தேவியைப்பார்த்து கோபமடைந்து தனது ஸைன்யங்களால் சூழப்பட்டவனாய் யுத்தஞ்செய்ய ஆரம்பித்தான். (66)

(ஶ்லோ)

ததா ஸமபவத்யுத்தம் ஸர்வதேவைரபிஷ்டுதா ।
ஸர்வதேவாதிகா துர்கா க்ருத்தா காலாநலோபமா ॥ (67)

க்ஷணேந வா தயா ஸர்வே மஹிஷாஸுர ஸைந்யகாந் ।
சிக்ஷுர ப்ரமுகாந் தைத்யாந் கோடிகோடிஸம்வ்யூஹாந் ஹதவாந் ॥ (68)

(உ)

அப்பொழுது, ஸகல ஆயுதங்களேயும் தரித்துக்கொண்டு ஸர்வ தேவதைகளின் ஸ்வரூபமாய், ஸமஸ்த தேவதைகளாலும் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டு விளங்கும் துர்க்கா பரமேஶ்வரியானவள், ப்ரளயகாலாக்னிபோல கோபமுற்று அந்த மஹிஷாஸுரனுடைய சேனதிபதியான சிக்ஷுரன் முதலிய அஸுரர்களேயும், இன்னும் மற்ற கோடானுகோடி ஸைந்யங்களேயும் நொடிப்பொழுதில் நாசம் செய்தாள். (68)

(மூ)

தத: க்ருத்த: ஸுராராதி: மாஹிஷம் ரூபமாஸ்தித: ।
பலேந க்ஷோபயாமாஸ த்ரைலோக்யம் ஸசராசரம் ॥ (69)

(உ)

பின் மஹிஷாஸுரன் சினங்கொண்டு மஹிஷ (எருமைக்கடா) ரூபத்தை எடுத்துக்கொண்டு ஸ்தாவரஜங்கமங்களான மூவுலகங்களேயும் தனது பலத்தினல் கலங்கச் செய்தான். (69)

(மூ)

தம் த்ருஷ்ட்வாதீவ ஸம்க்ருத்தா சூலமாதாய பாணிநா ।
பாசேந பத்த்வா வாக்ருஷ்ய பாதேநாக்ரம்ய தச்சிரம் ॥ (70)
பித்த்வா சூலேந மஹதா ஜவாத்தஸ்ய ஹரத்யஸூந் ॥ (70½)

(உ)

அதனேப்பார்த்து துர்க்காதேவியானவள் கடுஞ்சினங்கொண்டு கையில் சூலத்தை ஏந்தி, மஹிஷாஸுரனேப் பாசத்தினல் கட்டி இழுத்துத் தன் பாதத்தினல் அவன் சிரஸை மிதித்து அமுக்கிக் கொண்டு, பெரிய சூலாயுதத்தினலே (அவன் மார்பைக்குத்திப் பிளந்து) சீக்ரமாக அவனது ப்ராணனே அபஹரித்தாள். (70½)

(𑌶𑍍𑌲𑍋)

𑌤𑌦𑍈𑌵 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌵𑌰𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌗𑌣𑌾𑌃 ।
𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌦𑌾 ॥ (71½)

(உ)

அந்தக் காலத்தில் ஆகாயத்திலிருந்து இந்த்ராதி தேவர்கள் புஷ்பமாரி வருஷித்து தேவியை ஸ்தோத்திரம் செய்துவிட்டு தமது இருப்பிடஞ் சென்றார்கள். (71½)

(𑌶𑍍𑌲𑍋)

𑌤𑌦𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 𑌸𑌾 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾 𑌮𑌹𑌿𑌷𑌾𑌸𑍁𑌰𑌮𑌰𑍍𑌦𑌿𑌨𑍀 ।
𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌭𑍂𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑍌 𑌸𑌂𑌨𑌿𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 ॥ (72½)

(உ)

அதுமுதல் மஹிஷாஸுரமர்த்தினியாகிய துர்க்காபரமேஶ்வரியானவள் ஸத்யாத்ரி என்னும் திருப்பரங்குன்றம் க்ஷேத்ரத்திலுள்ள எல்லா தேவதைகளிலும் ப்ரதானதேவதையாய் அவ்விடத்திலேயே ஸாந்நித்யமாய் விளங்குகின்றாள். (72½)

(𑌶𑍍𑌲𑍋)

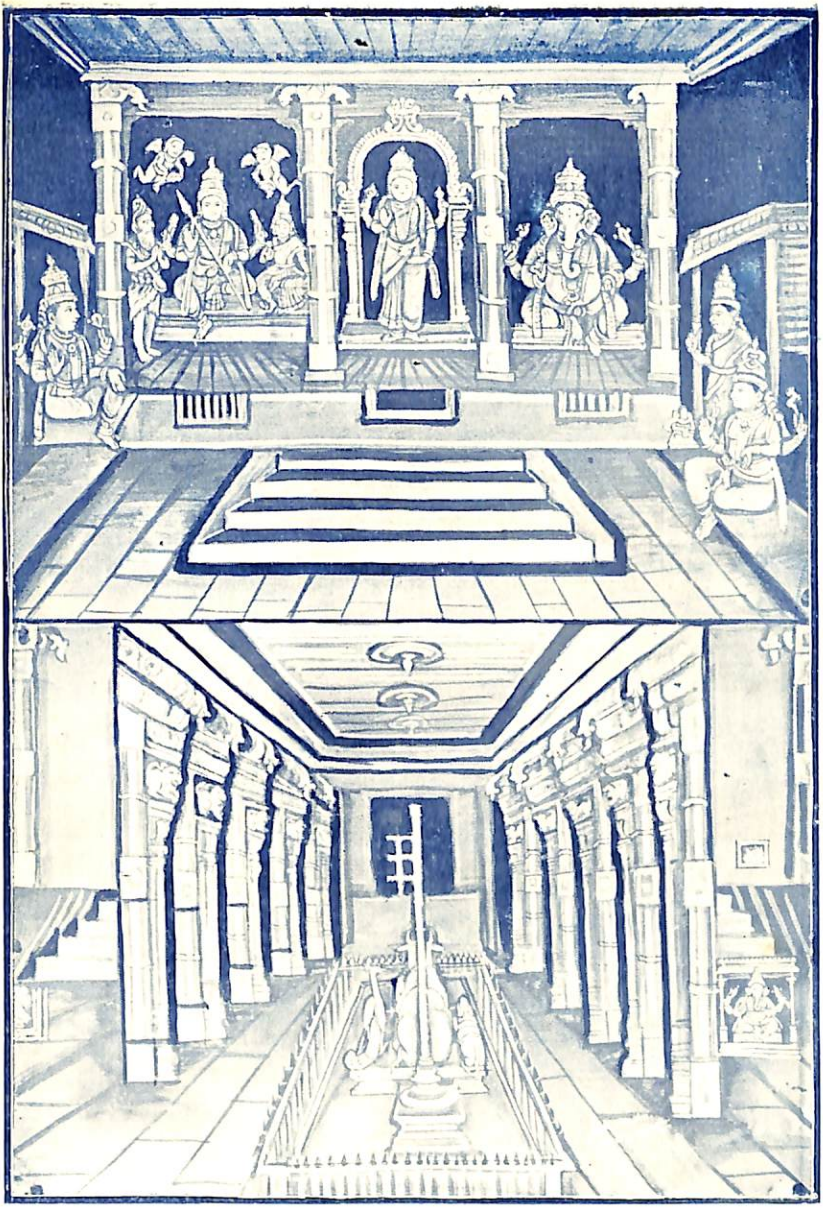
𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑌿𑌨𑌃 ।
𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌮𑌯𑌾 𑌸𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥ (73½)
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑍌 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑍈𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌃 ॥ (74)

(உ)

முன்னொரு காலத்தில் மஹாவிஷ்ணுவானவர், பரமேஷ்டி என்றும் ஹிரண்யகர்ப்பரென்றும் பெயர் பெற்ற தனது புத்திரரான ப்ரஹ்மதேவருக்கு ஸரஸ்வதி தேவியை விவாகம் செய்து வைக்கக்கருதி, லக்ஷ்மீதேவி ஸமேதராய், ஸமஸ்த தேவர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு ஸத்யகிரிக்கு வந்து சேர்ந்தார். (74)

(𑌶𑍍𑌲𑍋)

𑌉𑌦𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌦𑌾 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑍀𑌶𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌤𑌃 ॥ (75)

திருப்பரங்குன்றம் க்ஷேத்ரத்தில் விக்னேஸ்வரர், துர்க்காதேவி,
ஸத்தியாசலேஸ்வரர், ஸுப்ரஹ்மண்யர், மகாவிஷ்ணு, கல்பவிநாயகர்,
நந்திமண்டபம் முதலிய ஆலயம் அமைப்பு. [பக்கம் 90

அநுஜ்ஞயா சக்ரபாணே: தேவஸேநாபதே: புர: |
கஶ்யபாத்ரி பரத்வாஜ விஶ்வாமித்ராதி பூஸுரை: || (76)

வ்யாஸாதிபிர் வஸிஷ்டாத்யை: கல்யாணார்த்தம் ஸமாகதை: |
ருஷிபி: பரிவீதஸ்து ஸுமுஹூர்த்தே ஶுபே தினே || (77)

விவாஹமகரோத் வாணீம் ஶ்ரீமத் ஸத்யகிரிஸ்த்தலே |
* உத்வாஹ மங்களம் ஸ்ருஷ்டிகர்த்ருத்வம் லபதே விதி: || (78)

(உ)

தன்னுடைய விவாகாரம்பத்தில் வேதங்களின் பதியாகிய விக்னேஶ்வர மூர்த்தியை பூஜை செய்து ஷாட்குண்ய பரிபூர்ண ரான ப்ரஹ்மதேவரும் ஸ்ரீ ஸத்யாத்ரீச (ஸத்யகிரிநாத) ருடைய கிருபையால் ஸ்ரீ சக்ரபாணியால் அநுக்ரஹிக்கப்பட்ட பிரகாரம், ஸத்யகிரி ஸ்தலமாகிய திருப்பரங்குன்றத்தில், தேவஸேநாதிபதி யான ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யர் ஸந்நிதானத்தில், திருக்கல்யாண மஹோத்ஸவ தரிசனத்தின் பொருட்டு வந்திருப்பவர்களான **கஶ்ய**பர் அத்ரி பரத்வாஜர் **விஶ்**வாமித்ரர் ஸ்ரீவேதவ்யாஸர் வஸிஷ்டர் முதலான பூலோக தேவர்களான மஹரிஷிகளால் சூழப்பட்டவ ராய்க்கொண்டு, மங்களகரமான நல்ல தினத்தில் சுபமுகூர்த்தத்தில் ஸரஸ்வதி தேவியை விவாகம் செய்துகொண்டார். இவ்விதமாய் விவாக மங்களத்தையும் ஸ்ருஷ்டி கர்த்ருத்வத்தையும் ப்ரஹ்மதேவர் அடைந்தார். (78)

(மூ-ம்)

வாக்ஜ்ஞாந ஸர்வபாஷா வேதவேதாந்த பாரகா |
பதிம் ப்ராப்தா ஹி தத்ரைவ யதா காத்யாயநீ ஶிவம் || (79)

பாடாந்தரம் ||

தத்ர ஸத்யகிரீஶாநம் ஸம்பூஜ்ய தத்கடாக்ஷத: |
வாக்ஜ்ஞாநதாத்ரீம் ஸதாம் வாணீம் உத்வாஹ்ய விதிஸ்ததா ||
உத்வாஹ மங்களம் ஸ்ருஷ்டிகர்த்ருத்வம் ச ஜகத்பதி: ||
ஸம்ப்ராப்ய ஸ்வஸ்ய லோகஸ்ய யயௌ ஶக்த்யா ஸஹாத்மபூ: ||

(உ)

காத்யாயனிதேவி பரமேஶ்வரனை அடைந்ததுபோல, வாக்ரூபிணியும் ஞானரூபிணியும் வேத வேதாந்தங்களைக் கரைகண்டவளுமான அந்த ஸரஸ்வதி தேவியும், அந்த ஸ்தலத்திலேயே ப்ரஹ்மதேவனை பதியாக அடைந்தாள். (79)

(ஶ்லோ)

സർവ്വേ ച മുനയസ്തത്ര ദൃഷ്ട്വാ വൈവാഹികം മഹത് ।
വേദമന്ത്രൈശ്ശുഭകരൈരാശീർവ്വാദാൻ പ്രചക്രിരേ ॥ (80)

(உ)

மஹரிஷிகளெல்லோரும் விவாஹ மஹோத்ஸவத்தை தரிசித்துவிட்டு பின்னர் மங்களகரமான வேத மந்த்ரங்களினால் ஆசீர்வாதங்களைச் செய்தார்கள். (80)

(ஶ்லோ)

സോഽപി ഋഷ്യാശിഷം ദേവീം സർവ്വവിദ്യാമയീം വിധിഃ ।
തീർത്ഥം ച തത്ര സംസ്ഥാപ്യ ലോകാനുഗ്രഹകാമ്യയാ ॥ (81)
സ്വം ധാമ പ്രതിപദ്യാശു രേമേ ദേവ്യാ സഹാത്മഭൂഃ ॥ (81½)

(உ)

ஸ்வயம்புவாகிய அந்த ப்ரஹ்மதேவரும் ஸ்மஸ்த வித்யாரூபிணியாகிய ஸரஸ்வதி தேவியையும் மஹரிஷிகளின் ஆசீர்வாதங்களையும் பெற்றுக்கொண்டு, லோகாநுக்ரகார்த்தமாக அந்த க்ஷேத்ரத்தில் (1) "ப்ரஹ்மதீர்த்த"த்தையும் ஏற்படுத்திவிட்டு சீக்ரமாக தனது ப்ரஹ்ம லோகத்தை அடைந்து தேவியோடு ஸுகமாயிருந்தார். (81½)

(ஶ்லோ)

തത്തീർത്ഥം യത്ര കാമായ ശോകക്ഷയം സമാചരേത് ॥ (82)
ത്വം ച സത്യാവ്രജം രാജന്ദ്ഗത്വാ ക്ഷിപ്രം ശനൈസ്തതഃ ।
കൃത്വാ സ്നാനം ബ്രഹ്മകുണ്ഡേ തത്ക്ഷണാന്മുക്തിമേഷ്യസി ॥ (83)

---

(1) "சன்யாசிக்கிணறு" எனப் பெயர் வழங்கும் தீர்த்தம்.

(உ)

"அரசனே! அந்த ப்ரஹ்ம தீர்த்தமானது தர்ம அர்த்த காம மோக்ஷமாகிற நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் கொடுக்கும் சக்தியுள்ளது; மனோபீஷ்டங்களை பூர்த்திசெய்யும் மேன்மை பொருந்தியது. ஆகையால் நீரும் ஸத்யாசலத்திற்குப் போய் உத்தமமான அந்த ப்ரஹ்ம கூபத்தில் ஸ்நாநம் செய்வீராகில் சீக்கிரத்தில் சாபவிமோசனம் பெற்று வெண்குஷ்டம் நீங்கி ஸுகமடைவீர்." (83)

(மூ)

𑌇𑌤𑍀𑌦𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌪𑌾𑌰𑌗𑌃 ।
𑌯𑌥𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌯𑌯𑍌 𑌵𑌤𑍍𑌸 𑌅𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌮𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥ (84)

(உ)

என்று இவ்வாறு அநுக்ரகித்துவிட்டு, வேதங்களைக் கரை கண்டவரும் அகஸ்த்ய முனிவரின் சிஷ்யருமான ப்ரஹ்மிஷ்டர் வந்தவழி சென்று, பின் அகஸ்த்ய மகரிஷியின் உத்திரவுப்படி நடந்தார். (84)

(மூ)

𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌤𑍁 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌦𑍈𑌵𑌯𑍋𑌗𑌤𑌃 ।
𑌜𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌲𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌚 ॥ (85)

𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍 ।
𑌸𑌂𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌾𑌪 𑌘𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑌃 ॥ (86)

(உ)

அரசனும் ப்ரஹ்மிஷ்டரின் வார்த்தையைக் கேட்டு மிக்க ஸந்தோஷித்து அதிர்ஷ்டவசத்தால் சீக்கிரமாய் ஸத்யாசல க்ஷேத்ரமென்னும் திருப்பரங்குன்றத்துக்குப் போய் ப்ரஹ்மகுண்டத்தை அடைந்து நமஸ்கரித்து, ப்ராஹ்மணர்களின் அநுக்ரகத்தைப் பெற்று ஸங்கல்ப பூர்வமாய் அதில் ஸ்நாநம்செய்தமாத்திரத்தில மஹரிஷி சாபத்தாலேற்பட்ட குஷ்டத்தினின்றும் விடுபட்டார். (86)

(ஸ்லோ)

𑌦𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌾𑌧𑌵 ।
𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌗𑌿𑌰𑍀𑌶𑌂 𑌚 𑌸𑍁𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌚 ॥ (87)

𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍌 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌯𑍋𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ (88)

(உ)

பின்பு மற்றைய தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நாநம் செய்து ப்ராஹ்மணர்களுக்கு தானமளித்து ஸ்ரீ ஸத்ய கிரீஶ்வரரையும் ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியையும் தர்சித்து நமஸ்கரித்துவிட்டு, மிக ஸந்தோஷ சித்தனாய் அந்த க்ஷேத்ரத்தினுடைய மஹிமையையும் தீர்த்தத்தினுடைய மஹா ஆச்சர்யத்தையும் குறித்து தன் பரிஜனங்களோடு புகழ்ந்து கொண்டாடிக் கொண்டு, கோவிதாரத்வஜ மகாராஜன் தனது தேசத்துக்குத் திரும்பிச்சென்றார். (88)

(ஸ்லோ)

𑌤𑌦𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌚 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 ।
𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇 ॥ (89)
𑌤𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌂𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 ॥ (89½)

(உ)

க்ஷேத்ரயாத்ரை தீர்த்தயாத்ரை செய்துகொண்டிருந்த நான் அக்காலத்தில் அவ்விடத்திலிருந்தேன். ப்ரஹ்மதேவரால் நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட அந்த ப்ரஹ்மகூபத்தில் இப்போது சொல்லிவந்த ஆச்சர்யங்களெல்லாம் நடந்தபொழுது என்னால் நேரில் பார்க்கப் பட்டது. "ஹே ப்ராஹ்ம ஶ்ரேஷ்டமரே! வார்த்தையோடு வார்த்தையாய் இந்ததீர்த்த மகிமையாவற்றையும் உமக்குரைத்தேன்." (89½)

(ஸ்லோ)

𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇 [illegible] 𑌪𑍁𑌂𑌗𑌵𑌃 ।
[illegible] 𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] ॥ (90½)
[illegible] ॥ (91)

இதி ஸ்ரீ ஸ்காந்தே மஹாபுராணே
ஸநத்குமார ஸம்ஹிதாயாம் ஶிவமாஹாத்ம்யே க்ஷேத்ர வைபவே
ஸத்யகிரி மாஹாத்ம்யே சதுர்தோத்யாய:

(உ)

என்று இவ்வாறு ப்ராஹ்மணஶ்ரேஷ்டரான தைவத்தியு முனிவர் கூற, அவரை காலவமுனி புங்கவர் ஸர்வோபசாரங்களாலும் பூஜித்து விருந்தளித்து நமஸ்கரித்து அனுப்பிவிட்டு, ஸத்யாசலேஶ்வரரிடத்தில் விசேஷ பக்தியுடையவராகி ஸுகமாய் பக்திசெய்து வந்தார். (91)

நான்காவது அத்யாயம்
முற்றிற்று.

அத பஞ்சமோத்யாய:

(மூலம்) ஸூத: ॥

அத: க்ஷேத்ரஸ்ய மாஹாத்ம்யம் ஶ்ரவணாத் பாபநாஶநம் ।
படநாத் ஸர்வகாமாநாம் ஸித்திதம் சைவ ஸந்நிதௌ ॥ (1)

ப்ராஹ்மணாநாம் ஸமாஜே வ விஶேஷாச்சிவஸந்நிதௌ ।
ஸம்யக் ஸ்ரோதவ்யம் ஶக்த்யா படிதவ்யம் த்விஜாதிபி: ॥ (2)
ஶ்ரோதவ்யம் பக்தியுக்தைஶ்ச ஶுஶ்ரூஷாபிர் விஶேஷத: ॥ (2½)

ஐந்தாவது அத்யாயம்.

(உரை) ஸூதர் சொல்கிறார்:—

இந்த க்ஷேத்ரத்தின் மாஹாத்ம்யமானது கேள்க்கப்பட்ட மாத்திரத்தில் பாபத்தை நாசஞ் செய்யத்தக்கது; தேவாலயத்தில் வைத்துப் படித்தால் தர்ம அர்த்த காம மோக்ஷ மென்னும் சதுர்வித புருஷார்த்தங்களையும் கொடுக்கத்தக்கது; ப்ராஹ்மண ஸமூகத்

திலாவது, விசேஷமாய் சிவஸந்நிதானத்திலாவது, ஸந்த்யா மடத்திலாவது, கலியுகத்தில் இஷ்டார்த்தங்களை அடையும் பொருட்டு ப்ராஹ்மணோத்தமர்களால் பக்தியோடு அவசியம் படிக்கத்தக்கது; பக்திமான்களால் கேட்கத்தக்கது. (2½)

(உ-ரு)

ஸத்யாத்ரிஶிகரே ரம்யே ஸந்தி தேவர்ஷிஸேவிதே ।
தீர்தாநாம் நவகம் சாபி தேஷு தீர்தத்ரயம் வரம் ॥ (3½)

குமாரேண க்ருதம் தீர்தம் தப: ப்ராரம்பகாலகே ।
ஶ்ருங்கஸ்யைஶாந திக்பாகே ஸ்வாமி புஷ்கரிணீதி ச ॥ (4½)

ஶிகரஸ்யோத்தரே பாகே ஹரிஶ்சந்த்ரநிஷேவிதம் ।
ஸத்யதீர்தம் வரம் ப்ராஹு: ஸத்யஜ்ஞாந ஸுகாத்மகம் ॥ (5½)
ஹரிஶ்சந்த்ரஸ்ய ந்ருபதே ஸ்ஸத்யஸம்யத்வதாயகம் ॥ (6)

ஸர்வேஷாமபி தீர்தாநாம் உத்தமம் பாரமேஷ்ட்யஃ ।
பர்வதோபரி பாதால கங்காக்யம் தீர்தமுத்தமம் ॥ (7)
ஸத்தீர்தத்ரயம் புண்யம் விக்யாதம் புவநத்ரயே ॥ (7½)

(உ)

சௌநகாதி மஹரிஷிகளே! ஸகல தேவர்களாலும் வணங்கப்பட்டதும் மிகுதியும் மேலானதுமாகிய "ஸத்யகிரி"யின் கொடுமுடியில் ஒன்பது விசேஷ தீர்த்தங்களிருக்கின்றன. அவைகளில் மூன்று தீர்த்தங்கள் மிக உத்தமமானவை; அவையாவன:—

குமாரஸ்வாமி தபஸ் புரிய ஆரம்பிக்கும் காலத்தில் கொடுமுடியின் ஈசான்ய பாகத்தில் ஏற்படுத்திய "ஸ்வாமி புஷ்கரிணி"யும் கொடுமுடியின் வடபாகத்தில் ஹரிச்சந்த்ர மஹாராஜாவினால் ஸேவிக்கப்பட்டு அவருக்கு ஸத்யம் தவறாமலிருக்கும் தன்மையை அளித்ததும், ஸத் சித் ஆனந்த வடிவமாயும் எல்லாதீர்த்தங்களுக்கும் மேலானதாயும் இருக்கிறதுமான, "ஸத்ய தீர்த்த"மும் பர்வதத்தின் உச்சியில் "பாதாள கங்கை" என்று பெயருடைய உத்தமமான

தீர்த்தமுமேயாம். இந்த மூன்று தீர்த்தங்களும் ரொம்பவும் பரிசுத்தமானவைகள் என்றும், மூன்று உலகங்களிலும் பேர்போனவைகள் என்றும் பெரியோர்கள் சொல்கின்றார்கள். (7½)

(உ-ம)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (8½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (9½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (10½)
[illegible] ॥ (11)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (12)
[illegible] ॥ (12½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (13½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (14½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (15½)

[illegible] ।
[illegible] । (16½)

(உ)

இந்த மலைக்கு வாயுதிக்கில் "புத்ர தீர்த்தம்" என்றொரு விசேஷ தீர்த்தமிருக்கிறது. முன் ஒருகாலத்தில் "ஸௌபரி" என்பவர் அந்த

"புத்ர தீர்த்த"த்தில் ஸ்நாநம் செய்து வெகுபுத்ரர்களை அடைந்தார். கௌதம மஹரிஷியால்சபிக்கப்பட்ட (1) அகல்யை (தன் பார்யை) யானவள் சிலாரூபத்தைப் பெற்றிருந்து பின்னர், ஸ்ரீ ராமச்சந்தரனுல் ஜீவதசையை அடைந்து அவருடைய அநுக்ரகத்தினுல் "புஷ்ப மார்தவதீர்த்த"த்தில் ஸ்நாநம் செய்து தனது சரீரம் புஷ்பத்தினும் ம்ருதுவாகப் பெற்று, பதியாகிய கௌதமரை அடைந்தாள். உலகப்ரஸித்தமான அந்தத் தீர்த்தமானது இம்மலையின் ஈசான்ய திசையிலிருக்கின்றது. அதற்கு மேற்குதிக்கில் இருக்கின்ற "வைத்ய ஸாரம்" எனப் பெயர் பெற்ற தீர்த்தமானது தக்ஷப்ரஜாபதியினுடைய சாபத்தினுல் சந்த்ரனுக்கு ஏற்பட்ட க்ஷயரோகத்தையும் அக்னிக்கு யேற்பட்ட த்வந்த்வ ரோகத்தையும் நிவர்த்தி செய்தது. சிவபெருமானுடைய பாதாரவிந்தத்தைத் தேடினமையால் தமக்கு நேர்ந்த (2) தாபத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளும் பொருட்டு மஹா விஷ்ணுவானவர் பரமசிவனுடைய அநுக்ரகத்தினுலே மிகஶ்ரேஷ்டமான பராசல க்ஷேத்ரத்தை அடைந்து "ஹிமமார்தவ தீர்த்த"த்தில் ஸ்நாநம் செய்து ஸுகத்தை அடைந்தார். அந்த தீர்த்தமானது இந்த ஸத்யகிரிக்கு ஆக்நேய திக்கிலிருக்கின்றது. பர்வதத்தின் மேலே "பாதாள கங்கை" என்னும் தீர்த்தமானது சங்கப்புலவர்களுள் ஶ்ரேஷ்டராகிய (3) "நக்கீரகவி"யின்பொருட்டு குஹஸ்வாமியின் ஆக்ஞையினுல் வந்தது. கீழே சொல்லப்பட்ட இந்த ஐந்து தீர்த்தங்களும் இந்தப் பர்வதத்தோடு கூட வந்தன. மயில்வாகனராகிய குமாரஸ்வாமி அவைகளின் பெயரையும் மகிமையையும் விளக்கி வைத்தார். ($16\frac{1}{2}$)

---

(1) கௌதமமுனிவரின் பத்னியாகிய அகல்யாதேவிமேல் விருப்பங் கொண்ட தேவேந்த்ரன் குக்குடவேஷந்தரித்துக் கூவி, ப்ராஹ்ம முகூர்த்தத்துக்குமுன் கௌதமரை ஸ்நாநத்துக்கனுப்ப, அவன் அபிப்ராயத்துக்கு அகல்யை இணங்கியமையால், அவள் கல்லாய்ப்போகும்படி கௌதமரால் சபிக்கப்பட்டு, பின் ஸ்ரீராமபிரானுல் சாப விமோசனம் அடைந்தாள்.

(2) இதின் வரலாற்றை மேல் 11-வது அத்யாயத்தில் காண்க.

(3) இதின் வரலாற்றை மேல் 7-வது அத்யாயத்தில் காண்க.

(மூ-ம்)

காமதேநு: புரா ஶைலம் க்ஷீரேணாப்லாவநீக்ருதம் ।
தந்நிர்மால்யம் புரோபாகே குண்டாகாரேண வர்த்ததே ॥ (17½)

க்ஷீராப்தி ஸ்நாநதோ முக்யம் ஸ்நாநபுண்யம் உபாதியதே ।
தத்தீர்த்தம் விஶ்ருதம் லோகே ஶைலஸ்யாக்நேயகோசரே ॥ (18½)

ஶைலஸ்ய சோத்தர திக்பாகே விதிநைவ க்ருதம் மஹத் ।
தத்தீர்த்தம் லோகவிக்யாதம் ப்ரஹ்மாக்யம் ரோகநாஶநம் ॥ (19½)

ஏதேஷு நவதீர்த்தேஷு ஸக்ருத் ஸ்நாஸ்யதி யோ நர: ।
ஸ ஸர்வ லபதே காமம் யதேஷ்டம் நாத்ர ஸம்ஶய: ॥ (20½)

(உ)

முற்காலத்தில் காமதேனுவானது தனது பாலை இந்த மலையில் சொரிந்து அதைப் பரிசுத்தமாக்க, அந்த நிர்மால்யமானது ஓடிக் கிழ்புரத்தில் ஓர் குட்டையாகத் தேங்கிற்று. அதில் ஸ்நானம் செய்தால் பாற்கடலில் ஸ்நானம் செய்த பலன் கிடைக்கும். அந்த ப்ரஸித்திபெற்ற "க்ஷீரகுண்ட" தீர்த்தமானது மலையின் ஆக்னேய திக்கிலிருக்கின்றது. மலையின் வடபாகத்திலே ப்ரஹ்மாவினால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட "ப்ரஹ்மகுண்டம்" என்னும் புண்ய தீர்த்தமானது ஸர்வ ரோகங்களையும் நாசஞ் செய்வதாக உலகத்தில் ப்ரஸித்தி பெற்றுள்ளது. மேலே கூறப்பட்டுள்ள இந்த ஒன்பது தீர்த்தங்களிலும் எவரேனும் ஒருமுறையாவது ஸ்நாநம் செய்வாராயின், அவர் ஸர்வாபீஷ்டங்களையும் அடைவார் என்பதில் ஸந்தேகமே இல்லை. (20½)

(மூ-ம்)

க்ஷணம் க்ஷணார்த்தமேவாபி ஸத்யாத்ரௌ நிவஸந்தி யே ।
தேஷாம் ஸாரூப்யமுக்திஶ்ச பவிஷ்யதி ந ஸம்ஶய: ॥ (21½)

(உ)

இந்த ஸத்யகிரி என்னும் திருப்பரங்குன்றத்தில் ஒரு நிமிஷமேனும் அரை நிமிஷமேனும் வஸிக்கின்றவர்களுக்கு ஸாரூப்ய முக்தி கிடைக்குமென்பதில் ஸந்தேகமில்லை. (21½)

(மூ-ம்)

ஸத்ய க்ஷேத்ரஸ்ய பரித: ஸர்வஸித்தி ப்ரதஸ்ய ச ।
வஸிஷ்டாத்யா மஹாத்மாந: ஶ்ரேஷ்டாஶ்ச தபோதநா: ॥ (22½)
முநயஸ்ஸர்வதா தத்ர வஸந்தி ஶிவ பூஜகா: ॥ (23)

(உ)

ஸர்வ ஸித்திகளையும் அளிக்கும் இந்த ஸத்யகிரி க்ஷேத்ரத்தைச்சுற்றிலும் தபோதனர்களாயும் மஹாத்மாக்களாயுமுள்ள வஸிஷ்டாதி மகரிஷிகள் வஸித்துக்கொண்டு சிவபூஜை செய்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். (23)

(மூ-ம்)

நாமதேயாநி ப்ரவக்தும் ந ஶக்யந்தீஹ ஸர்வதா: ।
ததாபி கேஷு ப்ரக்யாதாம்ஸ் தாம்ஶ்ருணு ஸத்யாத்ரி வாஸிந: ॥ (24)

பரத்வாஜோங்கிரா யஜ்ஞோ ஜாபாலி கௌதமஸ்ததா ।
அத்ரிர் வஸிஷ்டோ மாரீசோ மார்க்கண்டேய: பராஶர: ॥ (25)

துர்வாஸா கௌதமோ கர்க: ஶதாநந்த: ஶ்ருதாந்தக: ।
வைஶம்பாயநோ ஜைமிநிஶ்ச கபில: ஶுக ஏவ ச ॥ (26)

பௌலஹ்யோ ஹாரீதகஶ்ஶங்க: ப்ருகுஶ்ஶங்கஶ்ச ஸாங்க்ருதி: ।
யாஜ்ஞவல்க்யோ ஹவிஷ்யோ தேவதத்யாதி ஸர்வாம்ஶகா: ॥ (27)

கஹோட்யா நாரதஶ்சைவ வாமதேவோபி தாமிவம்ஶஜா: ।
ஶிஷ்ய ப்ரஶிஷ்ய ஸஹிதா: பரமார்த்த விஶாரதா: ॥ (28)

வேத வேதாங்க தத்த்வஜ்ஞா: வேதமார்க ப்ரவர்த்தகா: ।
ஸத்யஜ்ஞாந கிரௌ ஸர்வே ஸத்யஜ்ஞாந ஸம்வேதிந: ॥ (29)
நிவஸந்தி தபஸ்ஸாந்த்ர முநயஸ்தத்த்வவேதிந: ॥ (29½)

(உ)

அந்த மஹான்களின் பெயரை எளிதில் சொல்லவும் ஸாத்யமில்லை. ஆயினும் ஸத்யாத்ரி வாஸிகளான அம்மஹார்ஷிகளில்

சிலரின் திருநாமத்தைச் சொல்கின்றேன்:— அவர்கள், "பாரத்வாஜர்", "ஆங்கிரஸர்", "தூம்ப்ரர்", "மௌனகர்", "பார்க்கவர்", "அத்ரி", "வஸிஷ்டர்", "ஹாரீதர்", "மார்க்கண்டேயர்", "பராசரர்", "துர்வாஸர்", "கௌதமர்", "கர்கர்", "சதாநந்தர்", "சிரந்தனர்", "போதாயநர்", "மரீசி", "கபிலர்", "கண்வர்", "ரைப்யர்", "ஹாரீதகர்", "சங்குப்ரதூமங்கர்", "ஸங்க்ருதி", "மதுஷ்யந்தர்", "ஹவிஷ்யந்தர்", "தைவத்யுதி", "உபாம்சுகர்", "அகஸ்த்யர்", "நாரதர்", முதலான முனிஶ்ரேஷ்டர்களே யாம். சிஷ்யப்ரசிஷ்யர்களோடு கூடினவர்களாயும் தத்வார்த்தத்தை உணர்ந்தவர்களாயும், வேத வேதாங்கங்களின் தத்வத்தை அறிந்தவர்களாயும், வேதோக்தமான மார்க்கங்களில் ப்ரவிர்த்திப்பவர்களாயும், ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபத்தை அடையவேணுமென்கிற இச்சையையுடையவர்களாயுமுள்ள இந்த மகரிஷிகளும், இன்னும் தத்வஞானிகளான அநேகம் மகரிஷிகளும், இந்த ஸத்யஞானகிரியில் ஸதா வஸித்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். (29½)

(ஊ)

𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌧𑌰𑌾𑌃 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑍃𑌗𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃 ।
𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑍇𑌷𑌧𑌰𑌾𑌃 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑍍𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌕𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃 ॥ (30½)

𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾𑌰𑌾 𑌜𑌲𑌾𑌹𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑌨𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃 ।
𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌤𑌪𑌰𑌾𑌃 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑍇𑌰𑌤𑌾𑌃 ॥ (31½)

𑌶𑌿𑌵𑌪𑍂𑌜𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃 ।
𑌨𑌿𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑍌 𑌵𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍇 ॥ (32½)

(உ)

அவர்களில் தேவரூபம் தரித்தவர் சிலர்; ம்ருகரூபம் பக்ஷிரூபம் பூண்டவர் அநேகர்; முனிவேஷம் தரித்தவர் சிலர்; பிக்ஷுவேஷம் தரித்தவர் சிலர்; சிலர் வாயுவையும், சிலர் ஜலத்தையும், சிலர் இலை உதிர் சருகுகளையும் ஆகாரமாகக்கொண்டவர்கள். சாந்த்ராயண வ்ருதத்தைக் கைக்கொண்டவர் சிலர்; க்ருச்ரவ்ருதத்தில் ஆசை கொண்டவர் சிலர்; சிவபூஜை செய்துகொண்டு எப்பொ

மூதும் பக்தி மார்க்கத்தை அநுஷ்டித்து வருபவர் பலர். இவ்வாறு பலவிதங்களான ரூபங்களுடன் அநேகம் முனிவரர்கள் ஸத்யாத்ரி புண்ய ஸ்தலத்தில் வஸித்துக்கொண்டு வருகின்றார்கள். (32½)

(மூ)

பூர்வாதி திக்ஷு தத்ராஸ்தே திக்பாலைஸ் ஸ்தாபிதாநி ச ।
லிங்காநி [illegible] ந்ருணாம் ॥ (33½)

(உ)

அந்த க்ஷேத்ரத்தில் கிழக்கு முதலிய எட்டு திக்குகளிலும் இந்த்ராதி அஷ்டதிக்பாலகர்களால் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட சிவ லிங்கங்கள், தர்சன மாத்திரத்தில் மனிதர்களுக்கு முக்தி அளிக்கத் தக்கவைகளாயிருக்கின்றன. (33½)

(மூ)

தஸ்ய ஶைலஸ்ய பரிதஶ்சதஸ்ருஷ்வாஶாஸு ஸர்வத: ।
க்ரோஶமாத்ரேண யாம்யாஶ்ச ப்ரவேஶ்யா ஸந்தி ந ராஜாஜ்ஞயா ॥ (34½)

(உ)

வ்ருதசீலர்களான சௌநகாதி மகரிஷிகளே! இந்த பர்வதத்தைச்சுற்றி நாலு திக்குகளிலும் ஒரு கூப்பிடுதூரம் வரையில் தர்மராஜாவின் உத்திரவின்பேரில் யமதூதர்கள் ப்ரவேசிக்க மாட்டார்கள். (34½)

(மூ)

வேத பாராயணம் யத்ர குர்வந்தி ப்ரத்யஹம் த்விஜா: ।
ஸத்யேஶ்வரோ ஹரேத்தேஷாம் ஸர்வ பாப ப்ரணாஶக: ॥ (35½)

(உ)

இந்த க்ஷேத்ரத்தில் ப்ரதிதினம் வேதபாராயணம் செய்யும் ப்ராஹ்மணர்களின் ஸகல பாபங்களையும் ஸத்யேஶ்வரமூர்த்தி நாசம் செய்கின்றார். (35½)

(மூ)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (36½)

ஜ்ஞாதா வாஸுஹ்ருதா வாபிய யோவா கோவாஷ்ருஶம் யதி ।
யாவத்தா க்ஷீயதே வாஸ்தி தாவத்தே ஶிவ ஸந்நிதௌ ॥ (37½)

வஸேயு ஸ்ஸுவஸு போகாம்ஶ்ச ஸுக்ஷ்மா ஸம்பூஜிதா ஸுரை: ।
தத: ஸந்த்யர்க்குலே ஜந்ம ஸம்ப்ராப்யா ப்ராஹ்மணோத்தமா: ॥ (38½)

ஶிவ பக்தி பராபூத்வா நித்யாநுஷ்டாந தத்பரா: ।
வேத ஶாஸ்த்ர புராணஜ்ஞா: புத்ர பௌத்ர ஸமந்விதா: ॥ (39½)
தத: ஶிவஸாயுஜ்யம் ப்ராப்நுயு ர்த்விஜ புங்கவா: ॥ (40)

(உ)

ஹே மஹரிஷிகளே! கேளுங்கள்; எந்த இடத்தில் மரண மடைந்தவர்களானாலும் அவர்களுடைய பல் எலும்புகளை, அவர்களின் பிள்ளைகளேனும் சகோதரரேனும் இஷ்டர்களேனும் மற்றய எவரேனும் எடுத்து, குஹகங்கையிலாவது மற்ற புண்ய தீர்த்தத்திலாவது த்ரிடமாய்ப் புதைத்து (விதிப்படி) அடக்கஞ் செய்வார்களாயின், அதுகள் எவ்வளவு காலம்வரையிலிருக்கிறதோ அதுவரையில் உயிர் துறந்தவர்கள் சிவலோகத்தில் ஸகல போகத்தையும் அநுபவித்துக்கொண்டு வஸிப்பார்கள். தேவர்களாலும் பூஜிக்கப்படுவார்கள். இறுதியில் உத்தமமான குலத்தில் ப்ராஹ்மணர்களாய்ப் பிறந்து, சிவபக்தியில் சிறந்தவர்களாய், நித்யகர்மாநுஷ்டானங்களை ஶ்ரத்தையுடன் செய்கிறவர்களாய், வேத சாஸ்த்ர புராணங்களை அறிந்தவர்களாய், புத்ர பௌத்ராதிகளுடன் வாழ்ந்து, முடிவில் சிவஸாயுஜ்யத்தையும் அடைவார்கள். (40)

(௪௧)

ஶ்வேதநாக ஸ்ஸரோஸ்ரூபே ஸந்நிதௌவா ஶிவஸ்யது ।
தீர்த்தே ரோயவிவா ப்ராஜ்ஞ: கரோதி நிபராந்நர: ॥ (41)

தஸ்யாநுபஶ்யா: விதரோ நரகஸ்ய யதி த்ருவம் ।
ஶயாஶ்ரந்தே யாதநாபி ஸாதநாபி: ப்ராப்தாம் கதா ॥ (42)

க்ஷணாத்ஸூர்யஸிகா திவ்ய விமாநஸ்ய ஸ்ஸ பூஜிதா: ।
ஶிவஸ்ய ஸதநம் கத்வா ஸவந்த்யந்த வாயிந: ॥ (43)

(உ)

அம்மந்தக வ்ருக்ஷத்தடியிலாவது சிவ ஸந்நிதானத்திலாவது தீர்த்தக்கரையிலாவது எவன் நியமத்துடன் ஶ்ராத்தம் செய்கின்றனே அவனுடைய வம்சஸ்தர்களான பிதுர்க்கள் நரகத்தை அடைந்திருந்தாலும், கயாஶ்ராத்தத்தினு லேற்படும் த்ருப்தியை அடைந்து ஸந்தோஷித்து ஒரு க்ஷணத்திற்குள் நரகத்திலிருந்து வெளிப்பட்டு, திவ்ய விமானத்திலேறி நன்றாய்ப் பூஜிக்கப்பட்டு, சிவலோகத்தை யடைந்து அமிர்தபானம் செய்கிறவர்களாக ஆகின்றார்கள்; நிச்சயம். (43)

(மூ)

𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑌵𑍇 ।
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑍂𑌪𑌤𑌟𑍇 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌗𑌯𑌾𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃 ॥ (44)

𑌉𑌪𑌰𑌾𑌗𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍀𑌪𑌾𑌤𑍇 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌵𑌿𑌷𑍁𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌚 ।
𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌯𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑌂 ॥ (45)

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌿𑌣𑍀𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌽𑌥𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌨𑍇 ।
𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌸𑌲𑌿𑌲𑍇 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌨𑍍 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ (46)
𑌪𑌿𑌤𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌗𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ (46½)

(உ)

பிதுர்க்களை த்ருப்தி செய்யும்பொருட்டு பரிசுத்தமான ஸத்ய கூபக் கரையில் பிண்ட ப்ரதானம் செய்பவர்கள், கயாக்ஷேத்ரத்தில் பிண்ட ப்ரதானம் செய்தவர்களாகிறார்கள். க்ரஹண புண்யகாலத்திலும் வியதீபாதயோகத்திலும் மாஸப்பிறப்பு விஷு மன்வாதி புண்யகாலங்களிலும் அமாவாசையிலும் ஸ்வாமிபுஷ்கரிணியிலாவது ஸத்யதீர்த்தத்திலாவது ப்ரஹ்மக்ஞானத்தை உண்டுபண்ணுகிறதாய் மலையின்மேலுள்ள பாதாளகங்கையிலாவது, எவன் பிதுர்த்தர்ப்பணம் செய்கிறானோ அவனுடைய பிதுருக்கள் கயாஶ்ராத்தத்தினு லேற்படும் திருப்தியை அடைகிறார்கள்; இது நிச்சயம். (46½)

(ஶ்லோ)

ஶிவப⁴க்தாய ஶுத்³தா⁴ய ஶ்ரோத்ரியாய குடும்பி³நே ।
ஸஸ்து ஸஸ்ய ஸம்ருத்³த⁴ம் ஸத் க்ஷேத்ரம் கா³வாஸஸமந்விதம் ॥ (47½)

ஸர்வோபஸ்கர ஸம்யுக்தம் கே³ஹம் ப்ரீதி தா³யகம் ।
ஶ்ரேயோர்தீ² ஶ்ரத்³த⁴யா த³த்³யாத் ய: கலேஷ்வ யஶோத⁴ந: ॥ (48½)

ஶதம் ப்³ராஹ்மண ப்ரதிஷ்டா²யாம் காஶ்யாம் விஶ்வேஶ ஸந்நிதௌ⁴ ।
யத்ப²லம் தத³வாப்நோதி ஸஸத்யம் ஸத்யவதா³மி தே ॥ (49½)

(உ)

ஒருவன் தன் க்ஷேமத்தைக் கோரினவனாய், இந்த ஸத்யாசல க்ஷேத்ரத்தில் எல்லா தான்யங்களால் நிறைந்ததும் நல்ல செய்கால் நஞ்சையுமான பூமியையும், ஸகல ஸாமான்களும் நிறைந்து மன துக்கு ஸந்தோஷத்தைக் கொடுக்கிற ஒரு நல்ல வீட்டையும், ரொம்ப பரிசுத்தனும் ஶ்ரோத்ரியனும் சிவபக்தனும் குடும்பி யாயுமுள்ள ஒரு ஸத்ப்ராஹ்மணனுக்கு அன்புடன் தானம் செய் வானானல், அவன் காசி க்ஷேத்ரத்தில் ஸ்ரீ விஶ்வேஶ்வரர் ஸந்நிதா னத்தில் நூறு ப்ராஹ்மண ப்ரதிஷ்டை செய்த பலனை நிச்சயமாய் அடைகின்றான். (49½)

(ஶ்லோ)

ஶாகம் தத்தீர்த² பக்வாந்நம் ஸக்ருதே³கத்³விஜாதயே ।
யோ த³தா³தி ஸக்ருந்நித்யம் ஸத்யக்ஷேத்ரே மஹீஸுரா: ॥ (50½)

அந்யேஷு புண்யக்ஷேத்ரேஷு ஸர்வஸித்³தி⁴கரேஷு ச ।
ஸஹஸ்ர போ⁴ஜநாத்³யத்தத் ப²லம் ப்ராப்நோத்யஸம்ஶய:॥ (51½)

(உ)

ஹே மஹரிஷிகளே! அந்த (ஸத்யக்ஷேத்ர) தீர்த்தத்தினல் பக்குவம் செய்யப்பட்ட அன்னம் சாகபாகாதிகளை ஒருவர் இங்கு ஒரு ப்ராஹ்மணனுக்கு ஒருதடவை தானஞ்செய்வாராயின், அவர், ஸர்வஸித்திகளையும் அளிக்கக்கூடிய இதர புண்ய க்ஷேத்ரங்களில்

ஸஹஸ்ர ப்ராஹ்மணபோஜனம் செய்து வைத்த பலனை அடைகிறார்; ஸந்தேகமேயில்லை. (51½)

(ஶ்லோ)

𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌸𑍍𑌨𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍 ।
𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌯𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌗𑍋𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌯𑌃 ॥ (52½)
𑌸 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌕𑍁𑌲𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌵𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ (53)

(உ)

பாலபிஷேகத்தில் ப்ரியமுள்ள ஈஶ்வரனுடைய ஸந்நிதானத்தில் தன் சக்திக்குத்தக்க தக்ஷிணையோடுகூட கோதானத்தை பக்தியுடன் எவன் செய்கிறானோ, அந்த மனுஷ்யன், தன் வம்ஶஸ்தர்களாகிய கோடி தலைமுறை பிதுர்க்கள் நரகங்களில் கிடந்தபோதிலும் அவர்களைக் கரையேற்றி அவர்களுடன் தானும் சிவலோகத்தில் பூஜிக்கப்படுகிறான். (53)

(ஶ்லோ)

𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌰𑍋𑌮𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌶𑌾𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌿𑌵𑌸𑍇𑌚𑍍𑌛𑌿𑌵𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 ॥ (54)
𑌨 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (54½)

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌗𑌿𑌰𑍌 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍇𑌵𑍋𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌾𑌃 ।
𑌮𑌾𑌲𑌾𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌯𑍇 𑌚 𑌦𑍀𑌪𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌕𑌾𑌃 ॥ (55½)
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌫𑌲𑌂 𑌕𑌿𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (56)

(உ)

கோதானம் செய்த பசுவின் சரீரத்தில் எத்தனை ரோமங்களிருக்கின்றனவோ அவ்வளவு ஆயிரம் வருஷகாலம் தானம் செய்தவன் கைலாஸத்தில் சிவ ஸந்நிதானத்தில் வஸித்து பூமியில் பிறவாமல் அப்படியே முக்தியடைகிறான். அந்த ஸத்யகிரி புண்ய க்ஷேத்ரத்தில் ஈஶ்வரனுக்காக எவர்கள் நந்தவனம் உண்டுபண்ணுகின்றார்களோ, எவர்கள் மாலை கட்டுகின்றார்களோ, எவர்கள் தீபம் போடுகின்றார்களோ, அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் பலம் இவ்வளவென்று சொல்ல முடியாது. (56)

(𑌶𑍍𑌲𑍋)

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌵𑌾𑌰𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌭𑌿𑌷𑍇𑌚𑌨𑌮𑍍 ॥ (57)

𑌸𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌲𑌿𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑌪𑌾𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌘𑍃𑌤𑌂 𑌗𑍋𑌪𑌯𑌶𑍍𑌶𑌾𑌕 𑌸𑌹𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥ (58)

𑌅𑌨𑍍𑌨𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌕𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌷 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌤𑌃 ।
𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸𑍇 𑌶𑌂𑌕𑌰𑌾𑌵𑌾𑌸𑍇 𑌨𑌿𑌵𑌸𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌹 𑌶𑌂𑌭𑍁𑌨𑌾 ॥ (59)

(உ)

க்ஷீரப்ரியராகிய ஸத்யநாதேஶ்வரருக்குத் தன் சக்திக்குத் தக்கபடி ப்ரதிமாஸமும் ஸோமவாரத்தில் அபிஷேகமும், (கருடஞ்) சம்பா அரிசியினுல் சமையல் செய்யப்பட்ட அன்னநைவேத்தியமும் பசுவின் நெய்யில் பாகம் செய்த பக்ஷணங்களும் சாகபாகங்களும் நல்ல ஊருகாய்களும் எவன் நிவேதனம் செய்து வைக்கின்றனோ அவன், நைவேத்ய அன்னத்தில் எத்தனை பருக்கைகளிருக்கிறது களோ அவ்வளவு தேவ வருஷம் வரையில், பரமசிவனுக்கு வாஸஸ்தானமாகிய மகாகைலாஸத்தில் பரமசிவனோடு வாஸம் செய்கின்றான். (59)

(𑌶𑍍𑌲𑍋)

𑌏𑌕𑍇𑌨 𑌸𑍋𑌮𑌵𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌵𑌾𑌰𑌫𑌲𑌂 𑌲𑌭𑍇𑌤𑍍 ।
𑌵𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍋𑌮𑌵𑌾𑌰𑌂𑌚 𑌶𑌿𑌵𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌕𑌃 ॥ (60)

𑌉𑌮𑌯𑌾 𑌸𑌹𑌿𑌤𑍋𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌸 𑌸𑍋𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌚 𑌭𑍋𑌗𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌿𑌨𑍀 ॥ (61)

(உ)

ஒரு ஸோமவாரத்தில் (இந்த க்ஷேத்திரத்தில் பூஜைசெய்தால்) கோடிவாரம் (வேறிடத்தில்) பூஜைசெய்த பலன் கிடைக்கின்றது. வாரங்களுள் ஸோமவாரம் சிவபிரானுக்கு ரொம்பவும் ப்ரியமானது. பரமசிவன் உமாதேவியாரோடு கூடியிருப்பதால் "ஸோமன்"

எனப்படுகின்றார். ஆகையால் அந்த ஸோமவார பூஜையானது இஹலோகத்தில் போகங்களையும் பரலோகத்தில் மோக்ஷத்தையும் தரத்தகுந்தது. (61)

(𑌮𑍂)

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌨 𑌭𑍂𑌤𑍋 𑌨 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌮𑌾𑌘𑌮𑌾𑌸𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇𑌽𑌰𑍍𑌧𑍋𑌦𑌿𑌤𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍇 ॥ (62)

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌿𑌣𑍀𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌵𑌾𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌰𑌃 ।
𑌪𑌰𑌾𑌣𑍋𑌕𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌥𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌮𑍍 ॥ (63)

𑌦𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ।
𑌮𑌾𑌸𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌕𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 ॥ (64)

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 ।
𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹𑌿𑌤 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑍀𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥ (65)
𑌅𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌵𑌾 * 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌃 ॥ (65½)

(உ)

ஹே சௌநகாதி மஹரிஷிகளே! இதற்கு ஸமமான க்ஷேத்திரம் இதற்கு முன்னுமில்லை, பின்னுமில்லை, (1) மாகமாஸத்தில் இந்த ஸத்ய பர்வதத்திலுள்ள ஸ்வாமி புஷ்கரிணியிலாவது அல்லது இதர புண்ய தீர்த்தங்களிலாவது ஸூர்யன் பாதி உதயமான காலத்தில் ஸ்நானம் செய்து சுபகதைகளைக் கேட்டு, ஒரு மாஸமாவது மூன்று அல்லது ஒரு நாளாவது அங்கிருந்து, ப்ராஹ்மணர்களுக்கு எதாசக்தி தானங்கள் கொடுப்பவன், ஸர்வ பாபங்களினின்றும் விடுபட்டவனாய் புத்ர பௌத்ராதி ஸர்வைஶ்வர்யங்

---

* 𑌦𑍇𑌵 𑌮𑌹𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 — 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂.

(1) மாகமாஸமாவது தைமாஸம் அமாவாஸை கழிந்த மறுநாள் ப்ரதமை முதல் மாசி மாஸம் அமாவாஸை வரை உள்ள காலம். இந்தக்காலத்தில் பிரதி காலை செய்யும் ஸ்நானத்திற்கு "மாகஸ்நாநம்" எனப்பெயர்.

களும் நிறையப்பெற்று, ஸ்ரீ ஸ்கந்தபிரானுடைய அநுக்ரகத்திற்கும் பாத்திரனுய், முடிவில் உத்தமமான போகங்கள் அனுபவிப்பதற்கிடமான கைலாஸத்தை அடைகின்முன். (65½)

(உ-ம)

𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌯𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌨𑍇 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌮𑍃𑌤𑍈𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋𑌦𑌕𑌫𑌲𑍋𑌦𑌕𑍈𑌃 ॥ (66½)

𑌅𑌭𑌿𑌷𑌿𑌚𑍍𑌯 𑌨𑌰𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌗𑌨𑍍𑌧𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌨𑌕𑍈𑌃 ।
[illegible] 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑍈𑌃 ।(67½)

[illegible] 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑍈𑌃 ।
[illegible] ॥ (68½)

[illegible] 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 ।
𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌸𑌦𑍃𑌶𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 [illegible] ॥ (69½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (70½)

(உ)

இந்த க்ஷேத்திரத்தில் கார்த்திகை மாஸம் கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்தன்று, பஞ்சகவ்யங்களாலும் பஞ்சாம்ருதங்களாலும் ஶுத்தோதகங்களாலும் (நல்ல தீர்த்தங்களாலும்) பலோதகங்களாலும் (பழங்களின் சார்களாலும்) திவ்ய சந்தனதிகளாலும் குமாரஸ்வாமிக்கு அபிஷேகம் செய்து, நல்ல வாஸனையுள்ள சந்தனமும் தாமரஸாதி புஷ்பஹாரங்களும் சாத்தி அர்ச்சனை செய்து, தூபதீபங்கள் எடுத்து, பருப்பு நெய் வ்யஞ்சனங்கள் நால்வகை பக்ஷணங்கள் சர்க்கரைப் பொங்கல் இவைகளோடு கூடிய சால்யன்னங்கள் நிவேதனம் செய்து நீராஜனங்கள் காட்டி, எவன் பக்தியுடன் குஹஸ்வாமியைப் பூஜிக்கின்முனே அவன், தீர்க்காயுள் ஆரோக்யம் தனதான்யாதி புத்ரஸம்பத்துக்களை அடைந்து, கங்காப்ரவாகம்போல் பெருகுகின்ற வித்தையினல் கீர்த்தி பெற்ற

வனாய், ஸர்வ பாபங்களினின்றும் விடுபட்டு, (காமக்ரோதாதி) சத்ருக்களையும் ஜயித்தவனாய், கடைசியில் குமாரபதத்தை அடைந்து ஸ்கந்த மூர்த்தியோடு ஆனந்தத்தை அநுபவிக்கின்றான். (70½)

(ஐ-ஸ)

பஞ்சாக்ஷரம் மஹாமந்த்ரம் பஞ்சபாதக நாசநம் ।
க்ஷோணீஸ் ஸர்வஸித்தீநாம் ஷட்வர்ணம் ஷண்முகஸ்யது ॥ (71½)

ஸாஹஸ்ரம் ஷடக்ஷரம் வாபி ஸஹஸ்ரம் விம்சதிம் ததா ।
அஷ்டோத்தர ஸஹஸ்ரம்வா சதமஷ்டோத்தரந்து வா ॥ (72½)

ஸம்ஜப்ய ஸக பந்தேப்ய: சிவாகாரோ பவேந்நர: ॥ (73)

(உ)

ஸுப்ரஹ்மண்ய ஸந்நிதானத்தில் அமர்ந்து கொண்டு, பஞ்ச பாதகங்களையும் நாசம் செய்கிறதான ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷர மஹா மந்த்ரத்தையும், பூமியில் ஸர்வ ஸித்திகளையும் அளிக்கத்தக்க ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய ஷடாக்ஷர மஹாமந்த்ரத்தையும், ஆயிரத்தெட்டாவர்த்தி அல்லது நூற்றெட்டாவர்த்தியாவது பக்தியோடு ஜபம் செய்கிறவன், ஜனனமரணாதி பந்தங்களிலிருந்து விடுபட்டவனாகி (சிவஸாரூப்யத்தை) அகண்ட ஸச்சிதானந்த சிவாகாரத்தை நிச்சயமாய் அடைகின்றான். (73)

(ஐ-ஸ)

அத்ராஸ்தே தீர்த்தமேகம் மஹிதமகலுஷம் நிர்மலம் ।
ஸஹஸ்ர வ்யாஸாத ஸம்ப்ராப்தம் ஸத்யாதீர் பவ்ய நிர்மலம் ॥ (74)

அத்ராஸ்தே தீர்த்தமேகம் ஸுதீர்த்தம் ஸாயாஸம் ।
ஷண்முக தீர்த்தம் தீர்த்தம் ஜாநதீர்த்தம் திதீக்ஷா ॥ (75)

மணிமய ஸ்தாகார வர்ணாஸ ப்ராஸகம் ॥ (75½)

ஸுஸ்நாய தீர்த்தே ஸர்வஸாரம் ஸிம்ஹஸ்யாபிவ ஸகீர
கோணே ।
தீர்த்தாதம் ஸாத்ர ஸாதம் பரிதம் க்ஷீரவ்ருக்ஷம் நிஜராய ॥
(76½)

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌤𑍁 𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍋𑌗𑍀 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌰𑌃 ।
𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌹𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍋𑌕𑌹𑌰𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ (77½)

(உ)

அங்கே அத்யத்புதமாயும் இஷ்டஸித்திகளைப் பூர்த்தி செய்வதாயும் பரிசுத்தமானதாயுமுள்ள தீர்த்தமொன்று, ஸத்யாத்ரி நாதருடைய அபிஷேகத்திற்காக ஸ்கந்த மூர்த்தியின் க்ருபையால் உண்டாகி அம்ருதத்திற்கு ஒப்பான தீர்த்தமாக விளங்குகின்றது. தேவாம்ருதமாயிருக்கும் இந்த தீர்த்தத்திற்கு "ஸித்த தீர்த்தம்" என்றும் "ஞான தீர்த்தம்" என்றும் பெயருண்டு. அம்ருதத்துக்கு ஸமமாய் நல்லருசியும் வாஸனையும்பொருந்தி, குளிர்ந்ததாயும் பால் போன்றதாயுமுள்ள இந்த விசேஷ தீர்த்தமானது ஜகதீசனுடைய அபிஷேகத்திற்காக சிவலிங்கத்தின் இடது பக்கமாய் வாயு மூலையில் யானைதுதிக்கை ப்ரமாணம் எப்பொழுதும் பெருகிக் கொண்டேயிருக்கிறது. அந்த தீர்த்தத்தில் ஒருதடவை ஸ்நாநம் செய்பவன் ரோகமற்றவனாகின்றான். பானம் செய்தால் வியாதிகள் அகலும். அதை நினைத்த மாத்திரத்தில் ஸந்தோஷத்தை உண்டாக்கும். (77½)

(௭-௯)

𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌋𑌷𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌾𑌯𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂 [illegible] ॥ (78½)
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌹𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌂𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 ॥ (79)

[illegible] ।
[illegible] 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍂𑌯 [illegible] ॥ (80)

𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌤𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 [illegible] 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍 ॥ (81)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (82)

அத꞉ ப்ரதக்ஷிணம் கார்யம் ஸர்வகார்யார்த்தஸித்தயே।
தத꞉ ப்ரதக்ஷிணாத் ஸத்யம் மோமோக்ஷோ மோக்ஷமாப்னுயாத்॥ (83)

(உ)

ஹே மஹர்ஷிகளே! கேளுங்கள்; மனுஷ்யர்களுக்கு ஸகல ஸித்திகளையும் தரத்தகுந்ததும் ஸர்வோபத்ரவங்களையும் நிவர்த்தி செய்கிறதும் அதிஉத்தமமும் ரஹஸ்யமுமான ஓர் தர்மத்தைச் சொல்கின்றேன். இந்த திருப்பரங்குன்றத்தில் கிரிப்ரதக்ஷிணம் (மலை ப்ரகாரம்) செய்வதை மஹா புண்யமென்று வித்வான்கள் கொண்டாடுகின்றார்கள். இவ்வுலகத்தில் மகாரோகங்களாலும் துக்கங்களாலும் பாபக்கூட்டங்களாலும் தாயாதிகளாலும் சத்ருக்களாலும் துஷ்ட ராஜாக்களாலும், தீயினாலும் ஜலத்தினாலும், திருடர்களாலும், மலடாயிருக்கநேரும் தோஷங்களாலும், கண் தெரியாத கஷ்டங்களாலும், விலங்கு முதலான உபத்ரவங்களாலும், பீடிக்கப்பட்ட மனிதர்கள் பக்தியோடு கிரிப்ரதக்ஷிணம் செய்தால் ஸகல துக்கங்களினின்றும் சீக்கிரத்தில் விடுபட்டு நிச்சயமாய் ஸுகத்தை அடைகின்றார்கள். முனிவர்களே! ஸர்வ ஸம்பத்துகளையும் பூர்ணமாய்ப் பெற்று நன்றாய் விருத்தியடைகின்றார்கள். ஆகையால் ஸர்வேஷ்ட ஸித்தியின் பொருட்டு கிரிப்ரதக்ஷிணம் செய்யத்தக்கது. மோக்ஷத்தில் இச்சையுள்ளவர்களும் கிரிப்ரதக்ஷிணம் செய்வதால் ஸத்யமாய் மோக்ஷமடைகிறார்கள். (83)

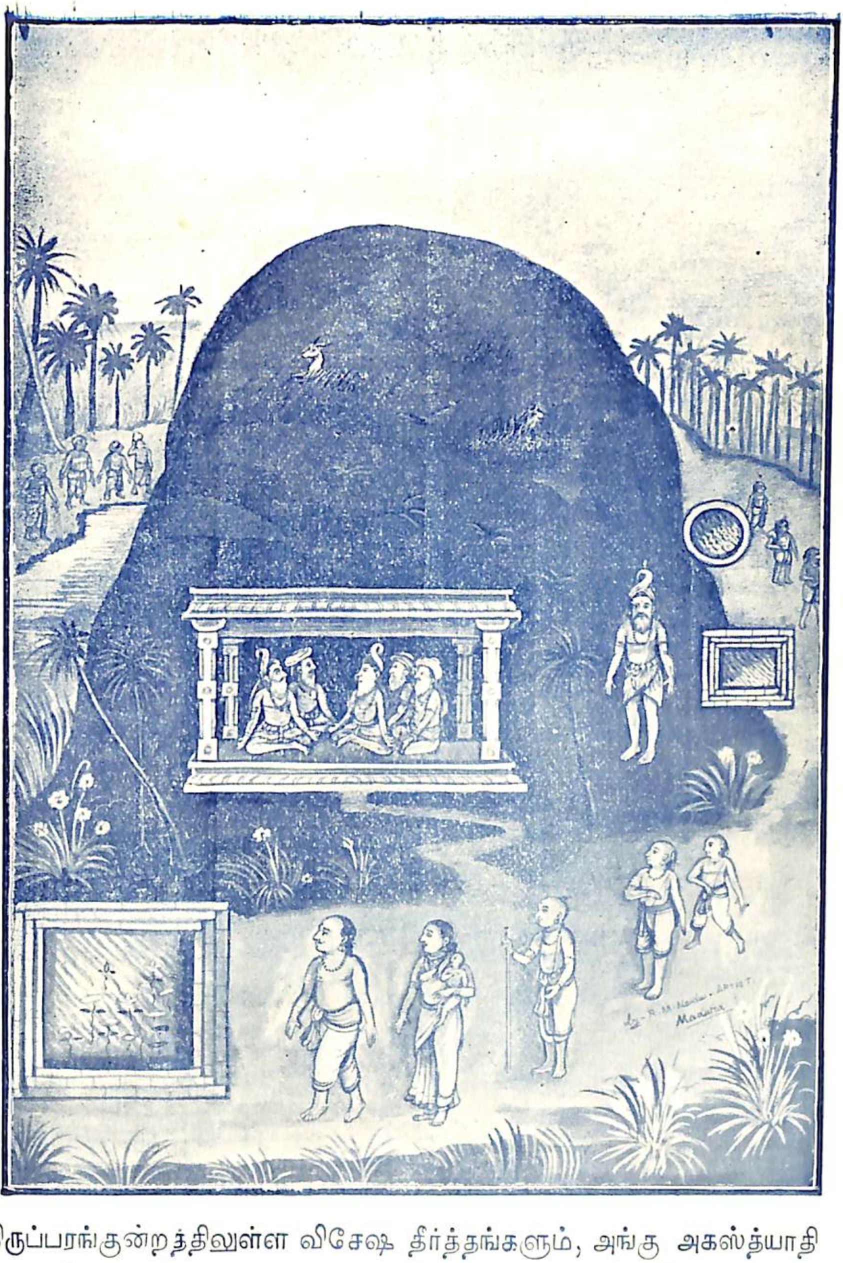
(மூ-ம்)

ஶுக்ரவாரே விஶேஷேண ஸ்கந்தஷஷ்ட்யாம் விஶேஷத꞉।
கார்த்திக்யாம் க்ருத்திகாயோகே தத்ராபி ஸோமவாஸரே॥ (84)

ததா பர்வணி ஸங்க்ராந்தௌ ஸ்வஜந்மத்ரிதயேஷ்வபி।
வாரேஷ்வ வாஷ்பநக்ஷத்ரே ஹாஸ்யாந்த்யாம் ஹஸ்யநீளிநே॥ (85)
ப்ரதக்ஷிணம் ப்ரகுர்வந்தி ஸஷ்ட்யா மோவேத வாஶத꞉॥ (85½)

(உ)

விசேஷமாய் சுக்ரவாரத்திலும் அதிவிசேஷமாய் ஸ்கந்த ஷஷ்டியிலும், கார்த்திகை மாஸம் க்ருத்திகை நக்ஷத்திரத்திலும்,

திருப்பரங்குன்றத்திலுள்ள விசேஷ தீர்த்தங்களும், அங்கு அகஸ்த்யாதி முனிவர்கள் பலரூபங்கொண்டு தவம் புரிதலும், கிரிப்பிரதக்ஷண மஹிமையும். [பக்கம் 112

ஸோமவாரத்திலும், பர்வகாலங்களிலும், ஸங்க்ரம காலங்களிலும் தனது ஜன்மானு ஜன்ம த்ருஜன்ம நக்ஷத்திரங்களிலும் தைமாஸம் புஷ்ய நக்ஷத்திரத்திலும் பங்குனி உத்திரத்திலும், கிரிப்ரதக்ஷிணம் செய்கிறவன் பாசத்தினின்று உடனே விடுபடுகின்றான். (85½)

(மூ-ம்)

வர்ணாஶ்ரமாணாம் ஸர்வேஷாம் காயிகம் த்ரிதம் ஸ்ம்ருதம் ।
கேஷாம்சித் பாதகக்ஷிணம் கேஷாம் சாங்கப்ரதக்ஷிணம் ॥ (86½)
நமஸ்காரக்ருதம் கேஷாம் ஸ்த்ரீணாம் ஸேவா ப்ரகீர்திதா ॥ (87)

(உ)

வர்ணாச்ரமங்களுக்குத் தக்கபடி சில ஜனங்களுக்கு பாதப்ரதக்ஷிணமும், சிலருக்கு அங்கப்ரதக்ஷிணமும், ஸர்வத்ராளுக்கும் நமஸ்காரமும், ஸ்த்ரீகளுக்கு ஸேவையும், ஏற்பட்டிருக்கிறது. (87)

(மூ-ம்)

கிரேஸ்து பஶ்சிமேபாகே ஶ்ருங்கம் லிங்காத்மகம் ப்ரபோ ।
தஸ்மை குர்யாத் நமஸ்காரம் யஸ்ஸக்ருத் பக்திஸம்யுத: ॥ (88)
தஸ்ய முக்தி: கரஸ்தைவ நூனம் ஸாம்ராஜ்யதா பவேத் ॥ (88½)

(உ)

கிரியின் மேற்குபாகத்திலுள்ள லிங்கஸ்வரூபமான கொடுமுடியை எவன் அதிபக்தியுடன் ஒருமுறையாவது நமஸ்கரிக்கின்றானோ அவனுக்கு மோக்ஷஸாம்ராஜ்யமானது நிச்சயமாய் கைமேல் ஸித்திக்கின்றது. (88½)

(மூ-ம்)

பஞ்ச க்ரோஶமிதம் க்ஷேத்ரம் பஞ்சபாதக நாஶனம் ।
தஸ்மிந் த்ருதிமதா யேன தேனைவ ஸாயுஜ்ய மாப்நுயாத் ॥ (89½)

(உ)

பஞ்சமகாபாதகங்களையும் நாசஞ்செய்கின்றதான இந்த க்ஷேத்திரத்தின் விஸ்தீர்ணமானது அந்த ஸத்யக்ஞானகிரியைச் சுற்றி நான்குபக்கங்களிலும் ஐந்துக்ரோசம் (பத்து மைல்) விஸ்தீர்

ணம் உள்ளது. இதில் மரணமடைந்தவர்கள் ஸாயுஜ்ய பதவியை அடைகின்றார்கள். (89½)

(மூ)

ஶிவக்ஷேத்ரேஷு மரணம் துர்லபம் கேவலம் பவா ।
தஸ்மாத் துர்லபம் ந்ருணாம் க்ஷேத்ரே ஸ்வாயம்புவே ததா ॥ (90½)

(உ)

ஹே மகரிஷிகளே! மனிதர்களுக்குப் பொதுவாய் சிவ க்ஷேத்ரங்களில் மரணம் கிடைப்பதரிது. அதிலும் ஸ்வயம்பு க்ஷேத்ரத்தில் கிடைப்பது மிகவும் துர்லபமாம். (90½)

(மூ)

மாநுஷ்யாத்தி ஆர்ஷம் வா ஆர்ஷாத் ஸைத்தம் விஶிஷ்யதே ।
ஸைத்தாத் தைவம் பரம் ப்ராஹு: தைவாத் ஸ்வாயம்புவம்
பரம் ॥ (91½)

ததஃ பௌராணிகம் ஶ்ரேஷ்டம் க்ஷேத்ரம் ஸர்வோத்தமோத்தமம் ।
பௌராணிகேஷு க்ஷேத்ரேஷு வாஸோ ஹ்யதிக துர்லப: ॥ (92½)

(உ)

மனிதரால் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட சிவாலயத்திலும் ருஷிகளால் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட க்ஷேத்ரத்திற்கு மாஹாத்ம்யம் அதிகம். ஸித்தர்கள் ப்ரதிஷ்டை செய்த க்ஷேத்ரங்கள் அவைகளுக்கும் மேலானவை. தேவர்களின் ப்ரதிஷ்டை அவைகளினும் மேன்மை பொருந்தியவை. ஸ்வயம்பு க்ஷேத்ரம் எல்லாவற்றிலும் சிறந்தது. அவைகளினும் புராணங்களிற் கூறப்பட்டவை (க்ஷேத்ர மாஹாத்ம்யத்தோடு கூடிஉள்ளன) ஸர்வோத்க்ருஷ்டமானவை. அப்படி. புராணோக்தமாயுள்ள க்ஷேத்ரங்களில் வாஸம் கிடைப்பது ரொம்பவும் துர்லபம். (92½)

(மூ)

விவிதாநி ச திவ்யாநி ஸந்தி வாஸாய ந்ருணாம் கலௌ ।
ததா[illegible] ஸம்ஹோ மூடநராஃ ப[illegible] ॥
(93½)
வஸந்தி நிஸ்ப்ருஹா: கேசித் முக்த்யர்த்தம் முநிபுங்கவா: ॥ (94)

(உ)

அப்பேர்க்கொத்த புண்ய க்ஷேத்ரங்களில் வஸிக்க இச்சை உள்ளவர்களுக்கு இந்தக் கலியுகத்தில் அநேக இடையூறுகள் ஏற்படும். அங்ஙனமாயினும், முனி புங்கவர்களே! விஷயங்களில் இச்சை இல்லாதவர்களான (பற்றற்ற) சில மகான்கள், பூர்வ புண்யவசத்தினாலேயும் பரமசிவனுடைய அநுக்ரகத்தினாலேயும், மோக்ஷத்தை அடையக்கருதி இப்புண்ய க்ஷேத்ரங்களில், உலக விவகாரங்களில் ஆசையற்றவர்களாய் வஸிக்கின்றார்கள். (94)

(மூ)

தேஷு க்ஷேத்ரேஷு ஸர்வேஷு புராணோக்தேஷு முநிஸத்தமா: ।
விஶிஷ்டம் வேதநிஷ்டம் ச ஸத்யஜ்ஞாநகிரிஸ்தலம் ॥ (95)

தத்ரவாஸோ மநுஷ்யாணாம் கலௌ தஸ்மாத் ஸுதுர்லப: ।
ய: கஶ்சில்லபதே நித்யம் பஹுஜந்ம தப: பலை: ॥ (96)

(உ)

ஹே மஹர்ஷிகளே! க்ஷேத்ர மாகாத்ம்யங்களால் ப்ரஸித்தமான எல்லா க்ஷேத்ரங்களிலும், வேதங்களால் வெளியிடப்பட்ட இந்த ஸத்யக்ஞானகிரி (திருப்பரங்குன்றம்) க்ஷேத்ரமானது ரொம்பவும் உத்தமமானது. ஆகையால் அந்த க்ஷேத்ரத்தில் கலியுகத்தில் மனிதர்களுக்கு வாஸம் கிடைப்பது மிகவும் அரிது. அநேக கோடி ஜன்மங்களில் செய்த தவங்களின் பயனால் யாதாமொருவனுக்கு அந்த க்ஷேத்ரவாஸம் கிடைக்கிறது. (96)

(மூ)

ஶிவக்ஷேத்ர நிவாஸேந ந கோ(அ)பி நரகம் வ்ரஜேத் ।
ரௌரவஸ்ய து ஶங்காத்ர தஸ்ய ஶாஸ்த்ரை: ப்ரகீர்த்தித: ॥ (97)

ப்ரஹ்மஹா க்ஷத்ரஹா கோவாபி மாத்ருபித்ருரதோ(அ)பி வா ।
ஸுவர்ணஸ்தேயீ ஸுராபோ வா குருதாரரதோ(அ)பி வா ॥ (98)
முச்யதே நாத்ர ஸந்தேஹ: ஶிவக்ஷேத்ர நிஷேவணாத் ॥ (98½)

(உ)

சிவ க்ஷேத்ரத்தில் வஸிக்கிற யாரும் நரகத்தை அடைய மாட்டார். உண்ணத்தகாத பதார்த்தங்களை உண்பவனும், கெட்ட நடத்தை யுடையவனும், தங்கத்தைத் திருடுகிறவனும், கள்குடிப் பவனும், பிறர் மனைவியை இச்சிப்பவனும், பைரவ மூர்த்தியினு டைய சூலாயுதத்தின் நுனியினுற் குத்தி தண்டிக்கப்படுவதால் அந்தபாபங்களினின்று நிவர்த்தியாகின்ருன், என்பதாய் சாஸ்த் ரங்களில் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்பேர்ப்பட்டபாபியாை லும் சிவக்ஷேத்ரத்தில் வஸிக்கிறதினுல் அந்தபாபங்களிலிருந்தும் கூட விடுபடுகின்ருன். இந்த விஷயத்தில் ஸந்தேகமேயில்லை. (98½)

(ஸ்ரீ)

𑌇𑌦𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌯𑌃 𑌪𑌠𑍇𑌤𑍍 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 ।
𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍌𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌵𑌬𑌂𑌧𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 ॥ (99½)

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍈𑌵𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇
𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌗𑌿𑌰𑌿𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌂𑌚𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

(உ)

பரிசுத்தமாயும் வேதார்த்தஸாரமாயும் இருக்கிற இந்த க்ஷேத்ர மாகாத்ம்யத்தை பக்தியுடன் படிப்பவரும் கேட்பவரும் ஸ்ரீஸுப்ரஹ்மண்ய பரமாத்மாவின் க்ருபையால், இவ்வுலகில் ஸமஸ்த பாக்யங்களும் நிறையப்பெற்று, பின் ஸம்ஸாரபந்தத்தி னின்றும் விடுபடுகின்ருர்கள். (99½)

ஐந்தாவது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

(𑌮𑍂𑌲𑌂) 𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌾𑌪𑌹𑌮𑍍 ॥ (1)

ஆறுவது அத்யாயம்.

(உரை) ஸூதமுனிவர் சொல்வது:—

இனி ஸ்நாநகாலத்தில் உச்சரித்தால் ஸகல துரிதங்களையும் நீக்கக்கூடிய மங்களகரமான தீர்த்தங்களின் வைபவத்தைப்பற்றிச் சொல்லுகின்றேன். (1)

(𑌮𑍂)

𑌵𑍇𑌦𑍇 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍇𑌵 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌹𑍍𑌣𑌿𑌕𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ (2)

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌨𑌦𑍀𑌤𑍋𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌶𑌨𑍇 ।
𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 ॥ (3)

𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌤𑌦𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌤𑍋𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌵𑌹𑌨𑍍 ॥ (4)

𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌤 𑌸𑌮𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌪𑌂𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌜𑌪𑌨𑍍 ।
𑌸𑍋𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌸𑌮𑌾𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌯𑌤𑌃 ॥ (5)

𑌜𑌨𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌚𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍂𑌲𑌕𑌃 ।
𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌕𑍃𑌤𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌪𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑍈𑌰𑌪𑌿 ॥ (6)

𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌶𑍇𑌷𑌪𑌾𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ (7)

(உ)

சித்திரை மாஸம் சுக்லபக்ஷத்தில் பௌர்ணிமா திதியோடு கூடிய சித்ராநக்ஷத்திரத்தில் காலையிலெழுந்திருந்து ஸ்நாநாதி நித்ய கர்மாநுஷ்டானங்களைச் செய்துமுடித்துக்கொண்டு, ஸர்வ பாபங் களையும் நாசம் செயகிறதான ஸத்ய தீர்த்தத்தை அடைந்து, மங்களத்தைக் கொடுக்கும் தீர்த்த தேவதையை சந்தனம் புஷ்பம் அக்ஷதைகளால் பக்தியுடன் விதிப்ரகாரம் பூஜித்து வணங்கி அதின் அநுக்ஞையைப் பெற்றுக்கொண்டு, சிரஸில் அருகம்புல் அக்ஷதை யோடு கூடிய கோமயத்தை வைத்துக்கொண்டு, பஞ்சாக்ஷர மந்த்ரத்தையும் ஜபித்துக்கொண்டு, தான் செய்த பாபங்களையும் வாயால் உரக்கச்சொல்லிக்கொண்டு, ஸம்ஸாரபந்தத்திலிருந்து விடுபடவேண்டி, தன் ஜன்மத்தில் ஒருமுறையாயினும் எவன் (அந்த தீர்த்தத்தில்) ஸ்நானம் செய்கின்றானோ அவன், முன் ஜன்மாக் களில் செய்ததுகளும் இந்த ஜன்மத்தில் செய்ததுமான சகல பாபங்களினின்றும் அந்தக்ஷணமே விடுபட்டவனாய், அஷ்டைஶ்வர் யங்களையும்பெற்று ஸுகமடைந்து, ஜனனமரணபந்தங்களிலிருந்து விடுபட்டவனாகின்றான். இதில் கொஞ்சமும் ஸம்சயமில்லை. (7)

(ஸ)

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑍇𑌶𑌿𑌤𑍁𑌃 ।
𑌸𑌾𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾𑌯𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍇𑌃 ॥ (8)

𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌯𑌸𑍈𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌬𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ (9)

𑌭𑍋𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌹𑌾𑌰𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌂𑌯𑌤𑌃 ।
𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌪𑌾𑌯𑌸𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌯𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌨𑍍𑌮𑍍 ॥ (10)
𑌸 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌪𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌮𑍋𑌦𑌤𑍇 । (10½)

(உ)

விசேஷமாய் அந்த தினத்தில், க்ஷீரப்ரியநாதரும் அம்பிகாபதி யான பரமாத்மாவும் மஹேஶ்வரரும் ஆனந்தரூபியுமான ஸத்யேஶ வரருக்கும், ஸுப்ரஹ்மண்யமூர்த்திக்கும், துர்க்கா பரமேஶ்வரிக்

கும், பஞ்சகவ்யம் பஞ்சாமிர்தம் முதலிய அபிஷேக த்ரவ்யங்களை யதாசக்தி சேகரித்து, மிகுந்த பக்தியோடு ருத்ர ஸூக்த ஜபத்தினால் அபிஷேகம் செய்து, நெய் பருப்பு முதலியவைகளுடன் சேர்ந்த சால்யன்னத்தையும் பாயஸத்தையும் நிவேதனம் செய்து பூஜிப்பவன் கைலாஸ பதவியை அடைந்து பரமசிவனோடு ஆனந்தமனுபவிப்பான். (10½)

(𑌶𑍍𑌲𑍋)

𑌵𑍈𑌶𑌾𑌖𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌤𑍁 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍁𑌸𑌂𑌗𑌮𑌃।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑍂𑌪𑍇 𑌜𑌲𑍇 𑌶𑍁𑌭𑍇॥ (11½)

𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌿𑌲𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑍍।
𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑌰𑍋 𑌗𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌵𑍈 𑌯𑌥𑌾॥ (12½)
𑌨𑌰𑌕𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌮𑌨𑍍𑌦𑌿𑌰𑌮𑍍॥ (13)

(உ)

வைகாசி மாஸம் க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில் (தேய் பிறையில்) ஸூர்ய சந்த்ரர்கள் சேருகின்ற தினமாகிய அமாவாஸை யன்று மத்யாந்நத்தில், மங்களகரமான ஸத்யகூபத்திலும், ஸ்வாமிபுஷ்கரிணீயாகிய சரவணப்பொய்கையிலும் ஸ்நாநம் செய்து திலதர்ப்பணம் செய்கிறவனுடைய பிதுர்க்கள், கயாசிராத்தத்தினால் உண்டாகிற த்ருப்தியை அடைகின்றார்கள். மேலும் அவர்கள் கொடிய நரகங்களை அடைந்திருந்தபோதிலும் அதினின்று வெளியேறி சிவலோகத்தை அடைகின்றார்கள். (13)

(𑌶𑍍𑌲𑍋)

𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌋𑌷𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌮𑍍।
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾 𑌕𑍂𑌷𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌾𑌃 𑌶𑌾𑌕𑌿𑌨𑍀 𑌡𑌾𑌕𑌿𑌨𑍀 𑌗𑌣𑌾𑌃॥ (14)

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸 𑌵𑍇𑌤𑌾𑌳 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑍈𑌃।
𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌰𑌾 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌦𑍈𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍॥ (15)
𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌮𑌯𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇॥ (15½)

(உ)

"ஹே மகரிஷிகளே! க்ஷேத்ரங்களுள் மேலானதான திருப்பரங்குன்றத்தின் மகிமையை நீங்கள் எல்லோரும் கேளுங்கள். அபஸ்மாரம் குஷ்டம் முதலிய வ்யாதிகளாலும், சாகினீ டாகினீ முதலான பிசாசுக் கூட்டங்களாலும், ப்ரஹ்ம ராக்ஷஸ வேதாளம் மோகினி முதலான பூதக்கூட்டங்களாலும் உலகத்தில் பீடிக்கப்பட்ட ஜனங்கள், தெய்வாதீனத்தினால் ஒருமுறை இந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்வார்களேயானால் ஸமஸ்த துரிதங்களினின்றும் அந்த க்ஷணத்திலேயே விடுபடுவார்கள் என்று நிச்சயமாய்ச் சொல்லுகிறேன்". (15½)

(மூ-ம்)

𑌪𑍁𑌰𑌾𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌪𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 ॥ (16½)

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑍀 𑌦𑍃𑌢𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 ।
𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌸𑌕𑌥𑌾𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿 ॥ (17½)
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌦𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌶𑍍𑌶𑌶𑌾𑌸 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌚𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍 ॥ (18)

(உ)

முன்னொரு காலத்தில், லக்ஷ்மீஸம்பன்னனும் ஸத்யஸந்தனும் இந்த்ரியங்களை ஜயித்தவனும், சாஸ்த்ரோக்தமான எல்லா தர்மங்களையும், அநுஷ்டிப்பவனும், ஸத்யமே பேசுகிறவனும் தான் ஆரம்பிக்கும் புண்ய கர்மாக்களை ஸரிவர நடத்தி முடிக்கும் தீரனும், லௌகிக வ்யவகாரங்களிலும் விளையாட்டுப் பேச்சுகளிலுங்கூட பொய் சொல்லாதவனும், மேலான அறிவுடையவனும் உள்ள அயோத்யாதிபதியான ஹரிச்சந்த்ரன் எனப் பெயர் பெற்ற மகாராஜன், ஸத்யமே மேலான தர்மமெனக் கைக்கொண்டு இந்த பூமியைப் பரிபாலித்து வந்தார். (18)

(மூ-ம்)

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌕𑌥𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥ (19)

(உ)

ஒரு ஸமயத்தில் அந்த மஹாராஜன் தாம் கொண்ட ஸத்ய நிலைமையை பலப்படுத்திக்கொள்ளக் கருதித் தமது குலகுருவாகிய வஸிஷ்டமாமுனிவரை நமஸ்கரித்து வணக்கத்தோடு ப்ரார்த்தித்தார். (19)

(மூ) ஹரிஶ்சந்த்ர: ॥

பகவந் வஸிஷ்ட பகவந் ஸர்வவேதாந்த பாரக ।
க்ருபாம் குரு மயி ப்ரஹ்மந் ப்ரூஹி ஸத்ய பராயண ॥ (20)

பூர்வோக்தம் பவதா ஸ்வாமிந் க்ருபயா ப்ரஹ்மநந்தந ।
ஸர்வேஷாமேவ மந்த்ராணாம் தபஸாம் கர்மணாமபி ॥ (21)

ஸத்யமேவ பரம் ஜ்ஞேய மிதி வேதாநுஶாஸநம் ।
தந்மே கதம் ப்ரஸித்யேத கதயஸ்வ ப்ரஹ்மர்ஷே வத ॥ (22)

(உ) ஹரிச்சந்த்ரமஹாராஜன் கேட்கின்றார் :—

"ஷட்குணைஶ்வர்ய ஸம்பன்னரே! வேதவேதாந்தங்களைக் கரை கண்டவரே! ஸத்யத்தைக் கைக்கொண்ட ப்ராஹ்மண ஶ்ரேஷ்டரே! ப்ரஹ்ம புத்ரா! எனக்கு எஜமானனும் குருவுமாகிய வஸிஷ்ட மஹரிஷே! எல்லா மந்த்ரங்களுக்கும் எல்லா தபஸ்களுக்கும் எல்லாக் கர்மாக்களுக்கும் ஸத்யமே மேலானதென்று அறியத் தகுந்ததாக வேதம் கல்பிக்கிறதென்று முன் ஒருஸமயம் தங்களால் க்ருபை கூர்ந்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஹே ப்ரஹ்மரிஷே! அந்த ஸத்யமானது எனக்கு எப்படி த்ருடப்படும் என்பதைக் கிருபை செய்து சொல்லியருள வேண்டும்". (22)

(மூ)

இதி தேந ப்ரார்த்திதஸ்து வஸிஷ்ட: பரமார்த்தவித் ।
தமுவாச மஹாராஜம் ஸத்யவ்ரத பராயணம் ॥ (23)

(உ)

இவ்விதமாய் அரசனால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்டவரும் பரமார்த்தத்தை அறிந்தவருமாகிய வஸிஷ்ட மஹரிஷியானவர், ஸத்யத்

தையே மேலான வ்ரதமாகக்கொண்ட அந்த ஹரிச்சந்த்ர மஹாராஜாவைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றார். (23)

(மூ) 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 ॥

𑌶𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌗𑌿𑌰𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌾𑌂𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑍇 ॥ (24)
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍁𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌲𑍇 𑌶𑌿𑌵𑍇 ।
𑌸𑌮𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌮𑍍 ॥ (25)
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ (25½)

(உ)

"ஹே ஹரிச்சந்த்ர மஹாராஜனே! விராட்புருஷனின் ஸ்தானமாகிய "த்வாதசாந்த"மென்கிற "ஹாலாஸ்யக்ஷேத்ரத்தில்" அந்தர்கதமாய் (அடங்கியதாய்) சிவக்ஷேத்ரங்களுள் உத்தமமான "ஸத்யக்ஞானகிரி" (திருப்பரங்குன்றம்) என்னும் க்ஷேத்ரமானது எல்லா உபநிஷத்துக்களின் ஸாரமாகயிருக்கிறது. மங்களகரமான அந்த ஸுப்ரஹ்மண்ய ஸ்தலத்திற்கு நீர் போய், தேவதேவனும் ஸத்ய ஸ்வரூபியும் மோக்ஷஸ்வரூபியுமான பரமசிவனைப் பூஜை செய்வீரானால், ஸத்யம் தவறாதவரும் ஐஶ்வர்யவானும் ஆவீர் என நான் நிச்சயமாய்ச் சொல்லுகின்றேன்" என்று அநுக்ரகித்தார். (25½)

மூ)

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑍍𑌵𑌚𑌃 ।
𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌃 ॥ (26½)
𑌯𑌾𑌨𑌯𑌾𑌨𑍈𑌸𑍍𑌸𑌮𑍋𑌪𑍇𑌤𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌯𑌮𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤𑌃 ॥ (27½)

(உ)

தமது குலகுருவாகிய வஸிஷ்ட மஹரிஷியால் ஹரிச்சந்த்ர மஹாராஜாவானவர் இவ்விதம் சொல்லக்கேட்டதும், அவரை பக்தியோடு நமஸ்கரித்துப் பின்னர் தீர்த்த யாத்திரையில் ஆசையுற்று,

தனதான்யங்களை எடுத்துக்கொண்டு, பந்துஜனங்கள் தம்மைச் சூழ்ந்துவர, வித்வத் ஜனங்களான ப்ராஹ்மணர்களுடன் கூட சீக்கிரமாய் தன் பட்டணத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டார். (27½)

(மூ)

𑌅𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌲𑌾𑌵𑌧𑌿 ।
𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌤𑌃 ॥ (28½)

𑌦𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑌃 ।
𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌦𑍃𑌢𑌾𑌯 𑌚 ॥ (29½)

(உ)

அயோத்யாபுரி முதல் ஸத்யாசலம் வரையில் உள்ள க்ஷேத்ர தீர்த்தாதிகளில் விதிப்படி தரிசன ஸ்நாநாதிகள் செய்துகொண்டும், தனக்கு ஸத்யவ்ரதம் த்ருடமாகும் பொருட்டு புராணங்களில் சொல்லப்பட்ட மேலான மகாதானங்களை உத்தமமான பாத்ரங்களில் தினந்தோறும் தானம் செய்துகொண்டும் போனார். (29½)

(மூ)

𑌮𑌣𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌦𑍀 𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌰𑍋𑌮𑌶𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑍍 ॥ (30½)
𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌯𑌤𑍍 ॥ (31)

(உ)

மணிமுக்தாநதி தீரத்திலிருக்கிற வ்ருத்தாசல க்ஷேத்ரத்தை சீக்கிரமாய் அடைந்து, அங்கே தபஸ் செய்துகொண்டிருக்கும் "ரோமசமஹரிஷி"யைக்கண்டு விதிப்படிநமஸ்கரித்துத்தம்முடைய அபிப்ராயத்தை அவரிடம் தெரிவித்துக்கொண்டார். (31)

(மூ)

𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ।
𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌦𑍍𑌰𑍀𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 ॥ (32)
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌯𑍁𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣 𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 ॥ (32½)

(உ)

அப்பொழுது வ்ருத்தாசலேச்வரர் ஸந்நிதானத்தில் வன்னி மரத்தடியில் தண்டகமண்டுலதாரியாய் அமர்ந்திருக்கும் ரோமச மகாமுனிவர் கருணையால் நிறைந்த மேனியை உடையவராய் ஹரிச்சந்த்ர மஹாராஜனைக் கொண்டாடி, அவரிடம் பின் வருமாறு வார்த்தை சொன்னார். (32½)

(𑌮𑍂𑌲𑌂) 𑌰𑍋𑌮𑌶𑌃 ॥

𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌵𑌂𑌶 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵 ।
𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌤𑌰𑍋 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌭𑍂𑌭𑍁𑌜𑌾𑌮𑍍 ॥ (33½)

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌧𑌾𑌰𑌂 𑌜𑌗𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌯𑍋 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃 ॥ (34½)

𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌤𑌪𑌃 ।
𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥ (35½)

𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌃 ॥

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌧𑌾𑌰𑌮𑌿𑌮𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌤𑌰𑌂 𑌨𑌹𑌿 ।
𑌕𑍇𑌨𑍇𑌨 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌜𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍇 ॥ (37½)

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌤𑌵𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌫𑌲𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤 𑌫𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌲𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍀𑌮𑍍 ॥ (38½)

(உ) ரோமசமகரிஷி சொல்கின்றார் :—

"ஸூர்யவம்சத்தில் பிறந்த ஹரிச்சந்த்ர மகாராஜனே! உலகத்திலுள்ள எல்லா அரசர்களைக் காட்டிலும் நீர் மிகவும் பாக்யசாலி அல்லவா! இந்த உலகத்திற்கு ஸத்யமே ஆதாரமென வேதங்கள் முறையிடுகின்றன. வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட புண்ய கர்மாக்களே உத்தம புருஷர்களால் செய்யத் தகுந்தவை. ஆகையால்

ஸத்யத்தைக் காட்டிலும் மேலான தர்மமுமில்லை; ஸத்யத்தைக் காட்டிலும் மேலான தபஸுமில்லை; ஸத்யத்தைக் காட்டிலும் மேலான தனமுமில்லை; ஸத்யத்தைக்காட்டிலும் மேலான ஞானமுமில்லை; ஸத்யத்தைக் காட்டிலும் மேலான இஷ்டருமில்லை; ஸத்யத்தைக்காட்டிலும் மேலான வேதமுமில்லை; ஸத்யத்தைக் காட்டிலும் மேலான தீர்த்தமுமில்லை; ஸத்யத்தைக்காட்டிலும் மேலான யாகமுமில்லை. உலகங்கள் ஸத்யத்தையே ஆதாரமாயுடையவைகளாக இருப்பதால் ஸத்யத்தைக் காட்டிலும் மேலானது ஒன்றுமில்லை. இந்த ஸத்யத்தினாலேயே எல்லா உலகங்களும் உம்மால் ஜயிக்கப்பட்டது. எல்லா வேதங்களும் எல்லா யாகங்களும் எல்லா யாகங்களுடைய பலன்களும், ஸத்யவ்ரதபலனுடைய பதினாறிலொரு பங்குக்கு ஈடாக மாட்டாது". (38½)

(ஆ-ஸ)

सत्यव्रतस्य सदृशः कश्चिद्धर्मो न विद्यते।
परोपकारः सत्यं वा द्वयं तुल्यं भवेदिह ॥ (39½)

प्राणैरपि धनैर्वापि परोपकृतिरुत्तमा।
सत्यं परोपकारश्च द्वयमेकं प्रतिष्ठितम् ॥ (40½)

इतः पूर्वं शास्त्रसिद्धं भवता प्रकटीकृतम्।
तस्मात्सत्यव्रतं नित्यं परोपकृतिरेव च ॥ (41½)
प्राणोत्क्रमणकालेऽपि न सत्यात्भ्रंशितो भव ॥ (42)

सर्वव्रतानां यज्ञानां नियमानां तथैव च।
शिवपूजा हि कर्तव्या तस्मात्सर्वं द्वयं भवेत् ॥(43)

(உ)

"ஆனாலும், ராஜஶ்ரேஷ்டனே! ஸத்ய வ்ரதத்திற்கு ஸமானமானது ஒன்றிருக்கின்றது. பரோபகாரம் செய்வதும் ஸத்யம் பேசுவதும் ஸமமானதாகும். ஆகையால் தன்னுடைய தனங்களை சிலவழித்தாவது, உயிரைக் கொடுத்தாவது, பரோபகாரம் செய்ய வேண்டியது. இதற்குமுன் சாஸ்த்ரங்களில் ப்ரஸித்தமாயிருந்த

ஸத்யமும் பரோபகாரமும் இப்போது உம்மால் உலகத்தில் ப்ரகா சப்படுத்தப்பட்டு ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் எப்போதும் ஸத்யம் பேசுகிறவராயும் பரோபகாரம் செய்கிறவரு மாக நீர் இருக்கக் கடவீர். ப்ராணன் போகுங்காலத்திலுங்கூட ஸத்யம் தவராதிருப்பீராக. எல்லா வ்ரதங்களுக்கும் எல்லா தர்மங் களுக்கும் எல்லா தபஸ்களுக்கும் த்ருடமான பலத்தை உத்தே சித்து சிவ பூஜை செய்யவேண்டியது அவசியம். சிவ பூஜை செய்வ தினல் எல்லாவற்றிற்கும் த்ருடமான பலன் உண்டாகிறது. (43)

(மூ)

𑌶𑌿𑌵 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌚 ।
𑌨𑌦𑍀𑌤𑍀𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌚 ॥ (44)

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌲𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥(45)

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ।
𑌹𑌾𑌲𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌗𑌤𑌂 𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑍂𑌮𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥ (46)

𑌕𑍃𑌤𑌮𑌾𑌲𑌾 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌨𑌦𑍀 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌤𑍀𑌰 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 ।
𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌮𑍍 ॥ (47)

(உ)

"புண்ய க்ஷேத்ரங்களான காசி முதலான பரிசுத்தமான சிவ க்ஷேத்ரங்களுள் மேலானதும், புண்யமான வனம் மலை நதீதீரங்க ளோடு கூடினதும் வெகு ஜனங்களுக்குத் தெரியாமல் ரஹஸ்ய மானதும், எல்லாப் புராணங்களிலும் ப்ரஸித்தி பெற்றதுமான "ஸத்யாசலம்" எனப் பெயர் பெற்ற "திருப்பரங்குன்றம்" என் னும் ஓர் மஹா க்ஷேத்ரமிருக்கின்றது. அந்த க்ஷேத்ரமானது அநேகமான வேதாந்த வாக்யங்களால் நிரூபிக்கப்பட்டது. நாச மில்லாதது (என்றைக்குமுள்ளது). ஹாலாஸ்ய க்ஷேத்ரத்திலடங்கி யது. இந்த பூலோகத்தில் புண்யங்களுக்கு உத்பத்தி ஸ்தானமா யிருக்கிறது. "க்ருதமாலை" என்கிற புண்ய நதிக்குத் தென் பாகத்

தில் (1) கால் யோஜனை தூரத்தில் உத்தமமான இடத்தில் ரொம்ப ப்ரகாசமாயிருக்கிறது அந்த க்ஷேத்ரம்". (47)

(ஶ்லோ)

ஶிரேஷு ஸெ்யாத்ரெஹாமெ ஸத்யதீய்ஏம் உத்தரெ ।
ஸாநிஜ ஜலம் திவ்யம் நிஸ்ருதம் ஶிஶிரம்மகெ ॥ (48)

தத்ர யெ ஸாந்தி உாஜாஃ பதிதாஶ்சாபி பாபிநஃ ।
தெ முக்தா பவந்தி ராஜெந்த்ர ஜந்மாந்தர க்ருதாம்ஹஸஃ ॥ (49)

(உ)

"அவ்விடத்திலிருக்கும் கிரியின் வடக்குப் பக்கத்தில் அந்த மலையினுச்சியிலிருந்து வெளிப்பட்டு வந்திருக்கிற ரொம்ப பரிசுத்த மான ஜலமும் ரொம்ப உத்தமமுமான "ஸத்யதீர்த்த" மென்று ஓர் புண்ய தீர்த்தமிருக்கின்றது. ஜாதி கெட்டவர்களானாலும் மகா பாபிகளானாலும் எந்த மனுஷ்யர்கள் அந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்கின்றார்களோ அவர்கள், ஹே மகாராஜனே! ஜன்மாந்தரங் களில் செய்த பாபங்களிலிருந்தும் முக்தர் ஆகிறார்கள்". (49)

(ஶ்லோ)

அந்யாநி சைவ தீர்த்தாநி வித்யந்தெ பாவநாநிச ।
தத் ஸ்தாந வைபவம் லோகெ கஸ்யஸ்தாநஸ்ய வித்யதெ ॥ (50

(உ)

"அந்த க்ஷேத்ரத்தில் இன்னும் அநேக புண்ய தீர்த்தங்க ளிருக்கின்றன. அந்த ஸ்தலத்திற்குண்டான மகிமை உலகத்தில் எந்த ஸ்லத்திற்கிருக்கின்றது. (ஒரு இடத்திலுமில்லை)". (50)

(ஶ்லோ)

தத்ர மத்வா பவாந் ஶீக்ரம் ஸர்வ ப்ரஹ்மண்ய ஸெய ஶோபநெ ।
ஸர்வஷு ஶிவ பூஜாஞ்ச ஸ்நாத்வா தீர்த்தேஷு ஸர்வத: ॥ (51)
தவ ஸத்வம் தம் ஸுபோதஃ த்ரியஸோவரு தாரகம் ॥ (51½)

(1) இரண்டரை மைல்.

𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌵 𑌶𑌿𑌵 𑌨𑍃𑌪𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 ।
𑌶𑌿𑌵 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 ॥ (52½)
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌨𑍃𑌪𑌵𑌂𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌃 ॥ (53)

(உ)

"நல்ல வ்ரதமுடையவரே! அந்தப் புண்ய க்ஷேத்ரத்திற்கு நீர் சீக்கிரம் போய், அந்த ஸுப்ரஹ்மண்ய ஸ்தலத்திலிருக்கிற புண்ய தீர்த்தங்களில் ஸ்நாநம் செய்து, சிவபூஜை செய்யும். உம்முடைய ஸத்ய வ்ரதமானது சந்த்ர ஸூர்யர்கள் நக்ஷத்ரங்கள் உள்ளவரைக் கும் த்ருடமாக இருக்கும். ஹே ராஜேந்த்ரா! அங்குள்ள தீர்த்தங் களில் நியமத்துடன் மாக ஸ்நாநம் செய்வதற்காக நானும் மாக மாஸத்தில் அங்கே வரப்போகின்றேன்", என இவ்விதம் ரோமச மஹரிஷியானவர் அநுக்ரகித்து ஹரிச்சந்த்ர மகாராஜாவை யனுப் பினர். (53)

(மூ-ம்)

𑌸 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌰𑍋𑌮𑌶𑍇𑌨 𑌚 ।
𑌮𑌣𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌦𑍀 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 ॥ (54)

𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌨𑌾𑌯𑌕𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀𑌮𑍍 ।
𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌮𑌾𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤 𑌮𑌾𑌦𑌰𑌾𑌤𑍍 ॥ (55)

𑌆𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑍇 𑌚𑌿𑌦𑍍𑌸𑌭𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑌨𑌾𑌥𑍍𑌵𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑍍 ॥ (56)

(உ)

அந்த மகாராஜன் ரோமசமஹரிஷியால் இவ்வாறு ஏவப்பட்ட வராகிப் (புறப்பட்டு) மணிமுக்தாநதி தீர்த்தத்தில் விதிப்படி ஸ்நா நம்செய்து வ்ருத்தாசலேஶ்வர மூர்த்தியையும் அம்பிகையாகிய பார் வதி தேவியையும் அன்புடன் பூஜை செய்து, தன் பெயராலடையா ளம் செய்யப்பட்ட திவ்யமான ஆபரணத்தையும் ஸமர்ப்பித்துப் பின், சிதம்பரத்திற்கு வந்து திருவாதிரை உற்சவத்தன்று சிற்ஸபை யில் ஆனந்தத்தாண்டவரை தரிசித்து, புண்யவானாகிய ஹரிச்சந்த்ர

மகாராஜன் தம் பரிஜனங்களுடன் திருப்பரங்குன்றம் வந்து சேர்ந்தார். (56)

(மூ)

மேநே க்ருதார்த்தமாத்மாநம் ஸத்யஸந்தோ ஜிதேந்த்ரிய: ।
விதிநா முநிநோக்தேந ஸத்யதீர்த்தேऽவகாஹ்ய ச ॥ (57)

தாநாநி தத்த்வா விப்ரேப்ய: ஶ்ரோத்ரியேப்யோ தநம் பஹு ।
அந்யதீர்த்தேஷு ஸம்ஸ்நாத்வா தாநதர்மபராயண: ॥ (58)

கௌதமம் த்ருஷ்டவாந் பஶ்சாத் ஸத்யாதீஶஸ்ய ஸந்நிதௌ ।
ஜடாவல்கலிநம் ஶாந்தம் ப்ரஸந்நம் கருணாநிதிம் ॥ (59)
ப்ரணாம மேதாவீ வேதவேதாங்கபாரகம் ॥ (59½)

(உ)

ஐம்புலன்களையும் அடக்கியவரும் ஸத்யம் தவறாதவருமான அந்த பூபதியானவர், ஸர்வ ஸித்திகளையும் அடைந்தவராகத் தன்னைக் கருதினர். அவர் ரோமசமகரிஷியால் சொல்லப்பட்ட விதிப்ரகாரம் ஸத்ய தீர்த்தத்திலும் மற்றய தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நாநம் செய்து, வேதாத்யயன சீலர்களான ப்ராஹ்மணர்களுக்கு அநேக தானங்களைக்கொடுத்து தர்மங்கள் செய்து, பிறகு ஸத்யாதீசருடைய ஸந்நிதானத்தில், ஜடை மரவுரி தரித்து சாந்தமூர்த்தியாயும் ஸந்தோஷமான முகத்தை உடையவராயுமுள்ள கருணாநிதியான கௌதம மஹரிஷியை தரிசனம் செய்து, வேதவேதாங்கங்களைக் கரைகண்டவரான அந்த மஹரிஷியை, புத்திமானாகிய அந்த மஹாராஜன் நமஸ்காரம் செய்தார். (59½)

(மூ)

ஸமீக்ஷ்ய ப்ரஸந்நாஸ்ய: ப்ரணதம் நராதிபம் ।
ஸத்யஸந்தோ ஹ்யவேத்யுக்த்வா ஹ்யாஶிஷம் ச யதோசிதம் ॥ (60½)
க்ருத்வாய ப்ராஹ க்ருபயா கௌதமஸ்தம் ஸாந்த்வயந் ॥ (61)

(உ)

தபோநிதியாகிய அம்முனிவரும் வணங்கி நிற்கும் அவ்வரசனைப் புகழ்ந்து "ஸத்யஸந்தனுகுக" என உசிதமாய் ஆசீர்வதித்துக் கருணை கூர்ந்து கூறுவாராயினர். (61)

(𑌮𑍂) 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌃 ॥

𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤 ।
𑌤𑌵 𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌨𑌰𑌰𑍍𑌷𑌭 ॥ (62)

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜 𑌤𑍍𑌵𑌦𑌾𑌗𑌮𑌨𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ।
𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌬𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌨𑌿𑌧𑍇𑌃 ॥ (63)

𑌸𑍁𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌯𑌥𑌾𑌬𑌲𑌮𑍍 ।
𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍇 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑌤𑍁𑌲𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ (64)
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌾𑌰𑍍𑌢𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇 𑌨𑍃𑌪 ॥ (64½)

(உ) கௌதம மஹரிஷி சொல்கின்றார் —

"உத்தம வ்ரதம் பூண்ட ஹரிச்சந்த்ர பூபதியே! நீரே பாக்யசாலி. ஹே ராஜஶ்ரேஷ்டா! உமது பாக்யவசத்தினல் இந்த க்ஷேத்ரம் வந்து சேர்ந்தீர். ஹே மஹாராஜனே! உமது வரவின் காரணம் முழுமையும் தெரிந்துகொண்டேன். ஆகையால் கருணைக்கடலும் அம்பிகாபதியுமாகிய ஸத்யாசலேஶ்வர மூர்த்திக்கும் ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்திக்கும் உமது சக்திக்கேற்ப விதிப்ரகாரம் பூஜை செய்வீராக; அதினல் உமக்கு அளவற்ற கீர்த்தி உண்டாகும்; ஸந்தேகமே யில்லை. உமது ஸத்ய வ்ரதமும் திடப்படும், ஸகல ஸித்திகளையும் அடைவீர்", என ஆசீர்வதித்தனர். (64½)

(𑌮𑍂)

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌗𑍌𑌤𑌮𑍇𑌨𑌾𑌥 𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌮𑌾𑌹𑍂𑌯 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌂 𑌜𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥ (65½)

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌾𑌨𑌿 𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌵𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥ (66½)
𑌤𑍋𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌶𑍋𑌭𑌾𑌨𑌵𑌧𑍍𑌵𑌜𑍈𑌃 ॥ (67)

(உ)

கௌதம மஹரிஷியால் இவ்வாறு உபதேசிக்கப்பட்ட மஹா புத்திசாலியான ஹரிச்சந்த்ர மஹாராஜன், பிறகு சில்பஶ்ரேஷ்டனான விஶ்வகர்மாவை வரவழைத்து, ஸர்வ லக்ஷணங்களும் பொருந்தியதாய் முக்யமான ஐந்து மண்டபங்களுடன் கூடியதாயும் ஏறி இறங்குவதற்கு வரிசையாகக் கட்டப்பட்ட படிக்கட்டு வரிசைகளோடு கூடியதாயும் ப்ராகாரங்கள் திருமதில்கள் அழகான கோபுரங்கள் இவைகளோடு கூடியதாயுமுள்ள ஓர் ஆலயத்தைக் கட்டுவித்தார். (67)

(மூ)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (68)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (69)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (70)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (71)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (72)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (73)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (74)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (75)

𑌪𑌦𑌕𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌙𑍍𑌕𑌂 𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌵𑍈𑌡𑍂𑌰𑍍𑌯𑌮𑌯𑌂 𑌚 ।
𑌅𑌨𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯 𑌰𑌤𑍍𑌨 𑌖𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌂 𑌸𑌹 𑌭𑍂𑌷𑌣𑍈𑌃 ॥ (76)

𑌸𑍁𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌦𑌦𑍌 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃॥ (77)

(உ)

பின்னர் அந்த ஹரிச்சந்த்ர மஹாராஜன், அம்பிகையோடு கூடிய பரமாத்வஸ்வரூபியான ஸத்யாசலேஶ்வர மூர்த்திக்கு அபிஷேகம் செய்யவேண்டியதற்காக, நிர்மலமானதும் வெளுப்பானதும் ஸகல பாபத்தையும் போக்கடிக்கிறதுமான ஸத்ய தீர்த்தத்திலிருந்து பரிசுத்தமான வஸ்திரத்தினுல் வடிகட்டப்பட்ட தீர்த்தத்தை ஆசாரத்துடன் ப்ராஹ்மணர்களால் எடுத்துக் கொண்டு வந்து, நல்லவாசனையுள்ள திவ்ய கலவைச்சந்தனம் செய்து, சந்தனம் குங்குமம் வஸ்த்ரம் நூல் இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட நூற்றெட்டு பூர்ண கும்பங்களை அபிஷேக விதிப்படி ஸ்தாபனம் செய்து, ப்ராஹ்மணோத்தமர்களான வித்வான்களால் ஸ்ரீருத்ரமந்த்ரத்தை ஜபிக்கச் செய்து, அந்த தீர்த்தங்களாலும் பஞ்சாம்ருதங்களாலும் பஞ்சகவ்யங்களாலும் பரமசிவனுக்கு அபிஷேகம் செய்து, தன் சக்திக்குத்தக்கபடி வஸ்த்ரம் சந்தனம் அக்ஷதை புஷ்பம் திவ்யமான ஆபரணங்கள் சாத்தி, தூப தீபாதி உபசாரங்களால் பக்தியோடு நன்ருகப் பூஜைசெய்து, நெய் பருப்போடு சேர்ந்த திவ்யான்னம் பரமான்னத்தோடு அதிரஸம் முதலான பக்ஷணங்கள், அநேகவிதமான பழங்கள் இவைகளை நிவேதனம் செய்து, ந்ருத்த கீதவாத்யங்களோடு கல்பூரஹாரத்தி எடுத்து அநேக விதங்களான ப்ரதக்ஷண நமஸ்கார ஸ்தோத்ராதிகளால் ஸத்யாசலேஶ்வர மூர்த்தியை ஸந்தோஷிக்கச் செய்து, தனது ஸத்ய வ்ரதம் த்ருடமாகவேண்டியதாய்க்கருதி தேவேசனுகிய பரமசிவனைப் பிரார்த்தனை செய்து, பிறகு தன்னுடைய பெயரால் அடையாளம் செய்யப்பட்டதான உத்தமமான பதக்கமென்கிற திவ்யாபரணத்தை ஸமர்ப்பித்தார். விலை மதிக்கத்தகாத ரத்னங்களாலிழைக்கப்பட்ட ஹாரத்தை ஆனந்தத்தாண்டவ மூர்த்திக்கு ஸமர்ப்பித்தார். உத்தமலக்ஷணங்கள் பொருந்தியதும் மதிப்பிற்

கடங்காததுமான ரத்னங்கள் இழைத்த கிரீடத்தையும், இன்னும் விசேஷமான அநேக திவ்ய ஆபரணங்களேயும், திவ்ய வஸ்த்ரங்களே யும், மஹாத்மாவான ஹரிச்சந்த்ர மஹாராஜன் ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்திக்கு ஸமர்ப்பித்தார். (77)

(𑌮-𑌲)

𑌶𑍈𑌵𑌾𑌗𑌮 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌜𑍍𑌞𑍈 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍈 𑌵𑍇𑌦𑌪𑌾𑌰𑌗𑍈𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍈𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍈 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌜𑍍𑌞𑍈 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ॥ (78)
𑌰𑌥𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌂 𑌚𑌕𑌾𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥ (78½)

(உ)

பின்னர் ஹரிச்சந்த்ரபூபதியானவர் அழகான ஒரு பெரிய ரதத்தை நிர்மாணம் செய்வித்து, சைவாகம விதானங்களே அறிந்த வர்களும் வேதத்தைப்பயின்றவர்களும் சாஸ்த்ர புராணங்களே நன்கு உணர்ந்தவர்களும் சிவதீக்ஷை பெற்ற மகான்மாக்களுமா கிய ஆதிசைவத்விஜர்களின் உதவியால் ரதோத்ஸவம் நடாத்தி வைத்தார். (78½)

(𑌮-𑌲)

𑌮𑌕𑌰𑍇𑌷𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌨𑌾𑌥𑍇 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍁𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷 𑌸𑌾𑌹𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍇 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌷𑍍𑌠𑌪𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑍁𑌜𑍍𑌵𑌲𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌸𑍍𑌤𑌃 ॥ (79½)

𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 𑌮𑌂𑌕𑍁𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌸𑌰𑌮𑍍 ।
𑌹𑍋𑌮𑍀𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌾𑌡𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌲𑌿𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥ (80½)

𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌤𑍁 𑌹𑍋𑌮𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌸𑌰𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯 𑌘𑍋𑌷𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌗𑍀𑌤 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍈𑌃 ॥ (81½)

𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌂𑌗𑌲 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌾𑌂 𑌅𑌨𑌾𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍 ॥ (82½)

𑌕𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌪𑌾𑌵𑌨𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇 (1) 𑌰𑌥𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑌯𑍋𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍 (83½)

(1) 𑌰𑌥𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌂—𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍.

நாநாவிதைஶ்ச வாத்யௌகைஶ் ஶங்ககாஹலபேரிகை: ।
பேரீ ம்ருதங்க பணவ கோமுகாதி [illegible] ॥ (84½)

[illegible] விபவேந [illegible] நாநாலங்கார ஸம்யுதை: ।
[illegible] ॥ (85½)
[illegible] காரயித்வா யதாவிதி ॥ (86)

(உ)

தைமாஸத்தில் மங்களகரமான சுக்லபக்ஷத்தில் உத்திரட்டாதி நக்ஷத்திரத்தன்று ரக்ஷாபந்தனம் வாஸ்து பூஜை அங்குராப்பிஸர (பாலிகை தளித்தல்) முதலிய பூர்வாங்கங்களை முன் செய்து முடித்துக்கொண்டு, பின்னர் சாஸ்த்ர ப்ரகாரம் த்வஜாரோஹணம் செய்வித்து (கொடி ஏற்றி), பிரதிதினமும் காலை மாலை இரண்டு ஸந்த்யா காலங்களிலும் பேரீவாத்யம் முழங்க ஹோமம் முடித்து அஷ்டதிக் பாலர்களுக்குபலிபோட்டு,வாத்யம் நாட்டியம் ஸங்கீதம் ஸ்வஸ்திவாசனம் முதலான வைபவங்களுடன் பகவானை எழுந்தருளச் செய்து மிகுந்த பக்தி பூர்வமாய் கிராம ப்ரதக்ஷிணம் செய்வித்து, ப்ராஹ்மணர்களுக்கும் மற்றோர்களுக்கும் ஏழை பரதேசிகளுக்கும் பக்தி சிரத்தையுடன் அன்னமளித்து, ஹரிச்சந்த்ர மஹாராஜன் உத்ஸவத்தை வெகு விமர்சையாய் நடத்திவந்தார்; பின்னர் ஒன்பதாம் நாளாகிய புனர்பூச நக்ஷத்ர புண்யதினத்தன்று, வீணைபுல்லாங்குழல் மத்தளம் பேரிகை கொம்பு தப்பட்டை முதலிய பலவித வாத்ய கோஷங்களோடும், நாநாவித அலங்காரங்கள் அமைந்த ரதத்தில் பகவானை எழுந்தருளச் செய்து தேரை இழுத்து வெகுசிறப்பாய் ரதோத்ஸவத்தை நடத்திவைத்தார். பின்னர், எல்லோர்க்கும் உணவளித்து, அநேகம் கன்னிகா தானம் பூதானம் கோதான முதலிய மஹாதானங்களைச் செய்து, புஷ்ய நக்ஷத்திரத்தன்று விதிப்ரகாரம் தீர்த்தோத்ஸவத்தையும் நடத்திவைத்தார். (86)

(ஶ்லோ)

ஏவம் [illegible] க்ருத்வா [illegible] ।
[illegible] ॥ (87)

திருப்பரங்குன்றத்தில் ஹரிச்சந்த்ர மஹாராஜன் கோவில் மண்டபாதிகளைக் கட்டுவித்து ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய ஸ்வாமிக்கு ரதோத்ஸவம் நடத்திவைத்தல்.

[பக்கம் 134.

पुण्यकीर्तिं परं सत्यव्रतप्राप्त्यं परं सदा ।
भक्तिं शिवपदाब्जयोः स्थिरां कैवल्यपदसाधिकाम् ॥ (88)

(உ)

புத்திமானான ஹரிச்சந்த்ர மஹாராஜன் இவ்வாறு மஹோத்ஸவம் செய்வித்து ஸத்யேஶ்வரரின் ப்ரஸாதத்தால் தன் அபீஷ்டம் பூராவும் நிறைவேறப்பெற்று, பெரும் புண்யத்தையும் நிகரற்ற கீர்த்தியை (புகழை) யும் ஸத்யவ்ரதத்தின் பலத்தை (உறுதியையு) யும், கைவல்யமார்க்கத்திற்கு அநுகுணமானதும் சலனமில்லாத (அசைவற்ற) துமான பரமசிவ பாதாரவிந்த பக்தியையும் அடைந்தார். (88)

(8-9)

तस्मान्निर्गतः पुण्यात् तीर्थयात्रार्थिनः ।
ब्राह्मणैस्सह विद्वद्भिः स हि यातः परायणः ॥ (89)

रामेशमारभ्य तथा पर्वतं मलयं परम् ।
सर्वक्षेत्राणि संसेव्य पुनः सत्यगिरीश्वरम् ॥ (90)

पर्वतं तीर्थयात्रां च प्राप्य हर्षितमानसः ।
विधाय सह भोगैश्च तीर्थयात्रोत्सवं ततः ॥ (91)
सत्यसन्धो हरिश्चन्द्रः शिवं सम्पूजयत्तदा ॥ (91½)

(உ)

மஹாதாதாவும் மஹாதீர புருஷனுமான அந்த ராஜ ஶ்ரேஷ்டன், தன் மனோரதம் (கோரிக்கை) பூர்த்தி செய்யப்பட்டவனுய் தீர்த்தயாத்திரையில் ஆவல் கொண்டு அந்த திருப்பரங்குன்றத்தை விட்டுப்புறப்பட்டார். வித்வான்களான ப்ராஹ்மணர்களோடு புறப்பட்ட அந்த மஹாராஜன் ராமேஶ்வரம் முதல் மலைய பர்வதம் வரையுமுள்ள க்ஷேத்ரங்களுக்குச் சென்று ஆங்காங்கு தீர்த்தாடனம் ஸ்வாமி தர்சனம் முதலியவைகளைச் செய்து முடித்துக் கொண்டு, மறுபடியும் திருப்பரங்குன்றத்தை அடைந்து முருகப்

பிரானையும் அம்பிகையுடன் ஸத்யேச்வரரையும் தரிசித்து நமஸ்கரித்து விட்டுப் பின் தமது சொந்த நகரமாகிய பரிசுத்தமான அயோத்யாபுரியை அடைந்து, சூர்ய சந்த்ரர்கள் உள்ளவரையில் தமது கீர்த்தியை பூமி முழுதும் (எல்லா உலகங்களிலும்) பரவச் செய்து நிலை நிறுத்தி, ஸத்ய ஸந்தரான ஹரிச்சந்த்ர மஹாராஜன், நெடுங்காலம் ராஜ்ய பரிபாலநம் செய்து வந்தார். (91½)

(மூ)

ഏതാദൃശസ്യ ക്ഷേത്രസ്യ മഹിമാ കേന വര്ണ്യതേ ।
തഥാപി വക്ഷ്യേ യുഷ്മാകം സംഗ്രഹേണ മുനീശ്വരാഃ ॥ (92½)
തത്രൈവ ഹി പ്രശംസന്തി മാഘസ്നാനം മഹര്ഷയഃ ॥ (93)

ഗുഹപുഷ്കരിണീതീര്ഥേ സത്യതീര്ഥേऽഥവാ ദ്വിജാഃ ।
ഗംഗാകുണ്ഡേऽഥവാ മാഘേ ത്രിരാത്രം വാ സകൃന്നരഃ ॥ (94)

(1) ഇനോദയേ തു യഃ സ്നാതി തസ്യ പുണ്യം മഹാത്മനഃ ।
വക്തും ശക്തഃ സ്വയം സാക്ഷാത് ഷണ്മുഖോ നാന്യ ഏവ ഹി ॥ (95)

(உ)

ஹே மஹரிஷிகளே! இப்பேர்ப்பட்ட இந்த க்ஷேத்ரத்தினுடைய மகிமையை யாராலுரைக்க முடியும். ஒருவராலேயும் முடியாது. ஆயினும் நான் உங்களுக்குச் சுருக்கமாகச் சொல்லுகின்றேன். மஹரிஷிகளெல்லாம் இந்த க்ஷேத்ரத்தில் மாகஸ்நாநம் செய்கிறது மிக புண்யப்ரதமென்று கொண்டாடுகிறார்கள். மாக மாஸத்தில் இங்கேயுள்ள குஹபுஷ்கரிணியாகிய சரவணப்பொய்கையிலாவது கங்கா குண்டத்திலாவது, மூன்று நாள் அல்லது ஒரு தடவையாவது, ஸூர்ய உதயத்தில் எவன் ஒருவன் ஸ்நாநம் செய்கிறானே, அந்த மகாத்மாவினுடைய புண்யத்தைச் சொல்ல ஸாக்ஷாத் ஷண்முகநாதன்தான் ஸமர்த்தரே யன்றி மற்றொருவருமிலர். (95)

---

(1) ഭാനൂദയേ തു—പാഠാന്തരം.

(மூ)

शृङ्गस्य पूर्वदिग्भागे बाणमात्रप्रमाणके ।
क्षीरकुण्डं महातीर्थं प्रसिद्धं भुवनत्रये ॥ (96)
तत्र स्नानं मनुष्याणां सर्वपापविनाशनम् । (96½)

(உ)

மலையின் கீழ்பாகத்தில் ஒரு வில்லடி தூரத்தில், மூன்று உலகங்களிலும் ப்ரஸித்திபெற்ற "க்ஷீரகுண்டம்" என்னும் ஒரு மகா தீர்த்த மிருக்கிறது. அதில் ஸ்நாநம் செய்யும் மனுஷ்யர்களுடைய ஸகல பாபங்களும் நாசமடைந்து விடும். (96½)

(மூ)

शृङ्गस्य दक्षिणे (1) पार्श्वे कुण्डाकारेण वर्तते ।
कार्तिकेयाज्ञया याता साक्षाद्गङ्गा सुरापगा ॥ (97½)
[illegible] भक्तवर्याय कुशदर्भादि चिह्नितैः ॥ (98)

तत्र पातालगङ्गायां कार्तिके सोमवासरे ।
सूर्याय स्वस्ति मन्त्रेण स्नात्वा सङ्कल्प्य पूर्वकम् ॥ (99)

वस्त्रान्न स्वर्णदानानि दत्त्वा शक्त्यनुसारतः ।
यः कुमारं गुहं साक्षात् शिवशक्त्यात्मकं नरः ॥ (100)
संप्राप्नोत्यखिलान् भोगानन्ते कैवल्यमाप्नुयात् (100½)

(உ)

மலையின் தென்பாகத்தில் தேவநதியான ஆகாச கங்கையானது, கார்த்திகேயனுடைய ஆக்ஞையினால், ஒரு பக்த சிரேஷ்டனது வேண்டுகோளின்படி, குசம் தர்ப்பை முதலான அடையாளங்களுடன் ஸாக்ஷாத்தாகத்தோன்றி ஒரு குண்டாகாரமாயிருக்கின்றது. அந்த பாதாள கங்கையில் கார்த்திகை மாஸம் ஸோம வாரத்தன்று ஸ்ங்கல்பம் செய்துகொண்டு "ஸூர்யாய" என்னும

(1) भागे—पाठान्तरम्.

வேதமந்த்ரத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு ஸ்நாநம் செய்து, தன் சக்திக்கியன்றபடி வஸ்த்ரம் ஸ்வர்ணம் அன்னம் முதலிய தானங்களைச் செய்து ஸாக்ஷாத் சிவ சக்திஸ்வரூபியாயும் (ஹ்ருதய) குஹையில் வஸிக்கிறவராயும், விளங்கும் குமாரஸ்வாமியை எவன் தரிசனம் செய்கின்றானோ அவன், இவ்வுலகில் ஸகல போகங்களையும் அநுபவித்து முடிவில் மோக்ஷஸாம்ராஜ்யத்தையும் அடைகின்றான். (100½)

(ஶ்லோ)

கார்த்திக்யாம் ஸோமவாரே து ப்ரதிபத்தாவபி ஶுக்லக: ।
பாதாலகங்காஸலிலே ய: ஸ்நாத்வா குஹம் ப்ரபஶ்யதி ॥ (101½)

கரோதி தீபதானம் ச தஸ்ய புண்யம் வதாம்யஹம் ।
அகம்யாகமநாத் பாபாத் அபக்ஷ்யஸ்ய ச பக்ஷணாத் ॥ (102½)
அகார்யகரணாத் தஸ்மாத் முச்யதே நாத்ர ஸம்ஶய: ॥ (103)

(உ)

க்ருத்திகா ஸோமவாரத்தன்று எவன் ஒரு தடவையாவது பாதாள கங்கா தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநம் செய்துவிட்டு குஹஸ்வாமியை தரிசனம் செய்து தீபதானமும் செய்கின்றானோ, அவன் ஜாதிகெட்டவனாக இருந்தாலும் அவனுக்கேற்படும் புண்ய விசேஷத்தைக் கூறுகின்றேன்; சேர்க்கை செய்ய யோக்யமில்லாத ஸ்த்ரீகளிடம் போகம் செய்ததாலுண்டாகும் பாபத்தினின்றும் புஜிக்கக்கூடாத வஸ்துவை புஜித்ததாலுண்டாகும் பாபத்தினின்றும் இன்னும் அநேகமான அகார்யங்களினாலுண்டாகும் பாபங்களினின்றும் விடுபடுகின்றான். இது விஷயத்தில் ஸம்சயமே இல்லை. (103)

(ஶ்லோ)

கார்த்திக்யாம் ஸோமவாரே யா நாரீ பக்த்யா விஶேஷத: ।
ஸ்நாதி பாதாலகங்காயாம் கரோதி குஹதர்ஶநம் ॥ (104)

தஸ்யா ஜந்மஸஹஸ்ரோத்தம் பாபம் நஶ்யதி ஸர்வத: ।
ஸதீ ஸௌபாக்யஸம்ஹிதம் பாதிவ்ரத்யம் ச லபேத் ॥ (105)

(உ)

மேலும் க்ருத்திகா ஸோமவாரத்தில் எந்த ஸ்த்ரீயானவள் விசேஷ பக்தியோடும் பாதாள கங்கையில் ஸ்நாநம் செய்து குஹ ஸ்வாமியை தரிசனம் செய்கின்றாளோ அவள், புத்ர பௌத்ராதிகளோடு கூடிய தீர்க்கமாங்கல்யத்தையும் ஸர்வ பாக்யங்களோடு கூடிய த்ருடமான பதிவ்ரதா தர்மத்தையும் அடைகிறாள். (105)

(மூலம்)

கார்த்திக்யாம் க்ருத்திகாயோகே ஸ்வாமிபுஷ்கரிணீஜலே ।
ஸ்நாத்வா ஷட்க்ருத்திகா ஸேவேத ஸ்வாமிநாதஸ்ய தர்ஶநம் ॥ (106)

ய: கரோதி ஸக்ருத்பக்த்யா நாரீ வா புருஷோऽथவா ।
இஷ்டார்த்தஸித்திம் ஸகலாம் லபதே நாத்ர ஸம்ஶய: ॥ (107)

(உ)

கார்த்திகை மாஸத்தில் க்ருத்திகா நக்ஷத்திரத்தன்று ஒரு ஸ்த்ரீயேனும் புருஷனேனும் பக்தியுடன் ஸ்வாமி புஷ்கரிணீ தீர்த்தத்தில் ஒருதரமாவது ஸ்நாநம்செய்து ஷடாக்ஷரமந்த்ரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு ஸ்வாமிநாதரை தரிசனம் செய்வாராகில் அவர்கள் இஷ்டஸித்திகளை எல்லாம் அடைவார்கள். இதில் ஸம்சயமே இல்லை.(107)

(மூலம்)

ப்ரதிமாஸம் க்ருத்திகாயாம் உபவாஸபராயண: ।
(1) வ்ரதம் கரோதி யோ பக்த்யா ஸர்வாபீஷ்டமவாப்நுயாத் ॥(108)

(உ)

ப்ரதிமாஸம் கார்த்திகையன்று உபவாஸபரனயிருந்துகொண்டு பக்தியுடன் வ்ரதத்தை அநுஷ்டிப்பவர் ஸர்வாபீஷ்டங்களையும் அடைகின்றார். (108)

(மூலம்)

கும்பராஶிகதே ஸூர்யே யதா ஸூர்யோதயே ஸம்ஸ்திதே ।
தஸ்மிந்து மாத்யாஹ்நிக ஸ்நாநம் க்ஷீரகுண்டே விஶிஷ்யதே ॥ (109)

---

(1) வ்ரதம் கரோதி விதிவத் — பாடாந்தரம் ॥

க்ஷீரப்ரியஸ்ய தேவஸ்ய ஸத்யாத்ரே ஶிவாக்ருதே: ।
தர்ஶே தர்ஶே ஸதாகத்ய காமதேநுஶ்ஶிவாஜ்ஞயா ॥ (110)
தாராபிஷேகம் குருதே ஸ்வக்ஷீரைஶ்ச ஸுதாமயை: ।
தந்நிர்மால்யம் பர்வதாக்ரே குண்டாகாரேண திஷ்டதி ॥ (111)
தத்குண்டே ஸர்வஸ்நாநம் கங்காஸ்நாநாதிகம் பவேத் ॥ (111½)

(உ)

மாசிமாஸத்தில் ஸூர்யன் கும்பராசியில் வருங்காலத்தில் ஸூர்ய சந்த்ரர்கள் ஒன்றுசேரும் காலமாகிய அமாவாஸை யன்று, க்ஷீரகுண்டத்தில் மாத்யாஹ்நிகஸ்நாநம் செய்வது ரொம்ப விசேஷமானது. ப்ரதி அமாவாஸைதோறும் காமதேனுவானவள் சிவாக்ஞையினுலே ஸத்யாசலத்திற்கு வந்து அமிர்தமயமான தன் பாலால், பாலபிஷேகத்தில் ப்ரியமுள்ளவரான ஸத்யாத்ரி சிகரவடிவாயுள்ள ஸத்யேஶ்வர மூர்த்திக்கு, தாராபிஷேகம் செய்கின்றுள். அப்பொழுது அந்த நிர்மால்யமானது மலேக்குக் கிழ்பக்கத்தில் ஒரு குண்டாகாரமாக (குளமாக)த் தங்குகிறது. ஆகையால் அந்த க்ஷீரகுண்டத்தில் ஸ்நானமானது கங்காஸ்நானத்தைக் காட்டிலும் விசேஷமானது. (111½)

(க்ஷீ-ம்)

க்ஷீரகுண்டதடே ஸ்தித்வா யத்கிஞ்சித் தாநமாசரேத் ।
தந்மேருஸமதாம் யாதி பர்வதஸ்ய ப்ரபாவத: ॥ (112½)

கோதாநம் பூமிதாநஞ்ச வஸ்த்ரம் கம்பலமேவ ச ।
யோ ததாதி ஸத்பாத்ரே ஸ ஸம்ராட் பவதி த்ருவம் ॥ (113½)

(உ)

அந்த க்ஷீரகுண்டக்கரையிலிருந்து ஒரு அணுமாத்திரம் தானம் செய்தாலும் அந்த பராசல க்ஷேத்ரத்தினுடைய மகிமையினல் அது மகாமேருவுக்கு ஸமானமாகிறது. அந்த தீர்த்தக்கரையில் கோதானம் பூதானம் வஸ்த்ரதானம் கம்பளதானம், இத்யாதிதானங்களை எவன் ஸத்பாத்திரத்தில் செய்கின்ருனே அவன் சக்ரவர்த்தியாக ஆகின்ருன். அது நிச்சயம். (113½)

(மூ-ம்)

धूपपात्रं दीपपात्रं नैवेद्यानां च भाजनम् ।
अभिषेकजलाधारं चैव पटं कलशमेव च ॥ (114½)

स्नपनाद्यं परशस्य ग्राहस्य पारोत्तमः ।
छत्रचामरभृङ्गारदर्पणव्यजनानि च ॥ (115½)

सूक्ष्माणि विचित्राणि दिव्यान्याभरणानि च ।
घण्टां तु जवनिकांश्चैव चित्रवर्णैस्समुज्ज्वलान् ॥ (116½)

शुक्लवर्णैः शोणवर्णैः हरिद्रावर्णैश्चैव च ।
पीताम्बरं सर्ववर्णं वस्त्रेऽन्यत् समुज्ज्वलम् ॥ (117½)

यानि यानि च वस्तूनि शिवप्रीतिकराणि च ।
सुब्रह्मण्याय देवाय सत्याद्रीशाय शम्भवे ॥ (118½)

यो ददाति नरो भक्त्या न्यायार्जितधनेन च ।
यथाशक्त्या च स्वर्लोके सप्त वर्षाणि वर्तते ॥ (119½)

सोऽपि सर्वानरीन् जित्वा सपुत्रस्सबान्धवः ।
देहान्ते शिव सारूप्यं ब्रह्मादीनां च दुर्लभम् ॥ (120½)
दिव्यभोगसमायुक्तो मोदते नात्र संशयः ॥ (121)

(உ)

ஸத்யாசலேஶ்வர மூர்த்திக்கும் ஸுப்ரஹ்மண்ய பரமாத்மாவுக்கும் உபயோகப்படுத்தும்படியாக தூபக்கால், தீபக்கால், நைவேத்யங்கள் எடுக்கப்பாத்ரம், அபிஷேகம் செய்யக் கலசம், உபசாரத்திற்காகக்குடை வெண்சாமரம், காளஞ்சி கண்ணாடி விசிறி முதலான ஸாமான்கள், அநேகவிதங்களான வெண்பட்டுகள், திவ்யமான ஆபரணங்கள், நல்ல நாதத்தோடுகூடிய கண்டாமணி, அநேகவர்ணங்களால் அழகு பொருந்திய திரைச்சீலைகள் இதுகளையும், வெண்மை நிறம் காவிநிறமுதலிய பலவித வர்ணங்களால் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்

கும் பீதாம்பரத்தையும், சிவ ஸுப்ரஹ்மண்ய ப்ரீதிகரமான எல்லா வஸ்துக்களையும், ஸுகாரரைாகிய ஸத்யாசலேஶ்வரரையும் ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியையும் உத்தேசித்து (தான்) நியாயமாய் ஸம்பாதித்தத்ரவ்யத்தினலே சக்திக்குத் தக்கபடி சேகரித்து பக்தியோடு கொடுக்கும் ஒருவன், இப்பூலோகத்தில் புத்ரபாக்யம் பெற்று பசு முதலிய ஸகல ஸம்பத்துக்களையும் அடைந்து, ஸகல சத்ருக்களையும் (1) (அந்த: சத்ருக்கள்—பஹிர் சத்ருக்கள் இவர்களையும்) ஜயித்து, ஸர்வைஶ்வர்யங்களையும் திவ்ய போகங்களையும் அடைந்தனுபவித்து. தேகாந்தத்தில் ப்ரஹ்மாதி தேவர்களுக்கும் கிடைப்பதற்கரியதாகிய சிவஸாரூப்யத்தை அடைகின்றான். இதில் ஸம்சயமேயில்லை. (121)

(ஶ்லோ)

[Grantha verse, illegible in transcription] ।

[Grantha verse, illegible in transcription] ॥ (122)

[Grantha verse, illegible in transcription] ।

[Grantha verse, illegible in transcription] ॥ (123)

[Grantha verse, illegible in transcription] (123½)

(உ)

ஹே மகரிஷிகளே! இந்த்ரன் முதலான திக்பாலர்களும், ப்ரஹ்ம நிஷ்டர்களான மஹரிஷிகளும், புண்யவான்களாகிய ஹரிச்சந்த்ரன்முதலான ராஜரிஷிகளும், ப்ரஹ்மதேவரும், ஸநகாதிகளும், ஸூர்ய சந்த்ரர்களும, திருப்பரங்குன்றத்தில் ஸச்சிதாநந்தவிலக்ஷணனாகிய ஸத்யாசலேஶ்வர மூர்த்தியையும் ஸ்கந்த ஸ்வாமியையும் பூஜைசெய்து தங்கள் தபோபலத்தினல்முக்தியடைந்தார்கள். (123½)

(ஶ்லோ)

[Grantha verse, illegible in transcription] ।

[Grantha verse, illegible in transcription] ॥ (124½)

---

(1) காமக்ரோதாதி சத்ருக்கள் இவைகளை ஜயிப்பதாவது இந்திரிய நிக்ரகம் செய்தல்.

ஶரீராந்தேऽத்ர ஸர்வேஷாம் ப்ராணிநாம் ஸத்யநாயகஃ ।
ஸாக்ஷாச்ச்ரீ தக்ஷிணே கர்ணே தாரகம் பஞ்சவர்ணகம் ॥ (125½)
வ்யாசஷ்டே வாம வேதாந்த நிர்ணீதம் ஶிவாத்மகம் ॥ (126)

(உ)

இந்த க்ஷேத்ரமானது சுற்றி நான்கு பக்கங்களிலும் ஐந்து குரோசம் (கூப்பிடுதூரம்) விஸ்தீர்ணத்திற்கு மஹா பாதகங்களையும் நாசம் செய்கிறதாக இருக்கிறது. இது ப்ரஹ்மப்ரளய காலத்திலும் நாசமடைகிறதில்லை. இந்த க்ஷேத்ரத்திலுள்ள எல்லாப்ராணிகளுக்கும் மரணகாலத்தில் ஸத்யாசலேஶ்வரமூர்த்தியானவர், ஸர்வவேதாந்தங்களில் நிச்சயம் செய்யப்பட்டதும் சிவசக்தி ஸ்வரூபமாயுள்ளதும் ஐந்தெழுத்தையுடையதுமாகிய தாரகமந்த்ரத்தை, வலது காதில் தாமே உபதேசம் செய்கின்றார். (126)

(மூ)

அந்யமேகம் ரஹஸ்யந்தே வக்ஷ்யே விப்ரஸத்தம ॥ (126½)

(உ)

"ஹே ப்ரஹ்ம குமார! ஸநத்குமார மஹரிஷே! இன்னும் உமக்கு ஒரு ரஹஸ்யம் சொல்கின்றேன், கேளும்" என்று நந்திகேஶ்வரர் சொல்லுகிறார்.

(மூ) நந்திகேஶ: ॥

புராகஸ்த்ய வசஶ்ஶ்ருத்வா ராமோ ராஜீவலோசந: ।
ஸீதாம் ஜநகஜாம் ப்ராப்த ஸத்யாத்ரீஶ ப்ரஸாதத: ॥ (127½)

(உ) நந்திகேசர்:—

முன்காலத்தில் தாமரைக் கண்ணனாகிய ஸ்ரீ ராமபிரான் அகஸ்த்ய மகரிஷியின் வார்த்தையைக் கேட்டு ஸத்யாசலேஶ்வர மூர்த்தியினுடைய அநுக்ரஹத்தினாலே (சத்ருவினாலபகரிக்கப்பட்ட) ஜநகராஜகுமாரியாகிய தன் பத்னி ஸீதாதேவியை யடைந்தார். (127½)

(ஶ்லோ) ஶ்ரீராம: ॥

கேநோபாயேந ப்ரஹ்மர்ஷே ப்ராப்ஸ்யாமி ஜநகாத்மஜாம் ॥ (128)

தஸ்ய தத் வசநம் ஶ்ருத்வா ராமஸ்யாக்லிஷ்டகர்மண: ॥ (128½)

(உ) ஸ்ரீ ராமர் கேட்கிறார்:—

ஹே ப்ரஹ்மரிஷே! எந்த உபாயத்தினுல் (ராவணனுலகபரிக்கப் பட்ட) ஸீதையை நான் திரும்பி அடைவேன் என்று (அகஸ்த்ய மகாமுனிவரை ஸ்ரீராமன்) கேட்க, மகா பராக்ரம சாலியாகிய அந்த ராமபிரானுடைய வார்த்தையைக் கேட்க அகஸ்த்யர் சொல் கிருர். (128½)

(ஶ்லோ) அகஸ்த்ய: ॥

ஸத்யாசலோ மஹாபாக பவித்ர: புண்யவர்த்தந: ।

அஸ்தி ஶைலோ மஹோத்துங்க: ஸர்வ ப்ரஹ்மாதி ஸேவித: ॥ (129½)

பூஜயந்தி மஹாத்மாந: ஸதாம் தேவமவ்யயம் ।

ஸாநுஜ: ஶீக்ரம் தத்க்ஷேத்ரம் ஶீக்ரம் வ்ரஜ ஸமாதரா ॥ (130½)

(உ) அகஸ்த்ய மாமுனிவர் சொல்லுவது:—

"மகா பாக்யசாலியான ஹே ராமசந்த்ரா! ரொம்பவும் உயர்ந்ததும் மலை அருவிகளோடு கூடினதும் ஸர்வ புண்ய பலனைத் தருவதும் மிக்க மஹிமைவாய்ந்ததுமாகிய ஸத்யாசலமென்னும் ஒரு க்ஷேத்ரமிருக்கின்றது. அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் நித்யஸ்வ ரூபியாகிய ஸுப்ரஹ்மண்ய பரமாத்மாவை நான்முகன் முதலான தேவர்கள் எப்பொழுதும் பூஜை செய்துகொண்டிருக்கின்ருர்கள் நீரும் இப்பொழுதே இங்கிருந்து உமது தம்பியோடுகூட சீக்ரமாக அந்த க்ஷேத்ரத்திற்குச் செல்லும்" என உரைத்தனர். (130½)

(ஶ்லோ)

ஶ்ராவிதஸ்த்வகஸ்த்யேந ஸத்யாத்ரிம் ஶீக்ரமாகத: ॥ (131)

தத்ர த்வா மஹாதீர்த்தே ஸ்நாத்வா ஸஹ ஸீதயா ।

ஸ்நாத்வா ராகவ ஶ்ரேஷ்ட: ஶீக்ரமப்யாகத: ஸஹாநுஜ: ॥ (132)

ப்ரதக்ஷிணமதோ க்ருத்வா ஸ்வயம் ப்ரவிவேஶ ஹ ।
தத்ராபஶ்யத்தாஶரதிः ஸ்கந்தம் விஶ்வாத்மகம் விபும் ॥ (133)
க்ருத்வா ப்ரணாமம் பத்த்வா ஸ்தோத்ரம் ஸமுபசக்ரமே ॥ (133½)

(உ)

ராஜ ஶ்ரேஷ்டராகிய அந்த ராமரும் அகஸ்த்ய மகரிஷியினுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு சீக்ரமாகத் திருப்பரங்குன்றம் போய்ச் சேர்ந்து, தம்பியோடு மஹா புண்ய தீர்த்தமாகிய ஸ்வாமி புஷ்கரிணி (சரவணைப்பொய்கை)யில் ஸ்நாநம் செய்து கிரிப்ரதக்ஷிணம் செய்து கோவிலுக்குள் போனார். தர்மஸ்வரூபியாயுள்ள தாசரதியானவர்: (தசரகுமாரன்), எங்கும்நிறைந்தவரும் உலக வடிவாயுள்ளவருமான ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியை அங்கு தரிசனம் செய்துவிட்டு ஸ்தோத்ரம் செய்ய ஆரம்பித்தார். (133½)

(மூ) ராமः ॥

தேவதேவ க்ருபாராஶே ஸமவநு ஶிவ நந்தந ।
ரக்ஷ மாம் காருண்யாம்போதே ப்ரபந்நார்தி விநாஶந ॥ (134½)

ஸ்ரீமத் ஸத்யகிரீஶ்வராத்மஜவிபோ ஸ்ரீஸ்வாமிநாத ப்ரபோ ।
ஸாகேதம் ப்ரவிஹாய காநநமஹம் ஸம்ப்ராப்தவாந் பித்ராஜ்ஞயா ॥ (135½)

ஸீதாலக்ஷ்மண ஸம்யுதஸ்ஸவஸந் ஸீதா நஷ்டா மம ।
ஸோऽஹம் ஶரணாகதः கருணயா தேஹ்யத்ய ஸீதாம் மம ॥ (136½)

(உ) ஸ்ரீராமர் ப்ரார்த்தனை:—

தேவாதிதேவா! கருணாமூர்த்தே! ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணா! க்ருபாஸமுத்ரமே! சரணமடைந்தவர்களின் கஷ்டத்தை நிவர்த்தி செய்யும் ப்ரபோ! ஹே சிவஸுப்ரஹ்மண்யமூர்த்தே! என்னை ரக்ஷித்தருளவேண்டுமென்று ஸ்தோத்ரம் செய்து, சக்ரவர்த்தி திருமகனாகிய ராமபிரான், "ஹே ப்ரபோ! ஸத்யகிரீஶ்வர குமாரா! ஹே ஸ்வாமிநாதா! ஜெகந்நாதா! நான் பிதாவின் ஆக்ஞைப்படி அயோத்திமாநகரைவிட்டு ஸீதா லக்ஷ்மணர் ஸஹிதமாய்க் காட்டை அடைந்து வஸித்துக்கொண்டிருந்தேன். அங்கு ஸீதை காணாமல்

போய்விட்டாள். ப்ரபோ! நான் தங்களைச் சரணமடைந்தேன். க்ருபை கூர்ந்து எனக்கு இப்பொழுது ஸீதையைக் கொடுத்தருள வேண்டும்'' என ப்ரார்த்தித்தார். (136½)

(ஶ்லோ)

இதி ஸ்துத்வா குஹம் ராமஸ்ஸ தஸ்யாக்ரே விநயாந்வித: ।
குமாரோऽபி ஸஹஸா தஸ்ய ப்ரஸாதஞ் சகார து ப்ரபு: ॥ (137½)

(உ)

இவ்விதம் குஹஸ்வாமியை ஸ்தோத்ரம் செய்துவிட்டு ராம பிரான் எதிரில்நிற்க, முருகபிரானும் சக்ரவர்த்தி திருமகனாகிய ராம மூர்த்திக்குச் சீக்ரமாகவே அநுக்கிரகம் செய்தார். (137½)

(ஶ்லோ)

ராமோऽபி தந்நமஸ்க்ருத்ய ராவணாதீந் நிஶாசராந் ।
ஹத்வா ஸம்யங் மஹாபாக ஸ்ஸீதயா ஸஹ ஆயோத்யாம் ப்ராவிஶத் ॥ (138½)

(உ)

ஸ்ரீராமரும் ஸ்கந்தஸ்வாமியை மறுபடியும் நமஸ்காரம் செய்துவிட்டு, பிறகு ராவணாதி ராக்ஷஸர்களை யுத்தத்தில் ஹதம் செய்து மஹா பாக்யவானாய், ஸீதாஸமேதராய் அயோத்யாபுரியை அடைந்தார். (138½)

(ஶ்லோ) ஸூத: ॥

தஸ்மாதத: க்ஷேத்ரஸத்ருஶம் நாஸ்தி நாஸ்தி ஜகத்த்ரயே ।
அதோऽயம் ந்யாயதோ யஸ்ய ஸேவ்யம் ஸதா நஸம்ஶய: ॥ (139½)
ஸத்யாவஶ்யஸ்ய மாஹாத்ம்யம் ஶ்ரவணாத் படணாத் த்விஜா: ॥ (140)

ஶ்ராவிதேத ஸகலம் புண்யம் நஷ்டநாஶி நஷ்டநா ।
ஸநத்குமார: ஶ்ரீகாந்தா ஶிவயோகீ மஹாமதி: ॥ (141)

ஸந்தோஷம் பரமம் ப்ராப்ய புநஶ்ச ஶ்ரவணோத்ஸுக: ।
ஹ்ருஷ்டா பரமஸாநந்தா ஶாஸ்த்ரஸ்ய ப்ரஷ்ண பராயண: ॥ (142)

𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌮𑍁𑌨𑍇 ।
𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌗𑍁𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍 ॥ (143)

(உ) ஸூதர் சொல்லுகின்றார்:—

"ஆகையால் இந்த க்ஷேத்ரத்திற்கு ஸமானமான க்ஷேத்ரம் மூன்று உலகங்களிலுமில்லவேயில்லை. ஹே மகரிஷிகளே! இந்த ஸத்யாசல மாஹாத்ம்யத்தை கேட்டதினாலும் படித்ததினாலும் நீங்களும் நானும் மிகவும் புண்யசாலிகள்தான்; ஸம்சயமில்லை. இது ரொம்ப ஆச்சரியம். மகா புத்திசாலியும் சிவயோகியுமான ஸநத்குமார மஹரிஷி, முந்தி லோகாநந்தகராகிய நந்திகேஶ்வரரிடமிருந்து இந்த க்ஷேத்ர மாஹாத்ம்யம் எல்லாவற்றையும் கேள்வியுற்று மிக ப்ரீதியுடையவராகி பரமாநந்தத்தை அடைந்து, மறுபடியும் இந்தக் கதையைக் கேட்க ஆவலுடையவராய் பக்தியால் பரவசமாய், தன் குருவாகிய ஸாக்ஷாத் சிவ ஸ்வரூபியான நந்திதேவரைப் பார்த்து இந்த க்ஷேத்ர மாகாத்ம்யத்தையும் முருகபிரானது மகத்தான சரித்திரத்தையும் பின்னும் சொல்லி அருளுமாறு வேண்டிக் கொண்டார். (143)

(மூ)

𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌦𑌂 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌂
𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌪𑌠𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌕𑌲𑍇𑌷𑍍𑌟 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾
𑌦𑍍𑌗𑍁𑌹𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 ॥ (144)

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍈𑌵𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇
𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌶𑌿𑌵𑌕𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌗𑌿𑌰𑌿𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

(உ)

ஆகையால் மகா அத்புதமான இந்த ஸத்யகிரி (திருப்பரங்குன்ற) மாகாத்ம்யத்தையும் தீர்த்தங்களின் மகிமையையும் எவனொருவன் ஒருதரமேனும் கேட்கின்றானோ அல்லது படிக்கின்

ருனே அவன் ஸகல மனோபீஷ்டங்களையும் அடைந்து ஈஶ்வரானுக்ரஹத்தால் மோக்ஷத்தையும் அடைகின்றான். (144)

ஆறுவது அத்யாயம்
முற்றிற்று.

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

(𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇) 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌃 ॥

𑌶𑌿𑌲𑌾𑌦𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌨𑌿𑌧𑍇 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌤𑍍 ॥ (1)

𑌸𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌵𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌜𑌨𑌃 ।
𑌕𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌸𑍁𑌭𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌿 ॥ (2)

𑌸 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌸𑍁𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑍇 ।
𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍀𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌧𑍀𑌃 ॥ (3)
𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 ॥ (3½)

ஏழாவது அத்யாயம்.

(உரை) ஸநத்குமாரர் சொல்லுகிறார்:—

"ஷட்குண ஸம்பன்னரே! ஸகலமும் அறிந்தவரே! கருணைக் கடலே! சிலாதமஹரிஷியின் புத்ரனாகிய ஹே நந்திகேஶ்வரா! சரவணபவனுடைய ஆக்ஞையினாலே ஒரு பக்தனுக்காக மகா பரிசுத்தமான கங்காதீர்த்தமானது இந்தமலையினுச்சியில் தோன்றியிருக்கின்றதென்று தங்களால் முன்னால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வுலகத்தில் மஹானாகிய அந்த பக்தன் யார்? நல்லபுத்திமானாகிய அவன், தேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவரும் மஹா பாக்கியசாலியும் பராபரப்பொருளும் பராத்பரருமாகிய அந்த ஸுப்ரஹ்மண்யமூர்த்தியினிடத்தில் எவ்விதமான பக்தியைச்செய்து அவரைத் த்ருப்தி

செய்வித்தான். இப்பொழுது இதுகளெல்லாவற்றையும் விஸ்தாரமாய்ச்சொல்ல தாங்கள் தான் தகுந்தவர்கள்'', எனத் தெரிவித்துக் கொண்டார். (3¾)

(மூலம்)

ஏவம் ஸ்துதஸ்ததா நந்தீ ஸர்வதேவநமஸ்க்ருத: ।
ஸர்வஶக்த்யா மஹிம்நா ச ஸாக்ஷாச்சங்கரஸந்நிப: ॥ (4½)
ப்ராஹ கம்பீரயா வாசா க்ருபயா முநிஸத்தமம் ॥ (5)

(உ)

இந்த ப்ரகாரம் ஸநத்குமாரரால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்டபொழுது, ஸமஸ்த தேவர்களாலும் நமஸ்கரிக்கப்பட்டவரும் ஸர்வசக்தியினாலும் மஹிமையினாலும் ஸாக்ஷாத் பரமசிவனுக்கு ஸமான மானவருமான நந்திகேஶ்வரர், கருணையோடு கம்பீரமான வாக்கினால் அந்த முனிவராகிய ஸநத்குமாரரைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றார். (5)

(மூலம்) நந்திகேஶ்வர: ॥

ஆதஶாந்த ஸ்யெ வர்ண்யெ வராஹாக்யஸ்ய ஸம்ஜ்ஞகே ।
கஶ்சிதாஸீத் ஸர்வதேவாக்ரணீ நந்தீர இதி விஶ்ருத: ॥ (6)

ப்ரக்யாதஸ் ஸர்வதேஶேஷு ஸர்வவித்யாவிஶாரத: ।
ஸம்யக்ஷு விஜித் ப்ரவர: கவீநாமக்ரணீர்மதே ॥ (7)

ஸதஸ்த்வாத் ப்ரத்யஹம் ஸத்யகிரிம் ஸம்ப்ராப்ய பக்தித: ।
காவேரவத்ரிநீ தீர்த்தே வத்ரகூரா ஶோபிதே ॥ (8)

ஸக்ருந்நிமஜ்ஜதாம் ஸத்யஸாரூப்யப்ரதே ஶுபே ।
ஸ்நாத்வா ஸம்ப்ரீயாநேந நித்யகர்ம விதாய ச ॥ (9)

க்ருத்வா து தர்ஶநம் தேவதேவஸ்ய காருண்யநிதே: ।
ஸுப்ரஹ்மண்யஸ்ய கிரிஜாநந்தநஸ்ய மஹாத்மந: ॥ (10)
ப்ரத்யாதிஸ நந்தகீர்த்தி வித்யா ஶாலேந்த்ராவ் மஹாதேஜஸ்வீ ॥ (10½)

(உ) நந்திகேஶ்வரர் சொல்கிறார்:—

ஹே ஸநத்குமார மஹரிஷே! முன் காலத்தில் ஹாலாஸ்ய மென்று பெயருடைய பரிசுத்தமான த்வாதசாந்த க்ஷேத்ரத்தில், மகா புத்திசாலியும் யோகீஶ்வரரும் எல்லா தேசங்களிலும் க்யாதி பெற்றவரும் எல்லா வித்தைகளிலும் ஸாமர்த்யமுடையவரும் சங்கவித்வான்களுக்குள் முதன்மையானவரும் கவிஶிரேஷ்டருமான நக்கீரர் என்று ப்ரஸித்திபெற்ற ஒரு வித்வானிருந்தார். அவர் தினந்தோறும் அந்த ஹாலாஸ்ய க்ஷேத்ரத்திலிருந்து திருப்பரங் குன்றத்திற்கு வந்து, தாமரஸபுஷ்பம் செங்காந்தல் புஷ்பங்களால் நிறைந்து அழகு பொருந்தியதும், ஒருதரம் ஸ்நாநம் செய்தவர் களுக்கும் ஸ்கந்த ஸாரூப்யத்தைக்கொடுக்கும் புண்யதீர்த்தமுமான ஸ்வாமி புஷ்கரிணி என்ற சரவணப்பொய்கையில் பக்தியோடு விதிப்படி ஸ்நாநம் செய்து நித்யாநுஷ்டானங்களை முடித்துக் கொண்டு, பார்வதீ நந்தனனும் தேவதேவனும் கருணாநிதியும் மஹாத்மாவுமாகிய ஸுப்ரஹ்மண்யமூர்த்தியை தரிசனம் செய்யா மல், வித்தையினால் பூஜிக்கத்தகுந்தவராயிருந்தாலும் விசேஷமான மாத்ஸரிய (த்வேஷ) முடையவரான அந்த நக்கீரகவி, மதுரைக்குத் திரும்பிவிடுவார். (10½)

(மூ)

தஸ்யாஹங்காரமாலோக்ய த்ருஷ்ட்வா ஸ்கந்தோ கணாந் ஸ்வகாந் ।
உக்ர ப்ரப்ருதிகாந் காம்ஶ்சித் ப்ராஹ பாவகஸம்பவ: ॥ (11½).

(உ)

அதனால் அக்னிகுமாரராகிய ஸத்யாசலபதி - ஸுப்ரஹ் மண்ய மூர்த்தியானவர், அந்த கவியினுடைய அகங்காரத்தைப் பார்த்து, தமது பூதகணங்களாகிய உக்ரன் (அண்டாபரணன்) முதலிய சிலரை நோக்கி ஆஜ்ஞாபித்தார். (11½)

(மூ)

[illegible] ।
ஶிவ... காசிதா ஸுரா: ॥ (12½)

விஷ்ணுப்ரஹ்மமுகாஶ்ச ஸ்கந்தாத்யா தேவதா[illegible]கா: ।
இதி மத்வா ததோ நைவ ஶிவோऽஹமிதி ஸம்ஸ்மரந் ॥ (13½)
ஸ்திதம் நக்கீரகம் தத்த்வ[illegible] ப்ரோக்தவாந் [illegible] ॥ (14)

(உ)

ஸாக்ஷாத் பரமசிவனே அடிக்கிழங்கு (விருக்ஷத்தின் வித்து); ப்ரஹ்மா விஷ்ணு ருத்ரன் ஸ்கந்தன் முதலான தேவர்கள் அந்தக் கிழங்கி(வித்தி)லிருந்து (பரமசிவனிடத்திலிருந்து) உண்டான முளை தளிர் கொம்பு கிளைகளாம்; (மூலப்பொருளாகிற பரமசிவனை பக்தி செய்யும் நமக்கு மற்ற கொம்புகிளைகளாகிற தேவாதிகள் நிகரில்லை;) அதினால் அந்த ஸாக்ஷாத் பரமசிவனே நாம் என்று நினைத்துக் கொண்டு கர்வத்தை அடைந்திருக்கும் நக்கீரரைக் குறித்து தத்வங்களின் கரையைக்கண்ட குஹஸ்வாமி (தம்முடைய) பூதகணங்களைப் பார்த்து உத்தரவு செய்தார். (14)

(ஶ்லோ) ஶ்ரீஸ்கந்த: ॥

ஹே பூதபா: ப்ரதிதிநம் மதுராநகர்யா:
மூட[illegible] கீரகவிரத்ர [illegible] ப்ரஸித்தே ।
க்ஷேத்ரே குமாரஸரஸி ஸ்புடபங்கஜாட்யே
ஸம்ஸ்நாய [illegible] நகரோதி [illegible] ॥ (15)

தஸ்மாதிமம் [illegible]
பத்த்வா த்ருடம் த்ருடதரைர் [illegible] பாஶை: ।
[illegible] குஹரே விநிவேஶ்ய தஸ்ய
த்வாரம் பிதாய ச ஜவேந நிவர்த்[illegible] ॥ (16)

(உ) ஶ்ரீ ஸ்கந்தஸ்வாமி ஆக்ஞை:—

"ஹே பூதகணாதிபர்களே! மூடனாகிய நக்கீரகவியானவன், மதுரைமாநகரிலிருந்து ப்ரஸித்தமான இந்த நமது க்ஷேத்ரத்திற்கு தினந்தோறும் வந்து, மலர்ந்த தாமரை புஷ்பங்களால் நிறைந்ததும் பரிசுத்தமானதுமான குமாரஸரவில் (சரவணப்பொய்கையில்) ஸ்நாநம் செய்தும் நம்மை தரிசனம் செய்யாமல் போகிறான்,

ஆகையால் துரஹங்காரமாகிய மலையிலேறியிருக்கும் (மமதை யடைந்திருக்கும்) இவனை மிக உறுதியான பாசக்கயிறுகளால் பலமாய் இருக்கிக்கட்டி, நம்முடைய பர்வதத்தின் முன்பாகத்தி லிருக்கிற குஹையில் அவனைத்தள்ளி அந்த குஹையின் வாசலை நன்றாய் அடைத்து சீக்ரமாய்த் திரும்பிவாருங்கள்" எனறு ஆக்ஞா பித்தனர். (16)

(ஸ-மூ) ஶைலாதிः ॥

ஸர்வே ஸ்கந்த ஶாஸநேநோக்ர ஸேநாத்யா பூத நாயகாः ।
யத்ர திஷ்டதி நத்கீரோ ஜபத்யாந பராயணः ॥ (17)

ஸரோவராக்ய தடம் ஸ்வாமி பவித்ரம் பரிபாவநம் ।
தபோஹதாஶ் ச ஶக்தாஸ்தே ஜபகாலே வ்யாஹதாः ॥ (18)

(உ) நந்திகேஶ்வரர் சொல்லுகிறார் :—

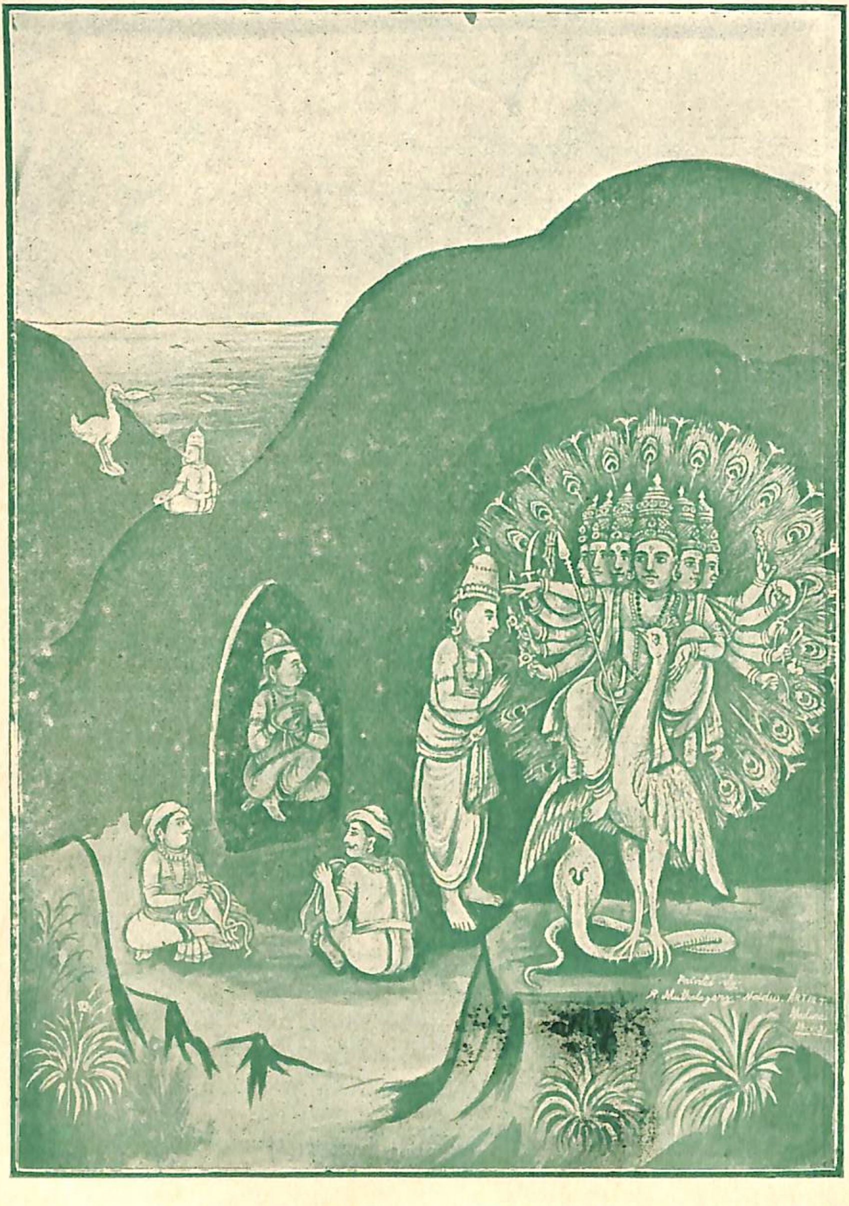
இவ்விதமாக குஹஸ்வாமியினால் ஆக்ஞாபிக்கப்பட்டவர்களா கிய உக்ரஸேநன் முதலிய பூதநாயகர்கள் ஜபத்யான பராயணரா கிய நக்கீரகவியானவர் எந்த இடத்திலிருக்கின்றாரோ அந்த பரி சுத்தமான சரவணப்பொய்கைக்கரையை யடைந்தும் அவருடைய தபோமகிமையினால் அந்தக் கவிஶ்ரேஷ்டரைப் பிடிப்பதற்கு சக்தி யற்றவர்களாயினர். (18)

(ஸ-மூ)

காம்ஶித்க்ருத்யா ஸ்வாபயேந வக்த்ரேண கணநாயகாः ।
ஏகைகம் விஶ்வஸ்ய க்ருஹீத்வா ஸ்வாஸேநோஹ்ந் ॥ (19)

ஹித்வா த்வியா ஸம்ஶயம் ச கிஞ்சித்தத்ர ஜநாத்திகே ।
ப்ரக்ஷிப்யாஸ்ய தஸ்யாஸ்யம் த்வேஜோஹந்ந்த்ரநிஸ்ஸ்தத் ॥ (20)

ஶ்ரீநாயகே தந்த்ய ஸர்வ ஸ்தோக்ஷேத்ரி ஸம்வாநா ।
க்ஷேத்ரம் விஹகம் ப்ராஷ்டு ஸ்யாதக்ஷேத்ரி ஜீவநே ॥ (21)

நக்கீரர் சரவணப்பொய்கையில் நீராடி கிரிவலம்வந்து முருகக்கடவுளைத் தரிசியாது சென்றமைக்குச் சிக்ஷிக்கப்பட்டுப்பின் குமாரஸ்வாமியைத் துதித்து அநுக்ரஹம் பெறல். [பக்கம் 153

தேந மாயா விஹங்கேந க்ருதம் த்ருஷ்ட்வா ததா முநி: ।
ஜீவஹிம்ஸாத்மகம் கஷ்டம் காருண்யாத் து:ஷ்ட சேஷ்டித: ॥ (22)

ஜபத்யாநாதிகம் ஸர்வம் ஸமாப்யாத்யாய ஸத்வரம் ।
மோசநாயதது மீநஸ்ய (1) பாவநஸ்ய ஹ்யுபாயயௌ ॥ (23)

க்ஷணம் ப்ரதீக்ஷ்ய தத்ரைவ ஸமயே கணநாயகா: ।
த்வரிதம் க்ருஹீத்வா நக்கீரம் பத்த்வா பாசைர் த்ருடம் ததா ॥ (24)

ஸந்நிவேஶ்ய குஹாந்தஸ்து மஹாந்த்ர ப்ருஹதா ததா ।
த்வாரம் பிதாய ஸர்வத்ர ஹஸ்த்யா ஶிவகிங்கரா: ॥ (25)

ஸைந்யாயிவ ஸர்வாணாம் தேஷாம் நிகடம் ப்ராப்ய ஹர்ஷிதா: ।
தஸ்மை நிவேதயாமாஸு: ப்ரஹ்வ ஶிவ ஸந்நிதௌ ॥ (26)

(உ)

அந்த பூதநாயகர்கள் பின் உபாயத்தினுலொரு வேலைசெய்தார்கள். அரச மரத்தினுடைய மனோஹரமான ஒரு இலையையெடுத்து இரண்டாகக்கிழித்து அதை மறுபடி ஒன்று சேர்த்து அங்கு ஜலத்தோரத்தில் போட்டார்கள். அதிலொரு பாதி பக்ஷியாயும் மற்றொரு பாதி மீனுயு மாச்சுது. ஹே ஸநத்குமார மஹரிஷே! அந்த பக்ஷியானது அந்த மீனை மூக்கினுல் கொத்திக் கரையிலிழுத்தது. அப்படியிழுக்கும் பக்ஷியை அந்த மீனுனது பயத்தினுல் ஜலத்திலிழுத்தது. அப்பொழுது நக்கீரகவியானவர் அந்த மாயா பக்ஷியினுல் செய்யப்பட்ட ஜீவஹிம்ஸாரூபமான கஷ்டத்தைப் பார்க்கப் பொறுக்காதவராய் ஜபத்யானம் முதலான எல்லா க்ரியைகளையும் சீக்ரமாகச் செய்துமுடித்துக்கொண்டு எழுந்திருந்து மீனைக் காப்பாற்றுவதற்காக ஜலக்கரையைச் சார்ந்த தருணத்தில், ஸமயம் பார்த்திருந்த கணநாயகர்கள் வேகமாயோடிவந்து நக்கீரரைப்பிடித்து பாசக்கயிறுகளால் பலமாகக்கட்டி மலையிலுள்ள குஹையில் கொண்டுவந்தடைத்து அந்த குஹாத்வாரத்தை பெரிய

(1) பாவநஸ்ய---ஜலஸ்ய.

பாராங்கற்களினால் மூடி, ஹே மஹரிஷிகளே! தேவஸேநாபதியான ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியின் திருஸந்நிதானத்தை அடைந்து நடந்த வ்ருத்தாந்தங்களை பூதநாயகர்கள் பரமசிவ குமாரராகிய ஸ்வாமிநாத மஹாப்ரபுவினிடத்தில் ஸந்தோஷத்துடன் தெரிவித்துக்கொண்டார்கள். (26)

(ஸ)

நக்கீரஸ்ய மொதூாஹ காராகெஹ ஷ்டிதாநுவஹூ ।
த்யக்தாநஸ்ய தீநஸ்ய தஷா ஸாதூயபூவஜீபூதஃ ॥ (27)

வராதஃவரம் வராதீஶம் வரஸாநந்ட ஷாயகம் ।
வரஶம்ஹு வராஶக்தி ஸஸிஜ நவிஜாக்ருதிம் ॥ (28)

ப்ரஹ்மம் ப்ரஹ்ம ஹரீஷீகேஶ ப்ரஸ்வாநாம் ஜிவஸகஸாம் ।
கநாஷ்ருதம் குஹம் ஸாக்ஷாத் வரஸாதாந ஸேவ்யபம் ॥ (29)

ஹத்ஸ்ரா வரயோயபக்தோ ஜீவாராத் ஸதம்ஜிதஃ ।
ஹூதெவ நூராநாவிலெய நபூலெவ்ய தொஷபாஸவ ஸதஃகவிஃ ॥ (30)

(உ)

பிறகு மலையின் முன்பாகத்தில் பந்தேகாணவிலடைபட்டிருக்கிற நக்கிரகவியானவர், கர்வமடங்கி த்வேஷபுத்தியைவிட்டு மிகவும் தீனராய், பராபரமூர்த்தியும் பரங்குன்ற நாயகரும் பரமானந்தத்தைத் தருகிறவரும் பார்வதீ பரமேஶ்வரருடைய ஸங்கத்தினால் ஞான வடிவாய் அவதரித்த மூர்த்தியும், ப்ரஹ்மா விஷ்ணு முதலான தேவர்களுக்கு ப்ரபுவும், ஆதியந்த மற்றவரும் குறைவில்லாதவரும் அழிவற்றவரும் பரமாத்மஸ்வரூபியுமான ஸாக்ஷாத் குஹஸ்வாமியை, அந்தக்கவிசிரேஷ்டர் தினந்தோறும் சோர்வடையாதவிசேஷபக்தியுடன், புதிது புதிதான பலவித அநேக ஸ்தோத்ரங்களால் இரவும் பகலும் ஸ்துதித்து ஸந்தோஷமுண்டாகும்படி செய்தார். (30)

𑌕𑍃𑌤𑌨𑍁𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌥𑍈𑌰𑌮𑌰𑍇𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 ।
𑌵𑌿𑌭𑍇𑌦𑌯𑌨𑍍 𑌶𑍈𑌲𑌮𑌾𑌶𑍁 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌰𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌵𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂
𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌃 ॥ (31)

𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌶𑌜𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌦𑍀𑌨𑌮𑌾𑌨𑌸𑌮𑍍 ।
𑌮𑍋𑌚𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌨𑌕𑍍𑌕𑍀𑌰𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑌨𑌃 ॥ (32)

𑌉𑌦𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌾𑌯𑍁𑌤𑌾𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌾𑌰𑍂𑌢𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌣𑌮𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌚𑌾𑌰𑌣𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑍈𑌃 ॥ (33)

𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌗𑍁𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑌿𑌨𑌃 ।
𑌪𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑌦𑍍𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥ (34)

𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌮𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌵𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌪𑍁𑌰𑌃𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌧𑍀𑌶𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌮𑍍 ॥ (35)
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌗𑌦𑍍𑌗𑌦𑌯𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌾 ॥ (35½)

(உ)

பிறகு அந்தக்கவியினுடைய ஸ்தோத்ரங்களால் ப்ரார்த்திக்கப் பட்டு ஸந்தோஷமடைந்தவரும் ப்ரமதகணங்களாலும் இந்த்ரன் முதலான தேவர்களாலும் வந்தனம் செய்யப்பட்டவருமாகிய குமாரஸ்வாமியானவர், தன் கையிலிருக்கும் சக்த்யாயுதத்தினால் அந்த குஹாத்வாரத்தில் அடைத்திருக்கும் கல்லை சீக்ரமாக உடைத்துத்தள்ளி, பாசக்கயற்றினால் கட்டப்பட்டு ரொம்பதீன மான மனமுடையவராகிய அந்த நக்கீரகவியின் கட்டையும் அவிழ்த்து விட்டு அவருக்கு நேரில் ப்ரஸந்நமானர். அப்போது அந்த நக்கீரகவியானவர், கோடிஸூர்யோதய ப்ரகாசம் போல ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருப்பவரும் மயில் வாகனத்திலாரோகணித் திருப்பவரும், தேவர்களாலும் கந்தர்வர்களாலும் ஸித்தசாரண கின்னரர்களாலும் முனீஶ்வரர்களாலும் ஸ்தோத்ரம்செய்யப்பட்ட வரும், பரமாத்மஸ்வரூபியுமாகிய அந்த குஹஸ்வாமியினுடைய அழகுபொருந்திய பாதாரவிந்த மூலத்தில் தண்டம்போல் ஸாஷ் டாங்க நமஸ்காரம் செய்து, மனமடங்கினவராய்த் தன்னிருகை

களையும் சிரமேல் கூப்பி, பக்தியினால் வணங்கின சரீரத்தையுடைய வராய்த் தன் முன்னால் ப்ரத்யக்ஷராய்த்தோன்றி நிற்கும் தேவாதி தேவேஶ்வரனும் மஹாப்ரபுவும் ஸகல ஜகத்திற்கும் கர்த்தாவும் மஹாஸேநனுமாகிய ஸுப்ரஹ்மண்யமூர்த்தியை, பக்திமேலிட்டு தழதழத்த வாக்கினால் ஸ்தோத்ரம்செய்கிறார். (35½)

𑌨𑌕𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌵𑌚𑌃 ॥

(𑌉𑌵𑌾𑌚) 𑌨𑌕𑍀𑌰𑌃 ॥

𑌤𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌰𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑍋 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌿𑌨𑌾
𑌭𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌮𑍍 𑌭𑍋𑌜𑌂 𑌭𑌵𑌭𑌯𑌹𑌰𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌶𑌰𑌣𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌤 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀𑌶 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌯𑌗𑌣𑌨𑌾 𑌯𑌾𑌤𑍁𑌜𑌵𑌿𑌭𑍋
𑌗𑍁𑌹𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍀𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌤𑌨𑍁 𑌮𑌯𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍 ॥ (36½)

𑌕𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌹𑍍𑌯𑍂𑌦𑌯𑌾 𑌜𑍈𑌕 𑌨𑌿𑌰𑌯𑌂
𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌪𑌦𑌕𑌮𑌲𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌂 𑌤𑌵𑌯𑍋 ।
𑌦𑌯𑌾𑌵𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑌂𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑌯 𑌜𑍇𑌪𑍇𑌶 𑌵𑌾𑌰𑌦
𑌗𑍁𑌹𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍀𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌤𑌨𑍁 𑌮𑌯𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍 ॥ (37½)

𑌰𑌣𑍇 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌕𑌲𑌦𑌿𑌤𑌿𑌜𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌾𑌰𑌕𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑍍
𑌹𑌰𑌿𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑍁𑌰𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌮𑍁𑌦𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌿𑌵𑌶𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿𑌕𑌮𑍍
𑌗𑍁𑌹𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍀𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌤𑌨𑍁 𑌮𑌯𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍 ॥ (38½)

𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌨𑌿𑌕𑌰𑌮𑍂𑌲𑌾𑌯 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍
𑌨𑌿𑌰𑍂𑌹𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌤𑌰𑌂 𑌕𑌮𑌲𑌜𑌮𑌶𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌪𑌿 ।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌣𑌸𑍍𑌸𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌧𑌰𑌵𑌤𑍇 𑌜𑍇𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕 𑌶𑌰𑍋
𑌗𑍁𑌹𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍀𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌤𑌨𑍁 𑌮𑌯𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍 ॥ (39½)

𑌶𑌰𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌜𑍍𑌜𑍈𑌵𑌾𑌤𑍃𑌕 𑌵𑌿𑌜𑌯 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌲𑌸𑌤𑍍
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌡𑍍𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌦𑌲𑌿𑌤 𑌮𑌹𑌾𑌕𑍍𑌰𑍌𑌞𑍍𑌚 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍂𑌨𑍋 ।

𑌹𑍃𑌦𑌬𑍍𑌜𑌸𑍍𑌥 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌹𑌰𑌿𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌶𑌿𑌵𑌪𑌤𑍇 𑌸𑌕𑌲 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌾𑌂
𑌗𑍁𑌹𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍀𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌤𑌨𑍁 𑌮𑌯𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍 ॥ (40½)

𑌅𑌹𑌾𑌰𑍍𑌦𑌂 𑌶𑍌𑌶𑍌𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌜 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌿𑌷𑌤𑍇
𑌗𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌅𑌪𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌿𑌤𑌤𑌾𑌂 ।
𑌵𑌸𑌾𑌰𑌾𑌤𑍇𑌃 𑌕𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑌣𑍇 𑌬𑌹𑍁 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌲𑌯𑌪𑌤𑍇
𑌗𑍁𑌹𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍀𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌤𑌨𑍁 𑌮𑌯𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍 ॥ (41½)

(உ) குஹஸ்வாமியை நக்கீரகவி ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார்:—

அழகு பொருந்தியவரான ஹே ஸத்யாசல நாயகா! ஹே ஜகன்னாதா! தங்கள் மூர்த்தியின் தரிசனமே செய்யாதவனாகிய நான், ஜனனமரண பயத்தை நாசம் செய்கிறதான தங்களுடைய பாதாரவிந்தங்களை இப்பொழுது சரணமடைகின்றேன். ஆகையால், மகாவ்யாபகரான ஹே ஸ்கந்த மூர்த்தே! பரமசிவ குமாரா! ஹே குஹஸ்வாமின்! தீனனாகிய என்னிடத்தில் எப்பொழுதும் க்ருபை செய்யவேண்டும். (36½)

திருச்செந்தூரில் வஸிக்கும் செந்திலாண்டவா! தேவேந்த்ரனுக்கு வரம் கொடுத்தருளிய பாலஸுப்ரமண்யப்ரபோ! முருகேசா! அகஸ்த்யர் முதலான மஹரிஷிகளினுடைய நிர்மலமான ஹ்ருதய கமலத்திலேயே எப்பொழுதும் வஸிக்கிறதான தங்களுடைய இரண்டு பாதாரவிந்தங்களும் என்னால் ஒரு தரம்கூட த்யானம் செய்யப்படவில்லை. அப்படியிருந்தாலும், ஹே குஹஸ்வாமின்! தீனனாகிய என்னிடத்தில் எப்பொழுதும் க்ருபை செய்ய வேண்டும். (37½)

அழகிய சிவகிரிநாதா! பழனியாண்டவா! ஹே தண்டபாணே. தாரகன் முதலான எல்லா அரக்கர்களையும் யுத்தத்தில் சக்த்யாயுதத்தினால் ஸம்ஹாரம் செய்து, விஷ்ணு ப்ரஹ்மேந்த்ரன் முதலான தேவர்களுக்கும் ரிஷிகளுக்கும் பூலோகத்தில் மனுஷ்யர்களுக்கும் பூர்ணமான ஸந்தோஷத்தைச் செய்து வைத்தவராகிய முருகேசா! ஹே குஹஸ்வாமின்! தீனனாகிய என்னிடத்தில் எப்பொழுதும் க்ருபை செய்யவேண்டும். (38½)

ஸ்ரீபார்வதிதேவியின் ஆனந்தத்திற்கு ஸாகரமாய் விளங்கும் குமாரா! ஸ்வாமி மலைக்கதிபதியான ஹே ஸ்வாமிநாதா! ஸமஸ்த வேதங்களுடைய மூலார்த்தமாகிய ப்ரணவத்தின் பொருளை நன்குரைக்கச் சக்தியற்றவரான ப்ரஹ்மதேவரைக் கண்டித்து, ஸ்வயமாகவே கைலாஸபதிக்கு உபதேசம் செய்த தேசிககுரோ! ஹே குஹஸ்வாமின்! தீனனாகிய என்னிடத்தில் எப்பொழுதும் க்ருபை செய்யவேண்டும். (39½)

சரத்கால பூர்ணசந்த்ரமண்டலம் போல நிர்மலமான ஆறு முகங்களாலும் அழகுபொருந்திய பன்னிரண்டு கைகளாலும் ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் ஷண்முகனாதா! ஹல்லக கிரியாகிய திருத்தணிக்கதிபதியான பாலஸுப்ரமண்யமூர்த்தே! பெரும் மலையாய் விளங்கின க்ரௌஞ்சாஸுரனை சக்த்யாயுதத்தினால் கொன்ற சக்திதரா! ஞானிகளினுடைய ஹ்ருதய கமலங்களில் வஸிக்கும் ஹே குஹஸ்வாமின்! தீனனாகிய என்னிடத்தில் எப்பொழுதும் க்ருபை செய்யவேண்டும். (40½)

பெரிதாகிய மயிலின்மீது ஆரோகணித்திருக்கும் சிகிவாகனா! தங்களை பஜிக்கின்றவர்களான ஸமஸ்த தேவகணங்களுக்கும் மஹரிஷிகளுக்கும் அடியார்களுக்கும் அபயமளித்து வேண்டிய வரத்தைக் கொடுத்தருளும் ஹே ப்ரபோ! குன்றுதோறாடும் குமரேசா! தேவேந்த்ர குமாரியாகிய தேவஸேனை அம்மையின் அழகியமணவாளா! ஹே குஹஸ்வாமின்! தீனனாகிய என்னிடத்தில் எப்பொழுதும் க்ருபை செய்யவேண்டும். (41½)

(இவ்விதம் ஆறு படை வீட்டினிற்கதிபதியான முருகேசனை நக்கீரகவி துதித்தனர்).

(𑌸𑌮)

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌸𑍇𑌨𑍋 𑌨𑌕𑍍𑌕𑍀𑌰𑌮𑍁𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌤𑌦𑌾 ।
𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪 𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑍍 ॥ (42½)

(உ)

இந்த ப்ரகாரம் நக்கீரமுனிவரால் ஸ்தோத்ரம் செய்யப்பட்டபொழுது ஸ்ரீ ஸுப்ரமண்ய மூர்த்தியானவர் ரொம்பவும் ஸந்தோ

ஷமடைந்து கருணையோடு அம்முனிவரைப் பார்த்து திருவாய் மலர்ந்தருளிகின்றார். (42½)

(ஶ்லோ) ஸ்கந்த: ॥

த்வத்க்ருதேந ஸ்தவேநாஹம் ஸந்துஷ்டோஸ்மி மஹாமுநே ।
வரயாபிமதம் வித்வந் மத்தோவர மநுத்தமம் ॥ (43½)

த்வயா க்ருதமிமம் மந்நே ஸ்தவமேஶேஷஸித்தி ப்ரதம்
பவேத் ப்ரீதிகரம் மம ப்ரியகரம்ஹி யஸ்ஸாதரம் ।
விமுக்த து:கிதஸ்ஸதா விவிதஸம்பத் ஸம்பத்ய தே
ஸமேத்ய பதமுத்தமம் ஸமவாப்ய ஸர்வோத்தமம் ॥ (44½)

இத்யாத்ருதேந மஹதா ஸ்கந்தேந ஹிதோ முநிஸ்ததா ।
ப்ரார்த்தயாமாஸ தேவேஶம் வரம் வரகவீஶ்வர: ॥ (45½)

(உ) ஸ்கந்த மூர்த்தி அருள்கின்றார்:—

"ஹே மகாமுனே! வித்வானே! நீ செய்த ஸ்தோத்ரத்தினல் நாம் சந்தோஷமடைந்தோம். ஆகையால் உனக்கு இஷ்டமான படி உத்தமமான வரனே நம்மிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஹே நக்கீரமுனே! ஸகலவிதமான ஸித்திகளையும்கொடுக்கத்தகுந்ததும் நமக்கு ரொம்பவும் ப்ரியமுள்ளதுமான உம்மால் செய்யப்பட்ட இந்த ஸ்தோத்ரத்தை எவன் தினந்தோறும் ஆதரவுடன் படிக்கிறானே அவன், ஸகலமான கஷ்டங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு, ஸகல ஸம்பத்துக்களையுமடைந்து, பின் ஸர்வோத்தமமான என் பதத்தையும் அடைகின்றான்"; என்று மஹானகிய அக்னிகுமாரனலே அநுக்ரஹம் செய்யப்பட்ட அந்த வரகவிஶ்ரேஷ்டரானவர், அப்பொழுது தேவநாயகராகிய ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியை வரம் கோறிப்ரார்த்திக்கின்றார். (45½)

(ஶ்லோ)

ஹரஸூநு தேவதேவேஶ கோமார கருணாநிதே ।
யோக்ருதாம: க்ஷந்தவ்யம் யதத்ஸர்வம் ஹர தா ப்ரபோ ॥ (46½)

த்வதீய சரணாம்போஜே ஸம்ஸாரார்ணவ தாரகே ।
ஸதோத்ஸவ ஸ்தோத்ரபாவேன பக்திம் தேஹி த்ருடாம் மம ॥ (47½)

(உ)

"ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணராகிய தேவநாயகா! கருணாநிதே ப்ரபோ குமாரஸ்வாமின்! நான் செய்த அபராத (குற்ற)ங்களை யெல்லாம் மன்னித்தருளி, ஸம்ஸாரஸாகரத்தினின்றும்கரையேற்றக் கூடியதான தங்கள் சரண கமலங்களில் ஸ்திரமான (த்ருடமான) பக்தியை எனக்குத்தந்தருள வேண்டும்", எனப்ப்ரார்த்தித்தார். (47½)

(மூ-ம்)

இதி ஸம்ப்ரார்த்தித ஸ்கந்த: சக்திபாணி: க்ருபாநிதி: ।
பக்திம் ப்ரதாய ஸுத்ருடாம் தஸ்மை பூயோऽப்யுவாச தம் ॥ (48½)
அந்யத் கிஞ்சிதீப்ஸிதம் தத்தாமி மஹாமுநே ॥ (49)

(உ)

இவ்விதம் ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட ஸ்கந்த பரமாத்மாவானவர், க்ருபாஸாகரமூர்த்தியான சக்திதரர், அந்த நக்கீரகவிக்கு அவ்விதமே விசேஷ த்ருடமான பக்தியை அநுக்ரஹித்து, மறுபடியும் அவரைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றார். "ஹே மஹாமுனே! இன்னும் எதை இஷ்டப்படுகின்றாயோ அந்த வரத்தையும் கேள், தருகின்றோம்". என்று அருளினர். (49)

(மூ-ம்)

ஏவம் ப்ருவதி ஷண்முகே மஹாநக்கீர ஸத்கவி: ।
புந: ஸம்ப்ரார்த்தயாமாஸ ஸ்வேஷ்ட ஸித்தி ப்ரதம் ப்ரபும் ॥ (50)

(உ)

இவ்விதம் ஷண்முகநாதன் திருவாய் மலர்ந்தருளலும் மகானுகிய நக்கீரகவி இஷ்ட ஸித்தியைத்தந்தருளும் முருகபிரானைப் பார்த்துத் தனக்கிஷ்டமான வரத்தைக் குறித்து மறுபடியும் ப்ரார்த்திக்கின்றார். (50)

(மூ-ம்) நக்கீர: ॥

தேவ தேவ க்ருபாஸிந்தோ பக்தாபீஷ்ட வரப்ரத ।
மமாஸ்யாம் ஸ்தோத்ரவாணீம் த்வத் ப்ரஸாதம் குரு ப்ரபோ ॥ (51)

(உ) நக்கீரர் ப்ரார்த்திக்கின்றார்:—

“தேவாதிதேவ! கருணையே வடிவாய்க்கொண்டு பக்தர்களுக்கு வசப்பட்டு அநுக்ரஹிக்கும் ப்ரபோ! பராபரப்பொருளே! ஷண்முகநாதா! கங்காஸ்நானஞ் செய்ய ஆசைகொண்டிருக்கின்றேன்; அநுக்ரஹிக்க வேண்டும்;” எனப்ரார்த்தித்தார். (51)

(மூ-ம்)

ஸர்வமஹர்ஷிபிஸ்துதோ தேவோ தேவஸேநா பதிர் குஹ: ।
வாசா மதுரயா ப்ராஹ த்ருஷ்டிம் த்ருஷ்டிமதேஷு ஸங்கத: ॥ (52)

அஸ்மிந்நேவ மஹாசைலே ஸர்வஜ்ஞாநஸ்வரூபகே ।
தர்சயிஷ்யாமி யோகீந்த்ர ஸாக்ஷாத் கங்காம் ஸ்வாம் பாவநீம் ॥ (53)
தவாபி ஸர்வ யோகாநாயாஸத: ஸ்ரீ போகமோக்ஷதாம் ॥ 53½

(உ)

இவ்வாறு நக்கீரரால் ப்ரார்த்திக்கப்படவே, மஹரிஷிகளால் ஸ்தோத்ரம் செய்யப்பட்ட குஹஸ்வாமி, தேவஸேநாபதி, ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியானவர், மதுரமான வார்த்தையால் அவரை (நக்கீரரை)ப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றார். “ஹே யோகீந்த்ர! ஸர்வ ஞான ஸ்வரூபமாய் விளங்கும் உத்தமமான இந்தபர்வதத்தின் சிகரத்திலேயே, உனக்கும் இன்னும் மற்றெல்லோர்க்கும் முயற்சியில்லாமலே ஸேவிக்கப்படும் பொருட்டு, போகமோக்ஷங்களைத் தரத்தகுந்ததும் மகாபரிசுத்தமானதுமான கங்காதீர்த்தத்தை ப்ரத்யக்ஷமாகத் தருவிக்கிறேன்” என்று சொல்லி அருளினர். (53½)

(மூ-ம்)

இத்யுக்த்வா காங்கேயோ கங்காம் பாதாள வாஹிநீம் ।
ஸாம்பஸ்ய தேவதேவஸ்ய ஸ்ரீசக்தே: ஸத்யாத்ரிவாஸிந: ॥ (54½)
ஜநகஸ்யாத்ர தக்ஷிணே ப்ரதக்ஷிண பார்ச்வத: ॥ (55)

(உ)

கங்கா புத்ரனாகிய குஹஸ்வாமி யானவர், பாதாளவாகினியான கங்கையை அழகுபொருந்திய பராசலரூபியும் தேவதேவருமான

ஸாம்ப மூர்த்திக்கு அந்தர்வாகினி ரூபமாய் எப்பொழுதும் ப்ரதக்ஷிணம் செய்கிறவளாக இந்த இடத்திற்கு வரவேண்டுமென்று நினைத்தார். (55)

(ஊ-ஆ)

ததைவஸா மஹாபாகா கங்கா லோகைகபாவநீ ।
ஆதாரஶக்தேஶ்ச ஹரே: ப்ருஷ்டத: கூர்மாக்ருதே: ॥ (56)

உத்க்ருத்ய விவராத் ராஜ ஶ்ரேஷ்டாவநீ ஸத்வரம் ।
ஶ்ருங்கமத்யே தக்ஷிணத ஸ்ஸத்யாத்ரேர் நிஷேவிதா ॥ (57)

தத்ரத்யைர்விதை ஸஹஸ்ரீ கதம்பக ஸமுஜ்வலா ।
ஸமேதநாநா வர்ணாய மீநஜாதி விராஜிதா ॥ (58)

ஸாஷ்டோபாசைவ கங்கேவ கிந்நரைர் ருஷிஸங்கதா ।
வராஹபுர நாதஸ்ய ஶிவஸ்ய வராத் உந: ॥ (59)

ஸோமஸ்ய காரணாஸிம்ஹோ ஜடாமண்டல மண்டநா ।
ஸமஸ்த மஹாஸேநம் ஶிவ ஶக்த்யாத்மகம் மஹத் ॥ (60)

க்ருதாஞ்ஜலிர் உபஸ்தாய ஸ்துத்யாசைவ தபஸ்விநீ ।
ஸர்வப்ரஹண்ய மஹாபாஹோ ஸர்வாராதி நிஷூதந ॥ (61)
ஹேதநாகேந ஸம்சைவ ஸர்வஸ்யாஜ ப்ரபோ ॥ (61½)

(உ)

அப்பொழுதே, மகாபாக்யசாலியாய் உலகங்களைப் பரிசுத்தம் செய்கிறவளான அந்த கங்காதேவியானவள், பூமிக்குக்கீழே யிருக்கிற ஆதாரசக்திக்கும் ஆதிகூர்ம மூர்த்திக்கும் பக்கத்திலிருக்கிற த்வாரத்திலிருந்து வெளிப்பட்டு, உன்னதமானதும் ஶ்ரேஷ்டமானதுமான ஸத்யபர்வதத்தின் உச்சியின்நடுவில் தென் பாகமாக சீக்ரமாய்த் தோன்றினாள். ஸமஸ்த (அறுபத்தாறுகோடி) தீர்த்தங்களாலும் ஸேவிக்கப்பட்டவளும், அநேக வர்ணங்களையுடைய தான மீன் கூட்டங்கள் தன்னிடத்திலிருப்பதால் கதம்ப

புஷ்பத்தின் காந்தியை ஒத்தவளும், ஆரவாரத்துடன் ஆகாயம் வரையும் உயர்ந்தெழும்புகின்ற அலைகளாகிய மாலையோடு விளங்குகிறவளும், தேவகந்தர்வ கின்னரர்களால் ஸ்தோத்ரம் செய்யப்படுவதால் பெருமை பெற்றவளும், பராசலேஶ்வரரும் பரமாத்மாவும் கருணாநிதியும் உமாதேவியாரோடு கூடினவருமாகிய பரமசிவனுடை ஜடாமண்டலத்திற்கு அலங்காரமாயிருப்பவளுமாகிய அந்த தேவநதியான கங்காதேவியானவள் சீக்ரமாய் வந்து, சிவசக்திஸ்வரூபியும் மஹாஸேநருமாகிய குஹமூர்த்தியைப் பார்த்து, ப்ரீதியோடு கை குவித்தவளாகச் சொல்லுகின்ருள். "தேவசத்ருக்களான அஸுரர்களைக் கொல்லும் மகாபலசாலியான ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தே! ப்ரஹ்மதேவரை விலங்கிலிட்ட குமாரப்ரபோ! யாதுகாரணம் பற்றி என்னை நினைத்தீர்கள்? அதனைச் சொல்லியருள வேண்டு"மெனக் கேட்டுக் கொண்டாள். (61½)

(ஊ-ஶ) ஸ்கந்த: ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (62½)

(உ) ஸ்கந்தஸ்வாமி திருவாய் மலர்ந்தருளுகின்ருர்:—

"தேவலோகத்தில் ப்ரவஹிக்கின்ற கங்காதேவியே! நமது பக்த சிரோன்மணியான நக்கீரன் என்னும் மகான் உனது தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்ய விரும்புகின்ருன்; அதற்காகவும், இன்னும் உனது தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநம் செய்யும் இதர ஜனங்களுடைய பாபங்களைப் போக்கடித்து எல்லாருடைய மனோபீஷ்டங்களையும் நிறைவேற்றிக் கொடுப்பதற்காகவும், நமது ஆக்ஞையின்படி, ஹே மங்களே! இந்த ஸத்யாசலத்தின் கொடுமுடியில் எப்பொழுதும் நீ வஸித்துக் கொண்டிருப்பாயாக", வென்று ஸ்கந்தமூர்த்தி கங்காதேவிக்கு ஆக்ஞாபித்தருளினர். (62½)

(மூ) 𑌶𑍈𑌲𑌾𑌦𑌿𑌃 ॥

𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌗𑌂𑌗𑌾 𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲 𑌵𑌾𑌹𑌿𑌨𑍀 ।
𑌤𑌦𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌧𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌾 ॥ (63½)

𑌤𑌦𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌵𑌸𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍈𑌃 𑌕𑍋𑌟𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾 ॥ (64½)

𑌤𑌦𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌸𑌂𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌸𑌕𑌲 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 ।
𑌵𑌵𑍃𑌷𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌜𑌗𑍁𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑌾𑌃 ॥ (65½)

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍈𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇
𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑍇
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌗𑌿𑌰𑌿 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

(உ) நந்திகேஶ்வரர் சொல்கிறார்:—

இவ்வாறு குமாரஸ்வாமியால் ஆக்ஞாபிக்கப்பட்ட பாதாள வாகினியான கங்காதேவியானவள், அந்த ப்ரபுவின் ஆக்ஞையை சிரஸால் வஹித்துக்கொண்டு, ப்ரஹ்மாவினால் வணங்கப்பட்டவளாய் ஸர்வ தீர்த்தங்களுடனும் சேர்ந்தவளாய்க் கொண்டு, அதுமுதல் ப்ரீதியுடன் குண்டரூபமாய் இந்த ஸத்யாசலத்தில் வஸித்து வருகின்றாள். அதில் ஒருதரம் ஸ்நானம் செய்தால் கோடி தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்த பலனுண்டு. இந்த ஸம்பவம் யேற்பட்ட ஸமயத்தில் ஸகலமான தேவர்களும் ஆகாயத்திலிருந்து மிகுந்த ஸந்தோஷத்தோடு புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள். கந்தர்வர்களும் கின்னரர்களும் கானம் செய்தார்கள். (65½)

ஏழாவது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

அஷ்டமோऽத்யாய:

(8-ஆம்) நந்திகேஶ்வர: ॥

அத ஸ்கந்தோ மஹாபாஹுர் தேவதா வாஹிநீ பதி: ।
கங்கா ஸ்நாநாய நக்கீர மநுக்ருஹ்ய மஹாயஶா: ॥ (1)

ஸ்தூயமாநோ நாரதாத்யைர் தேவ கந்தர்வ கிந்நரை: ।
யோகிபி ஸ்ஸநகாத்யைஶ்ச ஸ்வகணைஶ்ச ஸமாகதா: ॥ (2)

ஸ்வவாஹநா ச்சிகிவரா தவருஹ்ய ஸ்வயம் ஜவாத் ।
தத்ர கங்காம் ஸசி ஸ்நாத்வா லோகாநுக்ரஹ தத்பர: ॥ (3)

க்ஷிப்ரம் ஸமாஸாத்ய விப்ரவர்ணம் ப்ராஹ்மணதேஜஸா ।
ப்ரார்த்யா ஸமீஹிதம் ஸம்யக் க்ருத்வா ஶைவீம் ஷடக்ஷரீம் ॥ (4)

ஶிவ ஶக்த்யாத்மிகாம் வித்யாம் ஸர்வஜ்ஞாம் ஸர்வநந்திநீம் ।
ஸ்வாத்மேந மநநம் க்ருத்வா தீக்ஷிதஸ்ய ஹ்ருதவாந் ॥ (5)

வீரபாஹுர் மஹாநந்த்யா நிஜ்த்ராம் ஸ்நாந தத்த்வராந் ।
அநுக்ருஹ்யாவ மாஹாத்ம்யம் மந்த்ரமிஷ்டமஹ: ॥ (6)

எட்டாவது அத்யாயம்.

(உரை) நந்திகேஶ்வரர் சொல்லுகிறார்:—

பிறகு மகாபல பராக்கிரமசாலியும் தேவஸேனாபதியும் மிகக் கீர்த்தி பெற்றவருமான ஸ்கந்த மூர்த்தியானவர், நக்கீரரை கங்கா ஸ்நாநம் செய்யும்படி அநுக்கிரஹம் செய்து, நாரதாதி மஹரிஷிகளாலும் ஸநகாதியோகீந்த்ரர்களாலும் தேவகந்தர்வ கின்னரர்களாலும் ஸ்துதிக்கப்பட்டவராய்த் தமது கணங்களால் சூழப்பட்டு, தமது வாகனமாகிய மயில்மேலிருந்து, உலகத்திற்கநுக்ரஹம் செய்யும் விஷயத்தில் ப்ரியமுடையவரான குஹஸ்வாமி சீக்ரமாக

இறங்கி, அந்த கங்கா தீர்த்தத்தில் விதிப்படி முன்னால் தாம் ஸ்நானம் செய்து கரைசேர்ந்து, ஶ்வேத பஸ்மாவை (ஜாபாலோபநிஷத்தில் சொல்லியபடி உத்தூளனம் அவகுண்டனம் த்ருபுண்ட்ரம் முதலாக விபூதியை) தரித்துக்கொண்டு, சிவசக்தி ஸ்வரூபமாயும் ஜனனமரணத்தை நாசம் செய்கிறதாயும் சிவஸம்பந்தமாயுமுள்ள தான ஷடக்ஷரமந்த்ரத்தை தம் மனதால் ஜபித்து, பிறகு கங்கா ஸ்நானத்தில் ப்ரியமுள்ளவர்களாயிருக்கிற தேவர்களையும் ரிஷிகளையும் வீரபாகு முதலான பூதகணநாயகர்களையும் மற்றவர்களையும் ஸ்நானம் செய்யும்படி உத்தரவு கொடுத்துவிட்டு, குமாரக்கடவுள் அந்தர்த்தானமாயினர் (மறைந்தார்). (6)

(ஸ-ம்)

𑌨𑌕𑍍𑌕𑍀𑌰𑌸𑍍𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌰𑌦𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
[illegible] 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] ॥ (7)
[illegible] 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌤𑌃 ॥ (7½)

(உ)

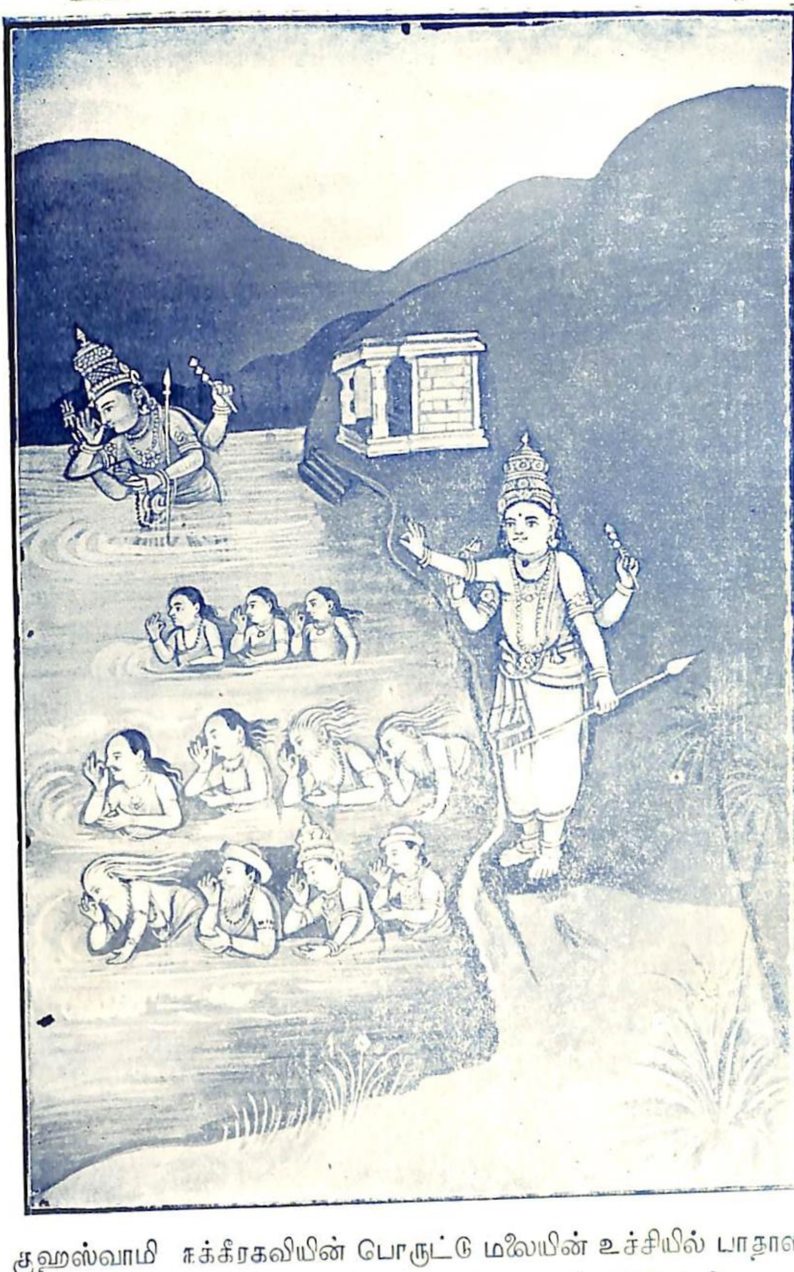
பிறகு நக்கீரகவியானவர் தேவர்களோடும் நாரதாதி மஹரிஷிகளோடும் பூதகணங்களோடும் யோகிவரர்களோடும் கூட அந்த கங்கா தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து, அநேக ஜன்மங்களில் செய்த புண்யவசத்தாலும் ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய ப்ரஸாதத்தினாலும் தன் மனோதரம் பூர்த்தி செய்யப்பட்டவராக ஆனார். (7½)

(ஸ-ம்)

𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇𑌯 [illegible] ।
[illegible] ॥ (8½)

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑍈𑌤𑌦𑍍𑌋𑌷𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 [illegible] 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
[illegible] 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌾𑌃 ॥ (9½)

[illegible] ।
𑌅𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑌶𑍍𑌚 [illegible] ॥ (10½)

குஹஸ்வாமி நக்கீரகவியின் பொருட்டு மலையின் உச்சியில் பாதாள
கங்கையைத் தருவிக்க, அதில் முருகக்கடவுளும், நக்கீரர் வீரபாகு
முதலிய தேவர்கள், முனிவர்களும் நீராடல். ·[பக்கம் 166

ஸஹஸ்ராக்நிஹோத்ராஶ்ச ஸர்வே தத்ர ஸமாயயு: ।
வர்ணிநஶ்ச வநஸ்தாஶ்ச யதயோ ப்ரஹ்மவாதிந: ॥ (11½)

ஸ்வாஶ்ரமாசாரநிஷ்டாஶ்ச க்ருஹா ப்ரஹ்ம ஸம்நிஷ்டிதா: ।
க்ஷத்ரியா ராஜர்ஷயஶ்சைவ முசுகுந்தாதயஸ்ததா ॥ (12½)

நிர்கத்ய ஸங்கஶோ வேகாத் முதா பரம யாயயு: ।
பராஶரம் ஸமேத்ய பரமாநந்த நிர்பரா: ॥ (13½)
த்ருஷ்ட்வா விஸ்மயமாபந்நா: குமாராஜ்ஞாம் ஸமாகதா: ॥ (14)

(உ)

பராசல க்ஷேத்ரத்தில் கார்த்திகை மாஸம் ஸோமவாரத்தன்று ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியினுடைய ஆக்ஞையினால் கங்காதீர்த்தமானது ப்ரத்யக்ஷமாய்த் தோன்றி வந்ததென்று கேள்விப்பட்டதும், அந்தந்த தேசத்திலுள்ள ப்ராஹ்மணாதி ஸர்வஜனங்களும், தங்கள் தங்கள் பத்நிகள், அக்னிஹோத்ரங்கள், பசு புத்ர பந்துக்கள் முதலானவர்கள் ஸகிதமாய், வஸிஷ்டர், அத்ரி, வ்யாஸர், சக்தி, பராசரர், காலவர், சந்தனு, அகஸ்த்யர், வாமதேவர், விஷ்ணுவ்ருத்தர், மகாதேஜஸ்ஸுடைய மார்க்கண்டேயர், ரைப்யர், முதலான் மஹரிஷிகளும், தங்கள் தங்களுடைய ஆஶ்ரமத்திற்குரிய தர்மங்களை த்தவராமல் ஒழுங்காயனுஷ்டிப்பதில் ஶ்ரத்தையுடையவர்களாகிய ப்ரஹ்மசாரி, வானப்ரஸ்தன், ப்ரஹ்மவாதிகள், ஸன்யாஸிகளும், யக்ஞம் முதலான கர்மானுஷ்டான விஷயத்தில் சிறந்தவர்களாகிய முசுகுந்தாதி ராஜ ரிஷிகளும், மஹாஸந்தோஷமுடையவர்களாகி, கூட்டம் கூட்டமாய்ப்புறப்பட்டுதிருப்பரங்குன்றம் வந்து சேர்ந்து, அங்கு குமாரமூர்த்தியின் ஆக்ஞையைப் பார்த்து மிகவும் ஆச்சர்யமடைந்தவர்களாய் ஆனந்த வெள்ளத்தில் மூழ்கினர்கள். (14)

(உ-ரு)

காங்கம் பவித்ரஸலிலம் பாவநம் ஸர்வநந்தயா ।
த்ருஷ்ட்வாऽऽஶு தேவ பாவநம் தாவத்யய ஹர்ஷம் யயு: ॥ (15)

கதிஶீதஜ ரோஶ்வபூம் வவபூதொவஸி ஸம்ஷ்ழிதழ் ।
ஸவெபூ ஸம்ஹ்-ஙப ஸம்ஹ்ருஷா ஸ்நாத்வா தலெதெ்ரவ வாஸஶெ॥ (16)

ஶ்ரூஜயா வரயா ஜெவர்நு ரோ-நீநு வி தர மணாநுஷயா ।
ஸந்தவ்ய-ரா-ந ஸ்நாவண-ராதி தா-நா நிவ யயாவஜ்ழ ॥ (17)

ஈத்வா ப்ரதக்ஷிணீக்ருத்ய கிரிம்வ கிரிஶாத்மஜ ।
கிரிஜா நத நம் ஸ்தம் கிராநிமரே ர-ஙவயா ॥ (18)

ஸம்ஸ்தூத்ய ஸவபூத்ரிதஸ வாஹிநீஶ ரேரிஜஜ ।
ஸம்ஹாவா நிபூயம் ஸ்வம் ஸ்வம் க்ருதார்யபூர ஜெ்மா வயந்த்வி ॥ (19)

(உ)

ரொம்பவும் பரிசுத்தமானதும் தோஷமற்று நிர்மலமாயுள்ளதும் உலகத்தை சுத்தம் செய்வதும் தரிசித்த மாத்திரத்தில் பாபங்களைப் போக்கடிப்பதும், தன்னாலும் பிறராலும் தெய்வாதீனத்தினாலும் ஏற்படக்கூடிய துன்பங்களை நிவிர்த்தி செய்வதுமாயுள்ள ஶ்ரேஷ்டமான அந்த கங்காதீர்த்தமானது, மிகக் குளிர்ச்சியுள்ளதாய் பர்வதத்தின்மேலே அவதரித்திருப்பதைக்கண்டு ஆச்சர்யமுற்று எல்லோரும் சேர்ந்து அந்த ஸோமவாரத்திலேயே அந்த கங்காதீர்த்தத்தில் பரமஸந்தோஷத்துடன் ஸ்நாநம் செய்து, தேவ ரிஷி பித்ருக்களுக்கு மிகுந்த ஶ்ரத்தையுடன் தர்ப்பணம் செய்து, தங்கள் தங்கள் சக்திக்குத்தக்கபடி அன்னதானம் ஸுவர்னதானம் முதலான தானங்களையும் கொடுத்து, பரமசிவஸ்வரூபமான அந்த பர்வதத்தையும், கிரீசராகிய சிவபெருமானின் திருக்குமாரரும் சத்ருஸம்ஹார மூர்த்தியும் தேவஸேநாபதியும் பார்வதீ தேவியாருக்கு ஆனந்தத்தை விளைவிக்கும் மூர்த்தியுமான ஸ்கந்தஸ்வாமியையும் ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரம் செய்து, வேதவாக்யங்களால் ஸ்தோத்திரமும் செய்துவிட்டு, தங்கள் ஜன்மம் ஸாபல்யமாயிற்றென்று எண்ணிக்கொண்டு, தங்கள் தங்களுடைய ஸ்தானத்தை அடைந்தார்கள். (19)

(ஸூத) ஸூத꞉ ॥

இத்தம் ஶைலாதினா ப்ரோக்தா கங்கா தீர்தஸ்ய ஸம்பவ꞉ ।
வாத்ஸல்யம் ச குமாரஸ்ய பக்திமத்ஸு யதைவ வை ॥ (20)

ஸநத்குமாரோ யோகீந்த்ர꞉ ஸந்தோஷ பயஸாந்நிதௌ ।
நிமக்நஸ் ஸஜிஜ்ஞாஸுர் நத்வா ப்ரஶ்ரவண[illegible] ॥ (21)
பப்ரச்ச நந்திநம் ஶாந்தம் சந்த்ரார்த்தக்ருத ஶேகரம் ॥ (21½)

பவந்தி பஹு புண்யாநி ஸ்தாநாநி விவிதாநி ச ।
ஶாம்பவாநி ச திவ்யாநி வைஷ்ணவாநி பஹூநி ச ॥ (22½)

ஶ்ருதீரிதாநி வஸதாம் ஸர்வது꞉க ஹாரணீச ।
தேஷாம் முக்யதமம் க்ஷேத்ரம் வத தத்வவிதாம் வர ॥ (23½)

(உ) ஸூதமுனிவர் சொல்கிறார் :—

ஹே சௌனகாதி மஹரிஷிகளே! இந்தப்ரகாரம் நந்திகேசரால் சொல்லப்பட்ட கங்காதீர்த்தத்தின் உற்பத்தியையும், சொல்ப பக்தியுடைய ஜனங்களிடத்திலுங்கூட குமாரமூர்த்திக்கு யேற்படும் விஶ்வாஸத்தையும் கேள்விப்பட்ட ஸநத்குமார யோகீந்த்ரர், ஸந்தோஷஸாகரத்தில் மூழ்கினவராகி, இன்னும் கேட்கவேணுமென்ற ஆசையினுலே, பொருமையை யுடையவரும் அர்த்த சந்த்ரனை சிரஸில் தரித்தவருமான நந்திகேஶ்வரரைப் பார்த்து இருகை கூப்பி தண்டனிட்டு, "ஹே நந்திகேஶ்வரமூர்த்தே! வெகு புண்யங்களைத் தருகிறதுகளும், வேதங்களால் சொல்லப்பட்டதுகளும், அங்கங்கே வஸிக்கிறவர்களுடைய ஸர்வதுக்கங்களையும் நிவாரணம் செய்கிறதுகளும், வெகுஶ்ரேஷ்டமானதுகளுமான பல சிவக்ஷேத்ரங்களும் விஷ்ணு க்ஷேத்ரங்களுமான அநேக க்ஷேத்ரங்களிருக்கின்றன. தத்வங்களை யறிந்தவர்களுள் மேலானவரே! அந்த க்ஷேத்ரங்களுக்குள் ரொம்பவும் முக்யமான ஒரு க்ஷேத்ரத்தைக் குறித்துச் சொல்லவேண்டும்," என்று கேட்டுக்கொண்டார். (23½)

(உ-அ) ஶைலாதி³꞉ ॥

[illegible] நாரதோ நாம ஸந்முநி꞉ ।
[illegible] ஸர்வ ஸ்ரஷ்டாரம் ஸம்ப்ரணம்ய ச ॥ (24½)
ஸம்ப்ராஹ ஸர்வ ஸந்தே³ஹ ச்சே²த³நாய முநீஶ்வர꞉ ॥ (25)

தாத [illegible] மஹாபா⁴க³ விஜ்ஞப்திம் மம ஸாம்ப்ரதம் ।
க்ஷேத்ராணி ஸர்வ லோகேஷு ப³ஹூநி புண்யப்ரதா³நி ச ॥ (26)

ஸந்தி [illegible] தி³வ்யாநி தீர்தா²நி விவிதா⁴நி ச ।
தபோவநாநி ஸர்வாணி [illegible] ச ॥ (27)

[illegible] ।
[illegible] மயா த்³ருஷ்டாநி ஸர்வஶ꞉ ॥ (28)

தஸ்ய தஸ்ய ச மாஹாத்ம்யம் [illegible] ।
[illegible] ॥ (29)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (30)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (31)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (32)

(உ) நந்திகேஶ்வரர் சொல்கின்றார்:—

முன்னொரு காலத்தில் தேவரிஷியும் த்ருகாலஞானியும் கம்பீர புத்திமானுமான நாரதமஹரிஷியானவர், ஸ்ருஷ்டிகர்த்தராகிய நான்முகக்கடவுளை யடைந்து வணங்கி நின்று, எல்லாஸந்தேகங்களும் நிவர்த்தியாகவேண்டி ஒருவார்த்தை சொல்லுகிறார். "மகா பாக்யசாலியான நல்லவ்ரதமுடைய பிதாவே! என்விக்ஞாபனத்தை

கேட்டருளவேண்டும். ஸர்வ லோகங்களிலும் வெகுபுண்யத்தைத் தரத்தகுந்ததுகளும், அதிரஹஸ்யமானதுகளும், தரிசனம் செய்த மாத்திரத்தில் ஸகல ஸித்திகளையும் மோக்ஷஸாம்ராஜ்யத்தையும் கொடுக்கத்தகுந்ததுகளும், அதிஶ்ரேஷ்டமானதுகளுமான, ஸர்வ க்ஷேத்ரங்களும் அநேகவிதங்களான தீர்த்தங்களும், தபோவனங்களும், உன்னதமான மலைகளும், ஆகிய இவைகளெல்லாம், எங்கும் தீர்த்தயாத்திரை செய்துகொண்டு வருகிற என்னால் நேரில் தரிசனம் செய்யப்பட்டதுகள். அந்தந்த க்ஷேத்ரத்தினுடைய மகிமையானது, ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி புராணங்களில் மனஸுக்கும் வாக்குக்கும் எட்டாததாகவும் மிகப்பரிசுத்த முள்ளதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஹே பத்மாஸனு! அவைகளில் எதுஉத்தமமான க்ஷேத்ரமென்று நிச்சயிக்கத் தெரியாமல் மயங்குகின்றேன். ஆகையினுல், பகவானே! இந்தக்ஷேத்ர முதலானதுகளில் தர்மமார்க்கம் தவருமல் வஸிக்கின்றவர்களுக்குஇஹலோக பரலோகபலன்களைக்கொடுக்கத் தகுந்ததும், நேரே மோக்ஷத்தைத்தரத் தகுந்ததும், ஸர்வோத்தமமானதும், ஸர்வவேதார்த்தங்களாலும் நிச்சயம் செய்யப்பட்டதுமான ஓர்ஸ்தானத்தை தெரிந்து இப்பொழுது எனக்குச் சொல்ல வேணும்; ஸர்வதேவர்களுக்கும் உத்தமராகிய பிதாவே! இந்த மூன்று உலகங்களிலும் தங்களாலறியப்படாதது ஒன்றுமில்லையல்லவா!'' எனப்ரார்த்தித்தார். (32)

(ஶ்லோ)

ഏവം പൃഷ്ടവതി ബ്രഹ്മസൂനൗ നഭസാം ഹംസിസേവ്യ സംസേവ്യഃ ബ്രഹ്മ
ബ്രഹ്മാസനായ ഗണാകാരഃ ക്ഷീരോദധിഃ പ്രോക്തഃ ബ്രഹ്മാണോ
വിഹഗഃ ।

ക്ഷേത്രാണാം പരമം പവിത്രമമലം പ്രോവാച ശേഷാദ്രിയേ
ശ്രുത്വാ പ്രതിവാദിതം നിവസതാ മോക്ഷൈക്യം ഭക്തിപ്രദം ॥
(33)

(உ)

இவ்வாறு நாரத முனிவரால் கேள்கப்பட்டபொழுது, எண்ணிறந்த தேவகணங்களால் ஸ்தோத்ரம் செய்யப்பட்டவரும் வேத ஸமூகங்களுக்கு இருப்பிடமாகச் சொல்லப்பட்டவரும்,

மூலப்பொருளும் ஸர்வ வ்யாபகரும், தாமரைப் பூவிலுதித்தவரு மான ப்ரஹ்மதேவரானவர், க்ஷேத்ரங்களுள் உத்தமமானதும் புண்யமானதும், பரிசுத்தமானதும், வேதவேதாந்தங்களால் வெளியிடப்பட்டதும், வஸிப்பவர்களுக்கு மோக்ஷத்தைத் தரத் தகுந்ததுமான க்ஷேத்ரத்தை ஆலோஜித்து நிச்சம் செய்து கொண்டு, தேவரிஷிக்குச் சொல்லுகின்றார். (33)

(𑌮𑍂𑌲𑌂) 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 ॥

𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌨𑌾𑌰𑌦 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌮𑌤𑌿𑌪𑌾𑌵𑌨𑌮𑍍 ।
𑌭𑌵𑌕𑍋𑌟𑌿𑌤𑌪𑍋𑌲𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥ (34)

𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌗𑍁𑌹𑌃 ।
𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌯 𑌮𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯𑌿𑌨𑍀 ॥ (35)

𑌯𑌦𑌾 𑌤𑌦𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌪𑌃 ।
𑌚𑌿𑌰𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑌯𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌾 ॥ (36)

(உ) ப்ரஹ்ம தேவர் அருள்கின்றார்:—

"ஹே நாரதா! மிக பரிசுத்தமானதும் அதிரஹஸ்யமானதும் அநேக கோடி ஜன்மங்களில் செய்த தபஸினாலடையத் தகுந்ததும் உத்தமோத்தமமானதுமான க்ஷேத்ரத்தைச் சொல்லுகின்றேன்; கேட்பாயாக."

"முன் ஒருகாலத்தில் ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியானவர், ப்ரணவார்த்தத்தை உள்ளபடி அறியாதவனாகிய எனக்கு அநுக்ரஹஞ் செய்யக்கருதி ரக்ஷா (பரிபாலன) ரூபமாகிற சிக்ஷையை எப்பொழுது செய்தாரோ, அது முதல் வெகுகாலம் என்னால் ப்ராத்திக்கப் பட்டவராகிய தேவஸேநாபதியான குஹஸ்வாமி, மிக்க ஸந்தோஷத்தோடு கம்பீரமான வாக்கினால் (பின் வருமாறு) என்னிடம் கூறியருளினர்." (36)

(𑌮𑍂𑌲𑌂)

𑌵𑌿𑌧𑍇𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌶𑍂𑌲𑌵𑌜𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌸𑍋𑌹𑌮𑍇𑌵 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌾𑌰𑌕𑌂 𑌚 𑌹𑌪𑌕𑍍𑌷 𑌵𑌦𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥ (37)

ததீயாம் ச்ருணு தேவர்ஷே தைத்யாந் ஸர்வாந் ஸஜ்ஜநகண்டகாந் ।
ஸம்ஹ்ருத்ய ஸம்பவோ ஹத்வா ஸ்வர்காம்ச விபுதர்ஷப: ॥ (38)

வ்ருந்தாரகாந் ஹ்ருதஸ்தாநாம்ஸ்ச ஸுவிபந்நாம்ஸ்ச ஸஜ்ஜநாந் ।
க்ருத்வா ஸுகி ப்ரயாதேந்த்ர பத்ஜிதோஹம் ஸுரேஸ்வரா ॥ (39)

பராபரம் ஸரோஜாக்ஷ்ய பராத்பரதரம் விபோ ।
யத்ர ஷண்முக ஷடாநந ஸ்வஸ்தி ஜாநந லக்ஷண: ॥ (40)

ஸாக்ஷாத்தக்ஷிண கைலாஸே ஸத்யஜ்ஞாநாத்ரிகே கிரௌ ।
சிவஸந்நிதௌ கணேசஸ் லோகபாலாஸ தாரகஸ் ॥ (41)

தேவாநாம் தேவ தேவாநாம்ச லக்ஷ்மீ ஸுதாநத: ।
ஆஹ்ய யாதஸ்தைவ சிவஸாரி ஸுரேஸ்வர ॥ (42)

ஹஸ்த ரக்ஷாயு ஷண்முகராஜ ஸம்பவாபர்தாம் த்வயா ।
ப்ரணவார்த்தம் யதாதத்வம் போத்யாஜிதவாநவ ॥ (43)

மஹோ நாநாமுத்ர ஹிதோ ஸ்திதி தேவதேஸ் ஸத்தம ।
கத்வா தம் ப்ரணவாகாரம் ஸத்யஸம்ஜ்ஞம் மஹாகிரௌ ॥ (44)

யத்ர கல்யாண நகரே கல்யாணவர வேஷவாந் ।
ஸ்கந்தோ விராஜதே தேவோ தேசிகாம்ச மஹாதந: ॥ (45)

ஸாஹஸ்ரம் யதா தத்வம் ப்ரணவாயும்ச யந்மத: ।
ஸம்ப்ராப்தாஜி மூநே யஸ்ய யத் ஜ்ஞாத்வாஹி நமோவதி ॥ (46)

த்வந்தம் நாரத ஸம்பூஜ்ய க்ஷேத்ரம் தத் பரம் சுபம் ।
யாஹி ஸத்யாசல க்ஷேத்ரம் புண்ய க்ஷேத்ர சிவாலயம் ॥ (47)

(உ)

"ஹே ப்ரஹ்மதேவா! ஸாதுக்களை ஹிம்ஸிக்கின்றவர்களான அஸுரேந்த்ரனாகிய சூரபத்மாஸுரனையும் தாரகாஸுரனையும் ஸிம்மவக்த்ரனையும் அவர்களைச்சேர்ந்த மற்றெல்லா அஸுரர்களை

யும், தேவகார்யார்த்தமாக யுத்தத்தில் கூட்டங்கூட்டமாய் ஸம்ஹாரம் செய்து, தேவேந்த்ரனுக்கு ஸ்வர்க்கலோகத்தைக் கொடுத்து, தேவர்களையும் ப்ராஹ்மணர்களையும் மற்றய ஸாதுக்களெல்லோரையும் ஸுகமுடையவர்களாகச் செய்துவிட்டு, இந்த்ராதிதேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டு நாம், ஸச்சிதாநந்தலக்ஷணரும் ஸுககாரணருமான மகாதேவரானவர், தக்ஷிணகைலாஸமென்றும் ஸத்யஞானகிரியென்றும் சொல்லப்பட்ட எந்த ஸ்தலத்தில் ஆவிர்பவித்தவராய், ஸர்வ ஜனங்களுக்கும் ப்ராணாந்த்ய காலத்தில் வலது காதில் தாரகோபதேசம் செய்கின்றாரோ; அப்பேர்பட்ட உத்தமோத்தமமான பராசலக்ஷேத்ரத்தை (திருப்பரங்குன்றத்தை) யடைந்து, அங்கு தேவேந்த்ரனின் குமாரியான தேவஸேனையை விவாகஞ் செய்துகொண்டு, பக்தர்களை ரக்ஷிக்கும் பொருட்டு அந்த ஸ்தலத்திலேயே தேவர்களோடு வஸிக்கப்போகின்றோம். தாமரைப்பூவிலுதித்த ப்ரஹ்மதேவா! அப்பொழுது நீர் அந்த இடத்திற்கு வந்து சேரும். ஹே பரிசுத்தா! உமக்கு ப்ரணவார்த்தத்தை உள்ளபடி உபதேசஞ் செய்கின்றோம்.'' என்று குஹஸ்வாமியினால் அநுக்ரஹிக்கப்பட்டவனாகிய நான், "தேவரிஷிகளில் ச்ரேஷ்டனான நாதா! ப்ரணவஸ்வரூபமாய் ஸத்யாசலமெனப் பெயர் பெற்றதான அந்த மகா பர்வதத்தையடைந்து, அந்த கல்யாண நகரத்தில் திருமணக் கோலத்துடன் எழுந்தருளியிருக்கும் அகிலாண்டரூபியும் தேவதேவனுமாகிய ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய பரமாத்மாவை தரிசனம்செய்து, அந்த தேசிககுருவினிடமிருந்து, எந்த ப்ரணவத்தின் பொருளை அறிந்த எவனும் துக்கப்படமாட்டானோ அப்படிப்பட்ட மிகப் பெருமை வாய்ந்துள்ளதான ப்ரணவார்த்த ஸமூகத்தை ரகஸ்யத்துடன்உள்ளபடி உபதேசம்பெற்றுக்கொண்டேன். ஹேதேவரிஷே! ஸர்வக்ஞனான நாரதமுனே! புண்ய க்ஷேத்ரங்களில் சிறந்ததும் மங்களகரமானதும் உத்தமோத்தமமானதுமான அந்த ஸத்யாசல க்ஷேத்ரத்திற்கு நீ சீக்ரம் செல்'' என அருள் கூர்ந்தனர். (47)

(ஸூ-உ) 𑌶𑍌𑌨𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 [illegible]
𑌰𑍋𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 ।

𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 [illegible] (48)

தரோ ரதம் நாரதயொ கிவய ம் வியாய ஸெநாவாணிவு ஸிஷ்யை:।
ஸாகஸ்ரு ஷாணுாதா வஹ்நீவநெ ஸஹெவ ஸஹெவ
ஸாநிஹிநஞநஜ ॥ (49)

ஸநாரஷ: காஹஹவெந வுஷெ ஜிதாஸிவமு: காமயவு தத்ர।
க்ருதாஹ்நிக க்ருஸவ விசாரணம் ராஹம் வுணா ஹக்க்யா ஹாவி
ஊணவத ஹுஸ ॥ (50)

ததஸூதாய ஸிவம் ஸிவாதஜம்
ஸிவவுஜம் விநய ஸோஜி வஹிராஷ ।
ஸஷெவஸெநம் ஸதா ஹக்கிநஜ:
க்ருதாஜுலி ஸூணதி க்ருதீ காஸோ ॥ (51)

(உ) நந்திகேஶ்வரர் சொல்லுகின்ருர்:—

இந்த ப்ரகாரம் ப்ரஹ்மதேவருடைய வேதாந்தஸாரமான வார்த்தையை, ஸதா ஈஶ்வரத்யாநம் செய்கிற சித்த வ்ருத்தியுடைய நாரத மகரிஷியானவர் கேட்டு, ஸந்தோஷ சித்தராய், சீக்ரமாக ஸத்யாசலம் வந்துசேர்ந்தார். யோகிஶ்வரரான அந்த நாரதமக ரிஷியின் வரவைக்கண்டு, சிஷ்யவர்கங்களுடன் சரணவப்பொய்கை யில் அனுஷ்டானஞ் செய்துகொண்டிருந்த அகஸ்த்ய மஹா முனி வரும் மற்ற மஹரிஷிகளும் களித்தனர். காமாதி சத்ருக்களை ஜயித்தவரான நாரத மஹரிஷியானவர் அகஸ்த்ய மஹரிஷியினல் க்ஷேமம் விசாரிக்கப்பட்ட பின் அனுஷ்டானம் செய்து முடித்துக் கொண்டு, க்ரௌஞ்சாஸுரனே ஸம்ஹாரம் செய்த ஸுப்ரஹ் மண்ய மூர்த்தியை தரிசித்து, மிகவும் பக்தியோடு பூமியில் தண் டம்போல் விழுந்து நமஸ்காரம் செய்து எழுந்து, மங்கள ஸ்வரூபி யும் மங்களத்தைத்தருகின்றவரும் ஞான ஸ்வரூபியும் ஆதிபுருஷ னும் (மூலப்பொருளும்) பரமசிவகுமாரனுமான தேவஸேனா பதியை, ஞானயோகியான நாரத மஹரிஷியானவர் பக்தியுடன் வணங்கினவராய் அஞ்சலிசெய்து கொண்டு, குமார மூர்த்தியை ஸ்தோத்ரம் செய்கிருர்:— (51)

நாரத ப்ரோக்த வச: ॥

(உ-அ) நாரத: ॥

நமோ நமஸ்தேஸ்து ஷண்முக ஸச்சித

ப்ரஹ்மாத்மனே ப்ரஹ்மகுரோ மஹேஶ ।

ப்ரபஞ்ச ஸம்ரக்ஷிதி நாஶகாரின்

க்ருத்ஸ்நம் ப்ரியாத்ரேஷ்வித லோக நேத்ர ॥ (52)

ஸர்வேஷு லோகேஷு ஹிதாய ஶூர

பத்மாதி தைத்யாந் மஹதோ ஸுரேஶாந் ।

ஹத்வா ஸுராணாம்ருஷீணாம் ச ஸுகம் நிதாய

ஸுக ப்ரதாத்ரேஸ்து நமோ குஹாய ॥ (53)

(உ) குஹஸ்வாமியை நாரதமஹரிஷி ஸ்தோத்ரம் செய்தல்:—

நாரத மஹரிஷி ஸ்தோத்ரம்:—

அகண்ட ஸச்சிதானந்த மூர்த்தே! ப்ரஹ்மதேவருக்கு குருவானவரே! மகேஶ்வர புத்ரா! ஸுப்ரஹ்மண்ய ஸ்வாமின்! உலகத்தைப் பரிபாலித்து அழிக்கும் ப்ரபோ! அகிலாண்டகோடி ப்ரமாண்ட நாயகா! தங்களுக்கு நமஸ்காரம்:— (52)

ஸர்வலோகங்களுக்கும் ஸுகத்தைச்செய்யவேண்டியதற்காக மகா பயங்கரர்களாகிய சூரபத்மா முதலான அஸுரக்கூட்டங்களை நாசம்செய்து, தேவர்களுக்கும் ரிஷிகளுக்கும் விசேஷமான ஸுகத்தைக் கொடுத்த குஹஸ்வாமின்! தங்களுக்கு நமஸ்காரம். (53)

(உ-அ)

ஸ்துவந்தி நித்யம் ஸுப்ரியம் பராவர

ப்ரஹ்மேந்த்ரமுக்யா: பங்கஜ ஸம்பவாத்யா: ।

ஸதீக்ஷகாருண்ய கடாக்ஷிதாஹ்வயம்

ப்ராசாவ வாசம் ஸுர த்யுதி த்யாநிஷு ॥ (54)

(உ)

இவ்வாறு ஸ்தோத்ரம் செய்துகொண்டு எதிரில் நிற்கும் ப்ரஹ்மஞானியும் ப்ரஹ்மகுமாரருமாகிய நாரதமஹரிஷியைப்பார்த்து, ஸத்யாசல நாயகரும் கங்கா குமாரருமான குஹஸ்வாமியானவர் ஸந்தோஷத்தோடு திருவாய் மலர்ந்தருளுவாராயினர். (54)

(ஸ-)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (55)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (56)

(உ)

"மஹரிஷே! நீ எங்கிருந்து வருகிறாய்? உனது மனோபீஷ்டமென்ன? சொல்; நீ இப்பொழுது செய்த இந்த சிறந்த ஸ்தோத்ரத்தினால் நாம் மிகவும் த்ருப்தியுற்றோம்." (55)

"உன் ஸ்தோத்ரத்தினால் மிகுந்த ஸந்தோஷமடைந்திருக்கும் நாம் உன் அபீஷ்டத்தைப் பூர்த்திசெய்து வைத்திக்கின்றோம்," என்று இவ்வாறு சக்திதரரால் அருள்பாலிக்கப்பட்ட நாரதமுனிவர், முருகபிரானைப் பார்த்து தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறார். (56)

(ஸ-)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (57)

யதைவ மாம் தேஶிக தேஶிகா யதா
மாயா மஹேஶஸ்ய ஹ்யஸம் து³ராத்யயா ।
கதாபி ஸா நஸ்ப்ருஶதி ப்ரபோ ததா
ப்ரஸீத தேவேஶ பராவரேஶ ॥ (58)

(உ)

"ஹே ஸுப்ரஹ்மண்யப்ரபோ! தங்களுடைய அநுக்ரஹத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக ப்ரஹ்மதேவரால் ஏவப்பட்டவனாகிய நான், ஸம்ஸார ஸமுத்ரத்தைத்தாண்டுவ (கடப்ப)தற்குக் கப்பலாயிருக்கிற தங்களுடைய இரண்டு பாத கமலங்களையும் தரிசனம் செய்யவேண்டி, ரொம்ப ஶ்ரேஷ்டமானதும் பராசலமெனப் பெயர் பெற்றதுமான இந்த ஸமஷ்டி க்ஷேத்ரத்திற்கு வந்திருக்கின்றேன்." (57)

"ஹே தேசிககுரோ! ஒருவராலேயும் தள்ளக்கூடாததான பரமேஶ்வரனுடைய மாயையானது என்னை எப்படி ஒரு காலத்திலேயும் அணுக மாட்டாதோ, ஹே ஸர்வலோக சரண்யா! ஹே தேவநாயகா! ஹே ப்ரபோ! அப்படியே இப்பொழுது எனக்கு அநுக்ரஹம் செய்யவேண்டும்." (58)

(ஸ)

ததேவம் ப்ரணதம் யதாததஹ
ஸ்தோத்ரா யத்நம் தாபஸ ப்ருந்தஸம்ஸ்துத: ।
நிரீக்ஷ்ய தம் தேவ நிஜகோபுரம் ஸாரம்
ப்ரோவாச வாகீஶ பராவரேஶ: ॥ (59)

இதி ஶ்ரீ ஶைவ மஹாபுராணே
ஸநத்குமார ஸம்ஹிதாயாம் ஸுப்ரஹ்மண்ய க்ஷேத்ர வர்ணனே
ஸத்யகிரி மாஹாத்ம்யே ஷட்த்ரிம்ஶோऽத்யாய: ॥

(உ)

இவ்வாறு ப்ரார்த்திக்கும் தபோதனரான நாரத மஹாமுனிவரைப் பார்த்து, தபோதனர்களான மஹரிஷிக்கூட்டங்களால்

பூஜிக்கப்பட்டவரும் கோடி ஸூர்ய ப்ரகாசருமான ஸத்யாசல நாயகர், ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியானவர், அந்த நாரதமஹரிஷிக்கு வேதார்த்த ஸாரத்தை க்ருபை கூர்ந்து உபதேசித்தருளினர். (59)

எட்டாவது அத்யாயம்
முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌨𑌵𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

(𑌶𑍍𑌰𑍀-𑌨𑌨𑍍𑌦𑍀) 𑌶𑍌𑌨𑌕𑌾𑌦𑍀𑌃 ॥

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌾 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌾 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑌾 𑌅𑌪𑌿 ॥ (1)

𑌉𑌪𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸 𑌚 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌪𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌗𑍇 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌤𑌮𑍇 ॥ (2)

𑌵𑌸𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌯𑍋𑌗𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌨𑌹𑌿 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ (3)

ஒன்பதாவது அத்யாயம்.

(உரை) நந்திகேஶ்வரர் சொல்லுகின்றார்:—

ஞானவானாகிய ஸநத்குமாரமஹரிஷே! அகஸ்த்யமஹரிஷிக்கு, ஞானஸ்வரூபியான ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியினால் எல்லா வேதங்களும் வேதாந்தங்களும் சாஸ்த்ரங்களும் ஆகமங்களும் வித்தைகளும் முந்தி உபதேசம் செய்யப்பட்டன. இந்த நாரதமஹரிஷியும், வேதம் முதலான ஸகலவித்தைகளையும் அங்கேயே உபதேசம் பெற்றுக்கொண்டபடியினாலே, புண்ய க்ஷேத்ரங்களுக்கெல்லாம் மேலான பராசலத்தி (திருப்பரங்குன்றத்தி)லேயே, ப்ரஹ்ம குமாரரான நாரதயோகீந்த்ரர், ப்ரஹ்மதேவருடன்கூட இன்னமும் வஸித்துக்கொண்டிருக்கின்றார். ஆகையால் அந்தக்ஷேத்ரத்திற்கு ஸமானமான க்ஷேத்ரம் எவ்விடத்திலுமில்லை. (3)

(மூ-ம்) ஸூத: ॥

ஜயந்து இதி ஸ்ரீமாந் நந்திநம் யோகநந்திநம் ।
ஸநத்குமாரோ முநய: ப்ராஹ விநயாந்வித: ॥ (4)

அஹோ தந்யோஸ்மி பகவந் பவத்பாத ஸமாச்ரயாத் ।
மஹதாம் ஸங்கமாத் கோவா யாதி கிம் ந க்ருதார்த்ததாம் ॥ (5)

அகஸ்த்யாய யஜ்ஜ்ஞாநம் உபதிஷ்டம் குஹேந வை ।
தந்மே கதய யேநைவ க்ருதக்ருத்யோ பவாம்யஹம் ॥ (6)

(உ) ஸூதமஹரிஷி சொல்லுகின்றார்:—

"ஹே சௌனகாதி மஹரிஷிகளே! இந்த ப்ரகாரம் சொல்லுகிற லோகாநந்தகரராகிய நந்திகேஶ்வரரைப் பார்த்து, தேஜஸ்வியான ஸநத்குமாரமஹரிஷி வணக்கத்துடன் பதில் சொல்கின்றார்." "ஹே நந்திகேஶ்வர பகவானே! தங்களுடைய பாதங்களில் சரணமடைந்ததினால் நான் தன்யனுனேன். மஹான்களுடைய சேர்க்கையினால் எவன் தான் தன்யனுகமாட்டான். முந்தி அகஸ்த்ய மஹரிஷிக்கு குஹஸ்வாமியினுல் எந்த ஞானமானது உபதேசிக்கப் பட்டதோ, எந்த ஞானத்தைப்பெற்றுக்கொண்டதினுல் நான் க்ருத க்ருத்யனுவேனே, அப்பேர்ப்பட்ட ஞானத்தை எனக்கு உபதேசம் செய்யவேண்டும், என்று வேண்டிக்கொண்டனர். (6)

(மூ-ம்) சைலாதி: ॥

ச்ருணு யோகீந்த்ர வக்ஷ்யாமி சிவஜ்ஞாநம் அநுத்தமம் ।
யச்ச்ருத்வா முச்யதே பாபாத் நர: ஸம்ஸாரஸம்பவாத் ॥ (7)

(உ) நந்திகேஶ்வரர் சொல்கின்றார்:—

"ஹே ஸநத்குமார யோகீந்த்ரா! மனிதன் எதைக்கேட்டு ஸம்ஸாரத்தினுலுண்டாகிற பாபத்திலிருந்து விடுபடுவானே அப்பேர்ப் பட்ட உத்தமமான சிவஞானத்தைச்சொல்கின்றேன், கேட்பீராக".

(மூ-ம்) ஸநத்குமார: ॥

கிம் தத் ஜ்ஞாநம் இதி ப்ரோக்தம் ஜ்ஞேயம் வா யேந கிம் வத ।
ஜ்ஞாதா வா கிம்விதம் தஸ்ய ஸர்வஜ்ஞ கருணாநிதே ॥ (8)

𑌪𑌶𑍁𑌃 𑌪𑌾𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑍈𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌅𑌜𑌡𑍋 𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌕𑍍𑌷𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥ (9)

𑌪𑌾𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌜𑌡𑍋𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌸𑌕𑍍𑌷𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌶𑍍𑌶𑌂𑌭𑍁𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌤𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌨𑌾𑌮𑌯𑌃 ॥ (10)

𑌯𑍋𑌽𑌕𑍍𑌷𑌰𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌏𑌵 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ (11)

𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌪𑌰𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌰𑌕𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌏𑌤𑌾𑌨𑌹𑌂 𑌨𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌗𑌸𑌂𑌕𑌰𑌾𑌤𑍍 ॥ (12)

𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌦𑍇𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌯𑌥𑌾𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ।
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌚𑍈𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌦 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥ (13)

(உ) ஸநத்குமார மஹரிஷி கேட்கின்றார்:—

"கருணைக்கடலாகிய நந்திகேஶ்வர மூர்த்தே! ஸர்வக்ஞ! ஞானமென்று சொல்லப்படுவதுயாது? அதனுல் அறியத்தகுந்தது என்ன? அதை அறிவதால் பலன் என்ன? ப்ரஹ்மஞானிகளான ப்ராஹ்மணர்களால் பசு என்றும் பாசமென்றும் சொல்லப்படுகின்றவை எவை? ஜடமில்லாத எது பசு என்று சொல்லப்படுகிறதோ அது அக்ஷரமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஜடமான எது பாசமென்று சொல்லப்படுகிறதோ அது க்ஷரமென்று சொல்லப்படுகிறது. பரமாத்மாவான சிவபெருமான் க்ஷரத்திற்கும் அக்ஷரத்திற்கும் வேருக, ஆதாரமாயிருக்கின்ருர். இம்மூவர்களும் ஆதியந்தமற்றவர்கள். எது அக்ஷரமென்றும் பசுவென்றும் சொல்லப்படுகிறதோ, அதுவே புருஷனென்று சொல்லப்படுகிறது. எது க்ஷரமென்றும் பாசமென்றும் சொல்லப்படுகிறதோ, அது ஆத்மாவென்று சொல்லப்படுகிறது. க்ஷரத்திற்கும் அக்ஷரத்திற்கும் பரனுகி எஜமானுயிருக்கிறவர் யாரோ அவர்தான் க்ஷராக்ஷரங்களை ஏவுகின்ருர். இந்த மூன்று பொருள்களையும் ஒன்றிற்கொன்று சம்மந்தமில்லாமல் வேறு வேருக நான் அறியமாட்டேன். ஹே மஹாஞானியாகிற நந்திகேஶ்வர ப்ரபோ! அவைகளுடைய ஸ்வ

ரூபத்தையும் காரியங்களையும் நான் அறியுமாறு எனக்கு அவைகளை உள்ளபடியே சொல்லியருளவேண்டும்;'' என ப்ரார்த்தித்தனர். (13)

(ஈ-ம) நந்திகேஶ்வர: ॥

மாயா ப்ரக்ருதிரவ்யக்தா ஶக்திர்ப்ரஹ்மேஶ்வரீ அஜா ।
நித்யா ஸா பரமாகாஶே விபா⁴ஸந்தீ ஶிவாஶ்ரயா ॥ (14)

பாஶாஷஸ்வாவ்ருதோ ஜீவோ மாயயா ஜடரூபயா ।
தத்த்வஶரீரஸம்ப³த்³தா⁴ ஸர்வஜ்ஞே கர்த்ரு ஸத்³ருஶம் ஸதா³ ॥ (15)

காலௌ கலா ச ராக³ஶ்ச ஸ நியதிர்வித்³யயா ஸஹ ।
புண்யபாபாத்மகம் கர்ம ஸர்வ ஜீவை ஸமந்விதம் ॥ (16)

ததீ³யானந்த³தோ போ⁴க³ ஶரீரம் போ⁴க³ ஸாத⁴னம் ।
பா³ஹ்யாந்த: கரணம் சாரம் போ⁴க்தா பஶுர்வாஹ்யத: ॥ (17)

தே³வஸ்ய ப⁴விதா கஶ்சி நாஶஶ்ச ப⁴வதி க்வசித் ।
பதி ஸம்ஶய ஸமாயம் ஜ்ஞானேனைவ பஶுபாஶபி: ॥ (18)

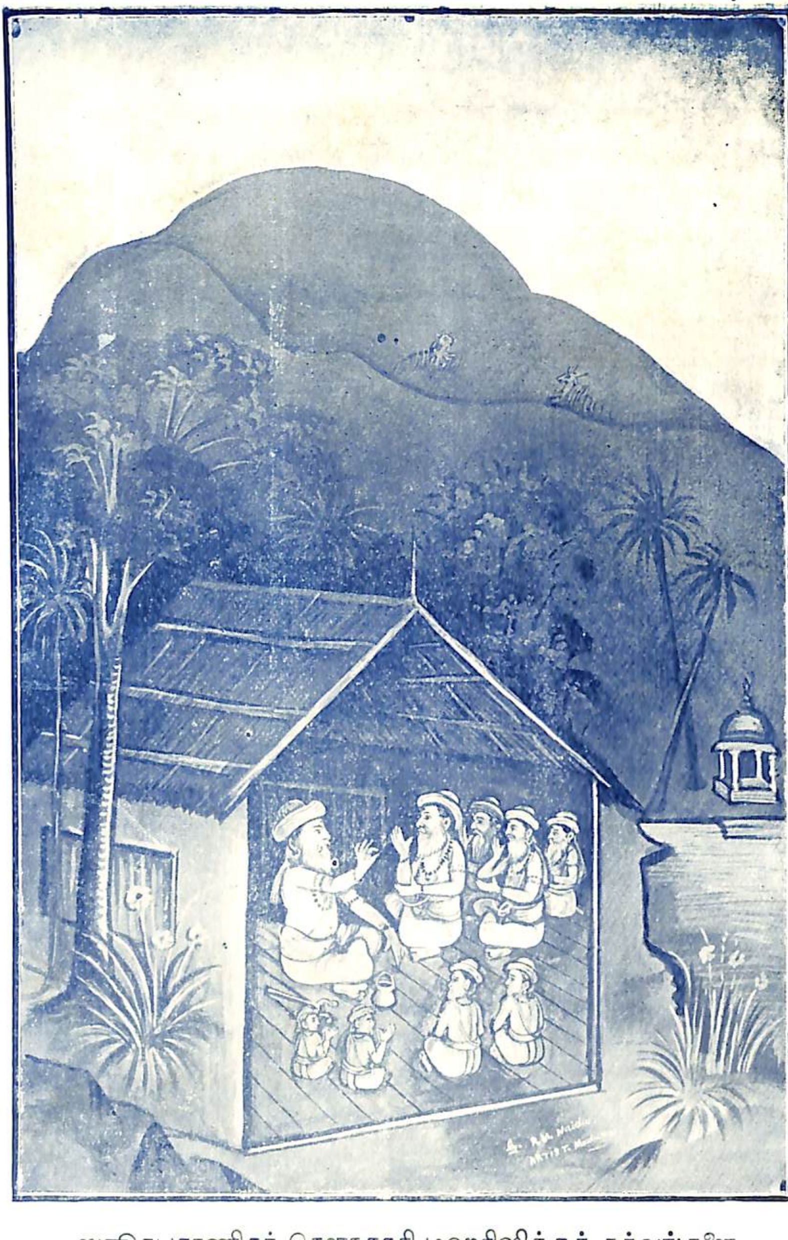
மாத்ருகஸ்ய வியுக்தஸ்ய ஶரீரேஷு வ்யவஸ்தி²தே ।
ஸூர்ய பி³ம்பே³ யதா²காஶே தாரகை: ஸஹ ஸம்ப⁴வை: ॥ (19)

அநாக³தா அதீதாஶ்ச ததை²வாஸ்ய ஸஹஸ்ரஶ: ।
யதா² வாஸாம்ஸி ஜீர்ணானி விஹாய த³த⁴தே ஜனா: ॥ (20)

ஏவம் ஶரீராண்யாத்மா ச த³த⁴தே நந்தி³ஸம்ப⁴வ: ।
ஜ்யோதிஷ்மம் ஸம்ப⁴வேத்யேவம் ஸத்த்வை: கர்மானுரூபம் யதா² ॥ (21)

ஸ்வர்கே³ வா தாத நரகே போ⁴க்தா கர்மவஶாத் ப⁴வேத் ।
கர்மணா ப³த்³த⁴: பாஶபாஶேன ஸர்வ பூர்வாஶன: பஶு: ॥ (22)

ஸம்ஸாரம் ஶ்ரீபாத³நாதா²த் ஜ்ஞாதி ஶாஸ்த்ரேஷு த்³ருஷ்டிர்ப⁴வேத் ।
விவேகினோ ப்³ரஹ்மவிதா³: ஶிவ: ஶிவ முக்தா: ॥ (23)

ஸூதபுராணிகர் சௌநகாதி மஹரிஷிக்குத் தத்வங்களை
எடுத்துரைத்தல் [பக்கம் 183

(உ) நந்திகேஶ்வரர் சொல்கிறார்:—

ஈஶ்வரசக்தியானவள் மாயை யென்றும் ப்ரக்ருதி என்றும் ஜடரூபி யென்றும் சொல்லப்படுகிறாள். அந்த மாயையானவள் சிவாக்ஞையினாலே சிதாகாசத்தில் விளங்குகின்றாள். பரமாத்மாவினிடத்தை விட்டுப் பிரியாதவளாயிருக்கிற அவள், சைதன்யமில்லை. புருஷனானவர் ஜடரூபியான மாயையினாலே வ்யாபிக்கப்பட்டவராய் ஜீவனாகிறார். அந்தந்த சரீரத்தை யடைந்தவராகி பூர்வஜன்மத்தில் தான் செய்த கர்மபலத்தை யனுபவிக்கிறார். அந்த ஜீவனானவர் வினையைக் காரணமாகவுடைய போகத்தை யனுபவித்த பிற்பாடு, வினைகள் நாசமாகிறதினாலே ஜனனமரணத்திலிருந்து விடுபடுகிறார். புண்ய பாபரூபமான வினையானது ஸுகதுக்கரூபமான பலத்தைத்தருகிறது. அதினுடைய அநுபவமானது போகம். சரீரம் போகத்திற்கு ஸாதனமாயிருக்கிறது. உள்ளும் வெளியுமாயிருக்கிற இந்த்ரியங்கள் போகத்திற்கு வழியாயிருக்கிறது. போகத்தையனுபவிக்கிற போககர்த்தாவானவன் பசுவென்று சொல்லப்படுகிறான். இவன் செய்த வினைக்கு போக கர்த்தா இவனைத்தவிர வேறில்லை. (அதாவது இவன் செய்த கர்மங்களின் பலனை இவனைத் தவிர வேறொருவரும் அநுபவிக்கமாட்டார்கள்.) இவன் செய்த வினைப்பயனைத் தவிர வேறொருவரின் வினைப்பயனை (பிறர் செய்த கர்மங்களின் பயனை) இவன் அநுபவிக்கமாட்டான். பெண்டு பிள்ளைகள் மற்றும் பந்துக்களோடு கூட சேர்க்கையானது, யாத்திரை போகும்பொழுது மார்க்கத்தில் ஜனங்கள் ஒருவரை ஒருவர் ஸந்தித்துச் சேருவது போலவேதான். சந்த்ரபிம்பமானது ஆகாயத்தில் சஞ்சலமாயிருக்கிற நக்ஷத்திரக் கூட்டங்களோடு சேர்ந்திருந்த போதிலும் ஸம்பந்தமில்லாததாகக் காணப்படுகிறது போல, இந்த ஜீவனானவன் சரீரங்களால் மறைக்கப்பட்டவனானாலும் அதுகளில் ஸம்பந்தமில்லாதவனாகக் காணப்படுகிறான். மேலும் இந்த ஜீவனுக்குச் சென்றதுகளும் இனிவரப்போகிறதுகளுமான சரீரங்கள் கணக்கில்லை. ஜனங்கள் பழைய வஸ்திரங்களைத் தள்ளிவிட்டு புது வஸ்திரங்களை தரிப்பதுபோலவே, இந்த ஜீவாத்மாவும் பூர்வ சரீரங்களை விட்டுவிட்டு புதிதான சரீரத்தைத் தரிக்கிறான். நதியிலிருக்கும்

மீனனது எவ்வாறு இருகரைகளிலும் அடிக்கடிமுட்டி சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கின்றதோ, அவ்வாறே இந்த ஜீவனும் மோக்ஷமடையும் வரையில் ஜனன மரணத்தை யடைந்து கொண்டிருக்கிறான். மேலும் பசுவான இந்த ஜீவனானவன் தன்னுடைய வினை வசத்தால் ஸ்வர்க்க பாதாளம் பூலோகம் முதலிய இடங்களில் ஈஶ்வரனுடைய பாசத்தால் கட்டுப்பட்டவனாய் ஸுகதுக்கங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்றான். ஈஶ்வரனுடைய லீலாநிமித்தமாக இவ்விதம் ஏற்பட்டிருக்கின்றதென்று சாஸ்திரங்களில் நிச்சயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ப்ரஹ்மதேவன் முதல் எறும்புவரையுள்ள ப்ராணிகள் பசுக்களென்று சொல்லப்படுகிறார்கள். (23)

(ஸம்) ஸநத்குமார: ॥

யாஸா ப்ரக்ருதி ருத்திஷ்டா த்வயா மாயேதி சாऽதுநா ।
அஸ்யாஶ்ச ஸ்வரூபம் தத்கார்யஞ்ச வதஸ்வ மே ॥ (24)

(உ) ஸநத்குமாரர் சொல்கிறார்:—

புத்திமானான ஹே நந்திகேஶ்வரா! தங்களால் இப்பொழுது ப்ரக்ருதி யென்றும் மாயை யென்றும் எவள் சொல்லப்பட்டாளோ, (எந்தப்பொருளானது உதாகரிக்கப்பட்டதோ), அந்த மாயையினுடைய ரூபத்தையும் செய்கைகளையும் எனக்குச் சொல்லியருளவேண்டும், எனப்ரார்த்தித்தனர். (24)

(ஸம்) நந்திகேஶ்வர: ॥

யைஷா ப்ரக்ருதிராக்யாதா ஸா மஹேஶாஶ்ரயா புந: ।
பஶூநாமபி ஸர்வேஷாம் மாயா ஶப்தேந ஶப்த்யதே ॥ (25)

ஸாவ்யக்தா ப்ரக்ருதிர்மாயா ப்ரதாநமபி நாமபி: ।
கதிதா ஸாங்க்யவாதாத்ய காரணஞ்சா விஜாத்மநா ॥ (26)

ஸா சைவ ஸைவ விமோஹாத்மா விஶ்வதேவ குணத்ரயை: ।
ஸத்வம் ரஜஸ்தம இதி குணா: ப்ரக்ருதிஸம்பவா: ॥ (27)

தந்மாத்ராபஞ்சகஞ்சைவ பூதபஞ்சகமேவ ச ।
ஜ்ஞாநேந்த்ரியாணி பஞ்சைவ பஞ்சகர்மேந்த்ரியாணி ச ॥ (28)

ஏனா பாஹ்யமஹங்கார ஸ்ருஷ்டம் வேத்தி ப்ரதர்ஷயத் ।
ஸமாஸாதைவ சாவ்யக்தம் ஸவிகாரம் ஹ்யாஹ்ருதத் ॥ (29)

தத் காரணம் உபாதானம் அவ்யக்தமிதி கத்யதே ।
வ்யக்தம் கார்யம் உபாதானம் ஸரீராதி ப்ரதாதிவத் ॥ (30)

ஸதி மாயா பதம் ஏஷா மாயயா மோஹிதா ஜனாஃ ।
ஸதாந்யேவ ப்ரபஸ்யந்தி பஸ்யந்து ப்ரஹ்மாதிகானபி ॥ (31)

ப்ரஹ்மாணம் ப்ராஹ்மணம் ஸ்வாமம் காணஸ்து பண்டிதஃ கவிஃ ।
ஸ்யாமோஹம் ஏவி ரக்தாஹம் க்ருஸோஹம் ஏக ஸம்பவ ॥ (32)

ஸர்வோ விலக்ஷணோ ஹ்யாத்மா பஸ்யந்தேதாம் ஸ்வமாயயா ।
கஸ்மீயம் ஸரீரம் ஹி ஸரீரம் நாஹமித்யபி ॥ (33)

ஜ்ஞாநேந்த்ரியாணி ஸர்வாணி நபஸ்யந்தி ஸரீரிணஃ ।
தம் பதாநிவ தேவேஸஃ பஸ்யேத்யேவ ந தம் ஜநஃ ॥ (34)

தாநி ஜீவோபி ஸம்ப்ரத்ர பரிவர்ணம் ஏவீஸ்வரம் ।
யதா பஸ்யதி தத்தத்வ நியந்தாரம் ஹிரண்மயம் ॥ (35)
விமுச்ய வர்ண்ய பாபஞ்ச தத்தேவேதி தத்தேக்யதாம் ॥ (35½)

(உ) நந்திகேஶ்வரர் அருளுகிறார்:—

எந்த மாயையானவள் ப்ரக்ருதி என்று சொல்லப்படுகிறளோ அவள் பரமாத்மாவை ஆச்ரயித்தவளாய், மறுபடி எல்லா பசுக்களாலும் மாயை என்று சொல்லப்படுகிறள். அந்த மாயையானவள் அவ்யக்தமென்றும், ப்ரக்ருதி என்றும், மாயை என்றும், ப்ரதானமென்றும், பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டு, எல்லா ஆத்மாக்களுக்கும் உபாதான காரணமாகிறள். ஸுகதுக்கங்களால மோகத்தை அடைந்திருக்கும் ஆன்மாவிற்கு மூன்று குணங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன். ஸாத்விகம் ராஜஸம் தாமஸம் என்கிற இம்மூன்று குணங்களும் மாயையிலிருந்து உண்டானதுகள். சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம், ரஸம், கந்தம், என்கிற ஐந்து தன்மாத்ரைகளும், ப்ருதிவீ

அப்பு, தேஜஸ், வாயு, ஆகாசம், என்கிற ஐந்து பூதங்களும், துவக் (தோல்), சக்ஷுஸ் (கண்), ஶ்ரோத்ரம் (காது), ஜிஹ்வை (நாக்கு), ஆக்ராணம் (மூக்கு), என்கிற ஐந்து ஞானேந்த்ரியங்களும், வாக் (வாய்), பாணி (கை), பாதம் (கால்), பாயு (மலத்வாரம்), உபஸ்தம் (ஜலத்வாரம்), என்கிற ஐந்து கர்மேந்த்ரியங்களும், மனஸ், புத்தி, அஹங்காரம், சித்தம், என்கிற நாலு அந்தக்கரணங்களும், சுருக்கமாக "அவ்யக்தம்" என்று சொல்லப்படுகிறது. இவைகள் விகாரபாவத்தைக் காண்பிக்கின்றன. இதுகளுக்கு காரணத்தன்மையை யடைந்த சக்தி அவ்யக்தமென்று சொல்லப்பட்டது. காரியத் தன்மையை அடைந்த சரீரம் முதலானதும், கடம் முதலானதுகள் போல வ்யக்தமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆத்மாவானது இந்த தத்வங்களால் மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது.(என்பதை)வித்வான்களும் கூட மாயையின் பலத்தினால் மோகிக்கப் பட்டவர்களாகி (உணர முடியாதவர்களாய்), ப்ரஹ்மா முதலான இந்தப்சுக்களேயே கொண்டாடுகிறார்கள். "நான் ப்ரஹ்மா," "நான்ப்ராஹ்மணன்," "நான் ஏகாக்ஷி" (ஒருகண் தெரியாதவன்), "நான்செவிடன்," "நான் வித்வான்" "நான் கருப்பன்," "நான்வெள்ளையன்," "நான்மெலிந்தவன்," "நான்ஊமையன்," என்று சொல்லப்படுகிற இவ்வெவ்வேறு லக்ஷணங்கள் பொருந்தியவர்களைக் காட்டிலும் விலக்ஷணராகிய ஆத்மாவானவர் தம்முடைய லீலையினாலே, இவர்களைப் பார்க்கிறவராகி, "சரீரமென்னுடையது; சரீரம் நானில்லை; இதுகளெல்லாம் ஜடங்கள்; இவை, சரீரத்தை உடையவனாகிய என்னைப்பார்க்க (ஆத்மாவைத் தெரிந்து கொள்ள) முடியாது. ஆனால் நான் இவைகளைத் தெரிந்து கொள்ளும் திறமை உள்ளவன்" என்று கூறுகின்றது. அவைகளை யெல்லாம் ஆத்மாவானவர் பார்க்கிறார், அவரை, இவைகள் பார்க்கிறதில்லை. ஜீவாத்மாவும், ஸர்வத்ர பரிபூர்ணனாயும் நியந்தாவாயும் ஹிரண்மயனாயும் இருக்கிற ஈஶ்வரனை எப்பொழுது பார்க்கிறானோ (அறிகிறானோ அப்பொழுதே புண்ய பாபங்கள் விடுபட்டவனாய் உடனே ஸாயுஜ்யத்தை யடைகின்றான். (35½)

(ஶ-கு) ஶௌநகஃ ॥

உத்யந்தீவ ஶஶாங்கோ ஶ்ரீ ஶாரதேண ஸரோஜநா ।
ஸுப்ரீதா வேதவித்யாஞ்ச விஷ்ணுஸ்ஸஹா விராஜதெ ॥ (36½)

நாரதஶ்ச ததா ப்ராப்ய ஶிவஜ்ஞாநம் ஶிவாத்மஜாத்।
தத்ரைவ வஸதி ஶ்ரீமத் ஸத்யஜ்ஞாந கிரௌ ஸுகே ॥ (37½)

முநயோ மார்கண்டேயாத்யாஸ்ததா ।
ராஜாநோ முசுகுந்தாத்யா தேவாஶ்ச தேவதாகணா: ॥ (38½)
போகமோக்ஷபரா நித்யம் வாஸம்குர்வந்தி முதாந்விதா: ॥ (39)

(உ) பின்னும் நந்திகேஶ்வரர் சொல்கின்றார்:—

இவ்விதமாக குருவாகிய ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியினாலே வேதாந்த ஸித்தாந்த விந்தைகளை அப்யாஸஞ்செய்து வைக்கப் பட்ட மஹாயோகிஶ்வராகிய அகஸ்த்ய மஹரிஷியானவர், அப் பொழுதே அதிகமான தேஜஸை அடைந்தார்; அவ்வாறே நாரத மஹரிஷியும் ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியினிடமிருந்து சிவஞானோப தேசம்பெற்று அழகுபொருந்திய அந்த ஸத்யஞானகிரி (திருப்பரங் குன்றத்தி) லேயே வஸித்து வருகிறார். மார்க்கண்டேயர் முதலான மஹரிஷிகளும், முசுகுந்தர் முதலான ராஜரிஷிகளும், இன்னும் அநேகமான தேவகணங்களும், போகத்தில் ஆசையுள்ளவர்களும், மோக்ஷத்திலாசை யுள்ளவர்களும், மற்றுமநேகம் பேர்களும், ஆனந்தமுடையவர்களாக அந்த க்ஷேத்ரத்தில் வாஸம் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். (39)

(ஊ)

தஸ்மிந் க்ஷேத்ரவரே புண்யே ஸந்நிதௌ ஷண்முகஸ்ய து ।
வஸந்தி யேஷாம் ஸ்ரீஹரி யாவத் காலம் மஹாமதே ॥ (40)
தாவத்வர்ஷ ஶதம் தேவை ஶிவலோகே மஹீயதே ॥ (40½)

பஹுநாத்ர கிமுக்தேந ஶ்ருணு த்வம் யோகிநாம்வர ।
பஹுஜந்மஸஹஸ்ரேஷு லோகே க்ருதபுண்யா ஸ்தவஸிந: ॥ (41½)

யேஷாம் சைவ சரமம் ஜந்ம யேஷாமீஶ: ப்ரஸீதது ।
தத்ர வாஸம் லபந்தே ஹி தே மஹாத்மாந: ஸதா பவா: ॥ (42½)

(உ)

பூலோக கைலாஸமாயும் ரொம்பவும் மகிமை பொருந்திய தாயும் புண்யத்தைத்தரத் தகுந்ததாயும் மிக புண்யக்ஷேத்ரமாயுமிருக்கிற அந்த திருப்பரங்குன்றத்தில் ஒருவருடைய ஹஸ்தி (எலும்பு) கள் எவ்வளவு காலம்வரையிலிருக்கிறதுகளோ, புத்திமானே! அதற்கு நூறுபங்குக்கதிகமான காலம்வரையில் அவர் சிவலோகத்தில் பூஜிக்கப்படுகிறார். "யோகிஶ்ரேஷ்டா! பிரஹ்மஞானியான ஸநத்குமாரமஹரிஷே! இந்த விஷயத்தில் விசேஷமாய்ச் சொல்லுவதில் (பலன்) என்ன? சுருக்கமாயுரைக்கின்றேன், கேளும். உலகத்தில், அநேக ஜன்மங்களில் விசேஷ புண்யம் செய்தவராயும், தபஸ் புரிந்தவராயும், கடைசி ஜன்மத்தை அடைந்தவராயும். ஈஶ்வரப்ரஸாதம், பெற்றவராயுமுள்ள மகான்களும், மகா தபஸ்விகளுமான அந்தப் பெரியோர்கள்தான் அந்த திவ்ய க்ஷேத்ரத்தில் வாஸத்தை அடைகின்றார்கள்." (42½)

(ஸ)

𑌤𑌾𑌪𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌹𑍀𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌦𑌾𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑍍𑌯𑌪𑌰𑌿𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ (43½)

𑌅𑌨𑍁𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌵𑌹𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇 𑌶𑍋𑌕𑌾𑌤𑍁𑌰𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌶𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇 𑌨𑌰𑌾𑌃 ॥ (44½)

𑌅𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌹𑌿𑌂𑌸𑌿𑌤𑌾 𑌯𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌰𑌾𑌜𑌪𑍍𑌰𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌅𑌪𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌸𑌮𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑍍𑌰𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ (45½)

𑌦𑍁𑌃𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾𑌃 𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑍌𑌘𑌸𑌮𑌾𑌕𑍁𑌲𑌾𑌃 ।
𑌤𑍇 [illegible] 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌕𑌰𑌾𑌃 ॥ (46½)

(உ)

தன்னாலும் பிறராலும் தெய்வத்தாலும் வருகிற தாபத்ரயங்களை யடைந்தவர்களும், மகாவியாதியினாலே பீடிக்கப்பட்டவர்களும், புத்ரனில்லாதவர்களும், தரித்திரத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களும், க்ஷணத்திற்கு க்ஷணம் மகாஆபத்துகளால் ஆக்ரமிக்கப்

பட்டவர்களும், கொடியகர்மங்களைச் செய்தவர்களும், ஜன்மாந்திரத்திற்செய்த தீவினையினால் அடிக்கடி ஹிம்சை (பாதை) அடைந்தவர்களும், எப்பொழுதும் துக்க சோகங்களினாலே பீடிக்கப்பட்டவர்களும், சாபத்தை யடைந்தவர்களும், சத்ருக்களினாலும் துஷ்டராஜாக்களினாலும் பீடிக்கப்பட்டவர்களும், அபம்ருத்யுவினாலே பீடிக்கப்பட்டவர்களும், காலம்ருத்யுவினாலே இழுக்கப்பட்டவர்களும், கெட்ட ஸ்வப்னம்கண்டு விஸனமடைந்தவர்களும், வெகு பாபங்களைச்செய்து கலங்கினவர்களுமாகிய இப்படிப்பட்ட ஜனங்களாலேயும், கருணைக்கடலாகிய பராசலேஶ்வரர், ஸத்யாத்ரிநாதர்:— ஸ்ரீஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தி, ஸேவிக்கத்தகுந்தவரான ப்ரபு. (46½)

(ஸூ) ஸூதஃ ॥

ஶ்ருணுத் தாஷ் ஸத்யாத்ரேர் மாஹாத்ம்யம் பரமாத்புதம் ।
ஶ்ருண்வந்து தாபஸா ஸர்வே ஸர்வே பாபாஸ்ச மோசகம் ॥ (47½)

ஸநத்குமாராய நந்திநா யத் உக்தம் புரா ததா ।
வக்ஷ்யாம்யஹம் ஸங்க்ஷேபேண யதா ஸக்தி முநீஶ்வரா: ॥ (48½)

வக்தும் விஸ்தரத: ஶக்யம் நாயமேந வர்ஷகோடிபி: ।
கஸ்யோஹ்யஸ்தி ஸாமர்த்யம் மாஹாத்ம்யம் மஹதஸ்ததா ॥ (49½)

ஸ்ரீஸ்கந்த ஸத்யகிரிமாஹாத்ம்யே ஸிவகுமார ஸ்ரீகார்த்திகேய ஸம்வாதே
ஸத்யாத்ரி ஶிகரே நிவஸித யேவஸ்தி ஸ்தாவரஜங்கமே:
தேவாதிதேவஸ்ய ஶம்போஸ் ஸுதஸ்ய காருண்யாத் மோக்ஷகர ஸூக்ஷ்மம்
ஸ்ரீஶைலாஸ ஶிகர ஸத்யநாதநம் ஸ்ரீஸுப்ரஹ்மண்ய ஸம்ஸோ:
பாப: ॥ (50½)

(உ) ஸூதர் சொல்கிறார்:—

"ஹே சௌநகாதி மஹரிஷிகளே! உத்தமோத்தமமான பராசல க்ஷேத்ரத்தினுடைய, மனதிற்கும் வாக்கிற்கும் எட்டாததான மகிமையை உரைக்கின்றேன், கேளுங்கள். நந்திகேஶ்வரரால் ஸநத்குமார மஹரிஷிக்கு எது சொல்லப்பட்டதோ, ஹே மஹரிஷிகளே! அந்த மகிமையை என்புத்திக்கெட்டினவரை சுருக்கமாகச்சொல்லு

கின்றேன். அந்தமகிமையை விஸ்தாரமா யுரைப்பதற்கு அநேகம் கோடிவருஷங்கள் சொன்னாலும் முடியாது. அந்த மாகாத்ம்யமோ (மகிமையோ) மிகவும் ஆச்சர்யமானது. அதைச் சொல்லவோ நான் சக்தியற்றவனாக யிருக்கிறேன். புண்யாத்மாக்களே! மங்களகரமான அந்தபராசல க்ஷேத்ரத்தில் அநேக தீர்த்தங்களால் ஸேவிக்கப்பட்ட சரவணப்பொய்கை என்ற மகாதீர்த்தத்தில் எவன் ஸ்நாநம்செய்து விட்டு கருணைக்கடலாகிய தேவஸேநாபதியான ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியினுடைய தரிசனத்தைச் செய்கிறானோ அவன், கைலாஸ பர்வதத்தில் ஸ்ரீகண்ட பரமேஶ்வர மூர்த்தியினுடைய ஸந்நிதானத்தில் எப்பொழுதும் வஸிக்கிறான். இதில்ஸந்தேகமே யில்லை." (50½)

(ஶ்லோ)

விஶ்வாசீ ஶப்தா நாரதஸ்ய மஹதா ஶாபேந யா க்ஸ்வரா
தத் க்ஷேத்ரம் ஸமவாப்ய ஶாபஜநிதம் ஹித்வா புந: ஸ்வர்க³தா ।
தஸ்மாத்³த்⁴யாயரணீ மதஸ்ய ஸகலம் கைலாஸ பார்த்ரஸ்ய
மாஹாத்ம்யம் சதுராநநோபி ஸ்வயமோ வக்தும் நஶக்தோ
ஹோந ॥ (51½)

(உ)

விஶ்வாசி என்கிற அப்ஸரஸ்த்ரீயானவள் நாரதமஹரிஷியினுடைய பகத்தான சாபத்தினாலே பீடிக்கப்பட்டவளாய், பராசல க்ஷேத்ரத்தை அடைந்து சாபத்தினாலேற்பட்ட பாதையை நிவர்த்தி செய்துகொண்டு மறுபடியும் ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்தாள். ஆகையினாலே, ஹே மஹரிஷிகளே! பூலோககைலாஸமாய் விளங்கும் இந்த பராசல க்ஷேத்ரத்தின் மகிமையை முழுதுமுரைக்க மகானாகிய நான்முகக் கடவுளும் சக்தியற்றவர். (51½)

(ஶ்லோ)

யஶ்ஶ்ருணோதி (1) பரமேஶ ஶக்திஸூநு தத்வஸார மஹிமாத்ய
ஸாயகம் ।
ஸ தத்ஸமஸ்த பரமாம் பாயவ ஶ்ருதிஶக்தி மஹிமேஷு ரோஷ
யாத ॥ (52½)

---

(1) பரமேஶஸ்ய ஸேவகம்—பாடா²ந்தரம்.

இதி ஶ்ரீ ஶைவ மஹாபுராணே
ஸநத்குமார ஸம்ஹிதாயாம் ஶிவரஹஸ்யே க்ஷேத்ர வைபவே
ஸத்யகிரி மாஹாத்ம்யே நவமோऽத்யாய: ॥

(உ)

தத்வங்களுக்குள் ஸாரமானதும் எல்லா புருஷார்த்தங்களையும் கொடுக்கிறதுமான இந்தக்ஷேத்ர மாகாத்மியத்தையும், கங்காதீர்த்தத்தினுடைய உத்பத்தியையும், சிவபக்தியுள்ள யாதொருவன் கேட்கிருனே அவன் சித்தசுத்தி ஈராய் உள்ள எல்லா இஷ்டங்களையும் அடைவான். (52½)

ஒன்பதாவது அத்யாயம்
முற்றிற்று.

அத தஶமோऽத்யாய: ॥

(ஶ்ரீ) ருஷய: ॥

அஹோ ஸத்யகிரிக்ஷேத்ர மாஹாத்ம்யம் பரமாத்புதம் ।
ஸூசிதம் ஸ்ராவகம் மஹாபாக ஸூசிதோ வக்த்ரம் த்வமேவ ஹி ॥ (1)

நாரதேந புராஶப்தா விஶ்வாசீ த்யப்ஸரோவரா ।
பராபவம் ஸமாஸாத்ய ஶாப முக்தா கதம் கதா ॥ (2)
இத்யுக்தம் பவதா ஸூத தச்சரித்ரம் வதஸ்வ ந: ॥ (2½)

பத்தாவது அத்யாயம்.

(உ) சௌநகாதிரிஷிகள் கேள்கின்றார்கள்:—

"மகாபாக்யசாலியாகிய ஸூதமஹரிஷே! இந்த பராசல க்ஷேத்ர மாகாத்ம்யமானது ரொம்பவும் மேலாயும் ஆச்சர்யகரமாயுமிருக்கிறது. அதை தாங்கள் மறுபடியும் எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டும். முந்தி நாரதமஹரிஷியினால் சபிக்கப்பட்ட விஶ்வாசி என்னும் ஶ்ரேஷ்டமான அப்ஸரஸ்த்ரீயானவள் இந்த பராசல

க்ஷேத்ரத்தை யடைந்து சாபத்திலிருந்து விடுபட்டவளாகி ஸ்வர்க்கத்தை யடைந்தாளென்று தங்களால் சொல்லப்பட்டதே, அந்த சரித்திரத்தை (விபரமாக) எங்களுக்கு உரைக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம்.'' (2½)

(மூலம்) ஸூத: ।

வஸ்கஷா நாரதோ முநி ப்ரஹ்ம லோகாத் ஸஹஸ்ரதா ।
நிர்கத்ய வ்ருத்ரஹந்தாரம் த்ரஷ்டும் ஹ்யா யயௌ ஜவாத ॥ (3½)

தஸ்மிந் காலே த்வப்ஸரஸ்ரேஷ்டா விஸ்வாஸீ விஸ்வமோஹிநீ ।
மநோஷ்ய யக்ஷம் ப்ரேமா ஸார்தேந ஸாஹஸேநஸா ॥ (4½)
க்ரீடமாநா கலாதுரா மந்த்ரமா மார்கம் மநீஸ்வரா: ॥ (5)

(உ) ஸூதமஹரிஷி சொல்கிறார்:—

ஒரு ஸமயத்தில் நாரதமஹர்ஷியானவர் மஹாபுண்ய லோகமான ப்ரஹ்மலோகத்திலிருந்து புறப்பட்டு தேவேந்த்ரனைப் பார்ப்பதற்காக வேகமாய்ப் போனார். அந்தக்காலத்தில், ஜனங்களை மோகிக்கச் செய்கிறவளான "விஶ்வாசி'' என்னும் மேலான அப்ஸரஸ்த்ரீயானவள் மன்மதனுல் பீடிக்கப் பட்டவளாய்க் கொண்டு, குபேரனுடைய குமாரனும் பரம பாக்யசாலியுமான "யக்ஷ''னேடுகூட, மனுஷ்யகர்மத்திற்கேற்ப விஶ்வாஸத்துடன் வழியிலே கிரீடைசெய்து கொண்டிருந்தாள். (5)

(மூலம்)

தஸ்யாத்ருஷ்ட்வா மதம் சைவ முநிம் ஸதா ஹயேநவ ।
உத்தாய ஸம்ப்ராந்த: ஸஹஸ்ரா நநாம ஶிரஸா தஸா ॥ (6)
நியுஜ்ஜா திஷ்டதி ப்ராந்த்யா ஸர்வ யௌவந ஸம்பதா ॥ (6½)

(உ)

"ஹே சௌநகாதி மஹரிஷிகளே! அப்பொழுது அந்த வழியாகவந்த நாரதமஹரிஷியை, அந்த யக்ஷன் கண்டு பயந்தவனுய், பரபரப்போடு எழுந்திருந்து, பக்தியுடன் அம்முனிவர்முன் தலை

வணங்கி நின்றான். அந்த விஶ்வாசியோவென்றால், ரூபயௌவன ஸம்பத்தினாலும் மயக்கத்தினாலும் லஜ்ஜையற்று (ஆடையன்னியில்) நின்றாள். (6½)

(ஶ்லோ)

தாம் த்ருஷ்ட்வா ததா பூதாம் நாரதஸ்து ஶஶாப ஹ ।
அநங்கீக்ருத்ய யஷ்டாங்காம் திஷ்டந்தீம் தர்பாத்ததி ॥ (7½)
தஸ்மாத்த்வம் மாநுஷீ பூத்வா வேஶ்யா பவ தராதலே ॥ (8)

(உ)

நாரத மஹரிஷியானவர் அப்பேர்ப்பட்டவளைப் பார்த்து "ஏ துராத்மாவே! நீ என்னைக்கண்டு லக்ஷியம்செய்யாமல் நின்ற பாபத்தினால், மதத்தால் சோம்பலுடையவளே! நீ பூலோகத்தில் மனுஷ்ய ஸ்த்ரீயாய்ப் பிறந்து வேசியாகக்கடவாய்" என்று சபித்தனர். (8)

(ஶ்லோ)

அதஸா த்வரயா பீதா து:கேந மஹதாந்விதா ।
ப்ரணம்ய தம் ஶாபமோக்ஷம் ப்ரார்த்தயாமாஸ நாரதம் ॥ (9)

(உ)

அப்பொழுதே அந்த விஶ்வாசியானவள் அதிகமான துக்கத்தை யடைந்து மிகவும் பயந்தவளாய், அந்த நாரதமஹரிஷியை நமஸ்கரித்து சாபவிமோசனம் செய்யவேணுமாய்ப் பிரார்த்தித்தாள். (9)

(ஶ்லோ)

ஸோ ப்ரஹ்மர்ஷி ஸ்தாம் தேவீம் ப்ரார்த்திதோ கருணாந்வித: ।
பூத்வா ஸத்யவ்ரதக்ஷேத்ரம் யதா த்வம் ஸங்கதா பவே: ॥ (10)
ததா தே ஶாபமோக்ஷஸ்து பவிஷ்யதி நஸம்ஶய: ।
இத்யுக்த்வா ஸ மஹாயோகீ யயௌ தேவஸபாந்தரம் ॥ (11)

(உ)

அப்படிப் பிரார்த்திக்கப்பட்ட நாரதமஹரிஷியானவர் கருணையுடன் கூடினவராய் அந்ததேவஸ்த்ரீயைப் பார்த்துச் சொல்கிறார்;

"ஓ அபலே! நீ பூலோகத்தில் ஸத்யாசல க்ஷேத்ரமென்னும் திருப்பரங்குன்றத்தை எப்பொழுது அடைகின்றாயோ அப்பொழுது சாபவிமோசனமாகும். ஸம்சயமில்லை;" என்று அந்த மகாயோகியானவர் சொல்லிவிட்டு தேவஸபையை நோக்கிப் போய்விட்டார். (11)

(ஶ்லோ)

[illegible] ஸா த்வரயா ஶாபாந்நாரதஸ்ய மஹாத்மந: ।
பாவி கல்யாண நகரே பத்மிந்யா ஸுதயா பவத் ॥ (12)

வேஶ்யாயாமேவ காலேந ப்ராப்தயௌவந ஸம்யுதா ।
ஸர்வ ஜாதி ஸம்ஸர்கைஃ புருஷைர் நீதி வர்ஜிதா ॥ (13)
விஷயாந் புஞ்ஜே தஸ்மாத் மஹாரோக ஸமந்விதா ॥ (13½)

(உ)

பிறகு அந்த விஶ்வாசியானவள் மஹாத்மான நாரதமஹரிஷியினுடைய சாபவேகத்தினாலே பூலோகத்தில் "கல்யாண நகர"த்தில் (மணலூரில்) "பத்மினீ" என்ற வேசிக்குப் பெண்ணாய்ப் பிறந்தாள். காலக்ரமமாய் யௌவனத்தை யடைந்த அவள், நீதி தவறி எல்லா ஜாதி புருஷர்களோடும் கூடி விஷயஸுகங்களை யனுபவித்தாள். அந்தக்காரணத்தினால் மகாவியாதியை அடைந்தாள். (13½)

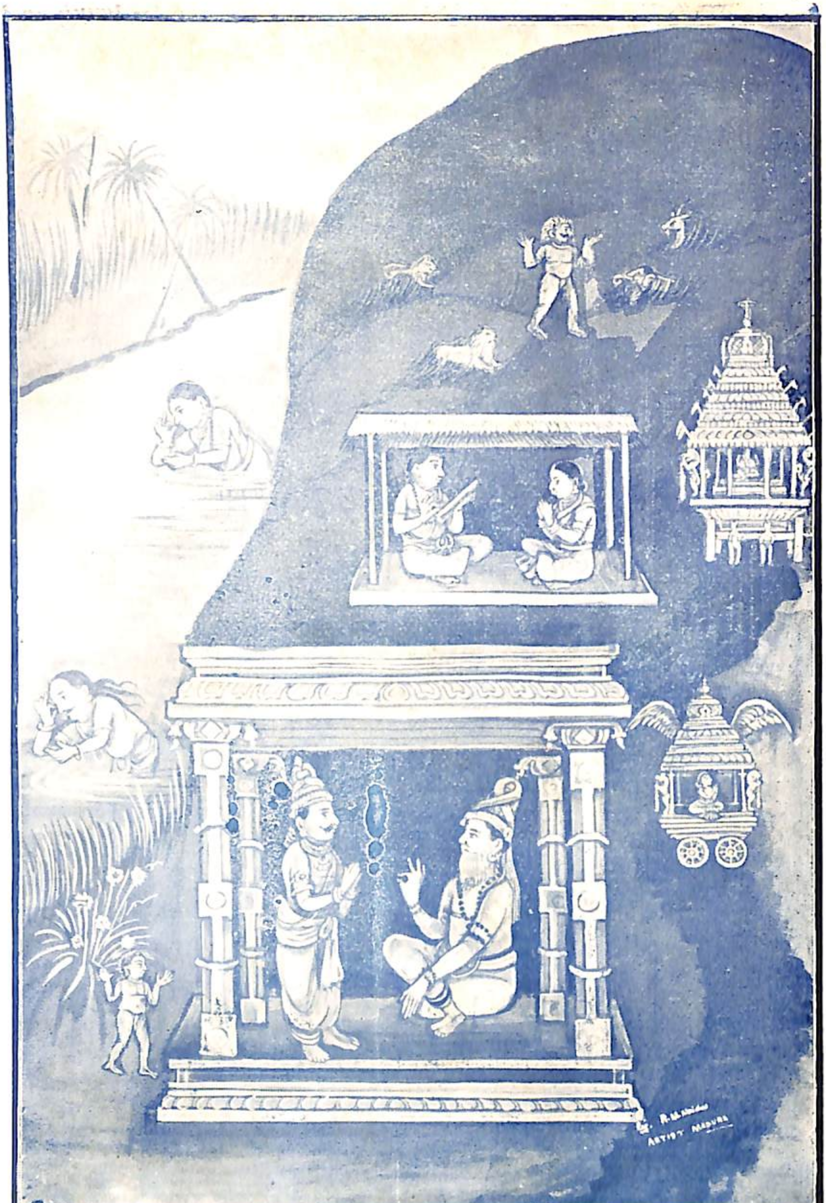
(ஶ்லோ)

தஸ்மிந் காலே ஜநாஸ்ஸர்வே பல்குந்யாம் பல்குநீ திநே ।
ஸத்யஜ்ஞாந தீர்த்தஸ்ய ஸ்கந்தஸ்ய பராத்மந: ॥ (14½)

நிரீக்ஷ்யோத்ஸவம் ச கல்யாணம் ஸ்யந்தநோத்ஸவமேவ ச ।
ஸேவிதும் ச யயுஸ்தேஷு ஸமம் ஸாபி யயௌ ததா ॥ (15½)

(உ)

அந்தக்காலத்தில் பங்குனி உத்திரத்தில் எல்லாஜனங்களும், பராசலநாயகனும் பரமாத்மாவுமான ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியினுடைய திருக்கல்யாண மகோத்ஸவத்தையும் தேரோடும் திருநாளையும் தீர்த்தவாரி உத்ஸவத்தையும் தரிசிக்கப்போனார்கள். அப்பொழுது அந்த விஶ்வாசியும் அவர்களுடன் கூட போனாள். (5½)

''விசுவாசி'' என்னும் அப்ஸரஸ்த்ரீயும் ''ராஜசேகர'' மகாராஜனும் சரவணப்பொய்கையில் நீராடிப் புராணம் கேட்டு குமாரஸ்வாமியைத் தரிசித்துத் தங்கள் சாபம் நீங்கி நற்கதி அடைதல். [பக்கம் 195

(மூ)

தத்ர தீர்த்தே மஹாஸேந பத்மிந்யாம் பத்மஶோபிதே ।
ஸ்நாத்வா [illegible] ஸாக்ஷான்மஹேந்த்ரக்ருத முத்ஸவம் ॥ (16½)

தத்ர ஸ்திதம் மஹாஸேநம் குஹம் ஸம்ஸாரமோசகம் ।
நிஷேவ்ய பக்த்யா பரயா தத்ரைவ [illegible] ॥ (17½)

உஷித்வாய ரஜந்யாந்து மஹிதா ப்ராஹ்மணோத்தமாந் ।
ஸ்தாந மாஹாத்ம்யமேத ஶ்ரவணாஸக்த சேதஸா ॥ (18½)
புராண ஸம்ப்ரவக்தாரம் ப்ரார்த்தயித்வா ஸுபுண்யதாம் ॥ (19)

உபவாஸபரா ஶ்ருத்வா நமஸ்க்ருத்வா தமேவ ச ।
மூர்ச்சா ப்ராபேந ஸஹஸா தநும் த்யக்த்வா ச மாநுஷீம் ॥ (20)

ப்ரபாவாத் க்ஷேத்ர வர்யஸ்ய முக்தஶாபா திவங்கதா ।
ஏவம் க்ஷேத்ரஸ்ய மாஹாத்ம்யம் ஸர்வாதிஶய முத்தமம் ॥ (21)

(உ)

அங்கு தாமரை புஷ்பங்களால் அழகுபொருந்திய மகாதீர்த்தமான சரவணப்பொய்கையில் ஸ்நாநஞ்செய்து, ஸாக்ஷாத்தேவேந்த்ரனால் நிர்மாணம்செய்யப்பட்ட அத்புதமான அந்த ரதோத்ஸவத்தை தரிசித்து, அந்த க்ஷேத்ரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் தேவஸேநாபதியும் ஸம்ஸாரதுக்கத்தைப் போக்கடிப்பவருமான குஹஸ்வாமியையும் விசேஷ பக்தியுடன் தரிசனம் செய்தாள். பின்னும் அங்கேயேதங்கி அவ்வுத்தம க்ஷேத்ரத்தின் மாகாத்ம்யத்தைக் கேழ்பதில் ஆசையுள்ள மனதுடன் உபவாஸமிருந்து, ராத்திரியில் ப்ராஹ்மணோத்தமர்களை அழைத்து நன்கு உபசரித்து, அவர்களில் புராணம் சொல்வதில் தேர்ச்சியுள்ளவர்களை ப்ரார்த்தித்து நமஸ்காரம் செய்து, அந்த ஸ்தல புராணத்தைச் சொல்லக்கேட்டாள். பின் நமஸ்காரம் செய்தாள். அப்பொழுதே மூர்ச்சை அடைந்தாள். அதுகாரணத்தால் சீக்ரமாக அந்த மனுஷ்ய சரீரத்தை விட்டு, அந்த உத்தமக்ஷேத்ரமகிமையால் நாரதமஹரிஷி சாபத்திலிருந்தும் விடுபட்டு ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்தாள். இவ்வாறு அந்த

க்ஷேத்ரத்தின் மஹிமையானது மிகவும் சிறந்ததாயும் ஆச்சரிய முள்ளதாயு மிருக்கிறது. (21)

(மூ)

காஶ்யாதி புண்யக்ஷேத்ரேஷு ஸர்வஸௌக்யப்ரதஸ்தலே ।
பரா காஞ்சீபுரே புண்யே ராஜாஸீத்ராஜஶேகர: ॥ (22)

ஸர்வஶாஸ்த்ரார்த்த தத்வஜ்ஞ: ஸ்வதர்மநிரதஸ்ஸதா ।
பக்திமான் ஶிவே ஹரௌ சைவ ஸதா ப்ராஹ்மணபக்திமான் ॥ (23)
தாதா யஷ்டா ச யஜ்ஞாநாம் தாநாநாம் ச மஹாத்யுதி: ॥ (23½)

(உ) ஸூதமஹரிஷி பின்னும் சொல்கிறார்:—

"ஹே சௌனகாதி மஹரிஷிகளே! இன்னமும் அந்த க்ஷேத்ர மாகாத்ம்யத்தைச் சொல்லுகின்றேன். முன் ஒரு காலத்தில் காஞ்சீபுரமென்னும் புண்ய க்ஷேத்ரத்தில், அநேக சாஸ்த்ரங்களுடைய தத்வங்களை யறிந்தவனும், எப்பொழுதும் ஸ்வதர்மத்தைக் கைவிடாதவனும், பரமசிவனிடத்திலும் நாராயணனிடத்திலும் ஸமமாய் பக்தி செய்கிறவனும், ப்ராஹ்மண பக்தியுடையவனும், அநேக தானங்களை அளிக்கிறவனும் மகாதேஜஸ் பொருந்தினவனு மான "ராஜசேகரன்" என்று பெயர் பூண்ட ஓர் அரசன் இருந் தான்." (23½)

(மூ)

ஸ கதாசித் க்ராமமாகாத் நிந்திதம் ஹி த்ரிதண்டிநாம் ।
த்ரிதண்டிபிர்வைஷ்ணவைர்பாஹ்யை ஶ்வேதம்ருத் பாண்டுரேஷ்டா ॥ (24½)
வைதஸ்ஸம்ஹி காஶ்யாஜாதா ராஜ்ஞஸ்தஸ்ய மஹாத்மந: ॥ (25)

(உ)

அவன் ஒரு ஸமயத்தில் ரொம்பவும் இகழப்பட்ட "த்ரிதண் டிகள்" என்கிற வைஷ்ண ஸன்யாசிகளினுடைய கிராமத்திற்குப் போனான். அந்த ஊரில் மகாத்மாவான அந்த மகாராஜாவிற்கு, வேதமோதாதவர்களும் வெள்ளை மண்ணை எப்பொழுதும் பூசிக்

கொள்ளுகிறவர்களுமான அந்த த்ரிதண்டிகளுடன் ஸம்பாஷணை ஏற்பட்டது. (25)

(ஶ்லோ) த்ரிதண்டிந:॥

விநஷ்டாஶ: ப்ரேம்ஹவ்யாத ஸ்வபசோ விஷ்ணு தீக்ஷயா।
தீக்ஷைவ மோக்ஷதா நித்யா வைஷ்ணவீ ஸர்வ தேஹிநாம்॥ (26)

ரஹஸ்யம் ஸூத்ர மேதத் நாந்யம் தேவம் ப்ரபூஜயேத்।
ஸர்வதா தாவகோ ஶம்பும் நபூஜநீய: ப்ரயத்நத:॥ (27)

(உ) த்ரிதண்டிகள் சொல்லுகிறார்கள்:—

"ஹே ராஜனே! நாய் மாம்ஸத்தைத்தின்கிறவனானாலும் விஷ்ணு தீக்ஷையால் கர்ம பந்தங்களை விட்டவனாகி மோக்ஷத்தை யடைகிறான். எல்லோருக்கும் விஷ்ணு தீக்ஷைதான் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய தென்று அறியத்தக்கது. இந்த மார்க்கத்தில் ஒரு ரஹஸ்யமிருக்கிறது. அதென்னவென்றால் "வேறு தெய்வத்தை பூஜை செய்யக்கூடாது; விஷ்ணுதீக்ஷை பெற்றுக்கொண்டவர்கள் ரொம்ப ப்ரயத்தினம் செய்தாவது எவ்விதத்திலும் சம்புவை ஆராதிக்காமலிருக்கக் கடவார்கள்." (27)

(ஶ்லோ)

இத்தம் த்ரிதண்டிவாக்யம் ஸஶ்ருத்வா க்ஷணமவிஶஙக:।
நிந்திதம் ஶ்ருதீஸ்மிருதிப்யாம் ந வேத்திகாந்॥ (28)

பாஷண்ட மதம் மாஶ்ரித்ய தாந்த்ரிகம் கர்மமாவிஶத்।
ஸராஜ மேவரோ ராஜா க்ருத்வா ஸம்ப்ரதிபாலயத்॥ (29)

(உ)

இவ்விதம் சொன்ன த்ரிதண்டிகளுடைய வாக்கியத்தைக் கேட்டு அந்த ராஜசேகரராஜனானவன் துன்மார்க்கமான பாஷண்ட மார்க்கத்தை யடைந்து, வேதங்களையும் அவைகளை யறிந்த வைதிகப்ராஹ்மணர்களையும் ஆதரிக்காமல், தாந்த்ரிகமான பாஷண்ட மதாசாரமென்கிற எல்லா கர்மாவையும் பின்பற்றிக்கொண்டு ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்து வந்தான். (29)

(மூ-ம்)

𑌤𑌤𑍋 𑌬𑌹𑍁𑌤𑌿𑌥𑍇 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌸 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌃।
𑌵𑍇𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑍌𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌦𑍈𑌹𑌿𑌕𑌮𑍍॥ (30)

𑌤𑌤𑍋 𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌭𑍀𑌷𑌣𑍈𑌰𑍍𑌨𑍀𑌤𑍋 𑌭𑍃𑌶𑌂 𑌦𑍃𑌢𑍈𑌃 𑌸𑍁𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑍈𑌃।
𑌶𑌿𑌵𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑍇𑌣 𑌨𑌰𑌕𑍇 𑌯𑌾𑌤𑌨𑌾𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃॥ (31)

(உ)

பின்னர் வெகுகாலம் சென்று அவ்வரசன் மரணமடைந்தான்; வேதமார்க்கத்தால் செய்யவேண்டிய அபரக்ரிகைகள் ஒன்றும் அவனுக்குச் செய்யப்படவில்லை. பின்பு பயங்கமாயுள்ள யமதூதர்களால் பீடிக்கப்பட்டு சிவத்ரோகம் செய்ததற்காக பதினாயிரம் யுகம் வரையில் கொடிய நரகத்தில் அவன் தள்ளப்பட்டான். (31)

(மூ-ம்)

𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌾 𑌯𑌾𑌤𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑍋 𑌨𑌰𑌕𑌾𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪𑌃।
𑌸 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑍇𑌃 𑌶𑌿𑌖𑌰𑍇 𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑍋𑌽𑌭𑍂𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍃𑌷𑌃॥ (32)

𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑌕𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌭𑍈𑌰𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌚।
𑌕𑍍𑌷𑍁𑌧𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌦𑌯𑌾𑌵𑌶𑌮𑍍॥ (33)

𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌪𑌾𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌮𑍍।
𑌤𑌤𑍋𑌽𑌤𑌿𑌶𑍀𑌤𑌲𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌲𑍍𑌮𑌲𑌿𑌂 𑌚 𑌤𑍃𑌷𑌾𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌃॥ (34)

𑌸𑌾𑌸𑍋𑌤𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌃।
𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌭𑌯𑌾𑌵𑌹𑌃॥ (35)

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃।
𑌸 𑌕𑍁𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌂 𑌤𑌂 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌚॥ (36)

(உ)

இவ்வாறு வெகு காலம் நரகயாதனையை அனுபவித்த பின்னர் அவ்வரசன் நரகத்தினின்று கரையேறி, விந்த்ய பர்வதத்தின் பக்கத்தில் ஓர் பெரிய பிசாசாய் ஜனித்தான். அப்பொழுது தாகத்தி

ஞல் பீடிக்கப்பட்டு ஒருதடாகத்தை அடைந்தான். பைரவ மூர்த்தியின் ஆக்ஞையால் அங்கே தீர்த்தம் காணவில்லே. பிறகு அந்த பிசாசானது அநேக இடங்களில் சஞ்சரித்துக்கொண்டுவந்து, ஒரு காலத்தில், பரிசுத்தமானதும் ஸகல காமங்களோடு கூடினதுமாயுள்ள அகஸ்த்ய மஹரிஷியினுடைய ஆஶ்ரமமிருக்கும் மலய பர்வதத்தை அடைந்தது, அங்குள்ள "தாணிமர"த்தின் கீழ் நிலேயடைந்து ரொம்ப துக்கத்தோடு "ஐயோ! நான் கெட்டுப்போய் விட்டேன்" என்று தெய்வத்தினலேவைப்பட்டதாகி அடிக்கடி அழுது புலம்பிற்று. அப்படிப் பசிதாகங்களால் தபிக்கிறதும் ஸமஸ்த பிராணிகளேயும் ஹிம்ஸை செய்கிறதுமான அந்த பிசாசினுடைய அழுகுரலேக்கேட்டு, கும்பமுனியானவர் அந்த இடத்திற்கு வந்து அந்த பிசாசைப் பார்த்துச் சொல்லுகிருர். (36)

(ஶ்லோ)

கஸ்த்வம் போ பீஷணாகாரோ கிம் ரோதிஷி ஸுதாருணம் ॥ (36½)
அகஸ்த்ய வாக்யமாகர்ண்ய பிஶாசஸ்த்வத ரோதந: ।
உவாச ஸ தீநயா வாசா விநயாவநதஸ்ததா ॥ (37½)

(உ)

"ஹே பிசாசே! பார்த்தவர்களுக்கு பயத்தைக்கொடுக்கக்கூடிய உருவமுடைய நீ யார்? ரொம்ப பயங்கரமான குரலுடன் ஏன் அழுகிருய்? என்று கேட்டார். அப்பொழுது அந்த பிசாசானது அகஸ்த்ய முனிவருடைய வார்த்தையைக் கேட்டு அழுகையை நிருத்திவிட்டு, ரொம்ப வணக்கத்தோடு தீனமானகுரலுடன் பதில் சொல்லுகின்றது. (37½)

(ஶ்லோ)

ஶங்கர ப்ரேஷ மாஹாத்ம்யாத் [illegible] ।
வேதோக்த கர்மணாம் யஸ்ய [illegible] ॥ (38½)

வேதோக்த யோகிபி: [illegible] ।
ஶிவ [illegible] ॥ (39½)

𑌨𑌰𑌕𑌾𑌨𑌨𑍁𑌭𑍂𑌯𑌾𑌥 𑌘𑍋𑌰𑌾𑌨𑌹𑌂 𑌪𑍈𑌶𑌾𑌚𑍀𑌂 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 ।
𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌮𑍁𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌪𑍈𑌶𑌾𑌚𑌮𑍋𑌚𑌕𑌮𑍍 ॥ (40½)

(உ)

"சிவபெருமானை த்வேஷித்ததின் பலனுக இக்கதியை யடைந்தேன். வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட எக்ஞம் முதலான கர்மங்களுக்கு பலன் கொடுக்கப்பட்டவரும், வேதங்களில் எந்த இடத்திலும் ஸ்துதிக்கப்பட்டவரும், யோகிகளினுலே பூஜிக்கப்பட்டவருமான அப்பேற்பட்ட பரமசிவன், என்னுல் த்வேஷிக்கப்பட்டார். அந்த த்வேஷத்திற்காக எமதர்ம ராஜனுல் ஏற்படுத்தப்பட்ட அநேக நரகயாதனைகள் என்னுல் அனுபவிக்கப்பட்டன. வெகு காலத்திற்குப்பின் நகரங்களிலிருந்து கரையேறி பைசாச ஜன்மாவை அடைந்தேன். இப்பொழுது தாங்கள் தயவுசெய்து பைசாச ஜன்மாவைப் போக்கடிக்கத்தக்கதான புண்ய கர்மாவைச் சொல்லியருள வேண்டும்" என்று வேண்டிக்கொண்டது. (40½)

(𑌮𑍂) 𑌅𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍌𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤𑍋𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍈𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌨𑌾𑌦𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥ (41½)

𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑌾𑌵𑌪𑌿 𑌨𑌰𑌾𑌧𑌮𑌾𑌃 ।
𑌤𑍇 𑌨𑌰𑌾 𑌨𑌰𑌕𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌚𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌦𑌿𑌵𑌾𑌕𑌰𑌮𑍍 ॥ (42½)
𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ (43)

(உ) அகஸ்த்ய மஹரிஷி சொல்கின்றார்:—

"ஏ பிசாசே! வேத சாஸ்த்ரங்களால் வெளியிடப்பட்டிருக்கும் நல்வினைகள் நான்கு வர்ணத்தார்களாலும் முயற்சியோடு அநுஷ்டிக்கப்படவேண்டியன. தேவதைகளிடத்தில் த்வேஷ புத்தியில்லாமல் ஸேவிக்கவேண்டியது. எவர்கள் பரமசிவனிடத்திலாவது மகாவிஷ்ணுவிடத்திலாவது த்வேஷம் செய்கிறார்களோ அந்த அல்ப மனுஷ்யர்கள், சந்த்ர ஸூர்யாளுள்ள வரையில் நரகங்களை அடைகிறார்கள். ஆகையினுல் மனதினுலாவது வாக்கினுலாவது சரீரத்தினுலாவது தெய்வங்களிடத்தில் த்வேஷம் செய்யக்கூடாது." (43)

(உ-ஏ)

இத்யுக்த்வா க்ருபயாவிஷ்ட: பிஶாசஸ்யாந்தமப்ரவீத் ।
பராத்ரிம் யாஹி ப₄த்₃ரந்தே பராத் பரதரம் ஶுப₄ம் ॥ (44)

தத்ர தே ப₄விதா முக்தி: பைஶாசாந்த விதா₃ரணா ।
பிஶாச ஶ்ருணு மே வாக்யம் ஸத்யமேவ வதா₃மி தே ॥ (45)

தத்ர ஸத்யாசலே க்ஷேத்ரே கார்த்திக்யாம் க்ருத்திகாதி₃நே ।
ஸ்வாமி புஷ்கரிணீ தீர்த்தே₂ ஸுரஸித்₃த₄ நிஷேவிதே ॥ (46)

ஸ்வர்கா₃பவர்க₃யோ தா₃த்ரே ஸ்நாத்வா முக்தோ ப₄விஷ்யஸி ।
இதோ தி₃ந பஞ்சமே புண்யே [illegible] பூர்ணிமாதிதௌ ॥(47)

க்ருத்திகா தாரயா யுக்தே கார்த்திகேய மஹோத்ஸவே ।
ப்₃ரஹ்மணா ஸேவிதம் ஸாக்ஷாத் ஸர்வஸித்₃தி₄ ப்ரதா₃யகம் ॥ (48)

அஹமப்யாக₃மிஷ்யாமி ஸேவிதும் ரஜநீசர ।
[illegible] த்வம் [illegible] இத்யுக்த்வா து முநீஶ்வர: ॥ (49)
ஶிஷ்யை: [illegible] ப்ராப ஸத்யகி₃ரி [illegible] ॥(49½)

(உ)

இவ்விதம் சொல்லி அந்த பைசாச ஜன்ம மோசனத்தையும் சொல்லுகிறார். "ஹே பிசாசே! நான் உனக்கு உண்மையான ஒரு வார்த்தை சொல்லுகிறேன், கேட்பாயாக. உத்தமோத்தமமாயும் மங்களகரமாயுமுள்ள பராசலம் என்னும் திருப்பரங்குன்றத்திற்கு நீ போ; உனக்கு க்ஷேமமுண்டாகும். அந்த க்ஷேத்ரத்தில் உனக்கு பைசாச முக்தியானது உண்டாகிறது. இந்த விஷயத்தில் ஸந்தேஹமேவேண்டாம். அந்த ஸத்யாசல க்ஷேத்ரத்தில் கார்த்திகை மாஸம் க்ருத்திகா நக்ஷத்திரத்தன்று, தேவர்கள் ஸித்தர்கள் முதலானவர்களால் ஸேவிக்கப்பட்டதும், ஸ்வர்க்க மோக்ஷங்களுக்கு ஸாதகமானதுமான சரவணப் பொய்கையில் ஸ்நாநம் செய்வாயாகில் பிசாசு ஜன்மாவிலிருந்து மோசனத்தை அடைவாய். இது முதல் ஐந்தாவது தினமாகிய கிருத்திகா நக்ஷத்திரமும் பௌர்

ணமி திதியும் கூடிய புண்யதினத்தில், ப்ரஹ்மதேவரால் ஏற்படுத்தப்பட்டதும் ஸர்வ ஸித்திகளையும் கொடுப்பதுமான ஸாக்ஷாத் ஸுப்ரஹ்மண்ய மஹோத்ஸவம் நடக்கப்போகிறது. நானும் தரிசனம் செய்யப்போகின்றேன். ஹே பிசாசே! நீயும் என்னுடன் வா” வென்று சொல்லி, “ஹே சௌநகாதி மஹரிஷிகளே! அந்த மஹரிஷியானவர் தன் சிஷ்யர்களோடும் மற்ற ரிஷிக்கூட்டங்களோடும் கூட திருப்பரங்குன்றத்திற்குப் போனார்.” (49½)

(ஸ-ஞு)

𑌸𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑍋𑌪𑌿 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌹 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 ।
𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌵𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌵𑌸𑍇 𑌶𑍁𑌭𑍇 ॥ (50½)
𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌵𑌰𑍍𑌧𑌿𑌨𑍀 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌚 𑌋𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍈𑌶𑌾𑌚𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍁𑌂 𑌜𑌵𑌾𑌤𑍍 (51½)

𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌦𑍈𑌵𑌤𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌪𑌰𑌿𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ (52½)

𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌘𑌟𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌤𑌃 ॥ (53½)
𑌮𑍁𑌨𑍇𑌰𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍋𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ (54)

(உ)

அந்தப் பிசாசும் ஸந்தோஷமுடையதாகி அவருடன் கூட சீக்ரமாகப்போய், கார்த்திகை மாஸத்தில் மங்களமாகிய கிருத்திகா நக்ஷத்திரத்தில் மஹரிஷி சொன்ன ப்ரகாரம் சரவணப்பொய்கையில் ஸ்நாநம் செய்த மாத்திரத்தில் பைசாச ரூபமான சரீரத்தை விட்டு தனது இயற்கையான திவ்யதேகத்தை சீக்ரமாய் அடைந்து, தேவதைகளால் பூஜிக்கப்பட்டவனாய், தேவஸ்த்ரீகளால் சூழப்பட்ட திவ்யவிமானத்திலேறி, சிவஸ்வரூபியாகிய கும்பஸம்பவரை (அகஸ்த்ய மகரிஷியை) நமஸ்காரம் செய்து, மகாதீர்த்தத்தினுடைய மஹிமையினாலும் ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியினுடைய ப்ராஸாதத்தினாலும் அகஸ்த்ய மாமுனிவரினுடைய அனுக்ரஹத்

தினும், அந்த (பைசாச ஜன்மம் நீங்கின) ராஜசேகர ராஜன் ஸ்வர்கலோகத்தை அடைந்தான். (54)

(ஸ-கு)

ஸ்வம் ஸத்யாசல க்ஷேத்ர மாஹாத்ம்யம் மயா ஸுவ்ரதா: ।
ஸங்க்ஷேபேண ஸமாக்யாதம் குரோரனுக்ரஹாத் த்விஜா:॥ (55)

(உ)

"ஹே சௌனகாதி மஹரிஷிகளே! எனது குருவின் அருளால் ஸத்யாசலக்ஷேத்ர மாகாத்ம்யத்தை இவ்விதம் சுருக்கமாக உரைத்தேன்." (55)

(ஸ-கு)

இதம் பவித்ரம் பரமம் புராதனம்
ஸமஸ்த பாபௌக ஹரம் ச ஸர்வதா ।
படேச்ச ய: ச்ருணுயாச்ச ச்ரத்தயா
ஸ ஸர்வ ஸௌக்யம் லபதே நராஷ்டிம: ॥ (56)

இதி ஸ்ரீ பாத்மே மஹாபுராணே
ஸனத்குமார ஸம்ஹிதாயாம் மஹாதீர்த்த க்ஷேத்ர ஸஞ்சயே
ஸத்யகிரி மாஹாத்ம்யே தசமோ(அ)த்யாய:

(உ)

மிகவும் பரிசுத்தமானதும் ரொம்பமேலானதும், பழமையானதும் (ஆதியாயுள்ளதும்) எவ்வித சாபங்களினுலும் ஏற்படும் கஷ்டங்களேயும் நிவர்த்தி செய்கிறதுமான இந்த க்ஷேத்ர மாகாத்ம்யத்தை எவன் அன்பினேடு படிக்கின்றுனே, எவன் சிரத்தையோடு கேழ்க்கின்றுனே, அவன் ஸர்வேஷ்டங்களேயும் சீக்ரமாய் அடைகின்றுன். (56)

பத்தாவது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

ஈமெயெகாடிமொ உஜ்யாயஃ ॥

(ஶ்ரு௦) ஶௌஷயஃ ॥

காதிகூர்ம் கூதிகாயொமெ ஶாஹஸ்ய ஸ்யஜநொதவழ் ।
விபாத்ரா விஹிதம் ஸூத ஹவதெதி ஷ்ருதீதழ் ॥ (1)

தவ்ஸித்ர௦ வஸ்ராஸ்ராகம் தவொயுந ஶஹாமெதெ ।
ஜதி ஸம்ப்ராயிதஃ ஸூதஃ ப்ராஹ ஹவதெவதா ஶணாநு॥ (2)

பதினேழுவது அத்யாயம்.

(உரை) சௌநகாதி மஹரிஷிகள் கேட்கிறார்கள்:—

"தபஸையே தனமாகவுடைய ஹே ஸூதமஹரிஷே! கார்த்திகை மாஸத்தில் க்ருத்திகா நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்திக்கு ரதோத்ஸவமானது பிரஹ்மதேவரால் நடத்தி வைக்கப்பட்டதென்று தங்களால் சொல்லப்பட்டது. ஹே மகா புத்திமானே! அந்த சரித்திரத்தை எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டு"மென்று சௌநகாதி முனிவர்களால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட ஸூத மஹரிஷியானவர், மஹரிஷிகளைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார். (2)

(ஸூ)

வாமெஶ ஶாயயா நாஷ்ய ஶொஹிதள ஜ்ரூஹிணாஷ்ய்தள ।
வாஸ்வம் ஷ்யபுயந்தா வஹம்வாஹம் ஶஹாநிதி ॥ (3)

ஜ்ருஷ்டா தஷந்தமெ தெஜஸ்ராம்ஹவம் ஸவபூஶாஷ்யதழ் ।
ஜூநிர்ீக்ஷ்ய ஶநாஷ்யந்தம் ஸுஷ்யஶாஷவிநாகிநாழ் ॥ (4)

தமெைவ தஸ்ய ஶஹாத ஷெஜொமஹவஸ்ய ஶஷுரிநஃ ।
ஶிரஸாநம் ஶாமூஶாமொணா ஹம்வொ ஹஷுத்வா விதாஶஹஃ॥ (5)

உத்க்ரு ஜெ்ராஷ்டூந்தூ வெமெந விரகாஷ ஶவிதிஜாஃ ।
மத்வா ந ஜ்ருஷ்டா ஸ வாந மூஶநாஶக்ஷ ஷவவ ॥ (6)

நிவ்ருத்ய த்வாயாமதய் ஜிழ்வாவாவ உவாவஹ ।
உத்தூரம்ஃ உயா க்ருஷ்டம் ஶம்ஹோ ரஜித வெஜஸ: ॥ (7)

(உ)

"ஹே மஹரிஷிகளே! வெகுகாலத்திற்குமுன் அனுதியாயிருக்கிற ஈஶ்வரமாயையினலே மோகத்தையடைந்த பிரஹ்மதேவர் மகாவிஷ்ணு இவ்விருவர்களும் "நான் பெரியவன்" "நான் பெரியவன்" என ஒருவருக்கொருவர் வாதம் செய்துகொண்டார்கள். அப்பொழுது அதனைப்பார்த்து, பரமசிவ ஸம்பந்தமான அக்னி ரூபமாகிய தேஜஸ்ஸானது உலகமெங்கும் சூழ்ந்தது. கண்ணல் பார்க்க முடியாததும் ஆதியந்தமில்லாததுமான அந்த தேஜஸ்ஸானது, ஞானக்கண்படைத்த தேவர்களாலுங் கூட பார்க்கமுடியாததாயிருந்தது. அப்பொழுதே மஹத்தாயிருக்கிற தேஜோரூபியான அந்த ஈஶ்வரனுடைய சிரஸ்தானத்தைத் தேடவேண்டுமென்ற அபிப்ராயங் கொண்டு, பிரஹ்மதேவரானவர் ஹம்ஸ (அன்ன) பக்ஷியாகி வேகமாய் உயரக்கிளம்பி வெகுகாலம் தேடிப்பார்த்தும் சிரஸ்தானத்தைக் காணமல், பின்னரும் போய்த்தேட சக்தியற்றவராய் சீக்ரமாகத்திரும்பி வந்து "மகாதேஜோரூபியான பரமசிவனுடைய சிரஸானது என்னல் தரிசிக்கப்பட்டது." என்று பொய்மொழி கூறினர். (7)

(8-ஙு)

இதி ப்ருவதி வாணீஶெ ஸஹஸா விஷ்ணு ரவ்யய: ।
கொ்ாஶ ரூவம் ஸமாஸாத்ய உஹதீம் ம்ஶதிநீம்தஷா ॥ (8)

ஜித்வா ரஸாதலாம்தந்து ப்ரவிஶ்ய உமயநு வாநஃ ।
ஶிவாம்ஶ்ரி ஷெஶ்ம ஸஹஸ் நத்ருஷ்டாதா நிவ்ருத்யவ ॥ (9)
யயாமஉஷேவ ஷெ்ாவாவ நவஶ்யாஜீதி ஹஷ்ஸா்ஶ: ॥ (9½)

(உ)

"மஹரிஷிகளே! இவ்வாறு ப்ரஹ்மதேவர் சொல்லவே, மகாவிஷ்ணுவானவர் மிகவும் பெரியவராக ரூபத்தை எடுத்துக்கொண்டு சீக்ரமாய் பூமியைப் பிளந்துகொண்டு பாதாளம் வரையில் ப்ரவே

சித்து அங்கெல்லாம் தேடியும் பரமசிவனுடைய பாதங்களிருக்கு மிடத்தைக் காணமுடியாமல் திரும்பிவந்து, "ஈஶ்வரனுடை பாதக மலங்களை நான் காணவில்லை" என்று உண்மையையே உரைத் தார்". (9½)

(மூ)

𑌶𑌶𑌾𑌪𑌾𑌥 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌉𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌮𑍁𑌗𑍍𑌰𑌶𑌾𑌸𑌨𑌃 ।
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 ॥ (10½)
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌸𑍁 𑌨 𑌤𑍇 𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌖𑌲𑍁 𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌤𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌚𑌨𑌮𑍍 ॥ (11)

(உ)

அப்பொழுது உக்ரமான ஆக்ஞை செய்யும் உக்ரமூர்த்தி யான ஈஶ்வரன், அந்த ப்ரஹ்மதேவரைப்பார்த்துக் கோபங் கொண்டு, "ஹே ப்ரஹ்மதேவா! நீர் இப்பொழுது நமது ஸந்நிதா னத்தில் பொய்மொழி புகன்றமையால் பூலோகத்தில் பிம்பங்களில் உமக்கு பூஜையில்லாமல் போகக்கடவது" என்று சாபங்கொடுத் தார். (11)

(மூ)

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌹𑌰𑍇𑌣𑌾𑌜𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌹𑌰𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌤𑌂 𑌵𑌶𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌶𑌂𑌕𑌰𑍋𑌽𑌵𑌦𑌤𑍍 ॥ (12)

(உ)

இவ்வாறு சிவபெருமானல் சபிக்கப்பட்ட ப்ரஹ்மதேவரான வர், ஈஶ்வரனைத் தலைவணங்கி நமஸ்காரம் செய்து சாபமோசனத் தைச் சொல்லியருள வேண்டுமென ப்ரார்த்தித்தார். சிவபெருமா னும் கருணை கூர்ந்து ப்ரஹ்மதேவரைப் பார்த்துத் திருவாய்மலர்ந் தருளுவாயினர். (12)

(மூ)

𑌭𑌵𑍍𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌰𑌂 𑌯𑌾𑌤 𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌜𑌾𑌨 𑌧𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌵𑌯𑍋𑌵𑍃𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌤𑍇 ॥ (13)

ஸத்ய ஸுப்ரஹ்மண்யஸ்ய கார்த்திகேயஸ்ய ஸந்நிதௌ ।
உத்ஸவம் காரயித்வா சைவ கார்த்திக்யாம் க்ருத்திகாதிநே ॥ (14)
ததஃ ப்ரஸாதாத்தஸ்ய ஶாபஸங்கம் ஶ்ரேய ஸம்ப்ராப்ஸ்யஸி ।
அஸத்ய ஸம்பாஷாத்தஸ்ய ஸத்யஶைல ஸமாஶ்ரயாத் ॥ (15)
ஶ்ருணு தத் ஸாதோர்க்ஷேத்ரம் ஸததம் த்விஜாதீநாம் ஸமேஹநே ।
ப்ரதிராயாந்த தத்தேவ ப்ரஹ்ம ஸ்தாநே வராவதே ॥ (16)
ததா ப்ரப்ருதி தேஹேயா நித்யாஹ ஹவாந் ஶிவஃ ॥ (16½)

(உ)

"ஹே ப்ரஹ்மதேவா! பூலோகத்தில் "ஸத்யஞாநகிரி" என்ற பராசல க்ஷேத்ரமானது ரொம்ப மேலானதாக விளங்குகிறது. நீர் அங்கு சென்று "அஶ்வமேதம்" என்கிற யாகத்தைச்செய்து, கார்த்திகை மாஸத்தில் க்ருத்திகா நக்ஷத்திரத்தன்று அந்த ஸத்யகிரிநாதராகிய கார்த்கேயருக்கு ஆதரவுடன் உத்ஸவம் செய்து வைத்து, அந்த ஸுப்ரஹ்மண்யமூர்த்தியினுடைய அநுக்ரஹத்தினல் சாபத்திருந்து விடுபட்டவனுகி, அந்த ஸத்யகிரிவாஸத்தினுலே பொய் சொன்ன தோஷத்திலிருந்தும் நிவர்த்தியாகி எல்லா க்ஷேமங்களேயும் அடையப்போகிறீர். ஹே மகாபுத்திமானுன ப்ரஹ்மதேவா! பராசலமென்கின்ற அந்த க்ஷேத்ரத்தில், வேத சாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்ட ப்ரகாரம் கர்மாக்களே அநுஷ்டித்து வரும் ப்ராஹ்மணர்களால் பிம்பத்தில் பூஜையானது அதுமுதல் உமக்கு யேற்படப்போகிறது" என்று ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணராகிய பரமசிவன் அநுக்ரஹித்தார். (16½)

(கூ-ரு)

ஸ்வயாஜ்ஞாநாஹம் ப்ரோவாச ஶ்ருத்வா வரயோர்யதஃ ।
யதஸ்ஸத்யம் ஶரீராய வசஸ்ய விக்ரமம் வசஃ ॥ (17½)
இதஸ்ஸோ ந கோபாஞ்ஜா விஹவேந ஸர்வதஃ ।
ஹவிஷ்யதி வதே விஶேஷா நாநா ஸுரநேஷு ஹம்ஸதேஜே ॥ (18½)
வசவ ஶக்த்வா ஹரிம் ஸாண ஸ்தித்வா நாராயணீயத ॥ (19)

(உ)

பின்னர் பரமசிவன் மிகவும் ப்ரீதியோடு கூடினவராய் மகாவிஷ்ணுவைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றார். "ஹே லக்ஷ்மீநாயகரான மகாவிஷ்ணோ! நீர் முழுதும் உண்மை கூறின காரணத்தினல் உமக்கு பூலோகத்தில் அநேக க்ஷேத்ரங்களில், நமக்கு ஸமமான விசேஷ பூஜையானது, ஸகல வைபவங்களுடனும் யேற்படட்டும்", என்று இவ்வாறு கூறிவிட்டு சிவபெருமான் அப்பொழுதே அந்தர்த்தானமாயினர். (19)

(ஊ)

[illegible] (20)

[illegible] (21)

[illegible] (22)

[illegible] (23)

[illegible] (24)

[illegible] (25)

[illegible] (26)

[illegible] (27)

திருப்பரங்குன்றத்தில் ப்ரஹ்மதேவர் அசுவமேதயாகமும் கோடிலிங்க ப்ரதிஷ்டையும் செய்து சாபவிமோசனம் பெறல். [பக்கம் 209

𑌕𑍋𑌟𑌿 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌲𑌿𑌂𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌪𑌂𑌚𑌾𑌰𑍍𑌣𑌮𑌨𑍁𑌨𑌾 𑌤𑌥𑌾 ॥ (28)

𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌤𑍇 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌪𑌦𑌂 𑌸𑌾𑌰𑌸𑌂𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮 𑌤𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍁𑌰𑌾 ॥ (29)

(உ)

"முன் சொன்னபடி ஈஶ்வரனல் கட்டளேயிடப்பட்டவரான ப்ரஹ்மதேவர், ஸரஸ்வதியோடும், தேவர்களோடும் முனிக்கூட்டங்களோடும் கூடினவராகி சீக்ரமாய் "பராசல க்ஷேத்ரம்" வந்து சேர்ந்து, வைகாசி மாஸத்தில், "குமாரஸரஸ்" என்னும் சரவணப் பொய்கைக் கரையில் மூன்று அஶ்வமேதயாகங்களே விதிப்படி செய்துமுடித்து, ஹே சௌநகாதி மஹரிஷிகளே! அந்த புத்திமானுகிய ப்ரஹ்மதேவரானவர், எக்ஞேஶ்வரனும் மஹேஶ்வரனும் பராத்பரனுமாகிய ஸத்யாசலேஶ்வரரைப் பூஜித்துத் த்ருப்தி செய்து வைத்தார். பிறகு தேவதச்சனுகிய விஶ்வகர்மாவை வரவழைத்து, ஷண்முகப்பெருமானுக்கு மஹாரதம் ஒன்று நிர்மாணம் செய்வித்து, மங்களகரமான கார்த்திகைமாஸத்தில் கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்தன்று நல்ல முகூர்த்தத்திலே, ரொம்ப விசேஷமான உபசாரங்களோடும், சங்கம் துந்துபி ம்ருதங்கம் படகம் முதலிய நானுவித வாத்தியங்கள் கோஷிக்கவும், வாய்ப்பாட்டு சதர் வாத்யம் முதலிய நானுவித சங்கித வைபவங்களோடும், அகஸ்த்யாதி மஹரிஷிகள் செய்யும் ஸ்வஸ்திவாசனங்களோடும், சைவாகம விதியை யறிந்தவர்களும வேதவேதாந்தங்களேக் கரை கண்டவர்களுமான ப்ராஹ்மணர்களால், ஸர்வ ஜனங்களுக்கும் ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதான ரதோத்ஸவ மஹோத்ஸவத்தை, ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்திக்கு, வெகு விமர்சையுடன் நடத்திவைத்தார். ஸத்யகிரிநாதரான குஹ பரமாத்மாவின் க்ருபையால், பொய் சொன்னதினுலுண்டாகிய தோஷத்திலிருந்து விடுபட்ட ப்ரஹ்மதேவரானவர், கோடிக்கணக்கான பார்த்திவ லிங்கங்களை (சிவலிங்கங்களே) ப்ரதிஷ்டை செய்து, விதிப்ரகாரம் பஞ்சாக்ஷர மந்த்ரத்தினுலே பூஜை செய்து, ஹே மஹரிஷிகளே! பசுபதி

யாகிய பரமசிவனுடைய அநுக்ரஹத்தினலே உத்தமோத்தமமான பதத்தை யடைந்து, தேவகணங்களோடு கூட முன்போல தமது மேலான ஸ்தானத்தை சீக்ரமாய்ச் சேர்ந்தார்". (29)

(மூ)

ததா³ரப்⁴ய முநிஶ்ரேஷ்டா²꞉ ப்ரஸித்³த⁴ம் ப்ரதிஹாயநம் ।
கு³ஹஸ்ய கார்திகேயஸ்ய மஹத்³ ப்³ரஹ்மரதோ²த்ஸவம் ॥ (30)
பராசலாதி⁴நாத²ஸ்ய கு³ஹஸ்ய ப்ரவர்த்தந꞉ ॥ (30½)

(உ)

"ஹே சௌநகாதி மஹரிஷிகளே! அதுமுதல் பராசல நாதரான குஹஸ்வாமிக்கு, கார்த்திகேய பரமாத்மாவிற்கு, ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்திக்கு, வருஷந்தோரும் ப்ரஹ்மோத்ஸவ மென்ற ரதோத்ஸவமானது உலகத்தில் ப்ரஸித்தமாச்சுது. (30½)

(மூ)

ய ஊர்ஜே க்ருத்திகாயாந்து ஸம்ஸ்தா²நே பராத்³வரே ।
ஸ்நாத்வா கு³ஹாக்³ரே ப³ஹ்வீநாம் ப்ராஜாபத்யஶதப்ரதே³ ॥ (31½)

ப்³ரஹ்மண்யம் ஸர்வதே³வாநாம் தாரகம் தாரகாந்தகம் ।
பஶ்யந்தி யே ஜநா லோகே ஸக்ருத³பி முநீஶ்வரா꞉ ॥ (32½)

ஸர்வது³꞉க² விநிர்முக்தா꞉ ஸர்வஸம்பத்ஸமந்விதா꞉ ।
தே³ஹாந்தே பரமம் ஸ்தா²நம் ஶாங்கரம் யாந்தி ஶாஶ்வதம் ॥ (33½)

(உ)

"ஹே மஹரிஷிகளே! உத்தமோத்தமமான பராசல க்ஷேத்ரத்தில் கார்த்திகை மாஸத்தில் க்ருத்திகா நக்ஷத்திரத்தன்று, அநேகம் ப்ராஜாபத்யக்ருச்ரபலத்தைக் கொடுக்கிறதான சரவணப்பொய்கையில் ஸ்நாநம் செய்து, எல்லா தேவர்களுக்கும் ரக்ஷகரும் தாரகாஸுரனை ஸம்ஹாரம் செய்தவரும் தாரகப்ரஹ்ம ரூபியுமான ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியை, உலகத்தில் ஒரு தரமாவது தரிசனம் செய்கிறவர்கள், எல்லாதுக்கங்களிலுமிருந்து விடுபட்டவர்களாகி

ஸகல ஸம்பத்துக்களோடும் கூடி வாழ்ந்து, தேகாந்தத்தில் ரொம்ப மேலானதும் அழிவற்றதுமான பரமசிவ பதத்தை யடைகிறார்கள். (33½)

(மூ-ம்)

யஸ்து ஸத்யாசலே ப்³ரஹ்மரசிதம் க்ருத்திகாவ்ரதம் ।
குர்வீத நரோ ப⁴க்த்யா ஸகலாந் காமாநவாப்நுயாத் ॥ (34½)

(உ)

ஸத்யாசல க்ஷேத்ரத்தில் ப்ராஹ்மதேவரால் அனுஷ்டிக்கப் பட்ட க்ருத்திகா வ்ரதத்தை பக்தியோடு அநுஷ்டிக்கின்றவன் ஸகலாபீஷ்டங்களையும் அடைவான். (34½)

(மூ-ம்)

நாமங்க³ல்யம் ந தா³ரித்³ர்யம் நாபம்ருத்யுப⁴யம் ததா² ।
ந வ்யாதி⁴யோ நாரிபீ⁴தி ர்நாநபத்யப⁴யம் ததா² ॥ (35½)

ந்ருபாக்³நிசோரஸலிலவ்யாலஸர்பாதி³விஷஜா ।
ஸாத்⁴வஸம் நிரயப்ரேதேப்⁴ய: ஸர்வம் ந ப⁴வதி த்³விஜா: ॥ (36½)
வரே பராசலக்ஷேத்ரே க்ருத்திகாவ்ரதசாரிணாம் ॥ (37)

(உ)

"ஶ்ரேஷ்டமான பராசல க்ஷேத்ரத்தில் க்ருத்திகா வ்ரதத்தை அநுஷ்டிக்கிறவர்களுக்கு, ஹே மகரிஷகளே! அமங்களமேனும், தரித்ரமேனும், அபம்ருத்யு பயமேனும், வ்யாதியேனுப், சத்ருபய மேனும், பிள்ளை இல்லையென்கிற வ்யஸனமேனும், அரசர்களாலும் தீயினாலும் திருடர்களாலும் ஜலத்தினாலும், பாம்புமுதலிய விஷ ஜந்துக்களாலும், பிசாசு முதலிய பூதங்களாலுப், பயமேனும், கிடை யாது. அப்படியே நரக பயமும் கிடையாது. இது நிச்சயம்". (37)

(மூ-ம்) ருஷய: ॥

ஸ்கந்த³ஸ்ய தே³வதே³வஸ்ய பரம் ப்ரீதிகரம் ஶுப⁴ம் ।
க்ருத்திகாவ்ரதமாஹாத்ம்யம் வக்துமர்ஹஸி ஸாம்ப்ரதம் ॥ (38)
யச்ச்²ருத்வா தந்மஹாபா⁴க³ வ்ரதாநுஷ்டா²நமாசரேத் ॥ (38½)

(உ) சௌநகாதி மஹரிஷிகள் கேள்கிறார்கள்:—

"ஹே ஸூதமஹரிஷே! தேவாதிதேவனாகிய ஸ்கந்த பரமாத்மாவிற்கு மிக்க ஸந்தோஷத்தை உண்டு பண்ணுகிறதும் ரொம்ப விசேஷமானதுமான க்ருத்திகா வ்ரதத்தினுடைய மகிமையை இப்பொழுது சொல்லவேண்டும்." என்று ப்ரார்த்தித்தார்கள். (38½)

(ஸ்ரீ) ஸூத உவாச॥

[illegible]
[illegible] (39½)

[illegible]
[illegible] (40½)
[illegible] (41)

(உ) ஸூதமஹரிஷி சொல்லுகிறார்:—

"மகான்களாகிய ஹே சௌநகாதி மஹரிஷிகளே! நீங்கள் கேட்டதைச் சொல்லுகின்றேன், ஆதரவுடன் கேளுங்கள். கருணைக் கடலும் ஈஶ்வர குமாரனும் குஹபரமாத்மாவுமான ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியினுடைய மூன்று வ்ரதங்கள், க்ருத்திகா நக்ஷத்ர வ்ரதமென்றும், ஷஷ்டி வ்ரதமென்றும், சுக்ரவார வ்ரதமென்றும், இம்மூன்று வ்ரதங்களும் மேலான ஸர்வ ஸித்திகளையும் கொடுக்கிறவைகளாய் மூவுலகங்களிலும் ப்ரஸித்திபெற்றுள்ளன. (41)

(ஸ்ரீ)

[illegible]
[illegible] (42)

[illegible]
[illegible] (43)

[illegible]
[illegible] (44)

𑌉𑌪𑍋𑌷𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨 𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌜𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍 ॥ (45)

𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌲𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 ।
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌤𑍀 ॥ (46)

𑌸𑍁𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌧𑌾𑌰 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣 𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮 ।
𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌫𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ (47)

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌚 𑌜𑌾𑌗𑌰𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌸 𑌚 𑌪𑍌𑌷𑍍𑌯 𑌦𑌿𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥ (48)

𑌕𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌦𑌪𑌿 𑌶𑍋𑌭𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ (49)

𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇𑌯𑌂 𑌷𑌡𑌾𑌨𑌨𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑍇𑌦𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ (50)

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌾𑌬𑍍𑌦 𑌷𑌟𑍍𑌕𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌤𑌃 ।
𑌸𑌮𑌾𑌪𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍋𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌨 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍈𑌃 ॥ (51)

𑌏𑌵𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌸𑌵𑍈𑌰𑍍𑌨 𑌕𑌾𑌮𑌨𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯 𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 ॥ (52)

(உ)

எந்த வ்ரதத்தை அநுஷ்டானம் செய்தமாத்திரத்தினலே “வாஜபேய”மென்கிற யாகம்செய்தபலனுண்டாகிறதோ, அப்பேர்ப் பட்ட க்ருத்திகா நக்ஷத்ர வ்ரதமானது எல்லா வ்ரதங்களுக்கும் மேலானதாயிருக்கிறது. கார்த்திகை மாஸத்திலாவது, தைமாஸத் திலாவது பங்குனி மாஸத்திலாவது வைகாசி மாஸத்திலாவது, எந்த தினத்தில் கார்த்திகை நக்ஷத்ரம் வருகிறதோ அந்த தினத்திற்கு முதல் நாள், வ்ரதம் அநுஷ்டிப்பவன் ஒருவேளை போஜனம் அருந்தி, விஷயாதிகளில் (ஸ்த்ரீ ஸம்ஸர்க்கம் முதலியவைகளில்) இச்சை இல்லாதவனுக நியமத்துடன் இருக்கவேண்டும். மங்களகா

மான கார்த்திகை நக்ஷத்ரதினம் வந்ததும் உஷஃகாலத்தில் (வெடிய ஐந்து நாழிகைக்கு) எழுந்திருந்து ஸ்நாந ஸந்த்யாவந்தனுதி நித்யகர்மானுஷ்டானங்களை விதிப்படி செய்து முடித்துக்கொண்டு, பெரியோர்களாகிய ப்ராஹ்மணர்களுக்குத் தன் சக்திக்குத் தக்கபடி போஜனம் செய்வித்து தக்ஷிணை தாம்பூலாதிகள் கொடுத்து த்ருப்தி செய்துவைத்து, அவர்களை வலம்வந்து நமஸ்காரம்செய்து விட்டு, வ்ரதம் அநுஷ்டிப்பவன் ரொம்ப நியமத்தோடும் பயபக்தியோடும் கூடினவனுகி அந்த ப்ராஹ்மணர்களைப் பார்த்து "ஹே ப்ராஹ்மணோத்தமர்களே! இந்த வ்ரதமானது ஸாங்கமாய் நடக்கும்படி தாங்கள் ப்ரீதியுடன் அநுக்ரஹஞ் செய்யவேண்டும். நான் வ்ரதமாரம்பிக்கிறேன்," என்று சொல்லி ப்ரார்த்தனை செய்யவேண்டியது. இவ்விதம் ஆசார்யரையும் ப்ரார்த்தித்த பின்னர், அடங்கின மனமுடையவனுகி, அவர் (ஆசார்யர்) சொன்னபடி பகல் உபவாஸமிருந்து சாயங்காலத்தில் ஸ்நாநஸந்த்யாவந்தனுதிகளைச் செய்து முடித்துக்கொண்டு, விதிப்படி கும்பத்தை ப்ரதிஷ்டை செய்து, மங்களகரமானதும் தங்கத்தினுல் செய்யப்பட்டதுமான ஸுப்ராஹ்மண்ய ப்ரதிமையை ஆசார்யர் சொல்லுகிறபடி கும்பத்தின் மேல்வைத்து ப்ராணப்ரதிஷ்டை முதலிய செய்து, கார்த்திகேயனுகிய ஷண்முகமூர்த்தியை கல்பத்தில் சொல்லியிருக்கும் விதிப்படி பூஜைசெய்து, மறுநாள் காலையில் பாரணை செய்யவேண்டும். மாஸந்தோறும் இதேவிதமாய் பூஜை செய்யவேண்டியது. இந்த வ்ரதம் செய்கிறவன் ஆரம்பகாலத்தில் ஆறு வருஷமாவது அல்லது ஒரு வருஷமாவது இவ்விதம் வ்ரதத்தை அநுஷ்டிப்பதாய் ஸங்கல்பம் செய்துகொண்டு ஆரம்பித்துச் செய்துவந்து, விதிப்படி இந்த வ்ரத ஸமாப்தியையும் நன்ருய்ச் செய்து முடிக்கவேண்டியது. இந்தப்படி மங்களகரமும் உத்தமுமான இந்த கார்த்திகை வ்ரதமானது எவனுல் அநுஷ்டிக்கப்படுகிறதோ, அவன் இஹலோகத்தில் ஸகல அபீஷ்டங்களையும் அடைந்து வாழ்ந்து, சரீர முடிவில் ஸ்கந்த ஸாயுஜ்யத்தை அடைகிருன். (52)

(உ-ம)

வ்ரதஜாந தவொயஉ ஜவ ஹொரோஷ ரணா நிவ।

உவ ஷாஜ்ாய நிபஉ ஜிஜ ஸநுவ ரணாநிவ॥ (53)

𑌅𑌪𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌗𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿𑌹 ।
𑌬𑌹𑍂𑌨𑌿 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑍍 𑌊𑌨𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑍈𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥ (54)

𑌅𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ।
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌲𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌭𑌯𑌭𑍀𑌰𑍁𑌣𑌾 ॥ (55)

(உ)

"ஹே சௌநகாதி மஹரிஷிகளே! ஸத்யகிரி க்ஷேத்ரத்தில் செய்யப்பட்ட வ்ரதங்கள், தானங்கள் தபஸ்கள், தர்மங்கள், ஜபங்கள், ஹோமங்கள், பூஜைகள், யாகங்கள், நியமவேதாத்யயனங்கள், ப்ராஹ்மண போஜனங்கள், இவைகளெல்லாம் ரொம்ப ஸ்வல்பமாக இருப்பினும் இந்த க்ஷேத்ரத்தின் மஹிமையால் வெகு புண்யங்களைத் தருகிறவைகளாக ஆகின்றன. ஆகையால் ஜனனமரணங்களில் பயத்தையடைந்தவனாலே ஸத்யாசல மென்னும் சிவக்ஷேத்ரத்தில், ரொம்ப ப்ரயர்ச்சியோடாயினும் ஸ்வல்பமாயாவது தர்மம் செய்யத்தக்கது". (55)

(ஊ-ரு)

𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑌾𑌶𑌯𑌾 𑌵𑌾 𑌵𑌨𑌿𑌤𑌾𑌶𑌯𑌾 𑌵𑌾
  𑌧𑌨𑌾𑌶𑌯𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌕𑌰𑌵𑌾𑌂𑌶𑌯𑌾 𑌵𑌾 ।
𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂
  𑌶𑌰𑍀𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌨 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ (56)

(உ)

மண்ணாசையினாலேனும், பெண்ணாசையினாலேனும், பொன்னாசையினாலேனும், திருட்டுத்தன ஜீவனத்திலாசையினாலேனும், ஒரு முகூர்த்த காலமாவது இந்த பராசல க்ஷேத்ரத்தில் வஸிக்கும் மனுஷ்யர்களுக்கு ஜனன மரணபயம் கிடையாது. (56)

(ஊ-எ)

𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌤𑌾𑌰 𑌸𑍋𑌮𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌵𑌾
  𑌷𑌷𑍍𑌠𑍀𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌦𑌿𑌨𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌵𑌾 ।
𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌹𑌲𑌕𑍍𑌷𑌵𑌾𑌰𑌤𑍍𑌰𑌾
  𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑍍𑌯 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑌪𑌸𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑍇 ॥ (57)

(உ)

எந்த மனிதன் க்ருத்திகா வ்ரதத்தையேனும், ஷஷ்டி வ்ரதத்தையேனும், சுக்ரவார வ்ரதத்தையேனும், பக்தியோடு அநுஷ்டிக்கின்றானோ, அவன் இவ்வுலகில் நல்ல பிள்ளைகளையும் இஷ்டமான கார்ய ஸித்திகளையும் பெற்று, பிறகு மோக்ஷத்தையுமடைகின்றான். (57)

(ஸ)

ஶ்ருணோதி யோ ப்³ரஹ்மக்ருதம் ரதோத்ஸவம்
வ்ரதப்ரபா⁴வம் ச படே²த் ஸக்ருந்நர꞉ ।
ஸர்வாக⁴பாபாத் ஸகலாரிவர்கா³ந்
நிர்ஜித்ய ஸர்வாந் லப⁴தே ஶ்ரியம் ச ॥ (58)

(உ)

ப்ரஹ்மதேவரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ரதோத்ஸவ மஹிமையையும் வ்ரதங்களுடைய மஹிமையையும் எவன் ஒருதரமேனும் படிக்கின்றானோ, எவன் கேட்கின்றானோ, அவன் எல்லா சத்ருக்களையும் ஜயித்து, ஸமஸ்தபாபங்களிலிருந்தும் விடுபட்டவனாய், ஸகல ஐஶ்வர்யங்களையும் அடைகின்றான். (59)

(ஸ)

யத்ர ஶக்ரதநயாம் ஷண்முகோ
ஸத்யஶைலவர ஸாநுஸம்ஸ்தி²த꞉ ।
தத்பதா³ப்³ஜயுக³ளம் ஸமாஶ்ரயேத்
ஸோऽப்யசிந்த்ய விப⁴வம் லபே⁴த் ஸதா³ ॥ (59)

இதி ஶ்ரீ ஸ்காந்தே³ மஹாபுராணே
ஏகாத³ஶருத்ரஸம்ஹிதாயாம் ஶிவமாஹாத்ம்யே க்ஷேத்ரவைப⁴வே
ஸத்யகி³ரிமாஹாத்ம்யே ஏகாத³ஶோऽத்⁴யாய꞉ ॥

(உ)

எந்த ஸத்யாசல க்ஷேத்ரத்தில் ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியானவர் தேவராஜ குமாரியான தேவஸேனாம்பிகையை திருக்கல்

யாணம் செய்து கொண்டு அந்த ஸத்யகிரியின் உத்தமமான தாழ்வரையின் கண்ணே எழுந்தருளியிருக்கின்றானே, போகமோக்ஷங்களைக் கொடுக்கிறதான அந்த குஹஸ்வாமியினுடைய இரண்டு பாதகமலங்களையும் எப்பொழுதும் பஜிக்கின்றோம். (59)

பதினொறாவது அத்யாயம்
முற்றிற்று.

அத² த்³வாத³ஶோத்⁴யாய:

(மூலம்) ருஷய: ॥

பராசலே தே³வஸேநாயா: பாணிக்³ரஹண மங்க³லம் ।
ஜக³தாம் ஶ்ரேயஸே(அ)ஸ்மாகம் வக்துமர்ஹஸி விஸ்தராத் ॥ (1)

பன்னிரண்டாவது அத்யாயம்.

(உரை) சௌநகாதி மஹரிஷிகள் சொல்லுகிறார்கள்:—

“ஹே ஸூதமஹரிஷே! பராசலமாகிற திருப்பரங்குன்றம் க்ஷேத்ரத்தில் நடந்த தேவஸேனையினுடைய விவாகமங்களத்தை, உலகங்களுக்கெல்லாம் க்ஷேமம் உண்டாகும் பொருட்டு தாங்கள் எங்களுக்கு விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லவேண்டும்,” என்று வேண்டிக் கொண்டார்கள். (1)

(மூலம்) ஸூத: ॥

ஶ்ருணுத்⁴வம்ருஷயஸ்ஸர்வே ஸர்வகல்யாணகாரணம் ।
ஸதாம் ஶ்ருண்வதாம் பும்ஸாம் ஸத்³யோ து³ரிதநாஶநம் ॥ (2)
தே³வதா ஸார்வபௌமஸ்ய ஸ்கந்த³ஸ்ய கருணாத்மந: ।
கல்யாண சரிதம் தே³வஸேநாயா: கத²யாமி வ: ॥ (3)
ஸநத்குமார முநயே யதோ²க்தம் நந்தி³நா புரா ॥ (3½)

(உ)

"ஹே மஹரிஷிகளே! ஸர்வ மங்களங்களுக்கும் காரணமாயும், படிப்பவர்களுக்கும் கேட்பவர்களுக்கும் உடனே பாபத்தை நாசம் செய்கிறதாயும் உள்ள, தேவதாஸார்வ பௌமனும் கருணாமூர்த்தியுமான ஸ்கந்த ஸ்வாமிக்கும் தேவஸேனை அம்மைக்கும் நடந்ததான திருக்கல்யாண மஹோத்ஸவ சரித்திரத்தை, முன் ஸநத்குமார மஹரிஷிக்கு நந்திகேஶ்வரர் உரைத்தபடியே, நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகின்றேன். எல்லோரும் அன்பினோடு ஶ்ரவணம் செய்வீர் (கேட்பீர்) களாக." (3½)

(ஸ-ஆ)

[illegible] (4)

[illegible]
[illegible] (5)

[illegible]
[illegible] (6)

[illegible]
[illegible] (7)

[illegible]
[illegible] (8)

[illegible]
[illegible] (9)

[illegible]
[illegible] (10)

[illegible]
[illegible] (11)

வாநஃ வராவஸம் க்ஷேத்ரம் வரோநஜ ஜாயசுழ ।
சூஸஸாஜ ஸ ரரஶ்ரேஷ்ட ஸுரவஷிருமண ஸேவிதஃ ॥ (12)

(உ)

பராசலேஶ்வரரும், ஸாட்குண்ய பரிபூர்ணரும், ஸர்வவ்யாபியும், பராபரஸ்வரூபியும், ஈஶ்வரகுமாரனும், ஸர்வக்ஞரும், ஸர்வதேவசிகாமணியுமான குமாரக்கடவுளானவர், மஹாவிஷ்ணு முதலான தேவகணங்களால் வெகுகாலம் அடிக்கடி ப்ரார்த்திக்கப்பட்டவராகி, ஶ்ரேஷ்டமான மயில் வாகனத்தில் தாம் ஆரோகணித்துக்கொண்டு, வீரபத்ர தேவருக்கு ஸமமான பராக்ரமமுடைய வீரபாகு முதலான பூதபதிகளோடு கூட, அஸுரேந்த்ரனாகிய சூரபத்மாஸுரன் வஸிக்கும்படியானதும் ஸமுத்ரமத்தியிலிருப்பதுமான வீரமகேந்த்ரபுரத்தை யடைந்து, பரமசிவனால் கொடுக்கப்பட்டு ஸகலமான வரங்களையும் பெற்றுக்கொண்டதினால் மிகவும் கர்வத்தையடைந்தவனும், ஆயிரத்தெட்டு ப்ரஹ்மாண்டங்களுக்கும் ஈஶ்வரனும், தேவரிஷிகணங்களை நாசம்செய்கிறவனுமிருக்கும் சூரபத்மாஸுரனையும், அவன் தம்பிமார்களான தாரகாஸுரன் சிங்கமுகாஸுரன் அவன் மகனாகிய பானுகோபன் இவர்களையும், தாயாதிகளையும் மற்ற பந்துக்களையும், யுத்தத்திற் கொன்று, எல்லா தேவர்களுக்கும் ரிஷிகளுக்கும் இந்த்ராதி திக்பாலகர்களுக்கும் அவரவர்களுடைய அதிகாரத்தைக்கொடுத்து, பூதபதிகளோடு கூட சீக்ரமாக திருச்செந்தூர் வந்து சேர்ந்து, அங்கு ஒரு ராத்திரிப் பொழுது தங்கியிருந்து, மறுநாள் காலையிலெழுந்திருந்து, தேவரிஷி கணங்களால் ஸேவிக்கப்பட்டவரான பால ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியானவர், ஹரி ப்ரஹ்மாதி தேவர்களோடுகூட பரமானந்தத்தைக் கொடுக்கிறதான பராசல க்ஷேத்ரமாகிய திருப்பரங்குன்றத்திற்கு மறுபடியும் வந்து சேர்ந்தார். (12)

(கூ)

தஜா வ்ருத்த வியாத்ரஹ்ரம் முரரஞ்ஜாவ ஷிவஸுதிஃ ।
ஸஹேந்த்ர ஸஹவா ஜாதரம் வாணிரஹ வியாநதஃ ॥ (13)

ஶுஹாயஷ்வா த்ஜாம் ஸர்வ ஶுபலக்ஷண லக்ஷிதாம்।
ப்ரணம்ய ஶிரஸா ஷண்முகம் ஹ்ருஷ்டா வந்தகந்தராஃ ॥ (14)
ப்ராஞ்ஜலிஃ ப்ராஹ ஶிகிஜா நந்தநம் ஸஹஶிஹலிஃ ॥ (14½)

(உ)

அப்பொழுதே தேவேந்த்ரன், எல்லா சுப லக்ஷணங்களோடும் ப்ரகாசிக்கும் தனது குமாரியாகிய தேவஸேனையை, ஸ்ரீ குஹஸ்வாமிக்கு பாணிக்ரஹணம்செய்துகொடுக்கவேண்டுமெனக்கருதி, ப்ரஹ்மதேவர் மஹாவிஷ்ணு தேவகுருவாகிய ப்ரஹஸ்பதி பகவான் முதலானவர்களுடன் நன்றாய் ஆலோஜித்து, பூர்ணபக்தியுடன் பார்வதீ தனயனுகிய ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியை சிரஸால் நமஸ்கரித்து வணங்கின கழுத்துடன் அஞ்சலிபத்தராயிருந்து கொண்டு ஸ்கந்த பரமாத்மாவைப் பார்த்து தேவேந்த்ர மஹா ராஜாவானவர் மஹாவிஷ்ணுவுடன் கூடினவராய் இருந்துகொண்டு சொல்லுகின்றார். (14½)

(இ-ம) தேவேந்த்ரஃ ॥

ஹவது ஸர்வதேவேஶ ஸர்வ ஶத்ரு நிஷூதந।
ஆஶ்ரித ஶக்திஸம்பந்ந ஹதாநா அஹயங்கர ॥ (15½)

விஜ்ஞாபநம் மதீயம் த்வம் ஶ்ருணு விஶ்வம்பராநவ।
ஸுரகார்யாணி ஸர்வாணி ஸாதிதாநி த்வயாவ்யயோ ॥ (16½)

வாரிதாஶ்ச வயம் ஸாது ஹவதா ஹவநந்தந।
அதேதவ ஸத்ருஜாநாஞ்ச ஸ்வயம் வரம் வாவநே ॥ (17½)

மஹாத்ஜாம் மஹாஹாஸ ஸமுத்ராஹ்ய விராநதஃ।
வாஹி நஃ க்ருபயாதேவ ஹவத்வாரண கிங்கராநு ॥ (18½)

(உ) தேவேந்தரன் சொல்லுகின்றார்:—

“தேவாதி தேவா! ஷாட்குண்ய பரிபூர்ண! ஸர்வசத்ரு ஸம்ஹாரா! பக்தர்களுக்கு அபயமளிக்கும் அமோகசக்தி ஸம்பன்ன லோகரக்ஷகா! பரிசுத்தரான ஸுப்ரஹ்மண்ய ப்ரபோ! இப்பொழுது

என் விக்ஞாபனத்தைச் சற்று செவிசாத்தியருளல் வேண்டும். தங்களால் தேவகார்யங்களெல்லாம் ஸாதிக்கப்பட்டதுகள். ஹே பரமசிவனுர் அருமைத்திருமகனே! தங்கள் க்ருபையால் நாங்கள் நன்ருய் ரக்ஷிக்கப்பட்டோம். பரம பரிசுத்தமான இந்த ஸத்யஞானகிரி க்ஷேத்திரத்திலேயே, ஹே தேவா! மஹா பாக்கியசாலியாகிய தாங்கள் என்னுடைய கன்னிகையை விதிப்ரகாரம் விவாஹம் செய்துகொண்டு, தங்கள் சரணுரவிந்த தாஸர்களாகிய எங்களை கருணையுடன் ரக்ஷித்தருளவேண்டு''மென ப்ரார்த்தித்தனர். (18½)

(மூ)

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍇𑌰 𑌹𑌸𑌿𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ।
𑌅𑌙𑍍𑌗𑍀𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌮𑌘𑌵𑌾𑌨 𑌮𑌨𑍍𑌮𑌥𑌾𑌰𑌿𑌸𑍁𑌤𑍋𑌽𑌨𑌘𑌃 ॥ (19½)

(உ)

மன்மத சத்ருவாகிய பரமசிவனது குமாரரான ஸ்கந்தபகவான் தேவேந்த்ரனுல் இவ்வாறு ப்ரார்த்திக்கப்பட்டபொழுது, புன்சிறிப்போடு கூடிய பார்வையையுடையவராய், அவரது (இந்திரனது) வேண்டுகோளை அங்கீகாரம் செய்துகொண்டார். (19½)

(மூ)

𑌤𑌦𑍈𑌵 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍋 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸𑌂 𑌗𑌿𑌰𑍀𑌶𑌾𑌲𑌯𑌮𑍍 ।
𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌂𑌬𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑍈𑌰𑍍𑌗𑌣𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥(20½)
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌹𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍 ॥ (21)

(உ)

அப்பொழுதே நாரத மஹரிஷியானவர் பரமசிவனுக்கிருப்பிடமாகிய கைலாஸத்தையடைந்து, நந்தி முதலான கணங்களால் சூழப்பட்டுள்ள அம்பிகா ஸமேதரான பரமசிவனை நமஸ்கரித்து, ஸுப்ரஹ்மண்ய கல்யாண மங்களம் முதலான ஸகல காரியங்களையும் தெரிவித்தார். (21)

(மூ)

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑍈𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌦𑌾𑌚𑍍𑌛𑌂𑌭𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌸𑌹𑍋𑌮𑌯𑌾 ।
𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍃𑌷𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌷𑌣𑍍𑌮𑍁𑌖𑌾𑌵𑌨𑌃 ॥ (22)

गणैश्च भूतसङ्घैश्च देवैश्च सिद्धगन्धर्वकिन्नरैः ।
संस्तूयमानो भगवान् साम्बः सर्वजगत्प्रभुः ॥ (23)

निर्गत्य व्योममार्गेण वीक्षितुं यक्षराट्सखः ।
कल्याणं सुकुमारस्य कुमारस्य महौजसः ॥ (24)
सत्वरं प्राप परमं सत्यज्ञानगिरिस्थलम् ॥ (24½)

(உ)

நாரதமஹரிஷியால் தெரிவிக்கப்பட்ட சம்புவானவர் எல்லா மறிந்தவராயிருந்தபோதிலும் ஸந்தோஷத்தினலே மலர்ந்த கண்களை உடையவராகி, உமாதேவியாரோடு வ்ருஷபவாகனமேறி, கணநாயகர்களாலும் பூபதிகளாலும், தேவர்கள் கந்தர்வர்கள் ஸித்தர்கள் கின்னரர்கள் முதலானவர்களாலும் ஸ்தோத்ரம் செய்யப்பட்டவராய், ஸாம்பமூர்த்தியான பகவான், ஸர்வ ஜகத் ப்ரபுவானவர் ஆகாசமார்க்கமாய்ப் புறப்பட்டு ஸகாவாகிய குபேரன் இருக்கும் வழியாய் வந்து அவரையும் அழைத்துக்கொண்டு, மகாபராக்கிரமசாலியாயும் மிக்க அழகு பொருந்தியவராயுமுள்ள குமாரஸ்வாமியினுடைய திருக்கல்யாணத்தைப் பார்ப்பதற்காக, ஶ்ரேஷ்டமான ஸத்யஞானகிரி க்ஷேத்ரத்திற்கு சீக்கிரமாக வந்துசேர்ந்தார். (24½)

(மூ)

तं दृष्ट्वेशं वाणीशप्रमुखा निखिलाः सुराः ।
नेमुस्तं भक्तिसंयुक्ता नम्रकायाः सुराः ॥ (25½)

(உ)

அப்பேர்ப்பட்ட ஈஶ்வரனை மகாவிஷ்ணு ப்ரஹ்மதேவர் முதலான ஸகலமானதேவர்களும் பார்த்து பக்தியினல் வணங்கிய சரீரமுடையவர்களாய் நமஸ்காரம் செய்தார்கள். (25½)

(மூ)

कुमारश्च सम्प्रीत्या तारकस्यान्तकान्तकः ।
प्रणतिं शिरसाचक्रे पित्रोः पितृवरां वरः ॥ (26½)

प्रणमन्तं समुत्थाप्य स्वात्मजं गिरिजाशिवौ ।
समालिङ्ग्य समाघ्राय मूर्ध्नि हर्षं समावपतुः ॥ (27½)

(உ)

பிறகு தாரகாஸுர ஸம்ஹாரரும் ஸம்ஸார தாரகரும் (ஸாகரத்தினின்று பக்தர்களைக் கரையேற்றுகின்றவரும்) உத்தமமான பெற்றோர்களையுடையவருமான முருகபிரானும், ஸந்தோஷத்துடன் தமது தாய்தந்தையர்களை சிரஸால் வணங்கி நமஸ்கரித்தார். அப்படி நமஸ்காரம் செய்கிற தங்களுடைய குமாரனை பார்வதி பரமேஶ்வராள் வாரியெடுத்தணைத்து முத்தமிட்டு உச்சிமோந்து மிகவும் ஸந்தோஷத்தை அடைந்தார்கள். (27½)

(மூ)

पितामहोऽथ गुरुणा वसिष्ठाद्यैर्महर्षिभिः ।
वैवाहिकं कुमारस्य सुमुहूर्तं समैक्षत ॥ (28½)
शङ्करस्याज्ञया शम्भोः सर्वशास्त्रेषु सम्मतम् ॥ (29)

(உ)

பின்னர் ப்ரஹ்மதேவரானவர் பரமசிவனுடைய ஆக்ஞையின்படி ப்ரஹஸ்பதி பகவானோடும் வஸிஷ்டாதி மஹரிஷிகளோடும் ஆலோஜித்து, ஸர்வ சாஸ்த்ர ஸம்மதமானதும் மங்களத்தைக் கொடுக்கிறதுமான சுபமுகூர்த்தத்தைப் பார்த்து குமாரஸ்வாமியினுடைய திருக்கல்யாணத்திற்காக, நிச்சயித்து வைத்தார்கள். (29)

(மூ)

ततस्सर्वर्द्धि संसृष्टं कृतिना विश्वकर्मणा ।
प्रासादस्फटिकादीप्तं मण्डपं च महाद्भुतम् ॥ (30)

कनकै रत्नविततं नानालङ्कारशोभितम् ।
कल्याणमण्डपं सद्यः कारयामास देवराट् ॥ (31)

कार्येणास्य तथा देवताः पार्वतीपते ।
विनाकिनश्च सहसा सत्याद्रिं शिवाज्ञया ॥ (32)

𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌹𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 ।
𑌕𑍃𑌤𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌂𑌡𑌪𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑌾𑌃 ॥ (33)

𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌦𑌾𑌨𑌵 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌃 ।
𑌗𑌣𑌾 𑌮𑌰𑍁𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌚 𑌚𑍋𑌰𑌗 𑌗𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥ (34)

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌶𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑍋 𑌮𑍁𑌚𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥ (35)

𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌿𑌤𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌵𑌸𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 ॥ (36)

𑌤𑌿𑌲𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 𑌚𑍋𑌰𑍍𑌵𑌶𑍀 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌚𑍀 𑌮𑍇𑌨𑌕𑌾 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌰𑌂𑌭𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 ॥ (37)
𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑍇 ॥ (37½)

(உ)

பின்னர் தேவராஜாவாகிய தேவேந்திரனுனவர், உதயகால ஸூர்யமண்டலத்திற்கு ஸமானமான தேஜஸ்ஸுடையதும் ரொம்ப ஆச்சர்யமானதும் விலைமதிக்கத்தகாததுமான அநேக ரத்நங்களால் இழைக்கப்பட்டு, நாநாவிதமான அலங்காரங்களால் சோபை பொருந்தியதாயுள்ள கல்யாணமண்டபத்தை, அதி ஸமர்த்தனுகிய விச்வகர்மாவினுல் சீக்ரமாக நிர்மாணம் செய்வித்தார். காமதேனுவும், கல்ப வ்ருக்ஷாதிதேவ வ்ருக்ஷங்களும், சிந்தாமணி ரத்னமும். சிவாக்ஞையினுலே பராசல ஸ்தலத்திற்கு சீக்ரமாகவந்து சேர்ந்தன. எந்த உலகங்களில் தேவர்கள் அதிகாரம் செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்களோ அந்தந்த தேவர்களும், கந்தர்வர்களும், கின்னரர்களும் கிம்புருஷர்களும் ஸித்தர்கள் ஸாத்யர்கள், குபேரப்ருத்யாள் அஸுரர்கள் மனுஷ்யர்களும், பூதபதிகளும், நாககணங்கள் முதலானவர்களும், தங்கள் தங்கள் பத்னிகளுடன்கூட வ்யாஸவஸிஷ்டாதி மஹரிஷிகளும், தங்கள் தங்கள் ஸைந்யங்களுடனும் பத்னிகளுடனும் கூடினவர்களாய் முசுகுந்தாதி சக்ரவர்த்திகளும் ஸப்தஸமுத்ராங்களும், அஷ்டகுலாசலங்களும், பித்ரு தேவதை

களும், ஸப்தமருத்துக்களும், அஷ்டவஸுக்களும், ஏகாதசருத்ரர்களும், த்வாதசாதித்யர்களும், ஸப்தமாதாக்களும், திலோத்தமை ஊர்வசி விஶ்வாசி மேனகை ரம்பா முதலான அப்ஸரஸ்த்ரீ கூட்டங்களும், இன்னும் எல்லா உலகத்திலுமிருக்கிற ஜனங்கள் அனைவரும், சிவாக்ஞையினல் குமாரஸ்வாமியின் திருக்கல்யாண மஹோத்ஸவத்தை தரிசனம் செய்வதற்காக பராசலமாகிற திருப்பரங்குன்றத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். (37½)

(மூ-ம்)

ஸம்ப்ராப்தே ஸுமுஹூர்த்தே ச விதாதா ஶங்கராஜ்ஞயா ।
ருஷிபிஸ் ஸஹிதஸ் ஸத்யஜ்ஞாந ஶைலாதிபஸ்ய ச ॥ (38½)
குஹஸ்ய ஸ்நாதகாதீநி கர்மாணி காரயத் ததா ॥ (39)

(உ)

பிறகு நல்ல முகூர்த்தம் வந்த காலத்திலே, ப்ரஹ்மதேவரானவர், பரமேஶ்வரருடைய ஆக்ஞைப்ரகாரம் மகரிஷிகளோடுகூட ஸத்யக்ஞானசைலாதிபராகிய குஹஸ்வாமிக்கு ஸ்நாதகவ்ரதம் (க்ரஹஸ்தாஶ்ரமத்தை ஸ்வீகரிக்குமுன் முதலாவதாஶ்ரமமான ப்ரஹ்மசர்ய வ்ரதத்தை முடித்தல்) முதலான காரியங்களைச் செய்து முடித்து வைத்தார், (39)

(மூ-ம்)

பார்வதீம் ததா விஷ்ணுர் நாராயணஸ் ஸநாதந: ।
கல்யாண வேஷாம் பூர்ணாம் ஜகந்மாதரம் த்விஜோத்தம: ॥ (40)

தத்வா தேவேஶ்வரா ஶ்ரீப்ராணிநா ப்ராஜாபதிம் ததா ।
கல்யாணம் சேதி லக்ஷ்மீ வாணீப்யாம் ஸ பார்வதீ: ॥ (41)

ஸந்நிதாய ததோ தேவா: ப்ரேக்ஷந்தாம் பராம்ஶநௌ ।
பார்வதீ பரமேஶாநௌ ஶ்வஶுரௌ ப்ரண நாதநோ ॥ (42)

குஹலோக்ய ததா ஜ்ஞாநவஷண்மவ ஹேத: ।
ததாநீம் பார்வதீநாத: க்ருபாம்ச சக்ரே லோக்யதாம் ॥ (43)

[illegible]
[illegible] (44)

[illegible]
[illegible] (45)
[illegible] (45½)

[illegible]
[illegible] (46½)

[illegible]
[illegible] (47½)
[illegible] (48)

[illegible]
[illegible] (49)

[illegible]
[illegible] (50)

[illegible]
[illegible] (51)

(உ)

"ஹே சௌநகாதி மஹரிஷிகளே! அப்பொழுது மகாவிஷ்ணு வானவர் இந்த்ரனைப் பார்த்து, "ஹே தேவேந்த்ரா! மிக்க அழகு வாய்ந்த உமது குமாரியாகிய தேவஸேனையைத் திருமணக்கோலத்துடன் இங்கு அழைத்துக்கொண்டு வாரு"மென்று சொன்னார். தேவேந்திரனும் சீக்கிரமாகவே போய் தன் குமாரியை அவ்விதமே அழைந்துவந்தார். லக்ஷ்மியும் ஸரஸ்வதியும் அவர்களுடன்கூட கல்யாண மண்டபத்திற்கு வந்தார்கள். அங்கிருந்த தேவர்கள் அனைவரும் அப்பொழுது எழுந்திருந்து, உத்தமியான தேவஸேனையும் தன் மாமியார் மாமனாராகிய பார்வதீ பரமேஶ்வரனை நமஸ்

திருப்பரங்குன்றத்தில் ஸ்ரீகுமாரஸ்வாமிக்கும் தேவஸேனாதேவிக்கும்

திருக்கல்யாண மஹோத்ஸவக்காக்ஷி. [பக்கம் 227

கரித்தான். அங்கே ஷண்முகமூர்த்தியை முன்னாலே பார்த்து அவள் லஜ்ஜை யடைந்தாள். அக்காலத்தில் பார்வதீநாதரான பரமேஶ்வரன் தமது கடாக்ஷத்தினால் தேவஸேனையைப் பார்த்து அநுக்ரஹம் செய்தார். தேவர்களுக்கெல்லாம் ஈஶ்வரியும் எலமாதாவுமான பார்வதீதேவியானவள், அந்த தேவஸேனையாகிய தமது மருமகளை அன்புடன்பார்த்து, தமது திருக்கரத்தினால் சரீர முழுதும் தடவிக்கொடுத்து, இருகன்னங்களையும் முத்தமிட்டு, அந்த தேவஸேனை தமது குமாரனாகிய குஹஸ்வாமி இவ்விருவரையும் ஓரே ஸிம்மாஸனத்தில் உட்காரவைத்து தாம் பக்கத்திலிருந்தார். ஏகாஸனத்தில் வீற்றிருக்கும் தேவஸேனை அம்மையையும் ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியையும் அங்கிருந்த தேவர்கள் எல்லோரும் தரிசித்து நமஸ்காரம் செய்து ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். பிறகு இந்த்ராணி கையிலுள்ள ஸ்வர்ண கெண்டியினின்றும் விழும் சுத்தமான ஜலத்தினாலே தேவேந்த்ரன் ஷண்முகநாதனுடைய பாதகமலங்களை ப்ரக்ஷாளனம் செய்து, சந்தனம் புஷ்பம் சாத்தி தூபதீபாதி வெகு உபசாரங்கள் செய்து, அந்த பரிசுத்தமான ஷண்முக பாதாரவிந்த தீர்த்தத்தைப் பிற்பாடு பானம் செய்வதற்காக ஓரிடத்தில் தனித்து பத்ரமாய் வைத்திருந்தார். ஹே சௌநகாதி மஹரிஷிகளே! தேவேந்த்ரன் மறுபடியும் தன் கையில் ஜலத்தை எடுத்துக்கொண்டு "இந்தக் கன்னிகையானவள் ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்திக்கு தர்ம பத்னியாக இருக்கட்டும்" என்று சொல்லிக்கொண்டு தீர்த்த தாரையுடன் கன்னிகாதானம் செய்தார். பின்னர் ப்ரஹ்மதேவர் மங்கள ஸூத்ரத்தை ஸ்மரித்த மாத்திரத்தில் ஸ்ருஷ்டித்துத் தனக்கிஷ்டமான மங்களத்தை யடையவேண்டி ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்திகையிற் கொடுத்தார். தேவநாயகரானவர் அதை வாங்கி தேவஸேனையின் கழுத்திற் திருப்பூட்டினார். மறுபடியும் நல்ல வாஸனையுள்ள புஷ்பமாலைகளாலேயும் அவளது கண்டத்தை அலங்காரம் செய்தனர். (51)

(8-௫)

தத: ஸுப்ரஹ்ம: ஸ்வாமீ ஜாதோத்ர ஸுப்ரஸாயநம் ।
உக்தம் ஸமஸ்தைஶ்ச நைவேத்³யம் ஸ்வீகரோதி ஸ்ம ஸாநுக: ॥ (52)

[illegible]
[illegible] ॥ (53)

जुहाव समिदन्नाज्यैः हविर्भिः पावके ततः ।
प्रदक्षिणार्चिषि विधिः विधिना ब्राह्मणोत्तमैः ॥ (54)

ततः प्रदक्षिणीकृत्य वह्निं स्कन्दः स्वयं प्रभुः ।
[illegible] ॥ (55)
[illegible] ॥ (55½)

(உ)

பிறகு மகா புத்திமானாகிய தேவேந்த்ரன், பெண் மாப்பிள்ளை இருவருக்கும், அநேக ரஸாயனங்கள் அம்ருத மயமான பலங்கள் மற்றுமுள்ள அநேக விதமான நைவேத்யங்கள் இவைகளை ஸமர்ப்பித்தார். அப்பொழுது மேகசப்தம் போன்ற வாத்யகோஷங்கள் ரொம்பவும் முழக்கின. அதுஸமயம் அங்கிருந்த மகான்கள் ஆசீர்வாதம் செய்து மிகவும் ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். சௌநகாதி மஹரிஷிகளே! பிறகு ப்ரஹ்மதேவரானவர், ப்ரதக்ஷிண ஜ்வாலையோடு ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கும் அக்நியில், ஸமித் அன்னம் ஆஜ்யம் முதலான த்ரவ்யங்களால் விதிப்படி ஹோமம் செய்தார். பின்னர் ஸ்வம் ப்ரபுவாகிய ஸ்கந்தமூர்த்தியானவர், அக்னியை ப்ரதக்ஷிணம் செய்து தன்கையினாலே பத்னியினுடைய பாதத்தைப் பிடித்து அம்மிக்கல்லின்மேலேற்றி வைத்தார். அதன்பின் இந்த தம்பதிகளாகிய ஸேனாஸ்கந்தர் அருந்ததியை தரிசனம் செய்தார்கள். (55½)

(மூ-ம்)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (56½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (57½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (58½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (59½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (60½)
[illegible] ॥ (61)

(உ)

பின் லோகமாதா பிதாக்களாகிய பார்வதி பரமேஶ்வரர்களை மூன்று ப்ரதக்ஷிணம் செய்து பக்தியோடு நமஸ்காரம் செய்தார்கள். பார்வதி பரமேஶ்வரர்ள் தங்கள் குமாரனையும் மருமகளையும் ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டு க்ருபாத்ருஷ்டியினால் பார்த்து தங்கள் ஆஸனத்தில் அமர்ந்திருக்கச் செய்தார்கள். மங்களமான ஸிம்மாஸனத்தில் வீற்றிருப்பவர்களும் பார்க்கப்பார்க்க ப்ரியமுள்ளவர்களுமான அந்த ஸேனாஸ்கந்தர்களை விஷ்ணு முதலிய தேவர்கள் தரிசித்து பக்தியுடன் நமஸ்காரம் செய்து ஸ்தோத்ரம் செய்தார்கள். பிறகு வதூவரர்கள் இருவரும் மிகுந்த ஸந்தோஷத்தை யடைந்து, விஷ்ணு ப்ரஹ்மன் முதலிய தேவர்களுக்கும், வேதவேதாந்தங்களைக் கரைகண்டவர்களாகிய வ்யாஸர் வஸிஷ்டர் முதலான மஹர்ஷிகளுக்கும், மற்றும் ஸபையிலுள்ள முசுகுந்தாதி சக்ரவர்த்திகளுக்கும், விலைமதிக்கக்கூடாத ஆபரணங்களையும் வஸ்த்ராதிகளையும் ஸம்மானமாகக் கொடுத்து, கந்த தாம்பூலாதி வஸ்துக்களினால் மிகவும் உபசரித்தார்கள். அதன்பின் தேவர்களெல்லாம் ரொம்பவும் ஸந்தோஷத்தை அடைந்தவர்களாய் பார்வதீ பரமேஶ்வரரை ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள். (61)

([illegible])

[illegible] ।
[illegible] ॥ (62)

𑌦𑍇𑌵𑌸𑍇𑌨𑌾 𑌗𑍁𑌹𑍌 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌸𑍍𑌥𑌤𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌂 [illegible] 𑌗𑍌𑌰𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥ (63)

𑌹𑌰𑌿𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌋𑌷𑍀𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌨𑍃𑌪𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌰𑌾𑌜𑌃 ॥ (64)

𑌵𑌾𑌸𑍋𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑍂𑌷𑌣𑍈𑌰𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑍈𑌃 ।
𑌅𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍁𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌧𑍇𑌨𑍁𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑍈𑌃 ॥ (65)

𑌅𑌮𑍃𑌤𑍋𑌪𑌮𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌪𑍂𑌜𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌸𑌹 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ (66)

𑌅𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌷𑍇 ।
𑌗𑍁𑌹𑌵𑍈𑌵𑌾𑌹 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌬𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃 ॥ (67)

(உ)

திவ்ய மங்கள மூர்த்திகளாகிய தேவஸேனையும் குஹஸ்வாமியுமான அந்த வதூவரர்கள், அந்த ஸபையிலுள்ளோருக்கெல்லாம் பலதானங்களைச் செய்து, பிறகு பரமேஶ்வரரால் ஆக்ஞாபிக்கப்பட்டவர்களாய், ஶ்ரேஷ்டமான ஆஸனத்தில் வீற்றிருந்தார்கள். அப்பொழுது செய்யப்பட்ட ஆசீர்வசனமானது ஆச்சர்யமாயும் வாக்குக்கும் மனதிற்கும் எட்டாததாயுமிருந்தது. பிறகு தேவேந்த்ர மகாராஜனனவர், விஷ்ணு ப்ரஹ்மாதி தேவர்களையும், ஸமஸ்த மஹரிஷிகளைம், ஸபையிலுள்ள பூஜிக்கத்தகுந்தவர்களான மற்றுமுள்ள மகாராஜாக்களையும், கல்பவ்ருக்ஷத்திலிருந்துண்டான திவ்யமான வஸ்த்ராபரணங்களினலும்,காமதேனுவினிடத்திலிருந்துண்டான அம்ருதம்போல் ருசியுள்ள அன்னங்களாலும் அம்ருதமயமான பக்ஷ்ய போஜ்யங்களினலும் அவரவர்களுக்குத் தகுந்தபடி பூஜித்தார். பிறகு ஸாம்ப சங்கரர்களான பார்வதீ பரமேஶ்வராள் அங்குள்ள எல்லோரையும் அனுக்ரஹித்துவிட்டு, அங்கிருந்து நீங்கி மற்ருேரிடத்தில் எழுந்தருளி குமாரஸ்வாமியின் திருக்கல்யாண வைபவத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். (67)

(ஶ்லோ)

ததஃ ஸ்வாமீ குஹஸ்வாமீ ஸ்வஸமீபாஸ்திதௌ ததா ।
பூதேஶ்வரௌ ச மந்த்ரிணௌ உக்ராண்டாஹ்வயௌ ததா ॥ (68)

ஆஹூய ப்ராஹ மத்ஸ்ருஷ்டம் அண்டேஷு விவிதேஷு ச ।
அநேகாண்டாந்தராத்ஸர்வம் கல்யாணாய மமாஹ்ருதம் ॥ (69)

நாநாவிதம் ச யத்வஸ்து ஆஶ்சர்யம் தத்ஸமாநய ।
மம பஶ்யாமி தேவாநாம் தத்தத்பதஸமம் ததஃ ॥ (70)

தத்தா ஶேஷாணி வஸ்தூநி தேவ்யாஸ்ஸ்த்ரீதநமேவ ச ।
அஸ்யாத்ரேர் தக்ஷிணே பார்ஶ்வே கோஶே ஸ்தாபயதம் யுவாம் ॥ (71)

இத்யுக்தௌ தௌ ததா சைவம் நாநாவிதமாநயதாம் ॥ (71½)

(உ)

அதன் பின்னர் குஹஸ்வாமியானவர் தமது பக்கத்திலிருக்கும் பூதஶ்ரேஷ்டர்களும் தமது மந்திரிகளுமான உக்ரர் அண்டாபரணர் இருவரையும் அழைத்து, "நமது ஶ்ருஷ்டியிலடங்கிய அநேக அண்டாந்திரங்களிலிருந்து இப்பொழுது நமது திருக்கல்யாணத்தை உத்தேசித்துக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் பலபல ஆச்சர்யமான வஸ்துக்கள் எவை உண்டோ அவைகள் அனைவற்றையும் நாமும் நமது தமயனரான கணேசரும் கண்காண நமது சமீபத்தில் சீக்ரமாய்க் கொண்டுவந்து வைத்து, தேவர்களுக்கு அவரவர்கள் அந்தஸ்துக்குத் தகுந்தவாறு அந்த வஸ்த்துக்களை ஸம்மானம் கொடுத்து மரியாதை செய்துவிட்டு, மீதியுள்ள வஸ்துக்களையும், நமது தேவியாருக்கு ஸ்த்ரீதனமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறவைகளையும் இம்மலையின் தெற்புரம் அடிவாரத்திலுள்ள பொக்குஷத்தில் வைத்துவிடுங்கள்" என்று ஆக்ஞாபித்தனர். உடனே அவ்விருவரும் எல்லாவற்றையும் அவ்வாறே அவர்கள் ஸந்நிதானத்தின் முன் கொண்டுவந்து வைத்தார்கள். (71½)

(ஶ்லோ)

ததா மஹாஸுரோஜஸ்ய ப்ருஹத் விஸ்மிதம் மநோ பவதீ ।
ஸந்தோஷயித்வா விவிதம் ஸம்ஹாரோத்ர ஸகேநயா ॥ (72½)

ஸஹாஸ்ராநு ஸவ்ய விவாயா ந்ருஷீநந்யா நிஹாமதாநு ।
ஸஹாநோநே: வஞ்ஜயெத்தாநு யாவாம் அன ஃம்வநீவஸ்ஃ॥(73½)

இதி ஶ்ருத்வா மஹாஸ்யாஜ்ஞாம் ஹத்யா தஸ்ய கடாக்ஷத: ।
தயேதி உந்நிணம் சுத்தஃ காரயாரோஸதா ஹ்ஷா ॥ (74½)

(உ)

பின் குஹஸ்வாமியானவர் ஸபையிலுள்ள ப்ரஹ்மா விஷ்ணு இந்த்ராதி தம்பதிகளை பலவிதமான பகுமானங்களினால் வெகுவழிகளில் ஸந்தோஷிக்கச் செய்து வைத்து "திருக்கல்யாணத்திற்காக வந்திருக்கும் மற்றைய ஸபயோர்களான மஹரிஷிகள் முதலான பூஜ்யாளையும் தம்பதி ஸமேதாளாய், நீங்கள் இருவரும் பகுமானம் செய்து பூஜியுங்கள்," என்று பின்னரும் மந்திரிகளுக்குக் கட்டளை இட்டருளினர். இவ்விதம் பிறந்த குஹஸ்வாமியின் ஆக்ஞையைக் கேட்டதும், மந்திரிகளிருவரும் அவ்வாக்ஞையை சிரமேல் வகித்து, அந்த பகவானுடைய அநுக்ரஹத்தினால் அவ்விதமே பக்தி பூர்வமாய் அனைவரையும் பூஜித்து மரியாதை செய்தார்கள். (74½)

(ஃ)

வீணா வேணு ம்ருதங்காதி வாத்ய மங்கள நத: ।
கஸ்வராமண ந்ருத்தாதி நாட்ய ஸாமர்த்ய தோஷித:॥ (75½)

ஹிதெஸதி மஹோதத தததஃகாய வ்யஸ்ஸ்வகா: ।
ஸவெரராஶ்ச ஜீஷவோ ராஜாநோ ரநவா: வ்ஜா: ॥ (76½)

விநயெந மஹாஹ்யாஸம் வ்யாவ்ய ஸாம்ஜலயஸிகா: ॥ (77)

தாநாவொக்ய மஹஸ்வரானு ஷஸகாய வ்யஸ்ஸ்வகாநு ।
தயாஸவதிதி உஷா வெஷயித்வா ம்ருஹாநு வ்ரதி ॥ (78)

(உ)

அப்பொழுது வீணை புல்லாங்குழல் ம்ருதங்கம் முதலிய வாத்யங்கள் ஒலிந்தன; கந்தர்வ கானங்கள் முழங்கின; அப்ஸரஸ்த்ரீ முதலிய நாட்டிய ஸ்த்ரீகள் ஸாமர்த்யமாய் அபிநயத்துடன் நடனம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். இந்த வைபவங்களை யெல்லாம்

பார்த்தும் கேட்டும் குஹஸ்வாமியானவர் ஆனந்தம் அநுபவித்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுது, ஸமஸ்தமான தேவர்களும் ரிஷிபுங்கவர்களும் மகாராஜாக்களும் மற்ற ப்ரஜைகளும், தங்கள் தங்களுக்குள்ள கார்யங்களை வினயத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறவர்களாய், குஹஸ்வாமியின் ஸமீபத்திற் சென்று அஞ்சலி பத்தர்களாய் (கைகட்டி வாய்பொத்தி) நின்றார்கள். அவ்விதம் தங்கள் கார்யத்தை வினயமாய்த் தெரிவித்துக்கொள்ளும் அவர்களை யெல்லாம் குஹஸ்வாமி கடாக்ஷித்து ஸந்தோஷித்து அப்படியே ஆகட்டுமென்று அவரவர்கள் க்ருகத்திற்குப்போக விடையளித்தனுப்பினர். (78)

(ஸ்-ம)

ததாநீம் மாயயா லோகம் ஸ்வாஶ்ரயம் ப்ராப ஷண்முக: ।
ஶ்ருண்வந் மங்கல வாத்யாநி ஸ்தோத்ராணி விவிதாந்யபி ॥ (79)

ஆஶிஷ்ட்வா ஸுராந் ஸர்வாந் ப்ரேஷயித்வா க்ருஹாந் ப்ரதி ।
த்வாரபாலாந் க்ருஹத்வாரி ஸ்தாபயித்வா ததா ப்ரபு: ॥ (80)

விவேஶாந்த:புரம் ரம்யம் பார்யயா ஸஹிதோ த்விஜா: ॥ (80½)
தேவஸேநாஸஹாயோऽஸௌ தத்ர தஸ்தௌ ஸ்வபாஸ்வர: ॥ (81)

தாவாஶீர்பி: ஸ்துதா ஸர்வை: மங்கலா ஶங்கரா ஜகத் ।
அநந்த க்ருஹ்ய நிஜம் ஸ்தாநம் ப்ராபதுர் ஹ்ருஷ்டமாநஸௌ ॥ (82)

(உ)

அப்பொழுது ஷண்முகநாதன் தமது பத்னியாரோடு ஆலயம் சென்றனர். போகும்பொழுது வழியிலே மங்களவாத்ய கோஷங்களையும் பலவிதமான ஸ்தோத்திரங்களையும் செவிசாத்திக்கொண்டு போய் கோபுரவாசலில் சற்று தங்கி நின்று, எல்லா தேவர்களையும் அவரவர்களுடைய ஸ்தானங்களுக்கனுப்பிவிட்டு, ஹே சௌநகாதி மஹரிஷிகளே! ப்ரபுவான ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியானவர், த்வாரபாலகர்களைத் திருமாளிகையின் வாசலில் இருக்கும்படி ஆக்ஞாபனம் செய்துவிட்டு, பத்னியினால் கைலாகை கொடுக்கப்பட்டவராய் மனோகரமான அந்தஹ்புரத்தை அடைந்தார். அந்த விடத்தில் ஸேனாஸ்கந்தர் (தேவஸேனை குஹஸ்வாமி) இருவர்களும்

ரொம்பஸந்தோஷமாயிருந்தார்கள். அப்பொழுது பார்வதீபரமேஶ்வரள், ஸர்வமங்களமும் உண்டாகவேண்டியதாய் அவ்விருவர்களையும்ஆசீர்வதித்து அநுக்ரஹித்துவிட்டு, ஸந்தோஷசித்தர்களாய் சீக்கிரமாக தங்கள் திருக்கோயிலுக்கெழுந்தருளினார்கள். (82)

(ஸம்)

ஏவம் ஸமாயாந்தி தே³வக³ணா: முநயஶ்ச மஹீபு⁴ஜ: ।
ஸத்யாசலம் குமாரஸ்ய கல்யாணார்த²ம் மஹோத்ஸுகா: ॥ (83)

மாஹாத்ம்யம் க்ஷேத்ரராஜஸ்ய ஶ்ருத்வாக³ஸ்த்யஸ்ய முகா²த்ததா³ ।
தீர்த்தா²வகா³ஹநம் க்ருத்வா கி³ரிம் ச கி³ரிஶாக்ருதிம் ॥ (84)

விஶேஷதீர்த²ஸஹிதம் விக்²யாதம் பு⁴வநத்ரயே ।
ப⁴க்த்யா ப்ரத³க்ஷிணீக்ருத்ய ப⁴வபாஶவிமோசகம் ॥ (85)

ஸத்யேஶம் சண்டி³காம் ஸ்கந்த³ம் [illegible] ।
ஸம்ஸேவ்ய பரயா ப⁴க்த்யா ஸ்வம் ஸ்வம் ஸ்தா²நமவாபிரே ॥ (86)

(உ)

குமார பரமாத்மாவின் திருக்கல்யாண மஹோத்ஸவத்தைக் கண்டு தரிசிப்பதற்காக ஸத்யாசலத்திற்கு வந்திருந்த தேவர்கள் மஹரிஷிகள் மகாராஜாக்கள் எல்லோரும் அப்பொழுது அந்த உத்தம க்ஷேத்ரத்தினுடைய மகிமையை அகஸ்த்ய மஹரிஷியால் சொல்லக்கேட்டு, விசேஷ தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநம் செய்து, மூவுலகிலும் ப்ரஸித்திபெற்றதும் விசேஷமான தீர்த்தங்களோடு கூடியதும் பரமசிவஸ்வரூபமாயிருப்பதுமான அந்த ஸத்யகிரியை ப்ரதக்ஷிணம் செய்து, ஸம்ஸாரபாசத்தை நாசம் செய்கிறவரான ஸத்யாசலேஶ்வர மூர்த்தியையும், சண்டிகா பரமேஶ்வரியையும், சத்ரு ஸம்ஹார மூர்த்தியும், திவ்யமங்கள விக்ரஹருமான ஸ்கந்த ஸ்வாமி ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியையும், மிகுந்த பக்தியுடன் ஸேவித்துவிட்டு தங்கள் தங்கள் ஸ்தானத்தை அடைந்தார்கள். (86)

(ஸம்) ஸூத: ॥

ஏவம் ஸநத்குமாராய ப்ரோக்தம் ஶைலாதி³நா ததா³ ।
ஶம்ஶயம் ஹ்ருதி³ க்ருத்வா தே ப்ரோக்தவாந் நந்தி³நம் முநி: ॥ (87)

கயிசாநி தவா வசிவஹ்ம் நவ தீயஹ்ாநி செவவ ।
விஶெஷ தீயஹ் இதூ ாக்ஷம் ஸவதா கிஃ ரத வூஹொ ॥ (88)

(உ) ஸநதமஹரிஷி சொல்கிறார்:—

இந்த ப்ரகாரம் நந்திகேஶரால் சொல்லப்பட்ட. ஸநத்குமார மஹரிஷியானவர் மனதில் ஸம்சயம்கொண்டு மறுபடியும் அவரை (நந்திகேசரை)ப்பார்த்துக்கேட்கிறார். "ஹே தேவநாயகா! தங்களால் ஒன்பது தீர்த்தங்கள் முந்தி சொல்லப்பட்டதுகள். இப்பொழுது விசேஷ தீர்த்தமென்று தங்களால் சொல்லப்படுகிறதே, ஹே ப்ரபோ! அது எது? என்ன காரணத்தினால் விசேஷமானது; அதைச் சொல்லியருளவேண்டு"மென்று கேட்டார். (88)

(ஸ) நஜிகெஶஃ ॥

நவ தீயஹ்ாநி யொகீநூ வசிவஹ்ம் வொாக்ஷாநி வெவ ஃயா ।
விஶெஷாணிவ தீயஹ்ாநி ஶூணா வக்ஷெ ஃஹாநு திஜ ॥ (89)

வாணவாஶு வாலா விஜநு யாதஹ்ராஷவராஜிதாஃ ।
வாயஹ்யநு ஸாஃஹதீம் ஶியம் ஸவஹ்ாஸி நாஶிநீழ ॥ (90)

கூஷ வாகெ்யந ஸதூாதி க்ஷெதும் வாவூ ஃஹ தாழ ।
தீயஹ்ம் ஷுநாநா ஙிஃஹ்ாய ஃாவஸெஃகம் ஸஃாஷிதாஃ ॥ (91)

உஷிதூா தத தெவெஶம் தெவஸெநாவதிம் ஶாஹ்ழ ।
உவாஸூ தஸூ கூவயா ஸவஹ்ாஹீஷ்டம் வூவெதிரெ ॥ (92)
தத்தீயஹ்ம் ஜொக விவூாதம் வாணவாவும் ஃஹாஃதெ ॥ (92½)

(உ) நந்திகேஶ்வரர் சொல்கிறார்:—

"ஹே யோகீந்த்ரா! முன் என்னால் ஒன்பது தீர்த்தங்கள் சொல்லப்பட்டன. இப்பொழுது மேன்மைபொருந்திய விசேஷ தீர்த்தங்களைச் சொல்கின்றேன்; கேட்பீராக. வித்வானாகிய ஸநத்குமார மஹரிஷே! முன்காலத்தில் துரியோதனாதிகளால் சூதாட்டத்தில் ஜயிக்கப்பட்டவர்களான பாண்டவர்கள், ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானைப் பார்த்து, ஸர்வ சத்ருக்களையும் நாசம் செய்யக்கூடியதான

மகத்தான ராஜ்ய லக்ஷ்மியை அடையவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள். கிருஷ்ணபகவானுடைய சொல்படி ரொம்ப மேலான ஸத்யாத்ரி க்ஷேத்ரமென்னும் திருப்ரங்குன்றத்தை அடைந்து, மனமடங்கினவர்களாக ஒரு மாஸகாலம் அந்த க்ஷேத்ரத்தில் வஸித்து, தங்கள் பெயரால் ஒரு புண்ய தீர்த்தத்தையும் உண்டு பண்ணி, தேவஸேனாபதியும் தேவநாயகனுமாகிய குஹஸ்வாமியை உபாஸித்து ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியினுடைய க்ருபையினால் ஸர்வாபீஷ்டங்களையும் அடைந்தார்கள். மகா புத்திமானான மஹரிஷே! அந்த "பாண்டவ தீர்த்த"மானது எல்லா உலகங்களிலும் ப்ரஸித்தி பெற்றிருக்கிறது. (92½)

(மூ)

கல்யாணாக்யம் பரம் தீர்த்தம் கிரேருத்தரதிக்தலே ।
கல்யாணகாலே ஸர்வேஷாம் ஸ்நாநாய க்ருதவான் குஹ꞉ ॥ (93½)

(உ)

"கிரிக்குவடபக்கத்தில் திருக்கல்யாண காலத்தில் எல்லோரும் ஸ்நாநாதிகள் செய்யவேண்டியதற்காக ரொம்பவும் மேலான "கல்யாண தீர்த்த" மென்று பெயருடைய ஒரு புண்ய தீர்த்தத்தை குஹஸ்வாமியானவர் உண்டுபண்ணினர். (93½)

(மூ)

அஸ்யோத்தரத꞉ கிஞ்ச மண்டலாக்யம் மஹத்தரம் ।
தீர்த்தம் ஸர்வோத்தமம் ஶம்போ ஜடாமண்டல ஸம்பவம் ॥ (94½)

ஏதாநி த்ரீணி தீர்த்தாநி ஸர்வ பாபஹராணி ச ।
தஸ்மாத் ஜகதி தீர்த்தாநி ப்ரஸித்தாநி பராசலே ॥ (95½)

(உ)

இன்னும் அந்த மலைக்கு வடக்கே பரமசிவனுடைய ஜடாமண்டலத்திலிருந்து உண்டானதும் ரொம்ப விசேஷமானதும் எல்லா தீர்த்தங்களுக்கும் மேலானதுமான "மண்டல தீர்த்த" மென்று பெயருடைய புண்யதீர்த்தமிருக்கிறது. இந்த மூன்று தீர்த்தங்களும் எல்லா பாபங்களையும் நாசம் செய்யத்தகுந்தது.

ஆகையால் திருப்பரங்குன்றத்தில் இந்த பன்னிரண்டு தீர்த்தங்களும் முக்யமாய் ப்ரஸித்தி பெற்றவைகள்." (95½)

(௩-ஞ)

[illegible] (96½)

[illegible] (97½)

[illegible] (98½)

[illegible] (99½)

[illegible] (100)

[illegible] (101)

(உ)

(மலையின் முன்பாக ஈசான திக்கிலே "ஸித்த தீர்த்தம்" என்றொரு தீர்த்தமிருக்கின்றது. ஆக தீர்த்தங்கள் பதிமூன்று) "ஹே ஸநத்குமாரமகரிஷே! இந்த தீர்த்தங்களில் ஒன்பது தீர்த்தங்கள் மேலானவை. அவைகளிலும் மூன்று மிகவும் ஶ்ரேஷ்டமானதாயும் மஹாபாபங்களையும் நாசம் செய்கிறதுகளாயுமிருக்கின்றன. அவையாவன:— பரிசுத்தமானதும் மகா புண்ய ப்ரதமானதுமான "குமாரபத்னி" என்னும் "சரவணப்பொய்கையும், ஸத்யம்-ஞானம்-ஸுகம் இவைகளைக் கொடுக்கிறதான "ஸத்யதீர்த்த"மும், மலையின் உச்சியிலிருக்கும் ஸர்வோத்தமமான "பாதாளகங்காதீர்த்த"முமாம். இவைகளில் ஒருதரம் ஸ்நாநம் செய்தால் அதினால் இருபத்துநான்கு க்ருச்ர பலன், உண்டாகிறதென்றும் மற்றய தீர்த்தங்களில் ஸ்நாநம் செய்தால் மூன்று க்ருச்ர பலனுண்டாகிறதென்றும், இந்த தீர்த்த வைபவங்கள் பரமசிவனால் பவானீ (பார்வதீ)

தேவியாருக்குத் தீர்த்த மஹிமைகளைப் பற்றிச் சொல்லுங்கால் அநுக்ரஹிக்கப்பட்டதாயும் ஸ்காந்த மகா புராணத்தில் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது. ஹே ஸநத்குமாரயோகீந்த்ர! இவைகளெல்லாம் உள்ளபடிஎன்னால் உரைக்கப்பட்டன". (101)

(மூ-ம்)

ஸஹஸ்ரஶிரஸ கிம் தே ஸங்க்யயா தேஹஹாரிஜாம்
தவ ஶதக்ரதுவந்த்ய ஸ்தோத்ரவாஸஸ்து மஹ்ய: ।
பவதி மரணகாலே ப்ராணிநாம் கர்ணமூலே
ப்ரவததி பரமேஶோ தாரகம் தாரகாரி: ॥ (102)

(உ)

"ஹே மஹரிஷிகளே! இந்த விஷயத்தைப்பற்றி அதிகமாய்ச் சொல்லுவதில் என்ன ப்ரயோஜனம்! அநேக ஜன்மங்களிற் செய்த வெகு புண்ணியவசத்தினலேயேதான் மனிதர்களுக்கு இந்த திருப் பரங்குன்றத்தில் எவ்விதத்திலும் வாஸம் கிடைக்கும்; ஏனெனில் இந்த க்ஷேத்ரத்தில் ஜனங்களுடைய மரணகாலத்தில் ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியானவர், அவர்கள் காதில் தாரகோபதேசம் செய்கிறார்." (102)

(மூ-ம்) ஸூத: ॥

இத்தம் ப்ரபாவம் பரமாத்புதஸ்ய
ஶ்ருத்வா ஸ நந்தீஶமுகாத் ப்ரகாமம் ।
ஸநத்குமார: ஸகலாகமஜ்ஞ:
ப்ரணம்ய மூர்த்நா தமதி ப்ரஹ்ருஷ்டாத்மா ॥ (103)

ஜ்ஞாநஜ்ஞாதஸ்ய மோஹாந்தகஸ்ய
த்ரைலோக்யேஷு ஸ்தவிதாம் பரிதோஷ: ।
ஜகத நீதௌ ஸகலம் மூர்த்நீ
ஸ்வகலாத்மகம் ஸத்யஶிவம் ஸமேவ ॥ (104)

(உ) ஸூதமஹரிஷி சொல்கின்றார்:—

ஸகலாகம சாஸ்த்ரங்களையும் அறிந்தவராகிய ஸநத்குமார மஹரிஷியானவர், இந்தப்ரகாரம் நந்திகேஶ்வரரால் சொல்லப்பட்ட

திருப்பரங்குன்ற க்ஷேத்ரத்தின் மாகாத்ப்யத்தை நன்ருய்க்கேட்டு மிகுந்த ஸந்தோஷமடைந்து, நந்திகேஶ்வரரை சிரஸால் வணங்கி, அவருடைய உத்தரவினுல், மகாமகிமை பொருந்திய அந்த ஸநத்குமார மஹரிஷியானவர், ப்ரஹ்மவித்வரிஷ்டாளாயும் தபோதனர்களாயுமிருக்கிற மஹரிஷிகளோடுகூட கைலாஸபர்வதத்திலிருந்து ஆவலுடன் வேகமாக ஸத்யகிரி-திருப்பரங்குன்றம் வந்துசேர்ந்தார். (104)

(ஸ)

[illegible]

[illegible] (105)

(உ)

அந்த க்ஷேத்ரத்தில் தேவர்கள் ஸித்தர்கள் ரிஷிஶ்வரர்கள் முதலியவர்களால் ஸேவிக்கப்பட்டதுகளான அநேக புண்ய தீர்த்தங்களில் சீக்ரமாய் ஸ்நாநம் செய்து, பரமசிவ ஸ்வரூபமாயும் அநேக புண்யதீர்த்தங்களோடு கூடியதாயுமிருக்கிறதான அந்த ஸத்யகிரியை ப்ரதக்ஷிணம் செய்து ஆலயத்தை அடைந்தார். (105)

(ஸ)

[illegible]

[illegible] (106)

[illegible]

[illegible] (107)

(உ)

அந்த ஆலயத்தில், ஏககாலத்தில் உதயமான அநேகம் ஆயிரம் சூர்யர்களின் காந்திக்குச் சமானமான காந்தியை உடையவரும்

ஸர்வ லோகங்களையும் ரக்ஷிக்கின்றவரும் தேவஸேனா ஸமேதராய் எழுந்தருளியிருப்பவரும் ஹரி ப்ரஹ்மேந்த்ராதி தேவர்களால் ஸேவிக்கப்பட்டவரும், பூதகணங்களோடு கூடியவருமாயுமுள்ள பரமேஶ்வர குமாரரான ஸ்கந்த ஸ்வாமியை தரிசனம் செய்தார். (106)

அப்பொழுதே ஜனன மரணபயத்தை நிவர்த்தி செய்கிறதான அந்த குஹஸ்வாமியினுடைய இரண்டு பாதாரவிந்தங்களிலும் பக்தியோடு நமஸ்காரம் செய்து, கணேசர், துர்காம்பிகை, மஹாவிஷ்ணு, பரமசிவன், இவர்களுடன் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியை, மஹரிஷிகளுடன் கூட வேதவாக்யங்களினால் ஸ்தோத்ரம் செய்தார். (107)

(ஸ-மு)

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌶𑍈𑌲𑌨𑌾𑌥𑌃
𑌕𑍃𑌪𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌯𑌾 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌕𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 ।
𑌕𑍃𑌤𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌃
𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌸𑌹𑍈𑌵 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌃 ॥ (108)

(உ)

பின்னர், க்ருபாகரரான பரசைலநாதர் ப்ரஸன்னராய், க்ருதக்ருத்யரான அந்த ஸநத்குமாரமஹரிஷியைக் க்ருபாகடாக்ஷத்தால் (கருணைக்கண்ணால்) பார்த்து, எல்லா மஹரிஷிகளோடும் கூட பந்தத்திலிருந்து நீக்கி முக்தியை அடையச்செய்தார் அந்த ஆதிமூர்த்தியான குமாரக்கடவுள். (108)

(ஸ-மு)

𑌅𑌥 𑌸 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰
𑌸𑌹 𑌗𑍁𑌹𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌶𑍈𑌲𑍇 [illegible] ।
𑌪𑌰𑌮𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑍀𑌶𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇
𑌸𑌕𑌲𑌭𑍁𑌵𑌨 [illegible] 𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌚𑌕𑌾𑌰 ॥ (109)

(உ)

பிறகு ஸநத்குமாரமஹரிஷியானவர் குஹஸ்வாமியின் க்ருபையால் திருப்பரங்குன்றத்திலேயே ஸர்வஸித்திகளையுமடைந்து பரம புருஷனாகிய அந்த ஈஶ்வரனை மனதில் எப்பொழுதும் பாவித்துக்

கொண்டவராகியே, ஸமஸ்த லோகங்களுடைய க்ஷேமத்திற்காகவும் ஸகல மஹரிஷிகளுடனும் சேர்ந்து அந்த க்ஷேத்ரத்திலேயே வாஸம் செய்கிறார். (109)

(ஶ்லோ)

இதம் ஹி தேவஸேனாயா:
கல்யாணாக்யான முத்தமம் ।
ஶ்ருண்வதாம் படதாம் ஸத்ய:
ஸர்வ கல்யாண காரணம் ॥ (110)

உ)

தேவஸேனையினுடைய திருக்கல்யாண கதாரூபமாகிய இந்த அத்புத சரித்திரத்தை கேட்போரும் படிப்போரும் அப்பொழுதே ஸர்வாபீஷ்டங்களையு மடைகின்றார்கள். (110)

(ஶ்லோ)

மயோத்யதே ஸத்யகிரி ஸம்யக்
மாஹாத்ம்யமேதத் பரம் பவித்ரம் ।
ஶ்ருண்வந்தி பக்த்யா புவி யே மநுஷ்யா:
ப்ராப்னுவந்தி காமாநகிலாநு மஹந்தே ॥ (111)

உ)

ரெம்பவும் ஸாரமானதும் பரிசுத்தமானதுமான "ஸத்யகிரி ஸ்தல"மாகிய "திருப்பரங்குன்றக்ஷேத்ரத்தின்" இந்தமாஹாத்ம்யம் என்னால் சொல்லப்பட்டது. பூவுலகில் எந்த மனிதர்கள் அதை பக்தியோடு கேட்கிறார்களோ அவர்கள் எல்லா இஷ்ட காம்யங்களையும் அடைகின்றார்கள். (111)

(ஶ்லோ)

கதோ மயா வயம் ஸர்வே
மநய ஸ்தவ தேஹிந: ।
யத் ஸத்யாசல மாஹாத்ம்ய
ஶ்ரவணாத் படநாத் ஸுபம் ॥ (112)

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍈𑌵𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇
𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌪𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰 𑌖𑌣𑍍𑌡𑍇
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌗𑌿𑌰𑌿 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌗𑌿𑌰𑌿 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌶𑍁𑌭𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 ॥
𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍.

(ஜ)

தத்வக்ஞானிகளான மஹரிஷிகளே! இந்த திருப்பரங்குன் க்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யத்தைப் படித்ததினாலும்கேட்டதினாலும் நிச்ச மாய் நாமெல்லோரும் க்ருதக்ருத்யர்களானோம்; மிக ஆச்சர் (11

ஸ்ரீ சைவ மஹா புராணத்து ஏகாதச ருத்ர ஸம்ஹிதையின் மேல்பாகத்து க்ஷேத்ரகண்டத்தில் ஸ்ரீ ஸத்யாசலமென்னும் திருப்பரங்குன்றம் மாஹாத்ம்யத்தில்

பன்னிரண்டாவது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

திருப்பரங்குன்ற ஸ்தல புராணம்

முற்றுப்பெற்றது.

சுபமஸ்து.

நோட்டீஸ்.

இந்தப் புஸ்தகம் கீழேகண்ட இடங்களில் கிடைக்கும்.

விலை ரூ 1—8—0 தபால் சார்ஜ் வேறு.

10 புஸ்தகங்கள் சேர்ந்து வாங்குகிறவர்களுக்கு
தபால் சார்ஜ் அன்னியில் அனுப்பப்படும்.

1. திருப்பரங்குன்றம் தேவஸ்தானம் பேஷ்கார் ஆபீஸ்.
2. மதுரை ஸ்ரீ மீனாக்ஷிஸுந்தரேஶ்வராள் தேவஸ்தானம் பேஷ்கார் ஆபீஸ்.